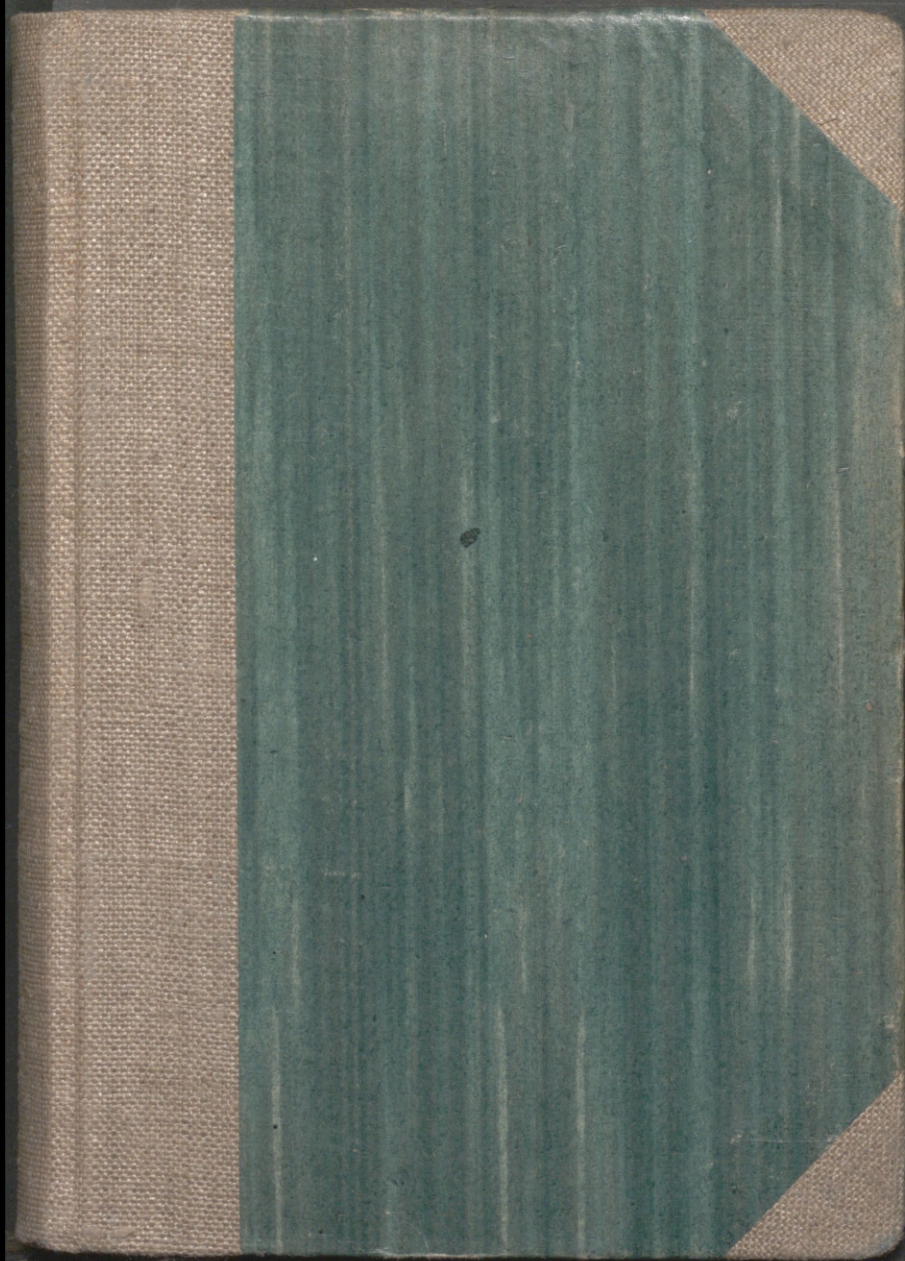

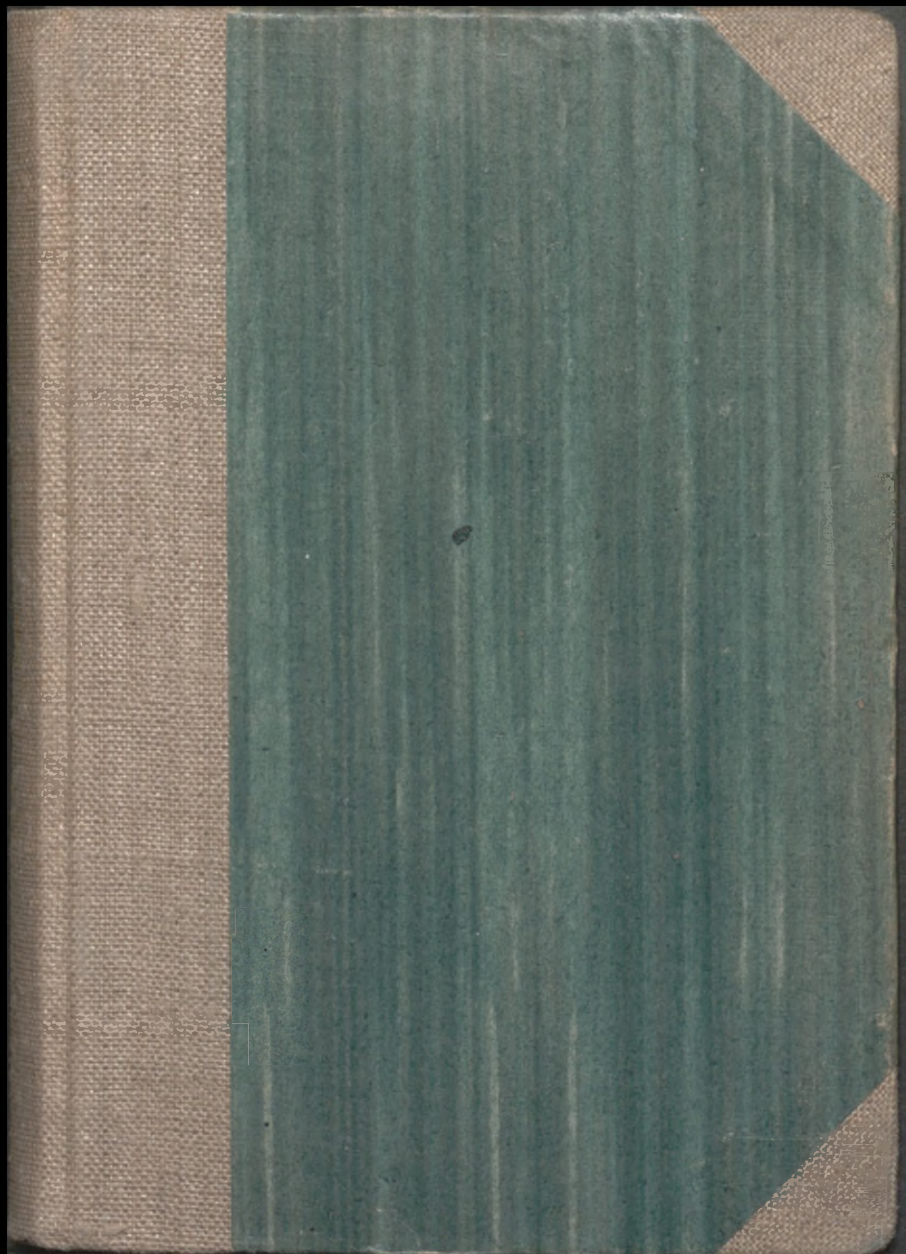

Grey Scale #13

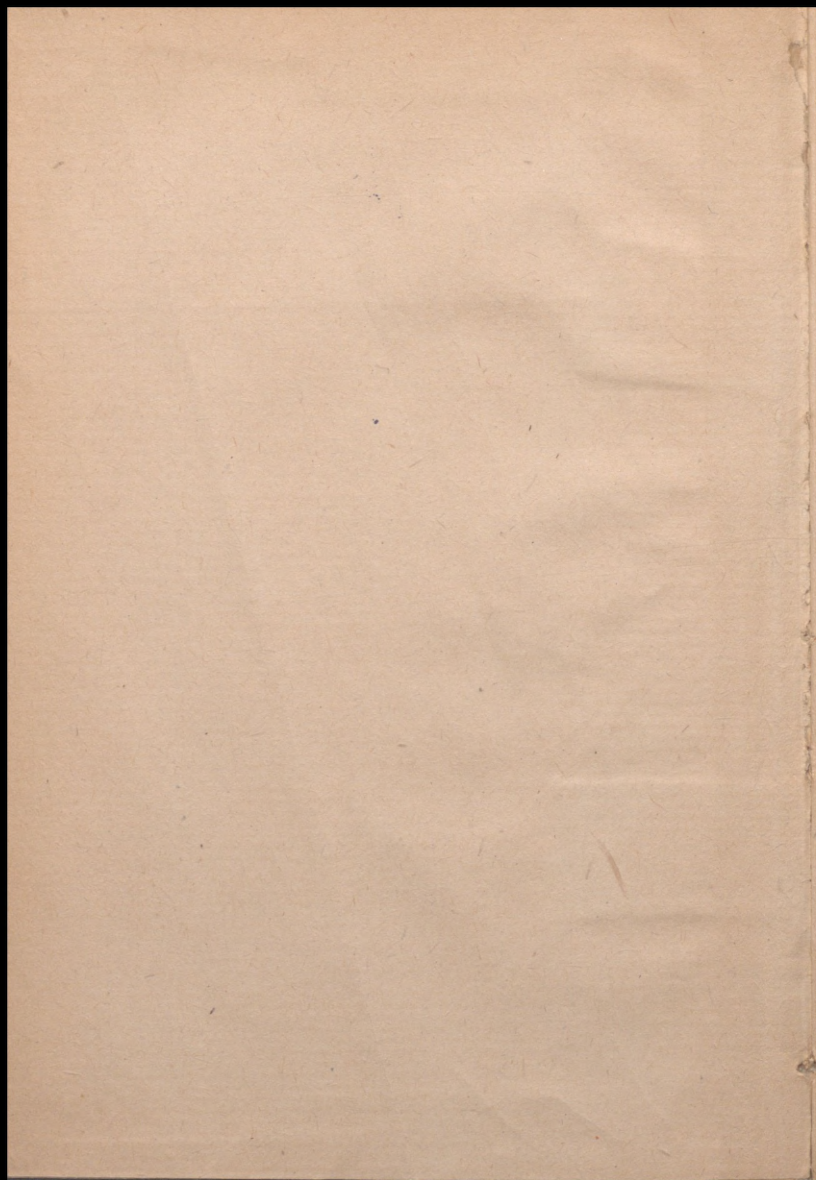

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

LISTA STRAT

LISTA STRAT KULTURY POLSKIEJ

(1. IX. 1939 — 1. III. 1946)

ZESTAWIŁ

BOLESŁAW OLSZEWICZ

PROFESOR UNIWERSYTETU WROCŁAWSKIEGO

Wsp/1 *ols. List.*
8986/1

WARSZAWA
WYDAWNICTWO S. ARCTA
1947

10382 / 1

F. 11673.

Drukarnia Uniwersytetu i Politechniki we Wrocławiu.

Zastrzega się prawa przedruku tekstu w całości lub częściowo.

Copyright 1947 by Wydawnictwo S. Arcta, Warsaw, Poland

Printed in Poland.

LISTA STRAT KULTURY POLSKIEJ

1939 — 1946

PRZEDMOWA

Rejestrację strat osobowych kultury polskiej rozpocząłem w Warszawie w okresie okupacji niemieckiej, o ile się nie mylę w r. 1941. Zachęcili mnie do niej moi przyjaciele, towarzysze pracy konspiracyjnej oraz moi koledzy uniwersyteccy, w niemniejszym stopniu także moi wydawcy, zawsze gotowi do poparcia pozytywnej inicjatywy. Byliśmy wszyscy zgodni co do potrzeby oraz znaczenia takiego zestawienia, znaczenia nie tylko narodowego i naukowego, ale również i politycznego na forum międzynarodowym.

W tym pierwszym etapie rejestracji głównym jej źródłem były wiadomości ustne, w dalszej dopiero kolejności prasa podziemna. Najmniej materiału dostarczały oczywiście czasopisma ukazujące się jawnie, przez okupantów wydawane. Kartoteka powiększała się stopniowo i w przeddzień powstania liczyła około 600 nazwisk. Ze zrozumiałych względów była zreżcznie schowana wśród moich licznych (później, niestety, utraconych) notatek naukowych. Niektóre szczegóły, np. o egzekucjach lub o wypadkach śmierci w obozach, notowałem na kartkach przy pomocy specjalnie obmyślnego znakowania. W pewnym momencie — wiosną 1944 r. — ostrożność nakazała usunięcie kartoteki z mego mieszkania i temu zawdzięcza ona swe ocalenie. Ukryta, dzięki pomocy kierowniczki Biblioteki Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego p. Jadwigi Hausbrandt oraz bibliotekarki tejże Szkoły, p. Zofii Rybickiej, w piwnicach gmachu przy ul. Rakowieckiej 8, przetrwała tam szczęśliwie walki warszawskie. Wydobylem ją stamtąd dopiero wiosną 1945 r. i włączyłem do niej infor-

macje, które zdołałem zebrać w międzyczasie na tulaczce popowstaniowej, przeważnie już po wyzwoleniu Kraju w Krakowie. Kartoteka wzrosła do tysiąca przeszło nazwisk, co wydawało się wówczas wielką liczbą. Zaczęłem myśleć o opublikowaniu zgromadzonych przeze mnie materiałów. Przeszkód nie brakło. Kontaktów z moimi wydawcami nie udało mi się jeszcze nawiązać. Ze względu na trudności finansowe nie mogłem marzyć o podjęciu na własną rękę oddzielnej publikacji, choćby to miała być (jak się wtedy zdawało) czterostukowa zaledwie lub pięciostukowa broszura.

Pozostawało jedno tylko wyjście: drukowanie pracy w czasopiśmie i sporządzenie odbitki. Zwróciłem się z propozycją w tej sprawie do redakcji „Tygodnika Powszechnego“, która projekt mój przyjęła nader życzliwie. W rezultacie, począwszy od lipca 1945 r., na łamach tego pisma pojawiają się kolejne odcinki „Listy strat kultury polskiej“. I tu, wbrew oczekiwaniom, rozpoczął się nowy, najcięższy etap pracy. Od chwili rozpoczęcia druku, zarówno pod adresem redakcji jak i moim, napływać poczęły setki listów od czytelników, bądź uzupełniających spis opuszczonymi w nim nazwiskami lub nieznanymi mi szczegółami, bądź też prostujących nieuniknione błędy. Po odpowiedniej selekcji starałem się wciągać natychmiast do kartoteki zasługujące na to uzupełnienia oraz wprowadzać do niej niezbędne poprawki. Wiele z tych dodatków, które przeszło trzykrotnie powiększyły spis pierwotny, zdołałem jeszcze włączyć do drukującej się listy, wiele jednak nadeszło za późno. Tak trwało aż do końca druku. Ciągnął się on aż do czerwca 1946 r.; miał kilkunastu ukazać się w „Tygodniku“ aż trzydzieści pięć odcinków listy. O odbitce nie było już mowy. Wydanie książkowe musiało uwzględnić nadesłane dodatki i poprawki, podobnie jak informacje zaczerpnięte z bieżącej prasy codziennej i z innych, coraz liczniejszych źródeł drukowanych.

Książka niniejsza powstała w warunkach szczególnych, nie jako rezultat kierowanej pracy zespołowej, lecz wysiłkiem indywidualnym. To co dla jakiejś instytucji, rozporządzającej odpowiednimi środkami i personelem, byłoby drobiazgiem, nie

było dla mnie wcale łatwe, np. uzupełnianie drogą korespondencji brakujących szczegółów albo wyjaśnianie kwestyj wątpliwych u rodziny, przyjaciół lub znajomych zmarłego. Obarczony licznymi obowiązkami naukowymi i pedagogicznymi i to w okresie wzmóżonej pracy organizacyjnej, nie mogłem poświęcić się wyłącznie sprawie rejestracji. Inne, pilne roboty odrywały mnie nieraz od niej. Skoro się jednak rejestracji straciłem, podjąłem, uważałem za swój obowiązek doprowadzić ją do końca. Muszę zaznaczyć, iż nigdybym tego nie dokonał, gdyby nie pomoc szeregu osób. Pragnąłbym wyrazić im tu moją szczerą wdzięczność.

W szczególności gorąco dziękuję redakcji „Tygodnika Powszechnego“, przede wszystkim ks. J. Piwowarczykowi i redaktorowi J. Turowiczowi, nie tylko za tak doniosłe dla mnie w skutkach użyczenie łamów tego pisma na druk listy, ale i za stałe interesowanie się moją pracą. Dziękuję też p. Z. Starowieyskiej-Morstinowej za niejednokrotnie udzieloną mi pomoc w pozyskiwaniu informacji. Ile zawdzięczam p. J. Hausbrandt i p. Z. Rybickiej, już wyżej wspomniałem; dziękuję im równie serdecznie, podobnież pp. Stanisławowi i Jerzemu Arctowi, wydawcom, a równocześnie oddanym przyjaciółmi książki niniejszej. Dalsze, podobnie gorące podziękowania kieruję pod adresem tych, którzy otaczali moją pracę życzliwą opieką, użyczali swych spisów, stale mnie informowali, udzielali rad, wskazówek, pomocy i zachęty, stając się przez to niejako współtwórcami listy: Są to pp.: dyr. Baumritter, prof. W. Borowy, prof. A. Grodek, P. Grzegorzczak, ks. prof. Cz. Falkowski, prof. W. Hahn, prof. St. Herbst, J. Jastrzębowska, dyr. K. Kaczmarczyk, prof. B. Knaster, dyr. A. Knot, inż. J. Kozłowski, dr J. Królikowski, prof. H. Mościcki, dyr. Olendzki, dyr. Pieczatkowski, L. Płoszewski, prof. E. Romer, mgr J. Reychman, M. Rulikowski, prof. Z. Szwejkowski, K. Tarwid, prof. Wł. Tatarkiewicz, ks. prof. J. Umiński, śp. prof. W. Wolert, dr St. Wszelaki, ks. S. Wyszynski, dyr. J. Zborowski, prof. W. Ziembicki i prof. A. Zierhofer. Licznych moich informatorów nie mogę tu wymienić w komplecie. Jest ich zbyt wielu. Podaję tylko

osoby, których wiadomości lub poprawki miały dla książki wybitne znaczenie. Należą do nich pp.: prof. A. Chojecki, prof. T. St. Grabowski, ks. rektor J. Grochocki, prof. K. Lepszy, p. F. Maciejewska, dr A. Minkowska, prof. K. Nitsch, inż. B. Palasiński, prof. J. Rostafiński, dr St. M. Sawicka, pułk. A. Thoman, prof. M. Tyrowicz, prof. A. Zajaczkowski, red. Wł. Zyglarski, inż. T. Żerański i p. R. Żywicki.

Wszystkim łaskawym mym informatorom, zarówno wyżej wymienionym, jak i z konieczności tu pominiętym, składam serdeczne dzięki. Pewną satysfakcją dla nich będzie może wiadomość, iż zgromadzone przeze mnie materiały, złożone z liczącej ponad 2000 listów korespondencji oraz wycinków prasowych, przekazałem Polskiej Akademii Umiejętności dla redakcji pomnikowego „Polskiego Słownika Biograficznego”. W ten sposób nic nie ulegnie zatracie, nawet przesyłane mi niekiedy (miał krótkiej notatki) obszerniejsze życiorysy nie przypadną bez korzyści dla pamięci zmarłych i dla nauki.

Jak już wspomniałem, obok informacji ustnych i piśmieniowych, wykorzystałem również wszelkie dostępne mi źródła drukowane, przede wszystkim prasę. Ważniejsze opracowania strat osobowych Polski w latach 1939--1946, ogólne i specjalne zawiera podana poniżej próba bibliografii z tego zakresu. Niektórych najnowszych zestawień tego rodzaju nie udało mi się już należycie zużytkować. Przy redagowaniu poszczególnych wzmiarek pomocne mi były przedwojenne encyklopedie i spisy (np. składy osobowe naszych szkół wyższych), a także dzieło St. Łozy („Czy wiesz kto to jest?” Warszawa 1938).

Dla uniknięcia nieporozumień pewne wyjaśnienia co do charakteru i zakresu pracy są konieczne.

„Lista strat” obejmuje nazwiska osób, zmarłych między 1 września 1939 i 1 marcem 1946 r. Układ spisu jest alfabetyczny, ujęcie — treściwe, czysto informacyjne, skróty (poza specjalnie zestawionymi) — powszechnie zrozumiałe. Naogół figurują tu nazwiska znane już z przedwojennych zestawień i encyklopedyj, uważałem jednak za konieczne pomieścić również w spisie nazwiska młodych pracowników, chociażby

nieli niewielki jeszcze dorobek, bez nich bowiem nie sposób byłoby ocenić należycie straty, jakie kultura polska w czasie wojny i okupacji poniosła. Staralem się w miarę możliwości wyodrębnić osoby zmarłe śmiercią naturalną od poległych w boju, zabitych podczas działań wojennych oraz od zamordowanych albo zamęczonych w obozach i więzieniach przez wroga. Nie zawsze było to, zresztą możliwe. Oczywiście spis ma charakter tymczasowy, ma niewątpliwie błędy, posiada i posiadać też musi luki poważne, gdyż wiadomości nasze są częstokroć jeszcze niewystarczające. W przyszłości ulegnie lista bezwątpienia znacznemu, niestety, powiększeniu. Najlepszym tego dowodem są uzupełnienia i poprawki, które napłynęły w czasie druku. Garść udało mi się pomieścić na końcu książki, resztę odłożyć musiałem do ewentualnego suplementu lub nowego wydania.

Niektóre rzeczy wymagają sprecyzowania. Dzień 1. IX. 1939 nie budzi wątpliwości — to data napaści Niemiec na Polskę, budzi je natomiast 1. III. 1945 — dzień, w którym po 6 $\frac{1}{2}$ latach rejestrację zamknąłem. Przedłużyłem ją poza okres wojny i okupacji, ponieważ śmierć znacznej części osób już po zwycięstwie i kapitulacji Niemiec przypisać należy cierpieniom i chorobom nabytym w więzieniach i obozach niemieckich oraz warunkom wojennym. Należało może prowadzić dalej rejestrację, ale pozostawiam to już innym. Muszę dodać, że poważnie zniechęciło mnie do niej powstanie najboleśniejszych strat osobowych, strat poniesionych wskutek mordów bratobójczych, co uważam za wielką, niczym nie dającą się usprawiedliwić, zbrodnię.

Kultura polska przyjęta została w książce w sensie najobszerniejszym, dlatego, obok uczonych, artystów i literatów, figurują w spisie działacze społeczni i polityczni, lekarze, technicy itd., zatem ludzie różnych zawodów, którzy w życiu Polski odegrali jakąś rolę. Jedno z kryteriów stanowiła praca społeczna danych jednostek, bo tylko myślicielom i artystom wolno być chybą, gdy zechcą zupełnymi samotnikami. Oczywiście nie pominąłem tych, którzy w obronie kultury polskiej walczyli (wybitnych wojskowych, partyzantów itd.).

W spisie niniejszym figuruje około 4400 nazwisk. Jest to naturalnie drobna tylko część strat osobowych Polski w czasie wojny i okupacji (według danych urzędowych przeszło 6 milionów osób). „Lista strat” jest wyborem nazwisk, jak każdy wybór, subiektywnym. Muszę jednak z całą stanowczością stwierdzić, iż dokonałem go z zachowaniem jak najdalej posuniętej bezstronności. Przynależność do tej, czy innej grupy społecznej lub partii nie odgrywała żadnej roli w wyborze. Nie pozwoliłem też sobie na stopniowanie i szacowanie zasług zmarłych. Sąd o nich nie do mnie należy. „Lista strat” nie ma bowiem charakteru słownika biograficznego, jest rejestracją i niczym więcej.

Z braków jej zdaje sobie sprawę. Sucha i schematyczna ma jednak swą wymowę. Jest holdem złożonym zmarłym w tragicznym okresie dziejów naszych, tym zaś z nich przede wszystkim, którzy niezależnie od swych przekonań zginęli w walce o wolność Ojczyzny. Ale jest też strasznym aktem oskarżenia. Spośród wymienionych w książce osób około 50% stanowią ofiary zbrodni niemieckich w Polsce w latach 1939—1945. Teza, iż pragnąc zniszczyć Polskę i Polaków rozmyślnie celowali Niemcy w mózg Narodu, znajduje tu w pełni potwierdzenie.

B. O.

P. S. Autor będzie szczerze wdzięczny za wszelkie uzupełnienia i poprawki nadsyłane pod jego adresem (Wrocław 3, Potockiego 37).

PRÓBA BIBLIOGRAFII STRAT OSOBOWYCH POLSKI W LATACH 1939—1946

Ogólne: Golgota. Wyd. Frontu Odrodzenia Polski b.m. i r. [Warszawa 1942?]; Grzegorzczak P., *Diariusz kultury polskiej* 1945 (*Twórczość* 1946 *zt.* 2 i odb.); Nazi (The) Kultur in Poland [pod red. W. Borowego]. London 1945; Olszewicz B., *Lista strat kultury polskiej (1939—1945)* Tyg. Powszechny I, 1945 nr 18 do nr 24(65) roczn. II, 1946 [ogółem 35 odcinków]; III, 1947 nr 2(95) i nast. [uzupełnienia]; Olszewicz B., *Straty w świecie nauki polskiej* (*Nauka i Sztuka* I, 1945 nr 1 s. 132—144); Wykaz pracowników kultur. zmarłych w latach 1939—1944 w pracy zbiorowej: *Straty kultury polskiej 1939—1944...* pod red. A. Ordegi [J. Hulewicz] i T. Tarleckiego. Glasgow 1945 t. I s. 513—542; (Bzowski T. ks.), *Ku pamięci zmarłych i poległych Chyrowiaków w latach 1939—1946*. Starawieś 1946; *Rocznik Polskiej Akad. Umiejętności 1936—1945* Kraków 1946, toż r. 1945.—1946. Kraków 1947 [zmarli członkowie]; *Sprawozdania Poznańsk. Tow. Przyjaciół Nauk* 1946 nr. 1 s. 124—149 [zmarli członkowie].

Regionalne: Bukowski A., *Straty kultury polskiej na Pomorzu* (*Jantar* IV, 1946 *zt.* 1 i 3); *Groby mówią. Księga pamiątkowa ku czci pomordowanych Polaków—ofiar terroru hitlerowskiego w Bydgoszczy* (Praca zbiorowa). Bydgoszcz 1945; Kwiatkowski A., *Straty wśród działaczy polskich* (*Polska Zachodnia* z 25.VIII 1946); Sukertowa—Biedrawina Emilia, *Bojownicy Warmijscy*. Olsztyn 1946; Wojtyński J. *Na gruzach terroru hitlerowskiego. Dalsza próba oceny naszych, [tódzkich] strat kulturalnych* (Tyg. Demokr. z 8.VII. 1945).

Straty wśród poszczególnych grup i zawodów: wśród artystów dramatycznych, recenzentów i dramaturgów: M. R.[ulikowski], *Pamięci zmarłych artystów* (*Teatr* 1945 nr 1); *wśród artystów plastyków*: Wallis M., (*Życie Literackie*, październik 1945); *wśród bibliotekarzy*: (*Bibliotekarz* XII, 1945

nr 1—3, XIII, 1946 nr 1); *wśród botaników*: (Acta Soc. Botan. Poloniae XVII, 1946 nr 1); *wśród duchowieństwa*: Gałęcki St. Ks., Zamęczeniu w katowniach hitlerowskich. Martyrologia kapłanów Pomorza, Wielkopolski i Śląska (Ilustr. Kurier Polski, lipiec 1946); Kapłani diecezji wrocławskiej którzy oddali swe życie za Kościół Święty i Naród w latach 1939—1945 (Kronika diecezji wrocławskiej 1945 nr 2 i odb.); Urbanowski A. Z. Duchowni w Dachau... Kraków 1945; *wśród działaczy społecznych*: (Opiekun Społeczny 1946 nr 1—2); *wśród dziennikarzy*: Wojtyński J., Straty dziennikarstwa łódzkiego (Tyg. Demokr. z 1.VII 1945); Żałobna karta dziennikarstwa polskiego (Rzeczpospolita z 15.XII 1945 i inne dzienniki z tegoż dnia); *wśród farmaceutów*: (Farmacja Polska II, 1941 nr 5—6); *wśród filologów klasycznych*: (Eos XLI, 1940/46, zt. 1,1); *wśród filozofów*: Wspomnienia o filozofach zmarłych 1939—1945 (Przegląd Filozoficzny XLII, 1946); *wśród geografów*: Polscy geografowie i przedstawiciele nauk pokrewnych zamęczeniu, zmarli i ci po których ślad zaginął w latach 1939—1945 (Przegląd Geogr. XIX, 1939/45 s. 8—12); *wśród historyków*: Pamięci zmarłych (Roczniki dziejów społ. i gosp. VIII, 1939/46 s. 355—360); *wśród Karaimów polskich*: (Myśl Karaimska I 1945/46 s. 139—141); *wśród księgarzy*: (Przegląd Księgarski 1946); *wśród lekarzy*: (Medycyna Społeczna i Kliniczna I, 1945, II 1946); Gołąb J., Lista strat na obszarze Izby Lekarsk. Krak. (Przegl. Lekarski, Ser. II, t. I, 1945); *wśród leśników*—współpracowników Instytutu Badawcz. Dyrekcji Lasów Państw.: (Las Polski 1946 nr 2); *wśród ludowych działaczy*: Marcinkowski J., Ci co odeszli na zawsze... (Kalendarz ludowca na r. 1946. Warszawa, s. 72—84); *wśród muzyków*: (Ruch Muzyczny I, 1945 nr 1); *wśród nauczycielstwa*: Straty w szkolnictwie pomorskim (Dziennik Urzęd. Kuratorium Okręgu Szkoln. Pomorsk. 1945 nr 9, 1946 nr 1,4); *wśród polonistów*: Szipper H., Straty wśród polonistów (Kuznica, I, 1945 nr 4—5); *wśród prawników*: Wymiar Sprawiedliwości w Odrodzonej Polsce 22.VIII.44—22.VII 1945. Warszawa 1945; Pędowski K., Adwokatura warszawska pod okupacją (Gazeta Ludo-

wa z 25.XI. 1946); Żałobna karta prawnictwa polskiego 1939 — 1945 (Demokr. Przegl. Prawniczy 1946 nr 3 i nast.); Akademia żałobna ku czci adwokatów — ofiar okupacji [z listą zmarłych z terenu Izby Adw. Warsz.] — tamże 1946 nr. 11 — 12 s. 76 — 83; w *przemśle cukrowniczym* (Gazeta Cukrownicza 1946 nr 1 — 6 oraz 11 — 12); w *szkolnictwie wyższym*: Kowalenko Wł., Tajny Uniwersytet Ziemi Zachodnich w latach 1940 — 1944. Poznań 1946; Lista strat Szkoły Głównej Handlowej w latach 1939 — 1945 (w Składzie osobowym i spisie wykładów SGH w Warszawie na r. akad. 1945/46. Warszawa 1945); Olszewicz B., Straty w gronie nauczycielskim szkół wyższych w Polsce (Szkoly Wyższe 1946 nr 1 s. 37 — 42 — niedokończone); Politechnika Warszawska. Kronika, Spis wykładów i skład osobowy w latach 1945 — 46 XLVIII. Warszawa 1946; Tragiczna lista strat kultury polskiej (straty Uniw. Jag. w Krakowie) — Dz. Polski z 23.III. 1945); Uniwersytet Poznański 1939 — 1945 (Okupacja niemiecka i odbudowa po wojnie). Poznań 1946; *wśród techników*: Lista zmarłych lub zaginionych inżynierów i techników wodnych w okresie 1939 — 1945 (Gospodarka Wodna VI, 1946 s. 154 — 157).

WAŻNIEJSZE SKRÓTY UŻYTE W TEKŚCIE

- AK — Armia Krajowa.
AL — Armia Ludowa.
ASP — Akademia Sztuk Pięknych.
BGK — Bank Gospodarstwa Krajowego.
CBW — Centralna Biblioteka Wojskowa.
Dep. — Departament.
DOK — Dowództwo Okręgu Korpusu.
Gł. — Główny.
GUS — Główny Urząd Statystyczny.
IKC — Ilustrowany Kurier Codzienny (Kraków).
IPS — Instytut Popierania Sztuki.
Kat. Uniw. Lubelski — Katolicki Uniwersytet Lubelski.
Kom. Centr. — Komitet Centralny.
Kom. Gł. — Komenda Główna.
KOP — Korpus Ochrony Pogranicza.
KPP — Komunistyczna Partia Polski.
KRN — Krajowa Rada Narodowa.
LOPP — Liga Obrony Powietrznej Państwa.
MSW — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.
MSZ — Ministerstwo Spraw Zagranicznych.
Min. Spr. Wojsk. — Ministerstwo Spraw Wojskowych.
Min. WR i OP — Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświe-
cenia Publicznego.
Najw. Tryb. Adm. — Najwyższy Trybunał Administracyjny.
Nar. Org. Kobiet — Narodowa Organizacja Kobiet.
NKW — Naczelny Komitet Wykonawczy.
NPR — Narodowa Partia Robotnicza.
PAL — Polska Akademia Literatury.
PAU — Polska Akademia Umiejętności.
PBR — Państwowy Bank Rolny.

- PCK — Polski Czerwony Krzyż.
PIG — Państwowy Instytut Geologiczny.
PINGW — Państwowy Instytut Naukowy Gospodarstwa Wiejskiego. (Puławy, Bydgoszcz).
PKO — Poczтовая Kasa Oszczędności.
PMS — Polska Macierz Szkolna.
PKP — Polskie Koleje Państwowe.
Pol. — Polski.
Polit. — Polityczny.
Pom. — Pomorski.
POW — Polska Organizacja Wojskowa.
Pozn. — Poznański.
PPR — Polska Partia Robotnicza.
PPS — Polska Partia Socjalistyczna.
PSL — Polskie Stronnictwo Ludowe.
PTK — Polskie Towarzystwo Krajoznawcze.
PTT — Polskie Towarzystwo Tatrzańskie.
PZUW — Państwowy Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych.
PZZ — Polski Związek Zachodni.
red. — redaktor.
RGO — Rada Główna Opiekuńcza.
Sąd Ap. — Sąd Apelacyjny.
Sem. — Seminarium.
SGGW — Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego.
SGH — Szkoła Główna Handlowa.
SO — Sąd Okręgowy.
Str. Lud. — Stronnictwo Ludowe.
Str. Nar. — Stronnictwo Narodowe.
TCI. — Towarzystwo Czytelń Ludowych.
TUR — Towarzystwo Uniwersytetu Robotniczego.
TJ — Towarzystwo Jezusowe.
TNSW — Towarzystwo Nauczycieli Szkół Wyższych.
TSL — Towarzystwo Szkoły Ludowej.
Ubezpie. Społ. — Ubezpieczalnia Społeczna.
Uniw. Jag. — Uniwersytet Jagielloński.
Uniw. Warsz. — Uniwersytet Warszawski.

Warsz., warsz. — Warszawski.
WIG — Wojskowy Instytut Geograficzny.
Wkp — Wielkopolski.
WWP — Wolna Wszechnica Polska (Warszawa).
Wydz. — Wydział.
ZASP — Związek Artystów Scen Polskich.
ZHP — Związek Harcerstwa Polskiego.
ZNP — Związek Nauczycielstwa Polskiego.
ZOKrZ — Związek Obrony Kresów Zachodnich.
ZPP — Związek Patriotów Polskich.
ZSRR — Związek Socjalistycznych Radzieckich Republik.
ZUPU — Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych.
ZUS — Zakład Ubezpieczeń Społecznych.
Zw. Of. Rez. — Związek Oficerów Rezerwy.
Zw. ZZ — Związek Związków Zawodowych.

Przed korzystaniem z książki należy sprawdzić uzupeł-
nienia i poprawki, które znajdują się na s. 331—336.

A

Abancourt (d') Helena (*1874) — historyczka sztuki, tłumaczka, bibliotekarka w Bibliotece PAU; zmarła w Krakowie 16. XI. 1942.

Abiński Michał — historyk literatury i fonetyk, wykładowca w Instytucie Głuchoniemych i Ociemniałych w Warszawie; zginął w wypadku w Warszawie w r. 1944.

Abkowicz Aleksander — emeryt. pułk., poeta karaimski; zmarł w r. 1941.

Abrahamik Edmund (*1905) — pedagog, nauczyciel III Gimnazjum Państwowego w Tarnopolu; zamordowany w Rypieniu (pow. turczański) przez nacjonalistów ukraińskich 19. X. 1943.

Abraham Władysław (*1860) — historyk organizacji Kościoła w Polsce, prof. Uniw. Lwowskiego, b. rektor, członek PAU; zmarł we Lwowie 15. X. 1941.

Ackerówna Julia — artystka malarka; popełniła samobójstwo we Lwowie w r. 1942.

Adalberg Samuel (*1868) — autor „Księgi Przysłów Polskich”; popełnił samobójstwo w Warszawie 10. XI. 1939.

Adamowski Jerzy — zoolog, asystent Uniw. Poznańskiego.

Adamski Tadeusz — pedagog, kurator Okręgu Szkolnego Wołyńskiego; zginął podczas powstania warsz. 1944 r.

Adelman Aleksander (*1860) — inż. chemik, działacz społeczny, b. senator, radny m. Krakowa, prezes Kongregacji Kupieckiej krakowskiej; zmarł w Krakowie 3. III. 1942.

Adler Józef — prawnik, adwokat krakowski; zginął w obozie w Oświęcimiu.

Adolph Witold — zoolog, adiunkt Uniw. Wileńskiego; zmarł w Wilnie.

Aksenti Michał (*1890) — pedagog, nauczyciel liceum pedagogicznego żeńskiego w Stanisławowie; zginął od bomby lotniczej w r. 1941.

Aleksandrowicz Walentyna ob. Kielanowska Walentyna.

Aleksandrowicz Antoni — kapelan wojsk., proboszcz kościoła garnizonowego w Baranowiczach; zginął w r. 1939.

Aleksandrowicz Czesława — działaczka konspiracyjna; rozstrzelana w Warszawie 26. VII. 1944.

Allerhand Maurycy — prawnik, prof. prawa egzekucyjnego w Uniw. Lwowskim; rozstrzelany we Lwowie w r. 1942.

Altenberg Marian — artysta muzyk, dyrygent, kompozytor; zamordowany w Warszawie w r. 1943.

Altenberg Maurycy — inż., wykładowca gospodarkę elektryczną w Politechnice Lwowskiej; zmarł.

Altenbreit Rudolf (*1905) — pedagog, polonista, prof. I Gimnazjum Państw. w Rzeszowie; zmarł w obozie w Oranienburgu 15. X. 1942.

Andruszewicz Witołd — pułk., działacz społeczny, meloman; poległ w kampanii wrześniowej pomiędzy 17—19. IX. 1939.

Andruszewiczowa ze Zborowskich Olga — śpiewaczka (sopranistka) i pianistka, działaczka społeczna; zmarła w Krakowie 5. III. 1940.

Andrycz Czesław — dyplomata, b. radca M. S. Z., b. komisarz RP. w Kłajpedzie w latach 1921—1922; rozstrzelany w r. 1943.

Andrzejewski Andrzej — spółdzielca, b. dyrektor nacz. spółdzielni „Bratnia Pomoc“ w Sandomierzu; zamordowany.

Andrzejowski Bolesław (*1912) — dziennikarz, ekonomista, specjalista w zakresie motoryzacji, członek Centralnego Zarządu Ligi Drogowej; zginął 9. IX. 1939 od bomby lotniczej w Lublinie.

Andrzejowski Józefat — b. prezes Tow. Polskiej Macierzy Szkolnej na Rusi; zmarł w październiku 1939 r. w Warszawie.

Andrzeszkiewicz Marian — prawnik, adwokat warsz.; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Angiewicz — sędzia; zamordowany.

Anicet — o., jałmużnik warsz. zgromadzenia oo. kapucynów; zmarł w obozie w Oświęcimiu w r. 1941.

Antoniewicz Jan — prawnik, prezes Klubu Literackiego we Lwowie; zmarł w Kazachstanie w r. 1940.

Antonowicz — ks., prof. prawa kanonicznego w Instytucie Księży Salezjanów w Krakowie; zmarł w więzieniu.

Aperliński Jan — działacz harcerski z Piotrkowa Tryb.; zginął w obozie w Gross Rosen w r. 1943.

Archutowski Józef (*1879) — ks., prof. Pisma św. St. Testamentu w Uniw. Jagiellońskim; zginął w czasie powstania warsz. 31. VIII. 1944, pod gruzami kościoła Sakramentek.

Archutowski Roman — ks., kanonik kapituły Metropolitalnej Warsz., regens Seminarium Duchownego w Warszawie, pedagog, autor podręczników, długoletni prefekt, b. dyrektor Gimnazjum św. Stanisława Kostki; zginął w obozie w Majdanku w styczniu 1943 r.

Arciszewski Mikołaj — dziennikarz, karykaturzysta „Kurier Bałtyckiego” w Gdyni; zamordowany w Berlinie w r. 1942.

Arct Michał (*1904) — literat, księgarz-wydawca, wiceprezes Zakładów wydawniczych M. Arct; zginął w Warszawie na Sadybie (Czerniaków) podczas powstania warsz. 2. IX. 1944.

Arend Zygfryd Marian — anglista, tłumacz, lektor języka angielskiego i wykładowca fonetyki angielskiej na Uniw. Poznańskim; rozstrzelany w r. 1944 podczas powstania warsz.

Argasiński Karol — prawnik, adwokat, wicesyndyk B. G. K., major audytor; zmarł w r. 1942.

Arkawin Helena (*1888) — artystka dramatyczna; zamordowana w r. 1943.

Armiński Gerard (*1880) — sędzia Sądu Najwyższego w Warszawie; zginął we Lwowie w r. 1939.

Arnsztajnowa z Meyersonów Hanna Franciszka (*1865) — poetka i działaczka lubelska, b. redaktorka dodatku literackiego „Ziemi Lubelskiej“ i „Kuriera Lubelskiego“ (pseudonimy literackie: Stefan Orlik, Jan Tępa, Maciej Wypych; zamordowana w r. 1942 w Treblince (?).

Artke Bronisław Walerian (*1887) — ks., prefekt gimn. żeńskiego w Płocku, działacz oświatowy na terenie PCK; zmarł w obozie w Dachau.

✓ **Artwiński Eugeniusz** (*1892) — lekarz, prof. neurologii i psychiatrii na Uniw. Lwowskim; zmarł 10. IX. 1944 we Lwowie.

Artwiński Stefan (*1863) — prezydent m. Kielc, właściciel apteki, działacz polityczny i społeczny; zmarł w r. 1942 lub 1943.

✓ **Auerbach Herman** — matematyk, docent Uniw. Lwowskiego; popełnił samobójstwo w drodze ze Lwowa do Belzca w sierpniu 1942 (?).

✓ **Auerbach Marian** (*1882) — filolog klasyczny, docent Uniw. Lwowskiego; zamordowany w lipcu 1941 r. we Lwowie.

Auerbach Walter — filozof i psycholog; zamordowany w r. 1942 (?).

Augustynowicz Aleksander (*1865) — artysta malarz, portrecista i akwarelista, nestor malarzy poznańskich; zamordowany podczas powstania warsz. 23. VIII. 1944 na punkcie sanitarnym przy alei Niepodległości 221.

Augustynowicz Jan — literat; zmarł 5. XI. 1943.

Augustynowiczowa z Czemieryńskich Anna (*1868) — działaczka społeczna i oświatowa; zmarła w Kołaczkwie pod Wrześnią 5. III. 1940.

Augustyński Jan (*1878) — pedagog, dyrektor Gimn. Polskiego w Gdańsku; zmarł wiosną 1943 r. w Warszawie.

Augustyński Jędrzej (*1917) — działacz harcerski, harcmistrz; zginął jako por. AK 13. VIII. 1944 podczas powstania warsz. na Starym Mieście.

Auriga Rudolf — pedagog, nauczyciel szkoły powszechnej im. H. Sienkiewicza w Rzeszowie, działacz społeczny i oświatowy; rozstrzelany w Złotnikach (pow. mielecki) 2. XI. 1943.

Axentowicz Teodor (*1859) — artysta malarz, prof. i b. rektor Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie; zmarł.

Axer Maurycy — prawnik, syndyk teatru lwowskiego; rozstrzelany we Lwowie w r. 1942.

Aywas Franciszek — b. burmistrz Wieliczki; zmarł w Krakowie w r. 1940.

B

Babecki Joachim — antykwariusz warsz., właśc. „Lamusa Heraldycznego“; zginął podczas powstania warsz. w r. 1944.

Babiński Julian Jerzy (*1900) — dziennikarz, publicysta, redaktor i wydawca „Merkurjusza Polskiego“ i „Pro Patria“, (pseud. lit. Very); poległ w potyczce partyzanckiej pod Włoszczową na jesieni 1943 r.

Babski Bolesław — prawnik, adwokat, działacz ludowy, b. redaktor „Wici“ i „Wyzwolenia“, b. poseł na Sejm (PSL); zginął w czasie oblężenia Warszawy w r. 1939.

Bacewicz Michał — emerytowany major, pracownik Wodociągów i Kanalizacji m. st. Warszawy, dowódca pułku w r. 1939; zmarł w r. 1942.

Baczyński Krzysztof (*1921) — poeta; zginął w powstaniu warsz. w r. 1944.

Baczyński Ludwik — emeryt. radca skarbowy, znawca spraw podatkowych; zmarł we Lwowie w r. 1941.

Bad Hersch — pedagog, emeryt. nauczyciel gimn., historyk filozofii; zamordowany we Lwowie.

Badeni Henryk — ks., infulat w katedrze lwowskiej, kanclerz kapituły, działacz społeczny, filantrop; zmarł we Lwowie 20. I. 1943.

Badeni Stanisław Henryk (*1877) — prawnik, historyk, mecenas nauki, wydawca „Przeglądu Współczesnego“; zmarł 28. VII. 1943 w Korczynnie.

Badian Jan — botanik, docent fizjologii roślin i asystent na Uniw. Lwowskim; sekretarz Lwowskiego Oddziału Pol. Tow. Botanicznego; zamordowany w r. 1942 we Lwowie.

Baehr Wacław Brunon (*1873) — emeryt. prof. cyto-

logii na Uniw. Warsz., członek PAU; zmarł w Warszawie 6. IX. 1939.

Bahr Marian — przyrodnik, asystent Zakładu anatomii porównawczej i biologii Uniw. Poznańskiego; zamordowany.

Bajko Józef (*1890) — ks. prałat, proboszcz w Nalibokach (nowogródzkie); rozstrzelany w r. 1943.

Bajkowski Aleksander — inż., członek Instytutu Naukowej Organizacji i Kierownictwa w Warszawie; zamordowany.

Bajkowski Jan (*1905) — publicysta, dziennikarz, literat, krytyk teatralny, plastyk; zamordowany 17. XI. 1943 w Warszawie.

Bajkowski Wacław (*1875) — prawnik, adwokat, prezydent m. Lublina; zmarł 11. IV. 1941 w obozie w Dachau.

Bajoński Jan (*1888) — lekarz-ginekolog, docent Uniw. Poznańskiego; zamordowany w r. 1941 w Katyniu.

Bakinowska Elżbieta (*1895) — działaczka społeczna; zamordowana przez nacjonalistów ukraińskich w Janowej Dolinie 23. IV. 1943.

Bakinowski Aleksander — (*1882) — lekarz, nacz. szpitala i ubezpieczalni społecznej w kamieniołomach w Janowej Dolinie; zamordowany przez nacjonalistów ukraińskich 23. IV. 1943.

Balcer Emil — kupiec, działacz społeczny, kurator Muzeum Miejskiego w Łowiczu, fundator instytucyj kulturalno-oświatowych; zmarł.

Balcerak Eugeniusz — pedagog, prezes okręgu wileńskiego ZNP.

Balicki Stefan (*1899) — literat, powieściopisarz, felietonista i krytyk, kierownik ogniska metodycznego polonistycznego poznańskiego; zmarł w więzieniu w Poznaniu w marcu 1943 r.

Balk ob. Pietrzak Włodzimierz.

Balk Henryk (*1902) — pedagog, polonista, poeta i krytyk literacki; zmarł tragicznie we Lwowie w r. 1941.

Ballenstaedt Adam (*1880) — inż., architekt poznański; zmarł w Krakowie 9. VI. 1942.

Balticus ob. Łukomski Zbigniew.

Balul Wincenty — ks., prałat, kapituły mohylewskiej, działacz oświatowy; zmarł podczas powstania warsz. w roku 1944.

Bałaaban Karol — lekarz okulista; zamordowany w Kąkolewku w r. 1941.

Bałaaban Majer (*1877) — historyk, prof. tyt. historii Żydów w Polsce na Uniw. Warsz.; zmarł w Warszawie 1. I. 1943.

Bałys Piotr — artysta malarz; zamordowany.

Banach Józef — prawnik, sędzia grodzki w Kielcach; zamordowany.

Banach Stefan — matematyk, prof. Uniw. Lwowskiego; zmarł we Lwowie we wrześniu 1945 r.

Banach Teofil — działacz ludowy (PSL) i konspiracyjny; zginął w obozie w Oświęcimiu.

Banachiewicz Ignacy (*1875) — inż., przemysłowiec, prezes Rady Miejskiej w Zawierciu; zmarł w obozie w Dachau 21. XI. 1940.

Banaszewska Wacława — bibliotekarka, kierowniczka działu dziecięcego w Bibliotece Publicznej m. st. Warszawy; zginęła tragicznie 21. VIII. 1942.

Bandrowski Jerzy (*1883) — literat, powieściopisarz; zmarł w Radomiu w styczniu 1944 r.

Bandrowski Kaden Juliusz (*1885) — literat, powieściopisarz, sekretarz P.A.L.; zginął od pocisku podczas powstania warsz. przy ul. Kaliskiej 15 między 6—10. VIII. 1944.

Banecki Benedykt — lekarz w klinice Uniw. Poznańskiego; zmarł w obozie w Dachau w r. 1940.

Bankiewicz Józef (*1881) — ekonomista, b. delegat do Komisji Odszkodowań w Paryżu; zmarł w sierpniu 1944 r. podczas powstania warsz.

Bannet Arnold — lekarz krakowski, jeden z założycieli Krak. Ochotniczego Tow. Ratunkowego; zmarł 18. VIII. 1942.

Baranowski Franciszek — b. naczelný dyrektor Zakła-

dów Ubepieczeń Wzajemnych w Poznaniu; zamordowany pod Poznaniem w grudniu 1939 r.

Baranowski Kazimierz (*1891) — lekarz, pułkownik, b. szef sanitarny armii; zmarł 3. X. 1945.

Baranowski Rudolf — prawnik, adwokat poznański; zmarł.

Barbacki Bolesław (*1891) — artysta malarz, portrecista, działacz społeczny; rozstrzelany 21. VIII. 1941 w Biegunicach koło nowego Sącza.

Barbag Seweryn — muzykolog, kompozytor; zmarł w Warszawie.

Barbasz Wilhelm — historyk literatury; zamordowany w obozie w Złoczowie.

Barcikowski Eugeniusz Julian — prawnik, adwokat z Włocławka; zamordowany w listopadzie 1939 r.

Barciszewski Leon (*1883) — prezydent m. Bydgoszczy; rozstrzelany 11. IX. 1939 w Jachcicach pod Bydgoszczą.

Barcz Rajnhold (*1889) — działacz mazurski, redaktor „Głosu Ewangelicznego” w Olsztynie; ścięty w więzieniu Moabit w Berlinie w r. 1943.

Bardel Franciszek (*1869) — prawnik, adwokat, archiwista, historyk, działacz ludowy (PSL), b. minister rolnictwa; zmarł 10. XI. 1941 w Krakowie.

Bardzik Stanisław — adwokat, działacz społeczny lubelski, major w st. spoczynku; zmarł w obozie w Flossenbürg w Bawarii 1. II. 1945.

Barlicki Norbert (*1880) — polityk, działacz socjalistyczny (PPS), b. prezydent m. Łodzi, b. minister spraw wewn. i b. minister robót publicznych, więzień brzeski; zginał w obozie w Oświęcimiu we wrześniu 1941 r.

Baron Alfons — filozof; popełnił samobójstwo w marcu 1940 r. we Lwowie.

Barszczewski Tadeusz (*1884) — artysta muzyk; zmarł w Łodzi 22. II. 1946.

Bartel Edward — kupiec, działacz społeczny i gospodarczy; rozstrzelany w r. 1939 w Świeciu.

Bartel Eugeniusz (*1872) — prawnik, wiceprezes Prokuraturii Generalnej we Lwowie; zmarł w Moskwie w r. 1941.

✓ **Bartel Kazimierz** (*1882) — matematyk i polityk, prof. geometrii wykreślnej na Politechn. Lwowskiej, parokrotny premier w latach 1926—1930; zamordowany w lipcu 1941 r. we Lwowie.

Barthel de Wéyental Jan (*1895) — agronom, działacz społeczny, publicysta; zmarł w obozie w Mauthausen-Gusen 19. VII. 1941.

Bartkiewicz Zygmunt (*1870) — literat, powieściopisarz, nowelista; zmarł 10. VI. 1944 w Brwinowie pod Warszawą.

Bartkowiak Antoni — działacz robotniczy na Śląsku, przewodniczący Zjedn. Zawod. Polsk. w Warszawie; rozstrzelany podczas powstania warsz. w sierpniu 1944 r.

Bartkowski Juliusz (*1864) — ks. infułat, prepozyt kapituły chełmińskiej, b. wikariusz generalny; zamordowany w październiku 1939 r. w koszarach w Tczewie.

Bartnicki Franciszek (*1883) — zastępca prezesa Urzędu Patentowego RP. w Warszawie; zmarł w Warszawie 10. XI. 1945.

Bartoszek Franciszek (*1910) — artysta malarz, w czasie okupacji jeden z organizatorów akcji bojowej (pseud. Jacek), dowódca grupy warsz. GL; poległ w walce 15 V. 1943.

Bartoszek Tadeusz (*1897) — lekarz, ordynator szpitala Przemienienia Pańskiego w Warszawie; zmarł podczas powstania warsz. z ran odniesionych w ataku na Al. Szucha 20. IX. 1944 w szpitalu na Okęciu.

✓ **Bartoszewicz Kazimierz** — inż. architekt, prof. budownictwa ogólnego na Politechn. Lwowskiej; zmarł w r. 1945.

Bartoszyński Antoni (*1898) — przyrodnik, pedagog, nauczyciel w Seminarium Nauczycielskim w Siennicy i w gimn. w Łęczycy; entomolog, zbieracz chrząszczów; zmarł w obozie w Mauthausen-Gusen 14. XII. 1940.

Bartys Jan — prehistoryk; zamordowany w Katyniu w r. 1941.

Barwiński Eugeniusz (*1907) — prawnik, adwokat, asystent przy katedrze prawa handlowego SGH w Warszawie; zginął w obronie Warszawy pod Wilanowem 25. IX. 1939.

Barwiński Stefan ob. Kopczyński Bronisław.

Barwiński Wacław (*1904) — lekarz dentysta, członek Zarządu Nacz. Izby Lekarskiej Dentystycznej; zmarł w obozie w Starobielsku.

Baryła Jan — działacz socjalistyczny (PPS); zamordowany w Magdalence pod Warszawą 28. V. 1942.

Basara Antoni (*1873) — dziennikarz, b. długoletni redaktor „Czasu“, skarbnik Syndykatu Dziennikarzy krakowskich; zmarł 20. XII. 1945.

Baścik Edward (*1874) — działacz ludowy, kierownik szkoły powszechnej; zmarł 12. XI. 1941 w Krakowie.

Batog Kazimierz — porucznik, sportowiec, kilkakrotny mistrz Armii Polskiej, działacz konspiracyjny; zginął w akcji bojowej 18. I. 1943 na ul. Wilczej w Warszawie.

Batowski Zygmunt (*1876) — historyk sztuki, prof. Uniw. Warsz., b. dyrektor Biblioteki Uniwersyteckiej w Warszawie, członek PAU; zmarł podczas powstania warsz. 1. IX. 1944 w drodze przez Warszawę na wygnanie.

Batycki Stanisław (*1880) — naczelnik wydziału Izby Skarbowej we Lwowie; zmarł w obozie w Majdanku w r. 1943.

Bauer Marek — muzyk; zamordowany.

Baumfeld Gustaw Bolesław (*1879) — literat i publicysta, kpt. w st. spocz.; zamordowany w Katyniu w r. 1941.

Baurowicz Aleksander — lekarz, emeryt. prof. laryngologii Uniw. Jag.; zmarł.

Bazarewski Stefan — przyrodnik, emeryt. prof. mikrobiologii rolniczej Uniw. Wileńskiego; zmarł.

Bazińska Anna (*1910) — prawniczka, działaczka społeczna na terenie Sądu dla nieletnich w Warszawie; poległa w akcji 23. VIII. 1944 podczas powstania warsz.

Bazylewski Władysław — nestor dziennikarzy warsz.,

b. prezes Syndykatu Dziennikarzy oraz Klubu Sprawozdawców Sejmowych; zmarł w Warszawie jesienią 1940 (1941 ?).

Bazański Kazimierz — księgarz grudziądzki; rozstrzelany w r. 1939 (?).

Bazański Władysław — księgarz bydgoski.

Bażyński Feliks — chemik, asystent Zakładu Chemii Organicznej Uniw. Poznańskiego; zmarł w Zbąszyniu.

Bąbala Jerzy (*1910) — sławista i polonista, literat, działacz konspiracyjny (pseud. Włodarczyk); zginął w kwietniu 1943 r. w obozie w Majdanku.

Bączkiewicz Kazimierz — ks. infułat, opiekun dzieci Powiśla, kierownik zakładu opiekuńczo-wychowawczego w Ignacewie pod Warszawą, radny m. st. Warszawy.

Bączkowski Tadeusz (*1905) — drukarz, redaktor i wydawca prasy regionalnej w Łowiczu, działacz polityczny i konspiracyjny; rozstrzelany w r. 1941.

Bąkowski Adam — lekarz, pułkownik w st. spoczynku, b. referent Dep. Sanitarnego M. Spr. Wojskowych; zamordowany na Wołyniu 15. VII. 1943.

Bąkowski Franciszek — inż. technik, wykładowca budownictwa na Politechn. Warsz., kartograf, krajoznawca; zmarł we wrześniu 1944 r. w Pruszkowie.

Beaupré Barbara — tłumaczka; zmarła w Mszanie Dolnej 17. XII. 1943.

Beck Adolf (*1863) — fizjolog, prof. honorowy i b. rektor Uniw. Lwowskiego, członek PAU; popełnił samobójstwo w sierpniu 1942 r. w drodze ze Lwowa do Bełzca.

Beck Józef (*1894) — polityk, dyplomata, b. min. Spr. Zagranicznych; zmarł 5. VI. 1944 w Stanesti pod Bukaresztem.

Bednarek Tadeusz — inż. rolnik, sadownik, współpracownik Państwowego Instytutu Gospodarstwa Wiejsk. w Puławach; zmarł w r. 1941.

Bednarowski Adolf — filolog klasyczny, pedagog, prof. gimn., lektor Uniw. Lwowskiego; zmarł we Lwowie w r. 1941 lub 1942.

Bednarski Adam — lekarz, okulista, prof. Uniw. Lwowskiego, historyk okulistyki polskiej; zmarł 11. IV. 1941. ✓

Bednarski Stanisław (*1896) — ks. T. J., historyk życia umysłowego w Polsce; zmarł w obozie w Dachau 16. VII. 1942.

Bednarski Stefan — lektor języka rosyjskiego na Uniw. Jagiełłońskim w Krakowie; zmarł w obozie w Oranienburgu w r. 1940. ✓

Beer Alfred (*1866) — artysta malarz, pedagog; zmarł w Warszawie w maju 1940 r.

Begleiter Henryk — lekarz; zmarł we Lwowie w r. 1941.

Behrendt Erwin (*1890) — pedagog, prof. Gimn. Polskiego w Gdańsku; rozstrzelany w r. 1939 w Starogardzie (?).

Belohlavek Roman — prawnik, prof. Szkoły Ekonomiczno-Handlowej we Lwowie, kompozytor muzyczny; zamordowany w Katyniu w r. 1941. ✓

Belmont Leo ob. Blumental Leon.

Belcikowska z Lebensbaumów Alicja (*1898) — publicystka, działaczka oświatowa i polityczna (POW); rozstrzelana na Palmirach pod Warszawą w r. 1941 lub 1942.

Belza-Ostrowski Kazimierz — przemysłowiec, b. dyrektor Monopolu Tytoniowego; zamordowany w więzieniu we Lwowie w r. 1941.

Benda Karol — artysta dramatyczny; zmarł w Warszawie w r. 1943.

Bender Edward — śpiewak estradowy i operowy (bas); zginął podczas powstania warsz. na ul. Polnej w sierpniu 1944 r.

Beno Stanisław — lekarz dentysta, prezes warsz. Izby lek. dentystycznej; zmarł w grudniu 1942 r.

Ber Wiktor — archeolog, pracownik Państw. Muzeum Archeologicznego w Warszawie.

Berdecki Piotr — b. dyr. Banku Rolnego we Lwowie i w Warszawie, działacz polityczny; zmarł w Portugalii w r. 1942 (?).

Berdzewski Czesław (*1895) — fizyk i matematyk, pedagog, prof. gimn. żeńskiego im.E. Platerówny w Warszawie; zginął od bomby lotniczej na Mokotowie w czasie powstania warsz. 16. IX. 1944.

Berenson Leon — prawnik, adwokat, działacz polityczny (PPS), obrońca w sprawach politycznych za czasów zaborczych oraz w procesie brzeskim, literat; zmarł w Warszawie w r. 1943.

Berent Wacław (*1873) — powieściopisarz, literat, tłumacz; zmarł w Warszawie w r. 1940.

Beres Krzysztof (*1915) — geolog i geograf, asystent Zakładu Geologicznego Uniw. Jagiellońskiego; zginął w walce pod Kajetanowicami w lasach radomskich 4. VIII. 1944 jako żołnierz AK.

Bereza Stefan Henryk (*1888) — prawnik, notariusz w Gdyni, pianista i kompozytor; rozstrzelany w lasach wejherowskich 11. XI. 1939.

Bergson Michał — inż. chemik, jeden z założycieli Stow. Techników Polskich w Warszawie; popełnił samobójstwo w Warszawie w r. 1940.

Berkan Władysław (*1859) — działacz społeczny, kra-
wiec, organizator kolonii polskiej w Berlinie przed pierwszą wojną światową, publicysta, autor pamiętników; zmarł w r. 1941 w Zakopanem (w Poznaniu?).

Berkowski Leonard (*1888) — pedagog, założyciel, redaktor i wydawca czasopisma nauczycielskiego „Przyjaciel Szkoły“, prof. Miejskiego Gimnazjum Kupieckiego w Poznaniu; rozstrzelany na forcje VII w Poznaniu 25. X. 1939.

Berlaś Michał (*1862) — działacz społeczny i oświatowy, publicysta, współpracownik pism lwowskich; zamordowany w Stryju w r. 1943.

Bernacki Edward (*1875) — dziennikarz, działacz społeczny, redaktor „Wielkopolanina“; rozstrzelany na forcje VII w Poznaniu 11. XI. 1939.

Bernacki Ludwik (*1882) — historyk literatury i teatru, bibliograf, dyrektor Zakładu Narodowego im. Ossolińskich

we Lwowie, członek PAU; zmarł we Lwowie 18. IX. 1939.

Bernadzikiewicz Tadeusz — prawnik, ekonomista, publicysta, taternik.

Berson Artur (*1859) — meteorolog, badacz stratosfery, uczestnik kilku lotów balonowych badawczych; zmarł w grudniu 1942 r. w Berlinie.

Berych Władysław — narciarz z Kościelisk, wielokrotny zwycięzca w biegach, rozstrzelany w Zakopanem na cmentarzu.

Beylin Gustaw (*1889) — prawnik, literat, komediopisarz; zmarł w r. 1940 we Lwowie.

Bialik Wincenty (*1894) — ks., prefekt gimn. i dyr. bursy gimnazjalnej w Mielcu, działacz społeczny; zmarł w obozie w Dachau w sierpniu 1942 r.

Białas Paweł — artysta malarz; zmarł w obozie w Dachau.

Białaszewicz Kazimierz (*1882) — biolog, prof. fizjologii zwierząt na Uniw. Warsz., członek PAU, założyciel i wydawca „Acta Biologicae Universalis”; zmarł 15. I. 1943 w Warszawie.

Bialek Władysław — ks., chemik; zmarł w obozie w Oświęcimiu w r. 1943.

Białokur Franciszek — lekarz, internista, emeryt. gen. bryg., długoletni dyrektor Pogotowia Ratunkowego w Warszawie; zamordowany w kwietniu 1942 r. przy badaniu śledczym na Pawiaku w Warszawie.

Białokurowa z Gilewiczów Anna — nauczycielka Gimn. Królowej Jadwigi w Warszawie, polonistka, działaczka Związku Obrony Kresów Zachodnich i Tow. Kol. Letnich dla dzieci polskich z Niemiec, Austrii i G. Śląska; popełniła samobójstwo na Pawiaku w Warszawie w maju 1942.

Biały Aleksander — współwłaściciel apteki w Warszawie, działacz społeczny; zginął w czasie powstania warsz. 1944 r. na Mokotowie.

Biedrawa Józef (*1878) — pedagog, dyr. Seminarium

Nauczycielskiego w Działdowie, współtwórca Muzeum Mazurskiego w Działdowie; zmarł w Krośnie 28. IV. 1944.

✓ **Biegeleisen** Leon Władysław (*1885) — ekonomista, prof. ekon. polit. WWP i w Wyższej Szkole Dziennikarskiej w Warszawie; zmarł.

Biegus Wiktor — o. zakonu bernardynów, redaktor, literat, działacz społeczny we Lwowie; zginął w czasie bombardowania Lwowa 14. IX. 1939.

✓ **Biehler** Ryszard (*1878) — leśnik, prof. szczegółowej hodowli lasu na Uniw. Pozn.; zmarł w Wilnie 1. V. 1945.

✓ **Bielawski** Zygmunt (*1877) — ks. pedagog, prof. Uniw. Lwowskiego, autor prac katechetyczno-pedagogicznych i podręczników; zmarł w początkach wojny 1939 r.

Bielowski Józef — ks., wicebibliotekarz Sem. Duch. w Włocławku; zginął w obozie.

Bielecka Maria — adwokatka, działaczka; zmarła we Lwowie w r. 1941.

Bielski Juliusz (*1862) — rolnik, prezes Pol. Zw. Stow. Łowieckich, wiceprezes Międzynarodowej Rady Łowieckiej, działacz społeczny; zmarł w listopadzie 1941 r. na Syberii.

Bielski Sariusz Zygmunt (*1869) — inż., b. rektor i prof. miernictwa w Akademii Górniczej, dyr. firmy naftowej „Premier“; zmarł w Krakowie 12. IV. 1944.

Bieniasz Józef (*1907) — historyk, literat, sekr. gen. i zast. dyr. Instytutu Bałtyckiego w Gdyni; zginął jako ppor. rez. w walkach pod Gdynią 12. IX. 1939 w czasie obrony Radłowa.

Bieniek Andrzej — wykładowca księgowości w SGW w Warszawie; zmarł.

Bieńkowski Łada Adam — b. dyr. Funduszu Pracy; powieszony w r. 1942.

Bieńkowski Łada Andrzej (*1907) — prawnik, prokurator Sądu Okręgowego w Krakowie; zamordowany w Wiśniczu 5. VI. 1940.

Bieńkowski Tadeusz — prof. liceum handlowego; zamordowany w obozie w Oświęcimiu 23. IV. 1942.

Bier Leonard (*1872) — docent Uniw. Jag., dyr. Zakładu badania środków żywnościowych; zmarł 27. V. 1943.

Biernacki Franciszek (*1896) — major, kartograf wojskowy; zamordowany w Katyniu w r. 1941.

Biesiadecka Janina — artystka dramatyczna; zamordowana w styczniu 1944 r. w Warszawie.

Biesiadecki Franciszek (*1868) — rolnik, bibliofil, senior bibliofilów polskich, prezes Rady Bibliofilów; zmarł we Lwowie w r. 1940.

Biesiadecki Zygmunt — artysta dramatyczny; rozstrzelany w Warszawie w styczniu 1944 r.

Bieszk Kazimierz (*1890) — ks. prałat, prof. Sem. Duch. w Pelplinie, działacz kaszubski, kaznodzieja, społecznik, historyk; zmarł 24. I. 1946 na wygnaniu w Wiesbaden.

Bilan Aleksander — działacz wśród szlachty zagrodowej w przemyskim; zamordowany w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Bilan Tadeusz — działacz sportowy; zmarł w obozie w Mauthausen-Gusen w r. 1943.

Bilik Adam (*1899) — lekarz z Sosnowca, działacz katolicki; zmarł w Będzinie 13. VI. 1943.

Bilik Mieczysław — działacz polityczny, prezes konspir. Stow. Demokrat.; rozstrzelany w Warszawie 29. V. 1943.

Bilik Mikołaj — prawnik, adwokat, syndyk Ossolineum; zmarł we Lwowie w r. 1940.

Biliński Jan (*1879) — polonista, prof. i dyr. gimn. im. Paderewskiego w Poznaniu, wykładowca metodyki języka polskiego na Uniw. Poznańskim; zmarł w Poznaniu 13. X. 1939.

Biliński Stefan (*1891) — lekarz, dyr. szpitala powsz. w Brzeżanach, prezes Związku Of. Rez., przew. Polsk. Kom. Opieki na pow. brzeżański, podhajecki i rohatyński w latach okupacji; zamordowany przez nacjonalistów ukraińskich 28. II. 1944.

Biliński Stefan — inż. elektryk; zginął w czasie powstania warsz. w r. 1944.

Biliński Tadeusz — prawnik, ekonomista, b. konsul RP w Kopenhadze i Antwerpii; zginął w czasie powstania warsz. 1944 r.

Biliński Władysław (*1912) — ks., administrator parafii w Kotowie (pow. brzeżański), działacz społeczny i polityczny; zamordowany 8. IX. 1943 przez nacjonalistów ukraińskich.

Biluchowski Tadeusz — lekarz, b. poseł na Sejm; zmarł 23. III. 1941.

Biłowicki Mieczysław — prawnik, adwokat, radca prawny Wydz. Przem. Zarz. Miejskiego m. st. Warszawy; zginął w czasie powstania warsz. w r. 1944.

Biłyk Alfred (*1899) — prawnik, b. adwokat, w Łodzi, b. wojewoda lwowski; popełnił samobójstwo na Węgrzech na jesieni 1939 r.

Binek Sylwester — ks. pedagog, historyk, emeryt. wizytator kuratorium szkolnego poznańskiego; zmarł w Warszawie w r. 1942 (?).

Bira Ludwik (*1877) — ks., prepozyt i kanonik w Strzyżowie n. Wisłokiem, wicedziekan strzyżowski, działacz społeczny, oświatowy i spółdzielczy; zmarł w Strzyżowie 12. IX. 1939 wskutek ran zadanych mu przez żołnierza niemieckiego.

Birkenmajer Józef (*1897) — poeta, tłumacz, filolog, polonista, docent Uniw. Jag.; zginął jako kpt. rez. w czasie walk wrześniowych w Cytadeli warsz. w r. 1939.

Birnbaum Kazimierz — dziennikarz; zmarł w ZSRR.

Bisówna Helena (*1912) — chemiczka, spec. w przem. węglowym, działaczka społeczna i konspiracyjna pod pseud. Wiśłocka; zginęła podczas powstania warsz. od bomby lotniczej 2. IX. 1944 w Gimn. Król. Jadwigi na Placu Trzech Krzyży.

Blajer Błażej (*1885) — ks. T. J., prof. i dyr. gimnazjum w Gdyni; zamordowany w r. 1940.

Blaustein Leopold — filozof i psycholog, prof. gimn.; zamordowany we Lwowie w r. 1942 (?).

Blausteinowa z Ginsbergów Eugenia — filozofka; zamordowana we Lwowie w 1942 r.

Bleiberg Jakub — filozof, badacz Spinozy; zamordowany.

Blichowski Józef (*1886) — artysta malarz, b. asystent Politechniki Lwowskiej, prof. Seminarium w Białymstoku; rozstrzelany w Białymstoku w czerwcu 1941 r.

Bliziński Wacław — ks. prałat, działacz społeczny, współdzielca, (założyciel Liskowa), b. poseł, b. podsekretarz stanu w Minist. Pr. i O. S.; zmarł w Częstochowie 21. X. 1944:

Bloch Henryk — prof. gimnazjum, literat, tłumacz; zmarł w Warszawie w r. 1942.

Bloch Leon — prawnik, sędzia apelacyjny; rozstrzelany we Lwowie.

Blumenfeld Tadeusz — asystent wydz. prawn. Uniw. Lwowskiego; zamordowany.

Blumenfeldowa Stanisława — publicystka; zamordowana w r. 1941.

Blumental Leon (*1865) — adwokat, literat (pseud. Leo Belmont), redaktor „Wolnego Słowa“, tłumacz, esperantysta, założ. Pol. Tow. Esperantystów; zmarł w Warszawie.

Blüth Rafał (*1891) — literat, publicysta; rozstrzelany 17. XI. 1939.

Bleszczyński Stanisław — adwokat warsz.; zamordowany w obozie w Oranienburgu w sierpniu 1944 r.

Błędowski Feliks — rolnik-hodowca, działacz na polu pożarnictwa w pow. kolskim; zmarł w Warszawie.

Blocka Wanda (*1909) — inż., matematyczka, prof. gimn.; zmarła w Lublinie w sierpniu 1945 r.

Blocki Witold (*1915) — inż. chemik ze Lwowa; zginął w grudniu 1939 r. przy przekraczaniu linii demarkacyjnej nad Sanem.

Błoński Stanisław (*1895) — inspektor szkolny, organizator szkolnictwa wśród wygnańców polskich w okręgu Semipałatyńskim; zmarł w Bukoni 15. IV. 1944.

Bniński Adolf (*1884) — b. wojewoda poznański, sędziator, prezes Akcji Katolickiej, prezes Związku Zachowawczego i Zw. Ziemian, b. kandydat na prezydenta RP, ostatnio delegat Rządu; zgilotynowany 7. VII. 1942 w Poznaniu (?).

Bobek Paweł — działacz ludowy, b. poseł, członek Rady Nacz. PSL.

Bobek Władysław (*1902) — sławista, docent Uniw. Jag., lektor języka polskiego w Bratysławie; zamordowany w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Bobelak Kazimierz — poeta; zginął we wrześniu 1939 r. na skutek ran otrzymanych w walkach z bojówkami niemieckimi w rejonie przemysłowym Śląska.

Boberski Leon (*1878) — b. dyr. Urzędu Pocht i Tel. I, działacz społeczny; rozstrzelany w styczniu 1940 r. w Poznaniu.

Bobicz Ildefons (*1890) — ks. proboszcz i dziekan w Iwiu k. Lidy, autor prac kaznodziejskich; zmarł po zwolnieniu z więzienia w r. 1944.

Bobilewicz Władysław (*1898) — sędzia S. O. w Krakowie, oficer rez.; zamordowany w Wiśniczu 5. VI. 1940.

Bobińska Jadwiga — chemiczka, pracown. Instytutu Gazowego; rozstrzelana w r. 1943.

Bobkowski Henryk Karol (*1879) — gen. bryg.; zmarł w Krakowie 25. VIII. 1945.

Bobowski Zygmunt — artysta malarz; poległ w akcji bojowej GL w r. 1943.

Bobrowski Mieczysław (*1877) — działacz polityczny PPS; zmarł w Krakowie 18. IX. 1945.

Bocheński Adolf Maria (*1909) — polityk i publicysta; zginął jako ochotnik ppor. w formacjach polskich we Włoszech pod Ankoną 18. VII. 1944.

Bocheński Jan (*1888) — artysta malarz, grafik, prof. Państw. Szkoły Ogrodn.; zmarł w Małopolsce.

Boelke Robert (*1894) — artysta dramatyczny, b. dyr. Teatru Polskiego w Poznaniu, b. prezes ZASP; zmarł.

Boening Kazimierz (*1880) — prawnik, wicewojewoda poznański; rozstrzelany na rynku w Środzie we wrześniu 1939 r.

Bogacz Józef — działacz ludowy (org. „Wici”) w pow. tarnowskim.

Bogatkiewicz Władysław (*1901) — historyk, nauczyciel gimn. św. Wojciecha w Warszawie, kierownik Wydz. programowego Min. WR i OP; zmarł 12. X. 1944 w obozie w Gomerigen pod Norymbergą.

Bogdanowicz Julian — grafik, dyr. Miejskiej Szkoły Sztuk Zdobniczych; rozstrzelany w Warszawie 9. X. 1943.

Bogdanowicz Kazimierz — sędzia, autor dzieł prawn.; zmarł we Lwowie.

Bogdanowicz Stanisław — inż., b. wiceprezes dyr. poczt w Poznaniu; zmarł w Krakowie 14. I. 1942.

Bogdański Jan (*1883) — ks., prof. Coll. Marianum w Pelplinie; zamordowany w październiku 1939 r.

Bogłowski Stanisław — prawnik, sędzia SO. w Suwałkach; zamęczony w obozie w Mauthausen 18. III. 1941.

Bogusławska Teresa (*1929) — poetka; zmarła 1. II. 1945 po powrocie z obozu niem.

Bogusławski Czesław (*1897) — lekarz, neurolog, asystent Szpitala Ewangelickiego w Warszawie; zmarł w sierpniu 1944 r.

Bohatyrewicz Bronisław — gen. bryg.; zamordowany w Katyniu 1941 r.

Bohdziewiczówna Jadwiga — pracown. radia warsz., działaczka konspiracyjna; rozstrzelana 21. VI. 1940 na Palmirach pod Warszawą.

Bohun Edward (*1879) — długoletni kierownik Zakładów Kulparkowskich we Lwowie, działacz społeczny; zmarł w Bukoniu w obwodzie semipałatyńskim 9. IV. 1944.

Bojakowski Klemens — lekarz w Uniejowie, działacz społeczny, ppułk. rez.; zmarł w Starobielsku 1940 r.

Bojanowska Józefa — działaczka, dawna wiceprezeska Zw. Równouprawnienia Kobiet, redaktorka „Steru“, kierown.

szkoły zawod. dla dziewcząt; zmarła 20. IV. 1945 w Zielonce pod Warszawą.

Bojarski Wacław (*1920) — polonista, poeta, współprac. i redaktor pisma konspir. w czasach okupacji „Sztuka i Naród“ (pseud. lit.: Jan Marzec, Marek Zalewski, Wojciech Wierzyński); zmarł z ran w końcu maja 1943 r. w Warszawie.

Bojemski Aleksander Józef (*1885) — prof. na wydziale architekt. Politechniki Warsz.; rozstrzelany 8. VIII. 1944 w koszarach przy ul. Rakowieckiej w Warszawie.

Bojko Jakub (*1857) — polityk, pisarz i działacz ludowy; zmarł 7. IV. 1943 w Gręboszowie.

Bolduan Teodor Roman (*1902) — burmistrz Wejherowa; zamordowany w r. 1939.

Bolland Arnold (*1881) — chemik, prof. towaroznawstwa i pierwszy rektor Akademii Handlowej w Krakowie, docent. Uniw. Jag. i Politechn. Lwowskiej; zmarł tragicznie w Krakowie po powrocie z obozu w Sachsenhausen 5. IX. 1940.

Bolt Antoni (*1891) — prawnik, adwokat w Toruniu, b. prezydent m. Torunia (1924—1936); zmarł w obozie w Oświęcimiu.

Bolt Feliks (*1864) — ks. proboszcz w Srebrnikach p. Wąbrzeźnem, działacz pomorski, b. senator; zmarł 7. IV. 1940 w obozie w Sztutowie (Stutthof).

Bołtuć Mikołaj (*1893) — gen., dow. dyw. toruńskiej oraz grupy operac.; poległ na polu chwały w Łomiankach pod Warszawą 19. IX. 1939.

Bombała Jerzy — bibliotekarz Biblioteki Narodowej w Warszawie; zginął w r. 1943 w obozie w Majdanku.

Bonar-Zieliński Zbigniew (*1903) — radca Prezydium Rady Min.; zginął w obozie w r. 1942.

Boratyński Wacław — artysta malarz; poległ śmiercią żołnierza we wrześniu 1939 r. we Lwowie.

Borecki Feliks — prof. gimn., oficer rez.; zginął jako oficer AK w powstaniu warsz. 1944 r.

Borer Czesław (*1898) — prawnik, adwokat, działacz

polityczny (ND.); zmarł w Warszawie w r. 1943 w szpitalu na skutek ran odniesionych w walce.

Borkowska Zofia — nauczycielka francuskiego w Gimn. Państw. w Białymstoku; rozstrzelana na Ponarach pod Wilnem w czerwcu 1943 r.

Borkowski Edward — dziennikarz, polonista; zginął w obozie w Dachau w lipcu 1941 r.

Borkowski Henryk (*1907) — dyr. Dep. Wyznań Ministerstwa WR i OP; zamordowany podczas przewożenia z Majdanka do obozu Flossenbürg 31. III. 1943.

Borkowski Janusz — asystent prawa na Uniw. Jag.; zmarł podczas powstania warsz. 6. VIII. 1944.

Borkowski Ludwik — ks. prałat, b. prof. Sem. Duchownego w Petersburgu, b. szef biura Episkopatu Polskiego w Warszawie; zmarł w Kielcach.

Borkowski Stefan (*1888) — nacz. wydz. Urzędu Morского i radca miejski w Gdyni; zginął w obozie (?).

Borkowski Tadeusz (*1912) — agronom, instruktor Lwowskiej Izby Rolniczej, organizator szeregu wystaw na targach lwowskich; zmarł w Michałowicach pod Krakowem 6. XI. 1944.

Borkowski Wilhelm (*1895) — ppułk. lekarz, dow. kadry zapas. szpitala nr. 1. w Warszawie, szef sanitarny obrotowy Warszawy 1939 r.; zmarł w obozie oficerskim dla jeńców wiosną 1941 r. (1942 ?).

Bornsztajn — sędzia; zamordowany.

Borodysz Janina — lekarka wileńska; zginęła od bomby.

Boroń Stanisław (*1880) — pedagog, długoletni dyr. gimn. polskiego w Kołomyi, działacz społeczny; zginął w obozie w Majdanku w r. 1943.

Borowska Irena — artystka dramatyczna; zastrzelona w Warszawie w r. 1944.

Borowska Wanda — lekarz, wenerolog, działaczka społeczna; zmarła w Warszawie w r. 1942.

Borowska z Gołębiowskich Zofia (*1904) — dziennikarka, literatka, b. redaktorka „Głosu Lubelskiego“; zamor-

dowana w szpitalu w Mahlow pod Berlinem 30. XI. 1944.

Borowski Ludwik — inż. rolnik, taksator Państw. Banku Rolnego w Wilnie, kpt. rez., artysta malarz; zamordowany latem 1942 r. w pow. wilejskim.

Borowski Stanisław — emeryt. prof. Politechniki Warsz.; zmarł w Milanówku pod Warszawą w czerwcu 1945 r.

Borowski Stanisław (*1903) — historyk prawa, docent prawodawstwa słowiańskiego na Uniw. Warsz.; zmarł tragicznie 21. VII. 1945.

Borowski Władysław — prawnik, prokurator i pedagog; zmarł w więzieniu w październiku 1939 r.

Borski Jan M. — dziennikarz, członek red. „Robotnika“; zmarł w r. 1940.

Boryslawski Lucjan (*1890) — bankowiec, ekonomista, dyr. Banku Rolnego w Gdyni; rozstrzelany w Gdyni we wrześniu 1939 r.

Borzęcki Marian — działacz polityczny (Str. Pracy), b. komisarz Rządu na m. st. Warszawę, pierwszy delegat rządu gen. Sikorskiego na Kraj; zamordowany w obozie w Mauthausen.

Bosak Marcin (*1900) — proboszcz w Mariampolu pod Stanisławowem, działacz ludowy TSL; zamordowany przez ukraińskich nacjonalistów 23. VIII. 1941.

Bosakowski Tadeusz (*1874) — prawnik, adwokat, działacz narodowy w Kołomyi, długoletni redaktor „Gazety Pokuckiej“; zamordowany w obozie w Majdanku 31. III. 1943.

Bossowski Franciszek (*1879) — prawnik, cywilista, prof. Uniw. Wileńskiego; zmarł w r. 1940.

Boy-Żeleński ob. Żeleński Tadeusz.

Boyé Edward (*1897) — literat, krytyk, publicysta, tłumacz; zmarł w Warszawie w r. 1943.

Boziewicz Marian — emeryt. dyr. Banku Hipotecznego, działacz społeczny; zmarł we Lwowie w r. 1942.

Boznańska Olga — artystka malarka; zmarła w Paryżu w r. 1941.

Bożeniec Andrzej ob. Jałowiecki Andrzej.

Bratkowski Stefan (*1890) — działacz syndykalistyczny, publicysta, b. konsul RP. we Wrocławiu, działacz plebiscytowy na Śląsku Cieszyńskim, działacz PZZ, współpracownik Biura Powództwa Cywilnego do Międzynarodowego Trybunału Polsko-Niemieckiego w Paryżu; zmarł w r. 1941 w Wilnie.

Bratro Emil (*1878) — prof. budowy dróg i tuneli Politechniki Lwowskiej, b. długoletni redaktor „Czasopisma Technicznego”; zmarł 21. XII. 1944.

Braun Mieczysław — adwokat, poeta z grupy „Skamandra”; zamordowany 1941 r.

Braunówna Stefania (*1908), — matematyczka; zamordowana w r. 1943.

Breit Henryk — językoznawca, publicysta, prof. gimn. we Lwowie; rozstrzelany w r. 1941 (1942 ?).

Breiter Emil (*1886) — adwokat, dziennikarz, krytyk literacki, ekonomista; zamordowany pod Warszawą 23. VI. 1943.

Breitmeier Kazimierz (*1886) — pedagog, historyk literatury; zmarł 15. VI. 1944.

Breitmeier Władysław Adam (*1915) — geograf, asystent Instytutu Geogr. Uniw. Jag. w Krakowie; zamordowany w obozie w Oświęcimiu w listopadzie 1943 r.

Bretsznajderówna Helena — kierowniczka harcerstwa żeńskiego w Radomiu; powieszona w Radomiu w październiku 1942 r.

Brochocki Osoria Stanisław (*1882) — autor monologów i aktor; zmarł w Warszawie 8. IV. 1944.

Broda Czesław Walenty (*1885) — ks., dziekan i proboszcz parafii Leżajsk, działacz oświatowy i społeczny; zamęczony w obozie w Dachau 12. XII. 1940 (1942 ?).

Brodacki Jan — sędzia, działacz polityczny ludowy (PSL), b. poseł i redaktor „Piasta”; zmarł w Brzeżanowie 24. III. 1943.

Brodniewicz Franciszek — artysta dramatyczny i filmowy; zmarł w czasie powstania warsz. w sierpniu 1944 r.

Brodzikowska z Hajkowiczów Zofia (*1912) — dziennikarka, sekretarka Zarządu Gł. Sekcji młodzieży Robotniczego Instytutu Oświaty i Kultury im. Stefana Żeromskiego, działaczka syndykalistyczna; zginęła śmiercią samobójczą na Pawiaku w Warszawie w styczniu 1944 r.

Brokl Kazimierz — kustosz Zamku warsz.; zabity odłamkiem bomby w czasie oblężenia Warszawy w r. 1939.

Brokman Waław — adwokat; zmarł w Warszawie w r. 1941.

Bromke — artysta muzyk Filharmonii Warsz.

Bronikowski Wiktor (*1899) — socjolog, adiunkt Instytutu Socjologii Wsi w SGGW w Warszawie, sekretarz redakcji „Roczników Socjologii Wsi”; zmarł w obozie w Oświęcimiu 19. IX. 1940.

Bronowicz Julian (*1886) — publicysta, literat; zmarł 1942 r. w ZSRR.

Bronowska Celina (*1875) — działaczka społeczna i oświatowa, wizytatorka ochronek i sierocińców w Zarządzie Miejskim m. st. Warszawy, założycielka pierwszych w Polsce kursów ochraniarek; zmarła w szpitalu w Pruszkowie po wysiedleniu z Warszawy na jesieni 1944 r.

Bronowski Szczęśny Marian (*1864) — lekarz, b. nacz. lekarz szpitala św. Ducha w Warszawie; zmarł 26. IV. 1942.

Brosig Alfred (*1895) — emeryt. kustosz Muzeum Wielkopolskiego w Poznaniu; zmarł.

Bruchnańska Maria — powieściopisarka, poetka, założycielka Muzeum Polek we Lwowie; zmarła w r. 1944 we Lwowie.

Brudziński Bolesław — hodowca zwierząt futerkowych; zmarł po wyjściu z więzienia w Lublinie 5. III. 1944.

* **Brumer** Wiktor (*1894) — teatrolog; zmarł w Szkocji 1942 r.

Brun Henryk (*1880) — przemysłowiec i kupiec, działacz społeczny; zamordowany.

Brunicki Adolf (1857) — właściciel zdrojowiska Lu-

bień, zasłużony około rozwoju zdrojowiska; zmarł 10. II. 1941 na Syberii.

Bryja Franciszek (*1910) — ks. pallotyn, filolog; zmarł w obozie w Dachau w r. 1942.

Bryła Stanisław — prawnik, działacz społeczny i polityczny, b. wicewojewoda lubelski, ostatnio prezes SO w Lublinie; zamordowany 23. XII. 1939 w Lublinie.

Bryła Stefan Władysław (*1886) — inż., prof. konstrukcyj stalowych i żelazo-betonowych Politechniki Warsz., dziekan Wydziału architektury, wiceprezes Zw. Inżynierów Budowlanych; rozstrzelany w egzekucji publicznej na ul. Puławskiej nr. 12 w Warszawie 11. XII. 1943.

Brzega Wojciech (*1872) — artysta rzeźbiarz, literat, prof. Szkoły Przemysłu Drzewn. w Zakopanem; zmarł 6. VII. 1941 w Zakopanem.

Brzeska Wanda (*1907) — asystent i wykładowca romanistyki Uniw. Poznańskiego; zginęła podczas oblężenia Warszawy 25. IX. 1939 od bomby.

Brzeski Jan, sen. — lekarz z Brzeska, działacz ludowy; zmarł 11. III. 1942 w obozie w Oświęcimiu.

Brzeziwicz Euzebiusz (*1858) — ks., protonotariusz apostolski, kanonik kapituły Metropolitalnej Warsz., proboszcz parafii św. Aleksandra w Warszawie; zmarł 20. II. 1944.

Brzeziński Franciszek (*1867) — prawnik, pianista i kompozytor, krytyk muzyczny i historyk muzyki, b. konsul gen. RP w Wrocławiu i Berlinie; zmarł podczas powstania warsz. 6. VIII. 1944.

Brzeziński Józef (*1862) — ogrodnik i popularyzator wiedzy ogrodniczej, prof. Uniw. Jagiell., red. „Ogrodnictwa”; zmarł 25. XI. 1939 w Krakowie.

Brzeziński Romuald — ks. kanonik, b. prefekt szkół łódzkich, ostatnio proboszcz parafii w Tuszyń; zamordowany w obozie w Dachau 1. VI. 1942.

Brzozowski Jan — inż., przemysłowiec naftowy, pułk. rez., b. prezydent Lwowa; zmarł we Lwowie 17. XII. 1941.

Brzostowska z Surynów Maria (*1856) — działaczka oświatowa i społeczna; zmarła w Warszawie 27. V. 1940.

Brzozowski Kazimierz (*1871) — artysta malarz, założyciel i dyr. wytw. „Kilim“ w Zakopanem; zmarł w Zakopanem 10. I. 1945.

Brzozowski Korneliusz (*1877) — muzyk-kompozytor, autor kołęd; ranny podczas powstania warsz., zmarł w Opatowie 19. IX. 1944.

Brzozowski Korab Wincenty — poeta, tłumacz; zmarł 6. IV. 1941 w Warszawie.

Brzuski Henryk — ks., prof. Sem. Duchownego we Włocławku; zmarł.

Buchali Kazimierz — sędzia SO w Grodnie, działacz społeczny, radny m. Grodna; rozstrzelany tamże w czerwcu 1943 r.

Buchner Władysław (*1860) — redaktor i wydawca pisma humorystycznego „Mucha“, satyryk; zmarł w Wilnie 12. X. 1939.

Buchowski Leon (*1895) — przyrodnik, prof. II gimn. w Stanisławowie; zamordowany w r. 1941.

Buckiewiczowa z Ciborowskich Zofia — pianistka, prof. fortepianu w Państw. Konserwatorium Muzycznym w Warszawie; zmarła tragicznie w obozie w Pruszkowie 21. IX. 1944.

Buczek Marian (*1898) — działacz polityczny PPS lewicy; poległ w walce pod Ożarowem 10. IX. 1939.

Buczyński Władysław — działacz konspiracyjny, wydawca pism tajnych „Wolność“ i „Strzała“, partyzant GL, sprawca zamachu w kinie „Apollo“ w Warszawie; zginął 17. I. 1943.

Budziak Franciszek (*1897) — prawnik, b. sekretarz kanc. Prezydium Rady Ministrów w Warszawie; zmarł w grudniu 1940 r. w obozie w Oświęcimiu.

Budzyń Józef — działacz ludowy z Kokczysk k. Zakliczyna; zmarł.

Bugaj Jan ob. Baczyński Krzysztof.

Bujak Jakub (*1903) — inż., alpinista, uczestnik wyprawy na Mt. Everest; zginął w wypadku górskim w Szkocji w lipcu 1945 r.

Bujalski Franciszek — dyr. ruchu Tramw. Miejsk. w Warszawie; rozstrzelany na Palmirach w r. 1942.

Bujalski Jerzy — lekarz, b. wiceminister zdrowia, dyr. Ubezp. Społ. w Warszawie, dawny działacz Nar. Zw. Robotn. i NPR.; rozstrzelany.

Bujalski Bolesław (*1887) — geolog Karpackiej Stacji Geologicznej; zmarł w więzieniu w r. 1944.

Bujalski Ludwik — sędzia; zginął od bomby w oblężonej Warszawie w r. 1939.

Bujalski Mieczysław — inż., dawny działacz Nar. Zw. Rob. i NPR.; rozstrzelany.

Bujnicki Teodor (*1907) — poeta, literat, współwydawca pisma „Żagary“; zamordowany w Wilnie w r. 1944.

Bujwid Odo Feliks (*1887) — bakteriolog, emeryt. prof. higieny i bakter. Uniw. Jag., założyciel zakładu produkcji szczepionek i pierwszego w Polsce instytutu leczenia wścieklizny; zmarł 26. XII. 1942.

Bukowiecka Aleksandra — działaczka społeczna i polityczna z czasów powstania wielkop. 1918 r.; zamordowana w Poznaniu 12. IV. 1940.

Bukowiecki Stanisław (*1868) — prawnik, współzałożyciel Związku Młodzieży Polskiej w r. 1886, min. sprawiedliwości (1917—1918), ostatnio prezes Prokuratury Generalnej, prof. tyt. WWP w Warszawie, działacz społeczny, syndykalistyczny; zmarł 9. II. 1944.

Bukowski Alojzy (*1873) — ks. TJ, prof. dogmatyki praktycznej Uniw. Warsz.; zmarł pod Warszawą.

Bukowski Jan (*1873) — artysta malarz, dekorator; zmarł w Nowym Targu 1. IX. 1943.

Buksakowski — dziennikarz, redaktor „Śląskiego Kuriera Porannego“; zmarł w obozie.

Burakiewicz Wincenty — geograf, dyr. Państw. Gimn. w Suwałkach; zginął w obozie w Mauthausen.

Burawski Juliusz (*1892) — lekarz, dermatolog, ordynator szpitala św. Łazarza w Warszawie; zabity w czasie powstania warsz. w sierpniu 1944 r.

Burhard-Bukacki Stanisław Seweryn (*1890) — gen. dyw., inspektor armii; zmarł w Edyngburgu w r. 1942.

Bursche Alfred — adwokat warsz.; zmarł w obozie w Mauthausen-Gusen 15. I. 1942.

Bursche Edmund (*1881) — ks. pastor, prof. teologii pastoralnej Uniw. Warsz., b. dziekan; zmarł w obozie w Mauthausen-Gusen 26. VII. 1940.

Bursche Juliusz (*1862) — biskup kościoła ewangelicko-augsburskiego, działacz na Mazurach; zmarł w obozie w Oranienburgu 20. II. 1942.

Burtan Juliusz — inż. chemik, b. dyr. i współwłaśc. fabryki „Marywil“ i „Ćmielów“; zginął w obozie w Mauthausen w r. 1945.

Bury - Konewka Wanda — bibliotekarka Biblioteki kursów dla dorosłych m. st. Warszawy; zginęła w czasie powstania warsz. w r. 1944.

Buszczyński Sylwester (*1855) — drukarz i wydawca toruński; zmarł w r. 1939 w Toruniu.

Butkiewicz Bronisław — działacz wśród młodzieży; rozstrzelany w r. 1944.

Butler Wiktor — prawnik, pisarz, redaktor konspir. pisma „Walka“ w czasie okupacji; zginął w obozie w Oświęcimiu.

Butrymowicz Edward (*1880) — artysta malarz, długoletni prof. Miejskiej Szkoły Sztuk Zdobniczych w Warszawie; zmarł w Warszawie 1. XI. 1944.

Buzek Jan — działacz narodowy z Dąbrowy na Śl. Cies., poseł od ludności polskiej do Sejmu Czeskiego w Pradze; zmarł w obozie w r. 1940 lub 1941.

Buzek Wiktor (*1883) — pedagog, germanista, dyr. Państw. Gimn. Męsk. w Piotrkowie Tryb.; zmarł w Piotrkowie w r. 1941.

Bykowski Jaksa Czesław — minerolog, geograf, prof.

szkół średn. w Warszawie; rozstrzelany na Pawiaku w Warszawie 29. V. 1943.

Bylina Aleksander (*1875) — pułk. lekarz, b. prof. Uniw. w Dorpacie, b. kierown. nauk. oddziału wewn. Szpitala Centrum Wysz. Sanit. w Warszawie; zmarł 2. IX. 1941 w obozie jeńców w Calamanesti w Rumunii.

Byliński Edward — prawnik, notariusz we Włocławku; zmarł 9. XI 1940 w Mauthausen-Gusen.

Byrka Władysław (*1878) — prawnik, publicysta, prezes Banku Polskiego (od 1936), b. podsekretarz Stanu w Min. Skarbu, b. poseł na Sejm (PSL); zmarł 27. IX. 1945 w Edyburgu.

Bzowski Kazimierz Janota (*1862) — b. marszałek powiatu i hon. obywatel m. Myślenic; zmarł w Krakowie 12. II. 1946.

C

Cal Józef (*1911) — ks. ze zgrom. Misjonarzy Oblatów, prof. teologii w Obrze (Wolsztyn); zginął w obozie w Dachau 6. VI. 1943.

Całka Leon — dyr. RGO, sekretarz gen. konspirac. Uniw. Zachodniego w czasie okupacji; poległ podczas powstania warsz. w r. 1944.

Capi Władysław (*1885) — kierownik szkoły w Niznowie n. Dniestrem, działacz społeczny; zmarł w obozie w Majdanku w 1944 r.

Caro Leopold (*1864) — prawnik, ekonomista, b. adwokat, emeryt. prof. Politechniki Lwowskiej.

Cebula Józef (1902) — ks. ze zgrom. Misjonarzy Oblatów, mistrz nowicjusów i superior klasztoru w Markowicach k. Inowrocławia; rozstrzelany w Mauthausen 9. V. 1941.

Cehak Adam (*1874) — literat, publicysta, poeta (pseud. Stodor); zmarł w Zakopanem 30. III. 1944.

Cecyniewski Stanisław — ppułk. lekarz, dyr. Ubezpiecz. Społ. w Łucku; zmarł w ZSRR w r. 1940.

Celichowski Witold (*1874) — adwokat, pierwszy wojewoda poznański (1919—1923); zmarł w Warszawie we wrześniu 1944 r.

Cembrzyńska Aniela — kierowniczką wypożyczalni Bibl. Publ. m. st. Warszawy; zmarła tragicznie 6. X. 1939.

Centnerszwer Jerzy — teatrolog; zamordowany w Warszawie 1943.

Centnerszwer Mieczysław (*1873) — chemik, emeryt. prof. chemii fiz. na Uniw. Warsz., członek PAU; zmarł na początku 1943 r. w Warszawie.

Cepnik Henryk — literat; zmarł w r. 1942.

Cetner Michał (*1880) — artysta skrzypek, b. kierownik i dyr. chórów ludowych i robotniczych, pedagog i nauczyciel muzyki w Kielcach; zamordowany w Dąbrowie p. Kielcami (w lesie Wiśniówka?) 6. I. 1940.

Cezak Stefan — pedagog, geograf, dyr. gimnazjum w Zgierz; zamordowany w obozie.

Chabowski Wincenty (*1873) — prałat, dziekan w Ciechanowie; zmarł w obozie w Dachau.

Chajes Wiktor (*1875) — wiceprezydent m. Lwowa, żydowski działacz społeczny; zmarł w r. 1940.

Chamiec Jaxa Bronisław (*1887) — inż., dyr. Instytutu Torfowego pod Sarnami, dyr. Dep. Melioracyj Min. Roln. i Ref. Rolnych; zmarł 12. X. 1945.

Charewiczowa ze Strzeleckich Łucja — historyczka, docent hist. miast i ich kultury w Uniw. Lwowskim; zmarła w obozie w Oświęcimiu 17. XII. 1943.

Charszewska Zofia — literatka, autorka wierszyków dla dzieci; zginęła od bomby lotniczej we Lwowie w r. 1941.

Charszewski Ignacy (*1869) — ks., proboszcz w Dobrzyniu n. Drwęcą, literat, publicysta i poeta, tłumacz bajek Kryłowa; zastrzelony w więzieniu niemieckim 22. IV. 1940.

Charszewski — pedagog, polonista; zamordowany przez nacjonalistów ukraińskich w r. 1941.

Chączyński Aleksander — inż., dyr. Elektrowni Miejskiej w Radomiu; zmarł w obozie w Oświęcimiu w roku 1941.

Chelmecki Stanisław — lekarz, ginekolog, dyr. Zakładu Ginekolog. im. Anny Mazowieckiej w Warszawie; zmarł jesienią 1943 r. w Warszawie.

Cheyfec Maksymilian — biolog, asystent Instytutu im. Nenckiego przy Tow. Nauk. w Warszawie, powieściopisarz (pod pseudonimem Max Wit); zamordowany w Wilnie w roku 1941 (?).

Chętnik Adam — etnograf, działacz ludowy na Kur-

piach, kierownik stacji naukowej i Muzeum Kurpiowskiego w Nowogrodzie Łomżyńskim; zmarł w r. 1940.

Chlebowski Wiktor (*1877) — artysta malarz; zmarł 21. VI. 1943 w Krakowie.

Chłapowski Alfred (*1878) — rolnik, działacz polityczny i społeczny, b. ambasador RP w Paryżu, b. minister rolnictwa i b. prezes Koła Polskiego w parlamencie Rzeszy Niemieckiej w Berlinie; zmarł w szpitalu więziennym w Kościanie w r. 1940.

Chłapowski Konstanty (*1883) — rolnik, działacz społeczny, pułk. rez., prezes Zw. Oficerów Rez. i Wielkop. Zw. Myśliwych; rozstrzelany w więzieniu w Poznaniu w r. 1939.

Chłapowski Mieczysław (*1877) — rolnik, działacz społeczny w Wielkop. Tow. Kółek Roln., prezes b. Centr. Tow. Gosp. w Poznaniu; rozstrzelany na rynku w Kościanie 23. X. 1939.

Chłopecki Romuald (*1876) — ks., kanonik, prefekt gimn. we Lwowie i w Kołomyi, działacz ludowy; zmarł w obozie w Majdanku w lutym 1943.

Chmiel Adam — historyk Krakowa; zmarł w Krakowie 14. II. 1941.

Chmielewski Henryk (*1908) — agronom, asystent chemii rolnicz. SGGW; rozstrzelany w czasie powstania warsz. w r. 1944.

Chmielewski Kazimierz — asystent Zakładu Ekonomii Roln. Uniw. Poznańskiego.

Chmielewski Stanisław — księgarz, b. kierownik „Naszej Księgarni”; zmarł w Warszawie w r. 1942 (?).

Chmieliński Józef (*1862) — artysta dramat., malarz; zmarł.

Chmielnicki Zygmunt (*1891) — ks., kanonik, b. proboszcz w Berdyczowie i b. redaktor „Życia Katolickiego” w Łucku; zamordowany w obozie w Gross Rosen w r. 1944.

Chmielowiec Alfons (*1891) — inż., docent statyki

i teorii mostów Politechniki Lwowskiej, adiunkt Politechn. Warsz.; zmarł.

Chmura Marek (pseud.) ob. Stroiński Zdzisław.

Chmura Witalis — ppułk., dowódca 360 pp.; poległ pod Warszawą we wrześniu 1939.

Chmurkowski Feliks (*1896) — artysta malarz; zmarł w obozie w Oświęcimiu.

Chmurski Kazimierz — artysta malarz; rozstrzelany w obozie w Oświęcimiu 27. V. 1942.

Chocieszyński Antoni (*1889) — dziennikarz, ppułk.; zmarł w Poznaniu 13. XII. 1945.

Chodaczek Józef — dyr. Banku Gosp. Kraj. w Warszawie; zmarł w obozie w Mauthausen w r. 1942.

Chodaczek Władysław — filolog klasyczny, lektor języka greckiego na Uniw. Lwowskim; zmarł we Lwowie w r. 1943.

Chodyncki Kazimierz (*1890) — historyk, prof. Uniw. Poznańskiego (poprzednio Wileńskiego), członek PAU, b. redaktor „Ateneum Wileńskiego”; zmarł po zwolnieniu z więzienia 12. V. 1942 w Warszawie.

Chojecki Zygmunt (*1897) — rolnik, ekonomista, publicysta, działacz społeczny; zmarł w Warszawie jesienią 1942 w Lublanie.

Chojna Mieczysław (*1887) — pedagog, chemik, dyr. Państw. Gimn. i Liceum im. J. Kochanowskiego w Radomiu; zginął w obozie w Oświęcimiu w kwietniu 1942.

Chojnacka Krystyna — literatka, redaktorka „Świata Kobięcego” we Lwowie; zmarła w obozie w Majdanku.

Cholewa Józef — lekarz, b. docent Uniw. w Zagrzebiu, prezes „Ogniska Polskiego” w Lublanie, kierownik Zakładu badania i leczenia nowotworów; zmarł w październiku 1942.

Chołowiecki Andrzej — biochemik; zginął w powstaniu warsz. 13. VIII. 1944.

Chołowiecki Rudolf — prawnik, działacz społeczny; zamordowany w Katyniu w r. 1941.

Chomiński Olgierd (*1884) — filolog, sławista, prof. Uniw. Wileńskiego; zmarł 17. IX. 1943.

Chorowiczowa z Oderfeldów Anna (*1899) — literatka, dziennikarka, redaktorka wyd. „Świat i życie“; zamordowana w grudniu 1943.

Chorzelska — lekarka, docent Uniw. Wileńsk.; zmarła w październiku 1943.

Chorzewski Maurycy — prof. S. G. H., b. dyr. fabryki Fitzner i Gamper; zginął podczas powstania warsz. 5. VIII. 1944.

Chotiner Leon — adwokat, dziekan Izby Adwokackiej we Lwowie; popełnił samobójstwo we Lwowie w r. 1941.

Chowaniec Karol — działacz społeczny, dyr. oddziału Banku Polskiego w Kołomyi; zmarł w r. 1939.

Choynowski Jan (*1882) — architekt, współpracownik Dyrekcji Robót Publiczn. w Warszawie; zmarł w obozie w Sachsenhausen 29. V. 1940.

Choynowski Piotr (*1885) — rejent, działacz społeczny, burmistrz m. Grodna; rozstrzelany w czerwcu 1943 r. w Grodnie.

Chramiec Andrzej — lekarz, b. właśc. zakładu wodoleczniczego w Zakopanem; zmarł w r. 1940.

Chraniewicz — prawnik, adwokat z Dubna, działacz polityczny; rozstrzelany.

Chrzanowski Bernard (*1861) — działacz społeczny i oświatowy, adwokat poznański, b. poseł do parlamentu niemieckiego i b. prezes „Sokoła“ w Wielkopolsce, b. podsekretarz stanu w Minist. b. Dzieln. Prusk., pierwszy kurator Okręgu Szkolnego Pozn., prezes Harcerstwa Wielkop., b. senator; zmarł 12. XII. 1944 w Milanówku pod Warszawą.

Chrzanowski Ignacy (*1866) — historyk literatury, prof. hon. Uniw. Jag., członek PAU; zmarł 19. I. 1940 w obozie w Oranienburgu.

Chrzanowski Stanisław (*1863) — adwokat, pedagog, historyk, b. dyr. szkoły handlowej w Piotrkowie Tryb. i w Piasecznie, b. rejent w Kutnie, działacz społeczny; zmarł po opuszczeniu więzienia w Kutnie 30. VII. 1942.

Chrzanowski Wacław — pedagog, b. dyr. gimn. w Zawierciu; ścięty w Berlinie 19. III. 1942.

Chrzanowski Wiesław (*1880) — inż., prof. Politechn. Warsz. (dawn. Lwowskiej), b. min. Przemysłu i Handlu, dług. prezes i zał. „Tow. badania kotłów“, współzałożyciel fabryki „Wagon“ w Ostrowiu Wkp.; zmarł w Poznaniu 5. XII. 1940.

Chrzęszcz Tadeusz (*1877) — prof. technologii rolniczej Uniw. Pozn., a ostatnio dziekan tajnego Uniw. Zachodniego w Warszawie; popełnił samobójstwo w chwili aresztowania 12. XI. 1943.

Chrzęszczewska - Suchodolska Jadwiga — historyczka sztuki, sekr. gen. Komisji do spr. likwidacji strat kultury, działaczka konspiracyjna (pseud. Monika); poległa śmiercią żołnierza w powstaniu warsz. przy ul. Wilczej 50 8. VIII. 1944.

Chrzczonowicz Leonid (*1871) — inż., wizytator w Min. WR i OP; zamordowany w czasie powstania warsz. w r. 1944.

Chudio Maksymilian (*1880) — historyk, prof. II gimn. w Stanisławowie; zamordowany w r. 1941.

Chudoba Stanisław (*1913) — prawnik, działacz PPS, wydawca „Walki Ludu“, w czasie konsp. tajnego pisma „Barykada Wolności“, od 1941 r. sekretarz K. C. Polskich Socjalistów (pseud. Stefan), od marca 1943 wiceprzewodn. Robotn. Partii Pol. Socjalistów, jeden z twórców PAL; rozstrzelany pod nazwiskiem Stanisława Wiśniewskiego 6. XII. 1943.

Chudziński Jerzy (*1885) — ks., działacz oświatowy, redaktor „Pielgrzyma“; zamordowany w koszarach w Tczewie w końcu 1939 r.

Chwalibińska Jadwiga (*1905) — archiwistka, poprzednio bibliotekarka Bibl. Pedagog. Okręgu Kuratorium Szkolnego Pomorskiego w Toruniu; zmarła 22. II. 1944 w Krakowie.

Chwiłowicz Aureliusz (*1873) — ks., proboszcz parafii

Pajęczna i dziekan brzeźniecki (diec. częst.), ost. prefekt szkół w Radomsku; zmarł 15. VII. 1942 w obozie w Dachau.

Chwiłowicz Marian Łódzia (*1886) — ks., b. prof. Sem. Duch. i b. dyr. Liceum im. Piusa X we Włocławku, proboszcz parafii w Śpicmierzu; zmarł w obozie w Dachau 18. VII. 1942.

Chwistek Leon (*1884) — filozof, matematyk, literat i artysta malarz, prof. Uniw. Lwowskiego; zmarł we wsi Barwisze pod Moskwą 27. VIII. 1944.

Chwojka — lekarz; zamordowany podczas powstania warsz. w Szpitalu Wolskim 5. VIII. 1944.

Ciachotny Jan — działacz lud. (PSL); ścięty toporem w Berlinie.

Ciachotny Ludwik — działacz ludowy (PSL); ścięty toporem w Berlinie.

Ciałowicz — pedagog, polonista; zamordowany podczas powstania warsz. 1944 r. przy ulicy Twardej.

Cichocki Marian — pedagog, geograf, inspektor szkolny w Krakowie; zmarł w obozie w marcu 1945 r.

Cichowicz Ludwik — adwokat, notariusz, pierwszy prezes Izby Adwokackiej w Poznaniu w odrodzonej Polsce, wiceprezes komisji; zmarł w Poznaniu 8. X. 1940.

Cichowicz Zbigniew — agronom, hodowca nasion; zamordowany w Pleszewie 17. XI. 1939.

Ciechanowski Aleksander — inż. morski, pracownik Dep. Morskiego Min. Przemysłu i Handlu; zmarł w obozie.

Ciechanowski Stanisław Witalis (*1869) — lekarz, prof. patologii doświadczalnej Uniw. Jag., członek PAU, sekretarz wydziału lekarskiego; zmarł w sierpniu 1945 r.

Ciecierski Kazimierz — ks., kapelan Szpitala Wolskiego w Warszawie; zamordowany w szpitalu w czasie powstania warsz. 5. VIII. 1944.

Ciembroniewicz Stefan (*1902) — pedagog, dyr. gimn. na Śląsku; zmarł w Krakowie 19. IV. 1944.

Cieński Józef — działacz polityczny (Str. Nar.); zmarł we Lwowie 1941 r.

Ciepliński Czesław (*1891) — poeta, polonista; zmarł 27. IV. 1941.

Cierniak Jędrzej (*1886) — pedagog, działacz oświatowy, prezes Instytutu Teatrów Ludowych, redaktor mies. „Teatr Ludowy“; rozstrzelany na Palmirach 2. III. 1942.

Ciesielska z Wąsowiczów Halina (*1888) — działaczka oświatowa; zginęła w koszarach tczewskich w paźdz. 1939 r.

Ciesielski Tadeusz — działacz pomorski; zamordowany w r. 1940.

Ciesielski Wacław (*1898) — redaktor „Słowa Pomorskiego“ w Toruniu; zamordowany 2. II. 1941 w obozie w Sztutowie (Stutthof).

Cieszkowska z Otockich Zofia (*1870) — literatka; zmarła.

Cieszyński Antoni (*1882) — prof. stomatologii, b. dziekan Uniw. Lwowskiego; zamordowany 4. VII. 1941.

Cieszyński Nikodem (*1886) — ks., założyciel i redaktor „Roczników Katolickich“, działacz społeczny; zmarł w wężeniu w Rawiczu w r. 1942.

Cieszyński Władysław (*1891) — dziennikarz, literat, długoletni redaktor „Gazety Gdańskiej“ i „Baltische Presse“, działacz Gminy Polskiej w Gdańsku; zamordowany we wrześniu 1939 r.

Cieślak Stanisław (*1898) — naczelny redaktor „Słowa Pomorskiego“; zmarł po ucieczce z obozu jeńców wojennych w r. 1945.

Cieślewski Tadeusz (syn) — grafik, rysownik; zmarł w czasie powstania warsz. w r. 1944.

Cieślicki Stefan (*1912) — biolog; asystent Państw. Instyt. Nauk. Gosp. Wiejsk. w Bydgoszczy; zmarł jako jeńiec wojenny w obozie w Tangerhütte 20. I. 1943.

Cieśliński Jan (*1879) — wykładowca języka francuskiego w SGH w Warszawie, literat, romanista; zmarł w Kielcach 11. XI. 1944

Ciochoń Władysław — pedagog, prezes oddziału poznańskiego ZNP; zmarł.

Ciołek Stanisław — architekt; zginął w gruzach Biblioteki Krasińskich w czasie powstania warsz. w r. 1944.

Ciolkosz Kasper — emeryt. prof. gimn. w Toruniu, działacz PPS; zmarł w obozie w Gross Rosen 1942 r.

Cisło Aleksander — ks. prałat, dziekan, proboszcz w Stryju; zmarł 1. VIII. 1944.

Ciszewski Aleksander (*1879) — inż. gór., dyr. gen. zakł. gór. Hohenlohego i tow. „Fulmen“; zmarł w Warszawie 1940 r.

Ciświcki Tadeusz (*1879) — inż. chemik, prawnik, działacz polityczny, autor ustawy górniczej; zmarł w Warszawie 1940 r.

Codro Józef (*1912) — ks. pallotyn; rozstrzelany

Cros Edward — prof. literatury słowiańskiej na Uniw. we Fryburgu (Szwajcaria); zmarł w maju 1944 r.

Czesznak Karol (*1882) — ks., liturgista, działacz społeczny, wykł. Uniw. Lwowskiego i Sem. Duch., katecheta szkół średnich, kapelan sióstr urszulanek; zmarł we Lwowie 5. V. 1944.

Cugowska Rozalia (*1885) — działaczka społeczna w Zagłębiu Dąbrowskim, ostatnio w Opatowcu nad Wisłą; zmarła tamże 28. II. 1945.

Cukierówna Aniela — rysownicza, graficzka, witrażystka; zmarła.

Cukrzyński Tadeusz — prawnik, kierownik działu prawnego w dyr. PKO w Poznaniu, oficer Korpusu Sądowego; rozstrzelany w obozie w Oświęcimiu 27. V. 1942.

Curzytek Jan (*1900) — inż. rolnik, ekonomista, współpracownik Państw. Instyt. Nauk. Gosp. Wiejskiego w Warszawie; zmarł 11. III. 1944.

Cwiąkała Stanisław — nauczyciel Gimn. Zygmunta Augusta w Białymstoku; zastrzelony na ulicy w Białymstoku w r. 1943.

Cybichowski Jerzy — dziennikarz; poległ w walce z policją niem. w maju 1943 r.

Cybichowski Stefan — architekt, członek Rady Miejskiej w Poznaniu; zginął w forcie VII w Poznaniu w r. 1939.

Cybulski Stefan (*1888) — działacz społeczny na terenie Tomaszowa Lubelskiego, prezes łam. PCK, Sokół i innych instytucji; zmarł w więzieniu na zamku lubelskim 9. III. 1942.

Cybulski Zygmunt — współpracownik Filmu Polskiego; rozstrzelany w Warszawie 11. XII. 1943.

Cygowa Tekla — botaniczka, nauczycielka gimn.; zamordowana w Warszawie.

Cylkow Henryk — dyrygent i kompozytor; zmarł w Krakowie w r. 1945.

Cyraski Ignacy (*1881) — ks., dziekan w Wasiliszkach, redaktor, publicysta (pseud. lit. Żegota); zamordowany 10. III. 1943.

Cyrański Stanisław — prof. gimn. w Radomiu; zmarł w obozie w Oświęcimiu w r. 1941.

Cywiński Stanisław (*1887) — historyk literatury, docent Uniw. Wileńskiego; zmarł w Wiańce 28. III. 1941.

Czaja Tadeusz — lekarz w Zawichoście; zamordowany na rynku w Sandomierzu.

Czajkowska z Radzińskich Felicja — artystka malarka; zmarła 28. IX. 1943.

Czajkowski Janusz (*1895) — inż., prezes Zw. Taterników we Lwowie; zamordowany w więzieniu we Lwowie.

Czajkowski Jerzy — artysta malarz; zginął w pow. łukowskim w walce partyzanckiej.

Czajkowski Kazimierz — działacz społeczny z Przemyśla; zamordowany w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Czajkowski Stefan — artysta dramatyczny; zmarł w obozie w Oświęcimiu w r. 1943.

Czaki Hanna — słuchaczka prawa, działaczka konspir. w czasie okupacji; rozstrzelana w Warszawie 11. II. 1944.

Czaki z Dobrowolskich Jadwiga (*1887) — działaczka społeczna; rozstrzelana 16. II. 1944.

Czaki Tytus (*1888) — działacz polityczny, b. red. „Głosu Inteligencji“ i „Strzelca“, prezydent m. Włocławka, red. „Opieki Społecznej“; rozstrzelany 24 .I. 1942 r. (1944?).

Czapiński Kazimierz (1882) — dziennikarz, publicysta, działacz socjalistyczny (PPS), poseł na sejm 1919—1935; zmarł w obozie w Oświęcimiu.

Czapla Zygmunt — historyk, pisarz regionalny z Kujaw; zginął w styczniu 1941 w obozie w Dachau.

Czaplewski Jan (*1875) — ks. emeryt, polonista, b. prof. Coll. Marianum w Pelplinie; zginął w obozie w Sztutowie.

Czapliński — prawnik, sędzia, wykładowca tajnego Uniw. Zach. w Warszawie; zginął w czasie powstania warsz. 1944 r.

Czaporowski — sędzia SO w Łucku, działacz społeczny i polityczny; rozstrzelany.

Czapski Andrzej — działacz ludowy, prezes zarządu woj. warsz. PSL; zamordowany 1942 r. (?).

Czarliński Leon — działacz społeczno-polityczny na Pomorzu, prezes Tow. Rolniczego, członek zarządu Pom. Izby Rolniczej; rozstrzelany w forcie VII w Poznaniu w listopadzie 1939 r.

Czarnecki Antoni (*1896) — agronom poznański; zamordowany w Warszawie w r. 1944.

Czarnek Witold — adwokat i działacz społeczny z Rzeszowa; zamordowany w r. 1943.

Czarniawska Janina — bibliotekarka Biblioteki Uniw. w Warszawie; zmarła w końcu 1939 r.

Czarnomski Jan — historyk; zamordowany.

Czarnomski Józef — sędzia grodzki z Kielc; zamordowany.

Czartoryski Jan (O. Michał) (*1897) — dominikanin, magister nowicjuszy dominikańskich, wychowawca kleryków; rozstrzelany jako kapelan szpitala wojskowego w czasie powstania warsz. 6. IX. 1944.

Czartoryski Witold (*1864) — rolnik, działacz samorządowy, długoletni prezes rady powiatowej w Jarosławiu i pre-

zes Tow. Gospodarskiego we Lwowie, b. poseł na Sejm Galicyjski, b. senator; zmarł 4. IX. 1945.

Czech Bronisław — sportowiec, międzynarodowy czołowy zawodnik sportu narciarskiego; zamordowany w obozie w Oświęcimiu w maju 1944 r.

Czech Ludwik — pedagog, dyr. gimnazjum w Nowym Targu, b. współredaktor „Gazety Podhalańskiej“, działacz społeczny; zmarł w r. 1942 w Nowym Targu.

Czechowicz Józef (*1903) — literat, poeta; zginął 9. IX. 1939 od bomby w Lublinie.

Czechowski Adam — dyr. Państw. Gimn. męskiego w Ostrowie Wkp.; rozstrzelany w Winiarach pod Kaliszem 14. XII. 1939.

Czechowski Feliks — sędzia Najw. Tryb. Admin., autor pracy o przepisach kontroli skarbowej, działacz w Komitecie Spisko-orawskim; zmarł w lipcu 1943.

Czepielowski Jan — działacz społeczny; zamordowany w obozie w Oświęcimiu w r. 1943.

Czepita Michał — artysta malarz; zmarł w Warszawie w r. 1941.

Czernecka Wanda — farmaceutka, kierowniczka apteki pod wezw. św. Kingi w Krakowie; zmarła 18. I. 1945 wskutek ran odniesionych podczas walk w Krakowie.

Czernicki Stanisław ob. Heyke Leon.

Czerska Maria ob. Mączyńska Czerska Maria.

Czerwijowski Faustyn — działacz społeczny i oświatowy, emeryt. dyr. Miejskiej Bibl. Publ. w Warszawie; zginął w czasie powstania warsz. w r. 1944.

Czerwińska Maria — przyrodniczka (mikrobiolog); zginęła w Warszawie w r. 1944.

Czerwiński Jerzy Karol (*1904) — adwokat i działacz społeczny, asystent Uniw. Warsz.; rozstrzelany w obozie w Oświęcimiu w sierpniu 1944 r.

Czerwiński Konrad — wykładowca księgowości bankowej i przemysłowej oraz analizy bilansów w SGH; zabity w czasie powstania warsz. w r. 1944.

Czetwertyński Światopełk Ludwik (*1878) — rolnik, ekonomista, działacz społeczny, publicysta, współzałożyciel CTR, poseł do Dumy ros., poseł na Sejm Ustawodawczy i następne do r. 1926, więzień Oświęcimia i Buchenwaldu; zmarł w r. 1945 w Edyngburgu.

Czmiel Eulogiusz Stefan (*1909) — nauczyciel, działacz społeczny, organizator harcerstwa w kraju i wśród wychodźstwa we Francji; zmarł w obozie w Mauthausen-Gusen 6. XI. 1940.

Czochrański Stanisław (*1878) — działacz społeczny, sekretarz miejski w Nowym Mieście (Pom.); zmarł w r. 1945 na skutek przeżyć i ran odniesionych w czasie powstania warsz.

Czółowski Aleksander (*1865) — historyk, muzeolog, dyr. Muzeum Jana III we Lwowie; zmarł we Lwowie 7. VII. 1944.

Czort Tadeusz — geograf, instruktor geografii Min. W. R. i O. P.

Czortkower Samuel — antropolog, asystent Uniw. Lwowskiego; zamordowany w r. 1942 we Lwowie.

Czosnowski Juliusz Józef (*1874) — działacz polityczny i społeczny na Kujawach; zamordowany w październiku 1939.

Czosnowski Stanisław (*1893) — dziennikarz, literat, publicysta; zmarł podczas powstania warsz. w r. 1944.

Czubernat Franciszek Józef (*1892) — inż. rolnik, działacz ludowy, prezes Zw. Młodzieży Ludowej na Podhalu, red. „Gazety Podhalańskiej“, wiceprezes Związku Podhalan; zmarł w obozie w Flossenbürg w r. 1945.

Czubin — ks. z Krzeczkowa k. Naprawy; rozstrzelany.

Czuchajowski Bolesław (*1896) — wicewojewoda śląski, b. prezydent Krakowa, b. wiceprezes Sądu Ap. w Krakowie, b. rejent w Krakowie; rozstrzelany w obozie w Oświęcimiu 3. VII. 1941.

Czudowski Tadeusz — muzykolog; zginął w powstaniu warsz.

Czyżewski Aleksander — poeta, literat, dziennikarz, red. „Gazety Polskiej”; zmarł w r. 1942.

Czyżewski Tytus (*1885) — artysta malarz i poeta; zmarł w Krakowie 6. V. 1945.

Czyściecki Józef — satyryk; zmarł w Warszawie w r. 1940.

Ćwikliński Ludwik (*1848) — filolog klasyczny, b. prof. Uniw. Lwowskiego i Wileńskiego, b. austriacki min. oświaty, dożywotni prezes Pol. Tow. Filologicznego, członek PAU, honorowy prof. Uniw. Poznańskiego; zmarł 3. X. 1943 w Krakowie.

D

Daab Edward — działacz rzemieślniczy, członek Zarządu Związku Stow. Rzemieśln. R. P.; rozstrzelany podczas powstania warsz. na Woli 3. VIII. 1944.

Dabiński Florentyn — hodowca drobiu, inspektor hodowlany Pomorskiej Izby Roln.; zamordowany w Katyniu w r. 1941.

Dalecki Michał — ks., dziekan w Nowogrodku; rozstrzelany.

Dalkowski Julian — b. dyr. banku; zmarł w Poznaniu w lutym 1945.

Dan Aleksander — literat; zamordowany w obozie w Bełzcu w r. 1943.

Danecki Leon (*1882) — lekarz, ppułk; zamordowany w Warszawie podczas powstania warsz. 8. VIII. 1944.

Danek Eugeniusz (*1899) — przyrodnik, nauczyciel, współpracownik czasopism; zmarł w Szpitalu Wolskim w Warszawie 21. IV. 1943.

Dangel Stanisław (*1891) — publicysta, b. redaktor „L'Est Polonais”; zamordowany w Warszawie w Alei Szucha 26. X. 1942.

Danielewicz Józef — działacz związkowy w Łodzi, b. senator; zmarł.

Danke Jan (Franciszek) (*1890) — pedagog, prof. gimn. w Grodnie; rozstrzelany 20. X. 1942 w Grodnie.

Daszyński Kazimierz — inż., działacz PPS; zmarł we Lwowie w r. 1940.

Dardziński Rajmund (*1915) — ks. pallotyn, prefekt w Warszawie; zginął na punkcie sanitarnym podczas powstania warsz. w r. 1944.

Dąbek — pułk., dowódca obrony Kępy Oksywskiej; popełnił samobójstwo w chwili kapitulacji 19. IX. 1939.

Dąbek-Szysko Michał — działacz socjalistyczny (PPS),

w czasie powstania warsz. 1944 dowódca AL. w śródmieściu, ostatnio wiceminister Rolnictwa i Ref. Roln.; zmarł 12. I. 1946.

Dąbrowo Józef — prawnik, b. adwokat w Grodnie, wiceprezes SO w Warszawie; zginął w obozie w Majdanku w r. 1943.

Dąbrowska Krystyna — rzeźbiarka; zginęła jako sanitariuszka w czasie powstania warsz. 4. VIII. 1944.

Dąbrowska Gerson Maria (*1869) — literatka, artystka rzeźbiarka; zmarła w Warszawie 24. I. 1942.

Dąbrowska Kopijowska Wanda — kierowniczką wypożyczalni w Bibliot. Publ. m. st. Warszawy; zginęła w czasie powstania warsz. w r. 1944.

Dąbrowski Bolesław (*1901) — ks., kanonista, prof. Sem. Duch. w Pelplinie; zamordowany w październiku 1939.

Dąbrowski Edward — działacz socjalistyczny (PPS), uczestnik uprowadzenia 10-ciu z Pawiaka; zmarł 29. I. 1946.

Dąbrowski Jakub — ks., kanonik kolegiaty łowickiej, dziekan warszawski, działacz społeczny; zmarł w Warszawie w październiku 1939 r. wskutek ran odniesionych podczas bombardowania stolicy.

Dąbrowski Julian — inż. technolog, emeryt. dyr. dep. Min. P. i H.; zmarł w Warszawie w r. 1941.

Dąbrowski J. Witold — pedagog, matematyk, działacz społeczny TSL w Stanisławowie; zamordowany w r. 1941.

Dąbrowski Leonard — lekarz miejski w Stanisławowie; zamordowany w r. 1941.

Dąbrowski Mieczysław — dziennikarz; zmarł na Bliskim Wschodzie w r. 1943.

Dąbrowski Witold (*1885) — matematyk, prof. II gimn. w Stanisławowie; zamordowany w r. 1941.

Dąbrowski Władysław (*1888) — działacz oświatowy i społeczny na terenie Gdańska; zmarł 8. IX. 1941.

Dąbrowski Włodzimierz (*1892) — prawnik, notariusz, b. starosta katowicki, ostatnio wicemarszałek Sejmu Śląskiego; zmarł w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Dąbrowski Zdzisław — redaktor czasop. „Taternik“; popełnił samobójstwo w Warszawie we wrześniu 1939 r.

Dederko Józef — sędzia z Lublina; rozstrzelany w r. 1940.

Dedio Stanisław (*1890) — filolog klasyczny, prof. gimn., wykładowca w Uniw. Poznańskim; zmarł w Poznaniu 2. VI. 1945.

Delekta Jacek (*1906) — prehistoryk, kustosz działu prehist. Muzeum Miejskiego w Toruniu; zmarł w obozie w Oświęcimiu 18. XI. 1940.

Dembiński Bronisław (*1858) — historyk, prof. hon. historii powsz. Uniw. Poznańskiego, członek PAU, b. poseł na Sejm, prezes Tow. Przyjaciół Nauk Poznańsk.; zmarł 23. IX. 1939 w szpitalu ss. elżbietanek w Poznaniu.

Demelówna Maria — nauczycielka, posłanka na Sejm, radna miejska we Lwowie, działaczka społeczna i polityczna, przewodnicząca Nar. Organ. Kobiet; zmarła w r. 1944 we Lwowie.

Dembiński Henryk (*1908) — literat, publicysta; rozstrzelany w Hancewiczach w sierpniu 1941 r.

Dembowski Ignacy — emeryt. prezes Rady Szkolnej Krajowej, prezes Tow. Przyjaźni Pol.-Franc., wiceprezes Tow. Muz. we Lwowie; zmarł w Krakowie w r. 1942.

Demby Stefan (*1862) — literat, bibliofil, oraz wydawca, twórca i pierwszy dyr. Biblioteki Narodowej w Warszawie; zmarł tamże 10. XI. 1939.

Demela Paweł (*1907) — dziennikarz, redaktor oddziału grudziądzkiego „Słowa Pomorskiego“; zamordowany w Książących Górach pod Grudziądem w październiku 1939 r.

Demetrykiewicz Mieczysław — bibliotekarz Biblioteki Jag. w Krakowie; zmarł w r. 1941.

Demitrowski Jakub — ks., b. zast. prof. w Kat. Uniw. Lubelskim, proboszcz bełski; zamordowany.

Dereń Andrzej — historyk, oficer rez.; zginął w kampanii wrześniowej 1939 r. pod Kutnem.

Derewojew Anna — bibliotekarka CBW; zginęła w czasie powstania warsz. w r. 1944.

Deszczka Władysław (*1882) — współpracownik WIG w Warszawie, geograf, b. asyst. Uniw. Pozn.; zamordowany w Katyniu w r. 1941.

Detkens Edward (*1885) — ks. kanonik, rektor kościoła św. Anny w Warszawie, prefekt szkół; zamordowany w obozie w Dachau 28. VIII. 1942.

Deyczakowski Z. — kpt. statku handl. S/S „Robur VIII”; zginął na morzu w r. 1943 w pobliżu Irlandii.

Dębczyńska-Różycka ze Skopińskich Sabina (*1900) — lekarz Ubezp. Społ. w Poznaniu i Warszawie, b. asystentka Uniw. Warsz., b. radna m. Poznania, działaczka konspiracyjna; zastrzelona w Warszawie przy ul. Leszczyńskiej 14. XI. 1943.

Dębowski Jerzy Antoni — asystent Muzeum Nar. w Warszawie; zmarł w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Dębski Aleksander — prawnik, działacz polityczny, b. poseł na Sejm z ramienia ND, b. więzień brzeski, członek Krajowej Repr. Polit. (1939); zamordowany w r. 1940.

Dickstein Samuel (*1851) — matematyk, prof. hon. Uniw. Warsz., redaktor „Wiadomości Matematycznych” i „Prac Matemat.-Fizyczn.”, członek PAU, wiceprezes Międz. Akad. Historii Nauk; zmarł 28. IX. 1939.

Dickstein-Wieleżyńska Julia ob. Wieleżyńska Julia.

Didur Adam (*1875) — śpiewak-artysta, prof. Konserwatorium Muzycznego w Katowicach; zmarł w Katowicach 7. I. 1946.

Diffenbach Julian — inż., kierownik stacji dośw. nasiennej Pozn. Izby Roln. w Kończewicach pod Toruniem; zmarł w obozie w Mauthausen w r. 1940.

Dippel Stanisław (*1890) — działacz społeczny, spółdzielca, członek Zarządu „Społem”; zginął od bomby podczas powstania warsz. przy ul. Odyńca na Mokotowie 24. IX. 1944.

Długolecki Lubomir Szczęsny (*1876) — prawnik, sędzia SO w Poznaniu; rozstrzelany na forcie VII w Poznaniu 25. lub 26. X. 1939.

Długosz Franciszek (*1874) — ks., działacz śląski, proboszcz w Studzionce śl.; zginął w obozie w Mauthausen 7. VI. 1940.

Długoszowski-Wieniawa Bolesław (*1881) — gen. bryg., lekarz, adiutant naczelnika Państwa, od 1938 do 1940 r., ambasador Polski przy Kwirynale, ostatnio poseł R. P. na Kubie; popełnił samobójstwo w r. 1942 w Nowym Jorku.

Długoszowski-Wieniawa Tadeusz (*1890) — publicysta, dziennikarz, wydawca czasop. „Polska Wolność“, „Wolność“, „Za Wolność“; zamordowany w Warszawie na Pałacu wiosną 1942.

Dłuski — kierownik obserwatorium morskiego PIM w Gdyni, wykładowca Szkoły Morskiej; zmarł w r. 1941 (?).

Dmochowski Aleksander (*1872) — fizyk, prof. gimn. i kierownik Szkolnej Pracowni Przyrodn. w Wilnie; zmarł 17. IV. 1942 w Turkiestanie.

Dmochowski Piotr (*1865) — ks., prałat katedry płocekiej, archiwista kurii biskupiej w Płocku; zmarł w drodze do więzienia w Działdowie w r. 1941.

Dobczewska-Niedziałkowska ob. **Niedziałkowska-Dobczewska**.

Dobek Zdzisław — prawnik, sędzia SO w Lublinie; zamordowany w obozie w Dachau 27. II. 1942.

Dobiński Stanisław — fizyk, docent Uniw. Jag., wykładowca w Uniw. Pozn.; zmarł z ran w r. 1939.

Doborzyński Dobiesław — fizyk, docent Uniw. Jag.; rozstrzelany w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Dobrodzicki Adam (*1882) — działacz społeczny, publicysta, dyr. Państw. Szkoły Przemysłu Drzewnego w Zakopanem, red. mies. „Rzeczy Piękne“; zmarł w październ. 1944.

Dobrostański Józef — dziennikarz, redaktor nacz. „Kurier Bałtyckiego“ w Gdyni, prezes Koła Gdyńsk. Zw. Dziennikarzy Polskich; zmarł na Bliskim Wschodzie w r. 1943.

Dobrowolska z Klamborowskich Maria — działaczka wśród młodzieży, inicjatorka walki o szkołę polską w r. 1906; zamordowana podczas powstania warsz. w r. 1944.

Dobrowolski Benon — asystent Seminarium Germanist. Uniw. Poznańskiego; rozstrzelany w maju 1940 r.

Dobrowolski — inspektor szkolny w Łodzi; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1941.

Dobrski Ignacy — inż. elektryk, kierownik Inspekcji Elektrycznej m. st. Warszawy; zmarł 7. II. 1945.

Dobroszycka Stella ob. Rosenbaumowa Halina.

Dobrzaniecki Władysław (*1897) — lekarz, chirurg, prof. Uniw. Lwowskiego, ordynator Oddz. Chirurg. Powsz. Szpitala Państw. we Lwowie; zamordowany we Lwowie 4. VII. 1941.

Dobrzański ob. Hubal (de) - Dobrzański.

Dobrzyński Konstanty — poeta, robotnik łódzki; zginął w kampanii wrześniowej 1939 r. śmiercią żołnierza.

Doleżyk Karol (*1875) — działacz śląski z Golasowic, uczestnik powstań; zmarł w sierpniu 1945 r.

Dolęga-Mostowicz ob. Mostowicz Dolęga Tadeusz.

Domaniewska Waleria — nauczycielka, lingwistka i polonistka; rozstrzelana w Warszawie na Pawiaku w początku lutego 1944 r.

Domański Juliusz — działacz społeczny, b. naczelnik Funduszu Pracy; zamordowany.

Domaradzki Stefan — inż., działacz katolicki, radny m. Warszawy, dyr. Szkoły Podmistrzów Murarskich w Warszawie; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1943.

Domaradzki Władysław (*1912) — inż., prezes Sodalicii Mariańskiej akademików i młodzieży gimnazjalnej za okupacji, działacz katolicki; zginął podczas powstania warsz. w r. 1944.

Dominik Konstanty (*1870) — ks., biskup sufragan chełmiński; zmarł 7. III. 1942.

Dominik Marian (*1878) — ks. TJ., kaznodzieja i misjonarz ludowy; zmarł w Krynicy Zdroju 27. IX. 1944.

Dominik Walenty (*1891) — inż. chemik, prof. SGGW, spec. w zakresie przemysłu związków azotowych; zmarł wskutek wypadku w styczniu 1944 r.

Dominiński Henryk — poeta; zmarł.

Domosławska-Zabawska ob. Zabawska Domosławska.

Donimirski-Brochwicz Jan (*1888) — działacz społeczny i rolniczy pomorski, hon. prezes Pom. Tow. Rolniczego, prezes Pom. Izby Rolniczej; rozstrzelany we wrześniu 1939 r. w Łysomicach pod Toruniem.

Donimirski-Brochwicz Jerzy (*1900) — rolnik, poseł na Sejm, działacz polityczny i społeczny, rotmistrz rez.; rozstrzelany w Lesznie w listopadzie 1939 r.

Dorabalska Helena — muzykolog, prof. teorii fortepianu w Konserw. Muzycznym w Warszawie, recenzentka muzyczna „Robotnika“; zmarła w Warszawie 21. VII. 1944.

Dorosz Franciszek — lekarz w Przemyślu; zmarł 1. XII. 1940.

Doroziński Jan Nepomucen (*1861) — pedagog, emerytowany dyr. gimn.; zmarł w Krakowie 15. XI. 1942.

Dorożyńska z Zaleskich Elżbieta (*1882) — literatka, publicystka i działaczka społeczna na Polesiu i Wołyniu; rozstrzelana w więzieniu w Równym na Wołyniu w styczniu 1943.

Dorożyński Franciszek (*1888) — kierownik Izby Rolniczej w Łucku, działacz społeczny; zginął w r. 1941 w Krzemieńcu.

Dorsz Feliks — rolnik, działacz kaszubski; zmarł w szpitalu w Gdyni w styczniu 1946 r.

Downarowicz Kazimierz (*1885) — b. konsul RP w Brukseli i Kurytybie, ostatnio radca Dyrekcji cel w Gdyni; zamordowany (?).

Downarowicz Stanisław (*1880) — inż., wicedyrektor Wodociągów i Kanaliz. m. st. Warszawy, b. wiceminister Spraw. Wewn.; zmarł w obozie w Oświęcimiu w r. 1941.

Drabik Władysław (ok. *1880) — pedagog, polonista, dyr. Liceum Pedagog. w Stanisławowie; zamordowany w r. 1941.

Draheim-Stankiewicz Halina — lekarz, asystent Kliniki Dermatologicznej Uniw. Warsz.; zamordowana podczas powstania warsz. 25. VIII. 1944.

Drapiewski Teodor (*1880) — ks. ze Zgromadzenia Słowa Bożego, b. misjonarz wśród Polonii brazylijskiej, red. „Nowego Misjonarza“; zamordowany w obozie w Dachau 31. VII. 1942.

Drath Adam — inż. górniczy, docent i starszy asystent przy katedrze geologii stosowanej na Akad. Górniczej w Krakowie; zmarł 5. VII. 1942 w Afganistanie.

Dragowski Kazimierz — prof. gimn., red. dodatku „Szkoła i nauczyciel“ w „Kurierze Porannym“ (Warszawa).

Dresdner Karol — poeta, literat; zamordowany we Lwowie w r. 1942.

Drewnowski Karol (*1888 ?) — prof. gimn., historyk, b. wizytator, inspektor w Gimn. Mickiewicza w Warszawie, działacz społeczny; rozstrzelany na Palmirach w r. 1940.

Drewski Karol — inż. chemik, docent Politechniki Warsz., asystent Zakładu technologii chemicznej; zamordowany w Katyniu w r. 1941.

Drewski Stanisław — inż., dyr. szkoły rzemiosł w Radomiu; zmarł w obozie w Oświęcimiu.

Drobniaś Franciszek (*1870) — inż. gór., publicysta, wykładowca Akad. Górniczej w Krakowie; zmarł 11. VI. 1943 w Krakowie.

Drobniewski Jan — adwokat, dziennikarz, zginął śmiercią żołnierza w kampanii wrześniowej w Zamościu w r. 1939.

Drogoszewski Aureli (*1863) — historyk literatury i krytyk literacki, prof. WWP; zmarł w szpitalu w Warszawie 31. III. 1943.

Drogoszewski Kazimierz — zoolog, prof. gimn.; zmarł w r. 1939 lub 1940.

Drozd Jan (*1882) — artysta skrzypek i pedagog, b. dyr. Konserwatorium w Passaic w Stanach Zjednoczonych, ostatnio kierownik szkoły muzycznej im. I. Paderewskiego w Cieszyńcu; rozstrzelany w Cieszyńcu w kwietniu 1945.

Drozdowski Kazimierz — lekarz, asystent Szpitala Wolskiego; zamordowany w szpitalu podczas powstania warsz. 5. VIII. 1944.

Drużbacki Feliks (*1867) — prawnik i rolnik, działacz społeczny, kilkakrotny prezes rady powiatowej przemyskiej, prezes Tow. Roln. i Zw. Ziemian w Przemyśle; zmarł w r. 1942.

Drużbacki Mikołaj (*1895) — ks., kanonista, kanclerz Polowej Kurii Biskupiej, sekretarz bisk. Gawliny; zginął od bomby lotniczej w Łucku 11. IX. 1939.

Drzewicki Adam — filmowiec, właściciel polskiej wytwórni film. „Falanga”; zmarł w Warszawie w r. 1942.

Drzewiecki Jan — dziennikarz, b. redaktor agencji „Iskra” i „Polski Zbrojnej”, red. naczelny „Dnia Pomorza”; powieszony w Toruniu w lipcu 1942 r.

Drzewiecki Piotr (*1865) — inż., działacz społeczny, b. prezyd. m. st. Warszawy, b. prezes Stow. Techników, prezes Komitetu Normalizacyjnego, założyciel „Ligi Pracy”; zmarł w więzieniu Moabit w Berlinie w styczniu 1944 r.

Dubanowicz Edward (*1882) — prawnik, emeryt. prof. Uniw. Lwowskiego, publicysta, polityk, b. poseł na Sejm, b. prezes Stronn. Narod. Chrześcij.; zmarł w Londynie 18. X. 1943.

Dubas Tadeusz (*1909) — inż. chemik, prof. gimn., oficer rez.; zamordowany w Katyniu w r. 1941.

Dubiel Gabriel (*1880) — prof. gimn., minister w rządzie lubelskim w r. 1918, długoletni poseł na sejm, redaktor wielu czasopism m. in. „Woli Ludu”, organu PSL, spółdzielca, bibliofil, zbieracz dzieł sztuki; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1943.

Dubiel Walenty — ks., proboszcz parafii św. Antoniego we Lwowie; zmarł we Lwowie w r. 1941.

Dubiński Jakub — emeryt. oficer, działacz karaimski; zmarł w r. 1945.

Dubiski Aleksander — lekarz, dyr. szpitala w Ostrowie Wkp.; rozstrzelany w Winiarach pod Kaliszem 14. XII. 1939.

Dublewski Tadeusz (*1894) — ks., prof. i wicerektor Sem. Duch. w Płocku, kanonik katedry płockiej; zmarł w obozie w r. 1944.

Dubois Stanisław — działacz socjalistyczny (PPS), b. poseł; rozstrzelany w obozie w Oświęcimiu 21. VIII. 1942.

Duda Franciszek (*1878) — archiwista, historyk, dyr. Arch. Państw. w Krakowie; zmarł w Krakowie 16. V. 1945.

Dudek Zbysław — publicysta, działacz syndykalistyczny; rozstrzelany w r. 1943.

Dudziński Jan (*1865) — lekarz z N. Sącza, bibliofil, zbieracz, filantrop; zmarł w obozie w Oświęcimiu w r. 1941.

Dudziński Juliusz — major, poseł na Sejm, publicysta, współredaktor „Jutra Pracy”; zginął 17. IX. 1939 jako komendant obrony Lublina.

Dulęba — sędzia SO w Warszawie; zmarł w obozie.

Dunikowska Maria — artystka dramatyczna.

Dunikowski Julian (*1879) — prawnik, notariusz, b. wicemin. spraw wewnętrznych, b. sędzia Najw. Tryb. Administr., publicysta, heraldyk; zmarł 15. IV. 1941 w Krakowie.

Dunikowski Samuel — inż. elektryk, docent Politechniki Warsz., kierownik elektrowni w Rudzie Śl.; poległ 29. IX. 1939 w Zadzielsku w Karpatach Wsch.

Dunin-Goździkowski Wacław (*1880) — prawnik, adwokat, publicysta, b. wykładowca historii ustroju Polski na WWP, działacz demokratyczny, radca prawny MSZ, obrońca wojskowy; zmarł 17. X. 1945 w Warszawie.

Duracz Teodor (*1886) — prawnik, adwokat, działacz socjalistyczny (PPS), obrońca w sprawach politycznych; zamordowany na Pawiaku w Warszawie.

Durczewski Zdzisław — archeolog; zmarł.

Duszkiewicz Mieczysław — działacz społeczny, prezes Tow. Śpiew. „Lutnia”, w Łodzi; zamordowany 10. XI. 1939.

Dutkiewicz Edward — pedagog, członek Zarządu Gł. ZNP; zmarł.

Dwernicka ob. Loria Dwernicka.

Dwernicki Tadeusz (*1868) — prawnik, adwokat, b. radca prawny BGK; zmarł 11. I. 1946.

Dworakowski Tadeusz — agronom, b. senator, działacz polityczny na Wołyniu; zmarł w więzieniu w Kowlu.

Dworzak Józef (*1875) — prawnik, sędzia Sądu Najw. w Warszawie; zmarł w Krakowie w r. 1943.

Dworzańczyk Zygmunt (*1882) — chemik, emeryt, dyr. Dep. Ubezp. Społ. w Min. Pr. i Op. Społ., działacz społeczny i konspiracyjny; zginął w obozie w Majdanku w marcu lub kwietniu 1942 r.

Dworzański Antoni (*1892) — ksiądz, proboszcz w Skotnikach; rozstrzelany w r. 1939.

Dworzański Marian — prawnik, naczelnik wydz. samorząd. woj. śląskiego; zmarł w Paryżu w grudniu 1939 r.

Dyakowski Bogdan (*1864) — przyrodnik, popularyzator, prof. Studium Pedagog. przy Uniw. Jag.; zmarł 9. XII. 1940.

Dybczyński Tadeusz (*1886) — przyrodnik, paleontolog, geograf, pedagog; zginął w walce w powstaniu warsz. 13. IX. 1944.

Dyboski Roman (*1883) — anglista, prof. Uniw. Jag., członek PAU; zmarł w Krakowie 1. VI. 1945.

Dyboski Tadeusz — lekarz, poseł na Sejm, szef dep. Ministr. Pr. i Op. Społ.; zmarł w r. 1939 w drodze do Jugośławii.

Dybowski Jan — kierownik tajnego resortu komunikacji w Delegaturze Rządu na Kraj w czasie okupacji (pseud. konsp. Jawor); rozstrzelany w Stefanowie koło Piaseczna.

Dysiewicz Paweł — sędzia, działacz społeczny; zginął w czasie bombardowania dworca we Lwowie w r. 1944.

Dytkiewicz Stefan (*1914) — dziennikarz, współpracownik „Kuriera Poznańskiego“, czynny w prasie podziemnej w Poznaniu; ścięty 1. VI. 1942 w Poznaniu.

Dyzert Franciszek — prezes okręgu poznań. Wkp. Zw. Śpiewaczego; zmarł w maju 1945 r. w Poznaniu.

Dziadulewicz Stanisław (*1873) — prof. gimn., historyk, heraldyk, badacz Tatarszczyzny; zmarł w r. 1942 pod Warszawą.

Dziadyk Andrzej — prawnik, adwokat, działacz społeczny z Mielca; zmarł w obozie w Dachau.

Działowski Gustaw (*1872) — ks. prałat, działacz społeczny, proboszcz w Pieniążkowie; zmarł w r. 1940.

Dziatlikówna Jadwiga — b. bibliotekarka Wyd. Sztuk Pięknych w Uniw. Wileńskim; zmarła w styczniu 1945 r.

Dziedzic Emil — działacz robotniczy: PPR, literat; rozstrzelany w Krakowie na pl. Bawół.

Dzieniakowski Wacław — prof. gimn. w Łodzi; zamordowany.

Dzierzbicki-Starża Jan (*1883) — literat, astrolog, publicysta; zamordowany w Warszawie w Al. Szucha.

Dziewanowski — gen. w stanie spocz.; zmarł w czasie powstania warsz. we wrześniu 1944 r. w szpitalu Wolskim.

Dziewolski Stefan (*1881) — inż. z Krościenka n. D.; zmarł w obozie w Oświęcimiu 12. IX. 1943.

Dziewoński Karol (*1876) — chemik, prof. Uniw. Jag., dziekan, członek PAU; zmarł wskutek nieszczęśl. wypadku 6. XII. 1943.

Dziewulski Stefan (*1876) — ekonomista, prof. WWP, adwokat, b. redaktor „Ekonomisty”, działacz społeczny; zmarł w r. 1941 w Warszawie.

Dziędzielewicz Józef — ks., kaznodzieja; zmarł w Brzuchowicach k. Lwowa 12. IV. 1940.

Dzięgielewski Kazimierz — architekt; zmarł w Rabce w czerwcu 1943 r.

Dziuba — nauczyciel, działacz konspiracyjny z Inowrocławia; zamordowany.

Dziuba Józef (*1901) — naczelnik wydziału Wodoc. i Kanalizacji m. st. Warszawy; zamordowany w obozie w Flossenbürg w Bawarii w r. 1944.

Dziubałtowski Seweryn (*1884) — botanik, fitogeograf i fitosocjolog, prof. botaniki ogólnej i leśnej w SGGW w Warszawie, długoletni sekretarz Pol. Tow. Botanicznego; zginął w czasie powstania warsz. od pocisku w Mokotowie na ul. Lenartowicza 23. VIII. 1944.

Dziurzyński Marcei (*1861) — ks., redaktor pism ludowych; zmarł w Krakowie 18. VI. 1945.

E

Eberhardt Herman — prawnik, adwokat warszawski; zginął w czasie powstania warsz. w r. 1944.

Eberman Ludwik — inż., prof. budowy silników ciepłych na Politechnice Lwowskiej; zmarł w Szwajcarii w kwietniu 1945 r.

Eborowicz Julian (*1881) — prawnik, adwokat poznański, emeryt. pułk.; rozstrzelany w obozie w Flossenbürg w Bawarii 21. IV. 1945.

Eckstein Kazimierz (*1896) — prof. gimn. w Świeciu, działacz oświatowy i sportowy; rozstrzelany 8. X. 1939 w Świeciu.

Edelman Stanisław — księgarz, kierownik oddziału księgarni św. Wojciecha w Warszawie.

Ehrenkreutz Stefan (*1880) — prawnik, prof. i b. rektor Uniw. Wileńskiego, b. senator; zmarł w Wilnie w lipcu 1945 r.

Eiger Stefan Marek (*1899) — literat, poeta, redaktor „Ateneum“ (pseud. Stefan Napierski); rozstrzelany w r. 1940.

Eile Stanisław — pedagog, historyk, prof. II gimn. i liceum w Jarosławiu; rozstrzelany 23. IV. 1942 w obozie Gross Rosen.

Eisenberg Feliks — lekarz, bakteriolog; zamordowany we Lwowie w r. 1942.

Ejsmond Konstanty — okręgowy inspektor bibl. Okręgu Szkoln. Poznańsk.; zginął w r. 1939.

Ejsmond Stanisław — artysta-malarz; zginął podczas bombardowania Lublina 7 lub 9. IX. 1939.

Ejsmondowa Janina — organizatorka i prezeska Spółdzielni Art. Plastyków, podczas powstania warsz. kierown.

szpitala polowego dla zakaźnych w Mokotowie; zginęła od bomby lotniczej w połowie września 1944 r.

Ekielski Jan (*1902) — inż architekt, historyk sztuki; zamordowany w obozie w Oświęcimiu w czerwcu 1942. r.

Elkner Aleksander — docent i asystent histologii i embriologii na Uniw. Warsz.; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1943.

Engiel Mieczysław (*1890) — prawnik, adwokat, prezes palestry wileńskiej, działacz społeczny katolicki; rozstrzelany na Ponarach pod Wilnem we wrześniu 1943 r.

Englert Adam (*1890) — historyk, archiwista, dyr. Archiwum Miejskiego w Warszawie, mjr w st. spocz.; zginął w obozie.

Erdman Alfons — poseł na Sejm, sekretarz Stron. Ludow., wiceprezes Białostockiej Izby Rolniczej, burmistrz m. Bielsk Podlaski; zamordowany tamże w r. 1943.

Ereciński Tadeusz — prawnik, adwokat, działacz społeczny, asystent przy katedrze prawa cywilnego Uniw. Poznańskiego; zamordowany w obozie w Mauthausen 9. IX. 1944.

Erlich Mieczysław — działacz PPS-lewicy, nast. PPR — publicysta i literat, (pseud. Zygmunt Oskierko); zmarł w lutym 1946 r.

Essmanowski Stefan — literat, tłumacz, prof. PIST; rozstrzelany w Warszawie w r. 1942.

Estreicher Stanisław (*1869) — prawnik, publicysta, prof. Uniw. Jag., bibliograf, wielokrotny dziekan i rektor, członek i dyr. wydziału hist.-filoz. PAU; zmarł w obozie w Sachsenhausen 29. XII. 1939.

Eszwowicz Samuel — działacz karaimski, prezes Gminy Wyzn. Karaimskiej w Haliczu.

Eustachiewicz Ludwik — literat; zmarł w Warszawie 5. I. 1943.

Evert Ludwik Józef (*1863) — działacz społeczny, księgarz i wydawca warszawski, b. senator, prezes Stow. Kupców Polskich, b. prezes Konsystorza ewang.-augsb. w Warszawie; zmarł 20 III. 1945 r. w Grodzisku Mazow.

F

Fabiani Tadeusz — adwokat, publicysta, działacz społeczny katolicki; rozstrzelany na Palmirach w czerwcu 1941.

Faczyński Marian (*1889) — pedagog z Bydgoszczy, artysta-plastyk, malarz, założyciel Bydgoskiego Muzeum Szkolnego; zmarł.

Fajęcki Aleksander (*1881) — ks. prałat, infułat i proboszcz parafii św. Andrzeja w Warszawie, notariusz Kurii Metropolitalnej, archidziekan Kapituły Warszawskiej, działacz społeczny; zmarł 4. III. 1944 w Warszawie.

Falandys Michał — działacz ludowy (PSL).

Falkowska Jadwiga — działaczka harcerska, haremistrzyni Rzeczypospolitej (drużna Jaga); zginęła w akcji w Alei Niepodległości 7. VIII. 1944 podczas powstania warsz.

Fall Jan — prawnik, dziennikarz i korespondent polityczny warsz. lwowskiej „Chwili”; zamordowany w r. 1943.

Fallek Wilhelm — literat łódzki i teatrolog.

Falska z Rogowskich Maria — długoletnia działaczka PPS, kierowniczka domu wychow. „Nasz Dom“ na Bielanach w Warszawie; zmarła 7. IX. 1944.

Federowicz Józef — prof. Politechniki Warsz.; zmarł.

Fedyszyn Bronisław — artysta muzyk (wiolonczelista); zmarł w r. 1940 lub 1941.

Fei Alfred (*1907) — krytyk literacki; zamordowany.

Feige Franciszek — działacz śląski, prezes Związku Powstańców pow. katowickiego; zastrzelony 4. IX. 1939 w Katowicach.

Feldman Leon — dziennikarz, działacz PPS, redaktor „Naprzodu“, senior b. Syndykatu Dziennikarzy Krakowskich; zmarł w r. 1941.

Felicki Marian (*1887) — ksiądz, b. prof. Liceum Diecezjalnego w Płocku, notariusz Kurii Biskupiej; zmarł w Płocku.

Feliks Leon — przemysłowiec łódzki, honorowy konsul jugosłowiański; zamordowany.

Feliks Piotr (*1883) — pedagog, dyr. polskiego gimn. w Orłowej (Zaolzie), wieloletni prezes Macierzy Polskiej na Zaolziu, śląski działacz społeczny i oświatowy; rozstrzelany w obozie w Oświęcimiu 3. lub 12. VIII. 1941.

Feliński Leszek — inż. arch., działacz harcerski; zginął podczas powstania warsz. w walce na Woli 5. VIII. 1944.

Fenrych Tadeusz — burmistrz m. Krotoszyna, historyk powstania wielkopolskiego; zmarł w obozie w Niemczech w r. 1942 lub 1943.

Ferencowicz Henryk — prof. fizyki w Państw. Gimn. i Liceum im. Piłsudskiego w Białymstoku; stracony w grudniu 1943 r.

Fibak — ks. kanonik z Kruszwicy; zamordowany w Dziekance pod Gnieznem.

Fic Anastazy — ks., dominikanin, docent studium biblijnego Uniw. Jag.; zmarł wskutek nieszczęśliwego wypadku we Lwowie w styczniu lub lutym 1943 r.

Ficek Teodor — górnik z Gliwic, działacz śląski; zamordowany w Berlinie 22. VIII. 1942.

Fidanze Stanisław — artysta malarz, por. rez.; zginął w obozie w Mauthausen w r. 1940.

Fiedler Konrad (*1886) — dziennikarz, publicysta, nacz. redaktor „Gazety Bydgoskiej“, prezes Związku Dziennikarzy pomorskich, członek Zarządu Głównego Związku Dziennikarzy Polskich; rozstrzelany w Bydgoszczy we wrześniu 1939 r.

Fietowicz — działacz polityczny na terenie emigracji na Węgrzech; zamordowany w r. 1944.

Fijałkowski-Młot Czesław (*1892) — generał brygady, d-ca 18 Dyw. Piech. (Łomża); zmarł w r. 1944 w obozie jeńców w Niemczech.

Fik Ignacy (*1904) — poeta, krytyk literacki, działacz PPS-lewicy; rozstrzelany 28. XI. 1942.

Fikowa z Moskwów — nowelistka; zmarła w obozie w Oświęcimiu w czerwcu 1943.

Fileborn Eugeniusz — działacz społeczny, aptekarz; zginął w czasie powstania warsz. w r. 1944.

Filipkiewicz Stefan (*1879) — artysta malarz, działacz wśród emigracji na Węgrzech, prof. ASP w Krakowie; powieszony w r. 1944.

Filipowicz Tadeusz — inż. rolnik, pułk. artyl., dyrektor stadniny w Sądowej Wiszni; zginął w Katyniu w r. 1941.

Filochowski Wacław (*1890) — literat, publicysta; zmarł podczas powstania warsz. 29. IX. 1944.

Finc Jan (*1910) — ks. ze Zgrom. Misjon. Oblatów, superior klasztoru na św. Krzyżu; rozstrzelany w Kielcach 28. VI. 1940.

Finder Paweł (*1904) — inż. chemik, działacz polityczny, jeden z założycieli i organizatorów PPR (sekretarz gen. Komitetu Centraln.) oraz GL; zamordowany 26. VII. 1944 w Warszawie.

Firla Tadeusz — inż., przemysłowiec lwowski; zamordowany 19. XII. 1943.

Fischer Adam (*1889) — etnolog i etnograf, prof. Uniw. Lwowskiego; zmarł 22. XII. 1943.

Fischer Jan (*1873) — kupiec krakowski, sportsmen, taternik; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Fischer Tadeusz (*1912) — inż. architekt, asystent Politechniki Warsz.; zginął w kampanii wrześniowej w obronie Zamościa 10. IX. 1939.

Fiszler Jan (*1873) — kierownik Banku Ludowego w Kwidzynie; zamordowany w obozie w Sztutowie (Stutthof).

Fiszler Kazimierz (*1895) — księgarz; zamordowany w Warszawie na Pawiaku 9. VIII. 1943.

Fizler Bernard (*1894) — księgarz-antykwariusz, wydawca „Szpargałów“; zginął w Warszawie.

Fitelbergowa ze Szmolców Halina (Szmolcówna) — art.-

tancerka; zginęła 28. IX. 1939 podczas oblężenia Warszawy od bomby lotniczej.

Fitzke Jan (*1909) — prehistoryk, kustosz Muzeum Ziemi Wołyńskiej w Łucku; zamordowany w Katyniu w r. 1941.

Flach Józef (*1873) — prof. gimn., krytyk literacki, dziennikarz, kilkuletni prezes b. Syndykatu Dziennikarzy Krakowskich; zmarł w Krakowie 12. V. 1944.

Flaczyński Franciszek (*1880) — ks. kanonik, b. prof. i wicerektor Sem. Duch. w Płocku, proboszcz w Skrwilnie, literat, tłumacz; zamordowany w obozie w Dachau.

Flancerówna Gołda — asystentka Zakładu fizjologii Uniw. Warsz.; zamordowana w Warszawie w r. 1942.

Flis Kazimierz (*1873) — lekarz, działacz TSL w Rudkach; zmarł w październiku w r. 1940 w szpitalu we Lwowie.

Florczak Józef — ks. prałat, dziekan w Turku; zginął w obozie w Dachau.

Floręcki Stanisław (*1908) — prawnik, ekonomista, b. prokurator, radca w MSW, oficer bryg. spadochron. we Francji w r. 1940; zginął 28. IV. 1945 r. w Szkocji w katastrofie samochodowej.

Fokszański Leonid — satyryk; zamordowany.

Foltański Zbigniew — inż., działacz syndykalistyczny; rozstrzelany w obozie w Oświęcimiu.

Forelle Daniel — adwokat łódzki; zamordowany.

Forelle Edmund — przyrodnik, biolog, prof. gimn. im. Mickiewicza w Warszawie; zmarł tragicznie 3. XII. 1939.

Forelle Maria — bibliotekarka; zamordowana w lutym (?) 1943 r. w Celestynowie.

Formanowicz Leon (*1878) — ks., archiwista i bibliotekarz Kapituły metropolitalnej gnieźnieńskiej; zamordowany w obozie w Dachau.

Fornalska Małgorzata — działaczka polityczna konspir. PPR, członek Kom. Centr.; rozstrzelana w Warszawie 26. VII. 1942.

Franaszek Stanisław (*1902) — przemysłowiec, właśc. fabr. papierów i tapet; zamordowany podczas powstania warsz. 5. VIII. 1944.

Frańczak Franciszek (*1907) — prawnik, sędzia grodzki, działacz ludowy; zamordowany w r. 1943 w Warszawie.

Franke Marian — lekarz, prof. patologii ogólnej na Uniw. Lwowskim, członek PAU; zmarł we Lwowie we wrześniu 1944 r.

Frankenstein Waldemar — sekretarz gen. i współredaktor „Gazety Rolniczej” w Warszawie; zginął od bomby lotniczej w czasie powstania warsz. 1944 r.

Frankensztein Jerzy — historyk, archiwista; zamordowany.

Frankl Stanisław — ks., prof. teologii dogmatycznej na Uniw. Lwowskim, rektor Sem. Duch. we Lwowie; zmarł po wykradzeniu go z więzienia 26. VI. 1944 r. w klasztorze oo. reformatów.

Franz Luxemburgowa Wanda — lekarka, asyst. Kliniki Psychiatr. Uniw. Warsz.; zamordowana w lutym 1943 r. w Warszawie.

Frauenglass Edward (*1905) — historyk filozofii; zmarł we wrześniu 1939 r. w Otwocku.

Freiheiter Jerzy — muzykolog; zamordowany we Lwowie.

Frenkiel Bronisław — lekarz, dyr. szpitala św. Antoniego i prezes Tow. Lekarskiego w Łodzi; zamordowany.

Frenkiel-Niwieński Tadeusz (*1896) — artysta dram., literat; rozstrzelany w Stefanowie k. Piaseczna w marcu 1943 r.

Friedberg Wilhelm (*1873) — paleontolog, emeryt. prof. Uniw. Jag., członek PAU; zmarł 10. VI. 1941.

Friedrich Henryk — językoznawca, asystent Seminarium języka polskiego Uniw. Warsz.; zginął w czasie powstania warsz. 1944 r. na ul. Chełmskiej.

Friedrich Julian — starosta, działacz społeczny; zmarł we Lwowie w 1942 r.

Fries J. — pedagog, prof. II gimn. w Stryju; rozstrzelany w lipcu 1944 r.

Fritsche Ludwik — dekorator teatralny; zmarł.

Froelich Stanisław — ichtiolog; rozstrzelany w r. 1943 w Warszawie.

Frommer Leon — księgarz i wydawca krakowski; zmarł w Krakowie.

Frychychiewicz — ornitolog, pracownik Dyr. Nacz. Lasów Państw.; zmarł w obozie.

Frycz Feliks — inż. gór., dyr. Sosn. Tow. Kopaln.; zmarł w obozie w Dachau 9. VII. 1941.

Frycz Józef — sędzia Tryb. Najw. w Warszawie, b. adwokat w Kijowie; zmarł w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Frycz Karol Józef (*1877) — artysta malarz, prof. malarstwa dekor. i teatr. Akad. Sztuk Pięknych w Krakowie, b. dyr. teatru im. Słowackiego; zmarł w obozie w Oświęcimiu.

Frycz Karol Stefan — literat, publicysta; zmarł w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Frycz Stanisław — sędzia Sądu Najwyższ. w Warszawie; zmarł w r. 1940.

Fryde Ludwik — krytyk literacki; rozstrzelany w r. 1942.

Fryze z Rutkowskich Janina (*1887) — b. artystka dramat.; zginęła 2. II. 1945 wskutek nieszczęśliwego wypadku.

Fuchsówna Jola — dziennikarka z Krakowa; zamordowana w r. 1941.

Fuglewicz Konrad — prof. szkoły roln. w Różnicy i dziennikarz; zginął w wypadku samochodowym 4. II. 1945 w Michałowicach.

Fuliński Benedykt (*1881) — zoolog, prof. zoologii i anatomii porówn. zwierząt użytkowych Politechn. Lwowsk., członek PAU; zmarł 2. III. 1942.

Fulman Marian Leon (*1865) — ks. biskup lubelski; zmarł w Lublinie 18. XII. 1945.

Furuhjelm Jan — inż., dyr. dep. NIK, tłumacz dzieł naukowych; zmarł 14. X. 1944 w wagonie po wysiedleniu z Warszawy.

Fusiecka Maria (*1884) — nauczycielka, działaczka społeczna i harcerska; zamordowana w obozie w Oświęcimiu 6. XI. 1942.

G

Gabryszewski Tadeusz (*1868) — b. lekarz klimatyczny w Zakopanem, działacz na polu ochrony przyrody; zmarł w Zakopanem 11. XI. 1939.

Gaczek Wilhelm — prowincjał oo. augustianów; zamordowany w obozie w Oświęcimiu w r. 1941.

Gadomski Adam (*1884) — geograf, prof. szkół średnich w Krakowie i Warszawie, b. asystent Uniw. Jag., b. kierownik pracowni geogr. Minist. WR i OP; zginął w obozie w Oświęcimiu 23. lub 27. V. 1942.

Gadomski Henryk (*1907) — muzyk-kompozytor; zmarł w obozie w Oświęcimiu.

Gadomski Jan — lekarz w Zakopanem; zmarł w obozie w Oświęcimiu.

Gajcy Tadeusz S. — poeta pisujący pod. pseud. Karol Topornicki, red. konspirac. czasopisma liter. w czasach okupacji „Sztuka i Naród“; zginął jako podchorąży AK w powstaniu warsz. 1944 r.

Gajdzicowa-Turkowska — polonistka, naucz. wileńskich szkół średnich, działaczka oświatowa; zamordowana w więzieniu w Wilnie.

Gajdziński Wacław (*1889) — artysta dramatyczny, reżyser i kompozytor; zmarł w obozie w Sztutowie (Stutt-hof) 2. II. 1945.

Gajec Leon — księgarz warszawski.

Gajewicz Zygmunt — ks., proboszcz, dziekan i infułat łaski; zginął w obozie w Dachau.

Gajewski Stefan — lekarz weter., prof. Akad. Weter. we Lwowie; zmarł 12. XI. 1939.

Galiński Franciszek — dziennikarz warszawski i literat; zmarł.

Gall Stanisław (*1865) — ks. arcybiskup, sufragan warsz., administrator archidiecezji warsz.; zmarł w Warszawie w r. 1942.

Galdyn Jan — działacz społeczny, pionier rozwoju leśnictwa w Bukowinie na Podhalu; zmarł w Warszawie w r. 1944 (?).

Galdyński Tadeusz — ks., działacz abstynencki, redaktor czasopisma „Świt” w Poznaniu; zamordowany w obozie w Dachau w r. 1942.

Galecki Kazimierz (*1863) — b. wojewoda krakowski; zmarł 10. VII. 1941.

Gałka Józef — lekarz, chirurg szpitala miejskiego w Radomiu; zmarł w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Galkowski Zygmunt (*1913) — dziennikarz, redaktor; poległ pod Cytadelą w Poznaniu 4. II. 1945.

Galuszka Alfred — ekonomista, emeryt. starosta, wykładowca polityki oraz ustawodawstwa agrarnego i lasowego na Politechn. Lwowskiej; zmarł we Lwowie w r. 1939.

Galuszka Józef Aleksander (*1895) — poeta krakowski; zmarł 6. IX. 1940.

Garbowski Tadeusz (*1869) — przyrodnik i filolog, emeryt. prof. Uniw. Jag.; zmarł w Sachsenhausen 8. I. 1940.

Garbusiński Kazimierz (*1883) — muzyk-kompozytor, prof. Konserw. Muz. w Krakowie, założ. i dyr. chórów, działacz społeczny; zmarł w Krakowie 28. VI. 1945.

Garczyński Walenty — prawnik, adwokat, redaktor „Łowca Polskiego”, działacz łowiecki; zmarł 9. II. 1944.

Gardan Juliusz (Gradstein) — reżyser filmowy; zamordowany.

Gardner Monica — autorka angielskich książek o Polsce i polskiej literaturze; zginęła od bomby lotniczej w Londynie w r. 1941.

Garlicka z Wojtkiewiczów Zofia (*1878) — lekarz-ginekolog, wybitna działaczka ruchu kobiecego, prezeska Stow. Lekarek; zamordowana w obozie w Oświęcimiu 11. XII. 1940.

Garlicki Apolinary — prof. gimn. w Przemyśle, b. senator i radny miejski, historyk i filozof; zmarł w więzieniu w r. 1940.

Garncarek Franciszek (*1883) — ks., kanonik kolegiaty łowickiej, proboszcz parafii św. Michała i Floriana na Pradze; zmarł 20. XII. 1943.

Gaszkiewicz Dymitr (*1893) — pedagog, prof. Państw. Gimn. i Liceum w Białymstoku, działacz oświatowy (TUR); zamordowany w Białymstoku 11. XII. 1945.

Gautier — ks. kanonik, proboszcz kościoła św. Barbary w Warszawie, znawca sztuki; zmarł.

Gawałkiewiczówna Stanisława — inż. archit., działaczka konspiracyjna na terenie Warszawy; padła w akcji w czasie powstania warsz. przy ul. Moniuszki 12. IX. 1944.

Gawrońska z Miłkowskich Antonina (*1864) — tłumaczka, dawna działaczka (Liga Polska); zamordowana w czasie powstania w r. 1944 w Warszawie.

Gawroński Michał — bankowiec, b. dyr. wydz. w Banku Polskim w Warszawie, autor prac o księgowości; zabity w czasie powstania warsz. 2. VIII. 1944 w mieszkaniu przy ul. Wiejskiej.

Gayne Stanisław — inż. agronom, dyr. Polsk. Zw. Ekonomicznego; zginął w powstaniu warsz. 1944 r.

Gądzikiewicz Witold — lekarz, prof. higieny na Uniw. Warsz.; zmarł.

Gąsiorowski Franciszek (*1903) — pedagog, b. kierownik zakładu wychow. w Herbach i Bliżynie; zmarł w Springfield w Szkocji 25. IV. 1945.

Gąsiorowski Napoleon — lekarz, bakteriolog, prof. bakteriologii w Uniw. Lwowskim; zmarł w czerwcu 1941 r.

Gąsiorowski Wacław — (*1869) — powieściopisarz, pisujący również pod pseud. Sclavus, b. redaktor „Polonii“ (paryskiej); zmarł 30. X. 1939 w Konstancinie p. Warszawą.

Gąsowski Wiesław (*1876) — inż., długol. prezes Stow. Techników Polskich w Warszawie, dyr. Warsz. Dyr. Kolei; zginął w czasie powstania warsz. 2. VIII. 1944 od bomby.

Gebethner Tadeusz — księgarz, członek zarządu f-my Gebethner i Wolff; zmarł w obozie jeńców na skutek ran odniesionych w czasie powstania warsz. 14. X. 1944.

Gembarzewski Bronisław (*1872) — historyk wojskowości, pułk. w stanie spocz., w latach 1916—1936 dyr. Muzeum Narodowego i Muzeum Wojska w Warszawie, artysta malarz, muzeolog; zmarł 11. XII. w Warszawie.

Gembarzewski Leszek — inż., współpracownik Lindley'a (twórcy wodociągów warszawskich), b. nacz. urzędu wodociągów i kanalizacji m. st. Warszawy, publicysta z dziedziny techniki sanitarnej; zmarł w Warszawie w r. 1943.

Gepnerówna Julia (Halina ?) — pedagog, dyr. gimn. i liceum w Warszawie; zginęła od bomby w czasie oblężenia Warszawy 19. IX. 1939.

Geppert Cecylia — artystka malarka; zmarła.

Geppert Marian — (*1887) — prawnik, radca Minist. Sprawiedliwości, por. rez.; zmarł 1. IX. 1942 w Warszawie.

Geppert Stanisław — bibliotekarz tow. „Nasza Czytelnia“ na Śląsku; zmarł w ZSRR w r. 1941.

Gergowich Stanisław (*1900) — inż. architekt, docent i asystent Politechn. Warsz., urbanista; zmarł w Warszawie w r. 1942.

Gerson Dąbrowska Maria ob. Dąbrowska Gerson Maria.

Gerstman Ludwik — księgarz, b. kierownik księgarni T. S. L. w Krakowie; zmarł tamże w r. 1944.

Gerstmann Adam — ks., teolog, prof. na Uniw. Lwowskim, dwukrotny rektor; zmarł we Lwowie we wrześniu 1940 r. (1943 ?).

Gerżabek Jerzy Roman (*1903) — teatrolog, jeden z twórców „Kukielki“ poznańskiej; popełnił samobójstwo w r. 1939.

Getynger Ludwik (*1904) — ks., dyr. gimn. w Wieluniu; rozstrzelany na jesieni 1939 r.

Geyer Robert — przemysłowiec, b. prezes Izby Przemysł. Handl. w Łodzi; zamordowany.

Gieburowski Wacław (*1879) — ks., muzykolog, kom-

pozytor, prof. tyt. Uniw. Pozn., kierownik chóru katedralnego poznańsk.; zmarł 27. IX. 1943.

Giedroyć Tadeusz — prawnik, b. prezes SO w Łodzi i Zamościu; zamordowany.

Giemzówna Jadwiga — bibliotekarka Bib. Uniw. w Warszawie; zginęła pod gruzami w czasie powstania warsz. w r. 1944.

Gierczyński Stanisław (*1911) — leśnik, asystent hodo-
wli lasu SGGW; rozstrzelany 28. II. 1944 w Warszawie.

Gierut Tadeusz — literat, powieściopisarz; zmarł w obo-
zie w Oświęcimiu.

Gieszczykiewicz Marian (*1885) — bakteriolog, dyr.
Państw. Zakładu Higieny, prof. Uniw. Jag., członek PAU,
st. sekretarz Krak. Tow. Lekarskiego; rozstrzelany w obozie
w Oświęcimiu 2. VIII. 1942.

Gieysztor Stanisław — (*1891) — pułk. art., uczestnik
walki podziemnej za okupacji; zamordowany w obozie
w Oświęcimiu 23. XI. 1940.

Gilewicz Juliusz — ppułk., lotnik; rozstrzelany w obo-
zie w Oświęcimiu w październiku 1943 r.

Ginczanka Zuzanna — poetka; zamordowana w Płasz-
owie pod Krakowem w r. 1941.

Girdwojnówna Maria — bibliotekarka Biblioteki Uniw.
w Wilnie; zmarła w r. 1944.

Glabian Wincenty — artysta malarz; zmarł w Poznaniu.

Glass Jakub (*1864) — prawnik, emeryt. sędzia Sądu
Najw., dawny pisarz hipoteczny w Warszawie, działacz spo-
łeczny, wykładowca Uniw. Warsz. b. prezes konsystorza
ewang. augsburg.; zmarł w Warszawie 22. V. 1942.

Glazer Henryk — (*1872) — pułk. lekarz; zmarł w Kra-
kowie 17. IV. 1942.

Glazer Ksawery — inż., rzeczoznawca BGK w Katowi-
cach i Krakowie; zmarł w Krakowie w r. 1940.

Glinka Zygmunt — (*1870) — działacz społeczny, agro-
nom, b. prezes Tow. Roln. w Włoszczowie; zmarł w Rydze
w r. 1943.

Gliwicz Hipolit (*1878) — ekonomista, prof. WWP w Warszawie i wykładowca Uniw. Lwowskiego, b. wicemarszałek Senatu, b. minister Przem. i Handlu; zmarł tragicznie 10. IV. 1943.

Gluziński Tadeusz (*1888) — prawnik, publicysta (pseud. Roliński), polityk; zmarł w Budapeszcie 7. II. 1940 (1941 ?) po amputacji nóg odmrożonych w czasie przejścia przez Tatry na Węgry.

Gładysz Bronisław (*1892) — ks., docent łaciny średn. na Uniw. Pozn., proboszcz parafii św. Antoniego w Poznaniu; zamordowany 19. VI. 1943 w obozie Mauthausen-Gusen.

Gładyszewski Józef (*1877) — dyr. Liceum Handl. w Tarnowie, działacz społeczny; zmarł w więzieniu w Tarnowie w r. 1942.

Gładzik Stanisław — zoolog z Kielc; zamordowany.

Głąbiński Stanisław — ekonomista, prof. skarbowości na Uniw. Lwowskim, b. minister, działacz polityczny; zmarł w Moskwie w r. 1943.

Głodkowski Lucjan — redaktor „Gońca Nadwiślańskiego“ i „Gazety Grudziądzkiej“; zamordowany w Książących Górach pod Grudziądem w r. 1939.

Głowacki — artysta rzeźbiarz; zmarł w sierpniu 1945 r.

Głowacki Władysław (*1885) — pedagog, długoletni prezes ogniska ZNP w Chełmie, radny miejski, działacz społeczny i oświatowy; rozstrzelany 14. VII. 1941 w Chełmie.

Głowiński Apolinary (*1884) — artysta rzeźbiarz; zmarł 10. VIII. 1945.

Głowczewski Stanisław (*1893) — ks., b. dług. prefekt gimn.; zmarł 1939 r.

Gmurowski Andrzej — ks., dominikanin, docent Uniw. Warsz.; zmarł 4. X. 1944.

Gnoińska z Drozdowiczów Halina — bibliotekarka, kierowniczka Wypożyczalni Bibl. Publ. m. st. Warszawy, działaczka polityczna i społeczna w czasach akademickich; zamordowana w r. 1940.

Gnoiński Michał (*1886) — dyr. Funduszu Pracy, pułk.,

b. dow. Szkoły Artylerii w Włodzimierzu Wołyńskim, b. wojewoda krakowski; zmarł w więzieniu w Tarnowie w r. 1942 (?).

Godlewska Maria — działaczka oświatowa; zmarła w Grodnie w r. 1941.

Godlewska z Ochenkowskich Maria (*1885) — tłumaczka; zmarła w Krakowie 6. VI. 1945.

Godlewski Emil — (*1875) — lekarz, prof. embriologii na Uniw. Jag., członek PAU; zmarł 25. IV. 1944.

Godlewski Feliks (*1868) — inż. chemik, działacz społeczny, członek Tajnej Rady Narodowej; zmarł w Poznaniu w więzieniu w r. 1939.

Godlewski Kazimierz — asystent przy Zakł. Hodowli Zwierząt Uniw. Poznańskiego.

Godlewski Marcei — ks. prałat, długoletni proboszcz parafii Wszystkich Świętych w Warszawie, działacz społeczny; zmarł 26. XII. 1945.

Godlewski Michał (*1901) — dziennikarz warszawski, literat; rozstrzelany w Warszawie w r. 1942.

Godlewski Mieczysław — notariusz z Chełma; rozstrzelany.

Godlewski Mikołaj — referent prasowy i redaktor Biuletynu Izby Przemysł.-Handl. w Gdyni; zginął w obozie w r. 1943.

Godlewski Stefan (*1896) — poeta, krytyk; zginął w czasie powstania warsz. w r. 1944.

Godlewski Teodor (*1861) — założyciel Stow. Techn. Polskich w Warszawie; zmarł w Warszawie w r. 1940.

Godlewski Wacław — adwokat w Łucku; rozstrzelany w Równem w r. 1942.

Godlewski Wiktor — inż., starszy asystent Zakładu Budowy Dróg Politechniki Warsz.; zmarł w r. 1942.

Godlewski Włodzimierz (?) — lekarz, prof. neurologii na Uniw. Wileńskim; zamordowany w Katyniu w r. 1941.

Godziński Bronisław — inż., asystent Uniw. Jag., agronom; rozstrzelany w obozie w Oświęcimiu.

Godziński Władysław (*1891) — lekarz, kierownik jednego z ośrodków zdrowia w Warszawie, radny Rady Narodowej w Warszawie z ramienia Stron. Demokratycznego; zmarł w Warszawie 19. VII. 1945.

Godziszewski Władysław (*1895) — historyk; zginął w Katyniu w r. 1941.

Gogolewski Stanisław (*1868) — ks., kanonik, dziekan w Rypinie; zmarł w więzieniu w r. 1939.

Goldman Jan (*1907) — romanista; zginął we Lwowie w r. 1942.

Goldman Mieczysław Marian (*1902) — lekarz rentgenolog z Warszawy; zamordowany w obozie w Działdowie w r. 1940.

Goldschmidt Henryk — literat, opiekun dzieci, pedagog, pisujący pod pseud. Janusz Korczak; zamordowany 10. VIII. 1942.

Golejewski Jan — adwokat, b. prezydent m. Wilna; zginął od bomby lotniczej w Wilnie w czerwcu 1941 r.

Gołędzinowski Jan — ks., radny m. st. Warszawy, proboszcz w Radzyminie, nast. parafii kościoła pod wezw. Chrystusa Króla, działacz społeczny; zmarł w obozie w Dachau w r. 1942 lub 1943.

Golski Wojciech — o. benedyktyn; zmarł w Dachau w r. 1941.

Gołąbek Józef (*1889) — sławista, docent Uniw. Warsz.; zginął od bomby 25. IX. 1939.

Gołąbek Zygmunt (*1909) — asystent anatomii i histologii SGGW; zginął jako oficer rez. w kampanii wrześniowej 1939 r.

Golba Franciszek — ks., prof. tyt. egzegetyki St. Test. i języków semickich na Uniw. Jag.; zmarł 19. I. 1944 w Bałtowie.

Gołędowski Władysław (*1908) — ks., wikariusz i prefekt szkół w Mszczonowie; rozstrzelany we wrześniu 1939 r.

Gołomski Bernard (*1889) — ks., prefekt gimn., proboszcz w Żukowie; zginął w r. 1939.

Gombrowicz Wiktor — literat; zmarł w r. 1943.

Gomulińska Próchnikowa Irena ob. Próchnikowa Irena.

Gontarski Kazimierz (*1896) — inż., wicydyr. Szkoły Miejskiej im. Konarskiego w Warszawie; zamordowany 15. IV. 1944 w Warszawie.

Gorayski Tadeusz (*1900) — prawnik, wiceprokurator SO. w Warszawie, por. rez.; zginął jako oficer AK w powstaniu warsz. (komendant okręgu Wola) we wrześniu 1944.

Gorayski Witold — prawnik, radca Minist. Kom., ppor. rez.; zginął jako oficer AK (komendant okręgu Śródmieście), w powstaniu warsz. we wrześniu 1944 r.

Gorczyński Bolesław — (*1880) komediopisarz, teatrolog, długoletni kierownik liter. Teatru Polskiego w Warszawie; zginął od odłamka pocisku w czasie powstania warsz. w r. 1944.

Gordziałkowski Jan (*1862) — emeryt. prof. honor. chorób zakaźnych zwierzęcych Uniw. Warsz.; zmarł w Warszawie 24. IX. 1944.

Gordziałkowski Władysław (*1890) — inż., zast. dyr. Dep. Szkolnictwa zawodow. i naczelnik Wydz. Szkół przem. w Min. Oświaty; zmarł 9. II. 1946 w Warszawie.

Gorecki Zdzisław (*1895) — lekarz, prof. diagnostyki i terapii Uniw. Warsz.; zginął na Czerniakowie w czasie powstania warsz. 1944 r. pełniąc służbę w szpitalu Ubezpiecz. Społ. w Warszawie.

Goriackowski Włodzimierz (*1879) — botanik, prof. ochrony roślin na SGGW; zginął w czasie powstania warsz. 1944.

Gorecki Tadeusz — adwokat, muzyk; zmarł we Lwowie w r. 1939.

Gorski Stefan (*1882) — rolnik, publicysta, b. redaktor „Dnia”; zginął w obozie w Mauthausen w r. 1941.

Gorski Ludwik — ekonomista, prof. Kat. Uniw. Lubelskiego; zmarł w Świdrze 23. VIII. 1945.

Goryńska Wiktoria (*1902) — graficzka i tłumaczka; zginęła w obozie w Ravensbrück.

Goryński Ludwik — psycholog, wykładowca na Uniw. Warsz., prof. Instytutu Pedagog. ZNP; rozstrzelany w egzekucji publicznej w Warszawie 2. XII. 1943.

Gorzalka Wiktor — działacz polski na Opolszczyźnie; zginął w obozie w Buchenwald w r. 1944.

Goslowski Włodzimierz — taternik, prezes Koła Krakowsk. Klubu Wysokogórskiego; zmarł z wyczerpania w Tatrach w drodze na Węgry.

Gostyński Kazimierz (*1884) — ks. prałat, emeryt. dyr. Gimn. im. Zamoyskiego w Lublinie, działacz społeczny; zmarł w obozie w Dachau w sierpniu 1942.

Gostwicki Adam — kpt., działacz konspiracyjny w czasie okupacji; zamordowany w obozie w Mauthausen w r. 1942.

Gościcki Jerzy (*1880) — rolnik, b. Min. Rolnictwa, b. poseł do Dumy i na Sejm; zmarł w r. 1946.

Gościński Władysław — artysta malarz i grafik lwowski; zmarł w obozie w r. 1942.

Gotkiewiczowa z Szolajskich Ewa (*1905) — przyrodniczka, nauczycielka w gimn. ss. benedyktynek w Staniątkach i w gimn. im. Reja i Kaplińskiej w Krakowie; zmarła w obozie w Oświęcimiu w końcu października 1942 r.

Gottlieb Wojciech — germanista; zmarł we Lwowie w r. 1941.

Goździkowski ob. Dunin Goździkowski.

Góra z Gabszewiczów Antonina — skrzypaczka; zamordowana w obozie w Oświęcimiu 30. XII. 1943.

Góra Jan — prawnik, działacz społeczny, radca prawny fabryk żaluzji, członek Zarz. Zw. Powst. Śląskich; rozstrzelany w egzekucji publicznej w Warszawie 12. XI. 1943.

Góral Kazimierz (*1909) — pedagog, prof. gimn. w Bydgoszczy; rozstrzelany tamże we wrześniu 1939 r.

Góral Władysław (*1898) — ks., biskup sufragan lubelski; zmarł w szpitalu w Będzinie w grudniu 1944 r.

Góralczyk Stanisław (*1889) — pedagog, prof. gimn. w Bydgoszczy; rozstrzelany tamże we wrześniu 1939 r.

Góralski Alojzy — inspektor Pol. Monopoli Spirytusowego, prezes Stow. Urzęd. Polsk. Monop. Spiryt., zał. i dyr. spółdz. „Gromada”; zamordowany w lecie 1942 na Palmirach.

Górgul — działacz wśród emigracji na Węgrzech; powieszony przez Niemców.

Górka Józef — działacz robotniczy KPP, jeden z założycieli PPR; powieszony 16. X. 1942 w Warszawie.

Górnicki Wacław (*1924) — dziennikarz gdyński, korespondent „Kuriera Porannego” i referent prasowy Kom. Rządu w Gdyni, wielokrotny prezes Syndykatu Dziennikarzy Pomorskich, działacz społeczny; zmarł we wrześniu 1944 r. w czasie powstania warsz.

Górska Halina — literatka; rozstrzelana we Lwowie na Piaskach 4. VI. 1941.

Górski Kazimierz (*1890) — lekarz, chirurg w Katowicach; zmarł 7. XII. 1941 r. w Krakowie.

Górski Romuald Leon (*1887) — ks., kanonik kapituły opatowskiej, proboszcz parafii w Baćkowicach, działacz spółdzielczy; zmarł w r. 1941 w Baćkowicach.

Górzyńska Wanda — działaczka społeczna poznańska; zmarła w Poznaniu 4. IX. 1945.

Grabarski Edmund — (*1927) — pedagog, prof. gimn.; zmarł w obozie w Oświęcimiu 22. II. 1942.

Grabowiecki Grzymała Jan — publicysta, radca MSZ; zmarł w obozie w Oświęcimiu.

Grabowiecki Rawa Wincenty — inż., działacz społeczny, polityk, literat, b. dyr. Funduszu Pracy na woj. warsz., następnie na m. st. Warszawę; rozstrzelany w Warszawie na Pawiaku 7. V. 1943.

Grabowska ze Sęfańskich Maria (*1900) — muzykolog; 1940 r. pod Siedlcami.

Grabowska z Dzierżycraja Morawskich Stanisława — (*1888) — działaczka społeczna katolicka; zmarła 15. II. 1943 w obozie w Oświęcimiu.

Grabowski — kapitan statku S/S „Wigry”; zginął na morzu w pobliżu Irlandii w r. 1942.

Grabowski Albin — prawnik, wiceprezes Zw. Harc. Polskiego w Łodzi; zamordowany.

Grabowski Czesław (*1873) — inż. chemik, prof. maszynoznawstwa chemiczn. na Politechn. Warsz.; zmarł w Częstochowie w kwietniu 1945 r.

Grabowski Kazimierz (*1886) — inż., dyr. kopalni Król. Huta (Chorzów); zmarł w Katowicach 30. IV. 1945.

Grabowski Lucjan (*1871) — astronom, prof. astronomii sferycznej i geodezji Politechn. Lwowskiej, kierownik obserw. astronomicznego i sejmogr.; zmarł w r. 1941 lub 1942.

Grabowski Władysław — artysta introligator, (konserwator książek); zmarł w obozie w Litomierzycach wiosną 1945 r.

Grabowski Zygmunt (*1892) — artysta malarz, wiceprezes „Zachęty” w Warszawie.

Grabski Ignacy — działacz wielkopolski i śląski (ZOKrZ); zginął przy ul. Mianowskiego 16 podczas powstania warsz. 15. VIII 1944.

Grabski Jan — prezes Kom. Odwoł. Min. Skarbu; zamordowany 28. V. 1942 w lasku Sękocińskim (Magdalenka) pod Warszawą.

Gracz Szczepan (*1888) — ks. pallotyn, lekarz, b. del. Min. Zdrowia, działacz społeczny, referent duszpasterstwa na terenach zach. okupacji, ujęty w Łodzi i tamże zamordowany w r. 1942.

Gradstein Juliusz ob. Gardan.

Graff-Chrząszczewska ob. Chrząszczewska-Suchodolska.

Gralewski Bernard (*1880) — lekarz, współpracownik dzienników i czasopism na Śląsku Cieszyńskim; zmarł w Krakowie 1. III. 1943.

Gralewski Jan (*1912) — historyk sztuki, estetyk; zginął w wypadku samolotowym, towarzysząc gen. Sikorskiemu k. Gibraltaru 4. VII. 1943.

Graliński Ludwik — prawnik, adwokat.

Graliński Zygmunt (*1897) — działacz polityczny i lu-

dowy, adwokat, wiceprezes PSL, b. poseł Wyzwolenia, wiceminister Spr. Zagr. rządu londyńsk., docent prawa międzynarodynar. WWR w Warszawie; zmarł w Londynie.

Gramz Bolesław (*1904) — ks., kapelan wojsk., proboszcz w Idolcie, działacz narodowy i społeczny, przywódca ruchu oporu w pow. bractawskim; rozstrzelany 8. VI. 1944.

Greczny Aleksander — działacz społeczny, b. prezes gminy karaimskiej w Łucku.

Grek Jan — lekarz, prof. tyt. patologii i terapii szczególnej chorób wewn. na Uniw. Lwowskim, adiunkt kliniki chorób wewn.; zamordowany w lipcu 1941 r.

Grek-Korecki Kazimierz (*1889) — artysta dramatyczny i reżyser teatralny; zmarł w Warszawie 12. X. 1942.

Grelewski Kazimierz (*1907) — ks., pedagog w Radomiu, prof. gimn.; zginął w obozie w Oświęcimiu.

Grelewski Stefan (*1898) — ks., katecheta w gimn. radomskim; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1941.

Grewicz Henryk — dziennikarz, redaktor „Echa Morzkiego“ w Gdyni; zmarł 1943 r. w Warszawie.

Grębosz Antoni (*1909) — prawnik, aplikant adwokacki, działacz polityczny (Stronnictwa Nar.), b. więzień Berezy Kartuskiej; rozstrzelany w obozie w Oświęcimiu 26. VI. 1941.

Grismann Wilhelm — dziennikarz, korespondent gdański „Gazety Pomorskiej“, działacz gminy polskiej w Gdańsku; zginął we wrześniu 1939 r.

Grobclny Władysław — działacz rzemieślniczy pomorski, członek Zarządu Gł. Zw. Stow. Rzemieśln. RP; rozstrzelany 2. IX. 1939.

Grocholska Emilia — długoletnia redaktorka tygodnika „Kobieta Współczesna“, zast. kierownika działu odczytowego Polskiego Radia; zginęła w obozie w Oświęcimiu.

Grocholski — adwokat, b. wiceprezes SO w Równem; rozstrzelany.

Grocholski — lekarz; rozstrzelany na ul. Młynarskiej w Warszawie w końcu r. 1943.

Grocholski Henryk — dziennikarz, urzędnik pocztowy; zmarł we Lwowie.

Grochowski Eugeniusz (*1886) — prof. szkół miejskich w Warszawie; zmarł z ran odniesionych w powstaniu warsz. w Piotrkowie Tryb. w grudniu 1944 r.

Grochowski Wacław — farmakolog - florysta; zmarł w Warszawie podczas oblężenia 1939 r.

Grodecki Antoni (*1908) — prawnik, działacz społeczny, publicysta, poeta, urzędnik PKO; zginął w obozie w Mauthausen 4. VI. 1940.

Grodz Jan (*1881) — ks., dyr. gimn. państw. w Nieświeżu; zmarł w r. 1943.

Groman Kazimierz — lekarz, internista, neurolog; rozstrzelany 1. VIII. 1944 podczas powstania warsz.

Gromkowski Jerzy — lekarz, szef służby sanit. AL; zginął w obozie w Mauthausen.

Gromnicki Tadeusz — ks., hon. prof. prawa kanon. na wydz. teolog. Uniw. Jag., b. rektor; zmarł w r. 1939.

Groniowska Zofia — współpracowniczka nauk. Państw. Inst. Gosp. Wiejsk. w Puławach; zmarła w Warszawie w r. 1944.

Groniowski Stanisław (*1895) — archiwista, publicysta, por. rez.; zginął w kampanii wrześniowej 1939 r.

Grosse Jan (*1869) — lekarz, stomatolog; zmarł z ran odniesionych w czasie powstania warsz. 22. IX. 1944.

Grosser Antoni — prezes Dyr. Warsz. PKP; zamordowany.

Grotern Stefan (*1887) — dziennikarz i publicysta, nac. redaktor „Kurier Polskiego“ i „Epoki“ w Warszawie, wieloletni prezes Syndykatu Dziennikarzy w Warszawie, a nast. Związku Dziennik. RP; zmarł w r. 1940.

Grot Witold — prawnik; rozstrzelany w grudniu 1943 r., w egzekucji pod Warszawą.

Grot ob. Rowecki Stefan.

Gruber Edward (*1875) — prawnik, gen. bryg. w s. spocz., b. przewodn. Najw. Tryb. Adm., b. dziekan Rady

Adwokackiej, b. nacz. Dep. Sprawiedliwości; zmarł w Warszawie 19. X. 1945.

Grubiński Jan (*1874) — artysta malarz, pejzażysta; zmarł w kwietniu 1945 w szpitalu w Rabce Zdroju.

Gruder Leon — lekarz, okulista, docent Uniw. Lwowskiego; zmarł we Lwowie w r. 1941.

Grudziński Józef — działacz ludowy i publicysta, nacz. sekretarz PSL, b. red. „Młodej Wsi“ i „Zielonego Sztandaru“, działacz konspiracyjny; zginął w powstaniu warsz. w r. 1944.

Grunwald Jan — dyr. Zakładów Ostrowieckich; powieszony w Ostrowcu Świętokrz. w r. 1942.

Gruszczyński Stanisław — prawnik, adwokat, obrońca w sprawach politycznych, b. sędzia, współpracownik Patronatu nad więźniami; zmarł w obozie w Oświęcimiu 16.I.1941.

Gruszka Bruno — działacz polityczny i ludowy (PSL), prezes Rady nacz. Stronnictwa; zmarł w r. 1940.

Gryff-Leśniewski ob. Leśniewski.

Gregorczyk Marian (*1887) — publicysta, dziennikarz, redaktor „Rzeczypospolitej“, „Warszawianki“, „Gońca Warsz.“, ostatnio „Tygodnika Warszawskiego“, w czasie okupacji redaktor, współpracownik i zecer prasy konspiracyjnej; zmarł 24. XII. 1945 w Warszawie.

Grzela Władysław (*1886) — ks., prof. apologetyki na Uniw. Jag.; zmarł w czerwcu 1944 r.

Grzesik Stanisław — adwokat, działacz polityczny i społeczny; zmarł we Lwowie w r. 1942.

Grzesiowski Józef (*1900) — ks. proboszcz w Pistyniu, działacz narodowy, b. kapelan wojsk.; zamordowany 25. VII. 1943 przez nacjonalistów ukraińskich.

Grzędzielski Jerzy Michał — lekarz, docent okulistyki Uniw. Lwowskiego i adiunkt kliniki okulistycznej; zamordowany 4. VII. 1941 we Lwowie.

Grzmoł Skotnicki ob. Skotnicki Grzmoł.

Grzybowski Antoni — lekarz szkół warsz.; zmarł w styczniu 1943 r. w Warszawie.

Grzybowski Józef (*1897) — lekarz, prof. chirurgii operacyjnej w Uniw. Warsz.; rozstrzelany podczas powstania warsz. w szpitalu Wolskim 5. VIII. 1944.

Grzymalski Wiesław — inż. architekt, prof. Państw. Szkoły Techn. we Lwowie, wykładowca rysunków zdobn. i dekoracji wnętrz na Politechn. Lwowskiej; zmarł wiosną 1941 r.

Grzymała Grabowiecki Jan ob. **Grabowiecki Grzymała Jan**.

Grzymałowska Zofia (*1868) — działaczka harcerska, współpr. PMS i TCL; zamordowana na ulicy podczas powstania warsz. w r. 1944.

Grzywaczewski Jan — prawnik, adwokat, działacz społeczny na terenie Ligi Morskiej i Kolon.; poległ jako oficer rez. w kampanii wrześniowej 1939 r.

Grzywiński Jan (*1878) — dziennikarz, literat (pseud. Jastrzębiec), redaktor kalendarzy IKC; zmarł w Krakowie 9. VI. 1944.

Grzywo Dąbrowska Olga (*1895) — chemiczka, asystentka SGGW; zginęła od kuli na ulicy w czasie powstania warsz. 11. VIII. 1944.

Gubrynowicz Władysław — germanista, b. nacz. wydz. Minist. WR i OP; zmarł.

Gubrynowiczowa z Loewenthalów Helena (*1884) — działaczka społeczna katolicka, b. przewodn. Zw. Niewiast Katolickich; zamordowana w klasztorze ss. felicjanek na Lesznie w Warszawie 16. VIII. 1944.

Gucwa Franciszek (*1892) — prof. i dyr. gimn. we Lwowie, b. dyr. Semin. Naucz. w Lublinie, historyk literatury; zmarł w lipcu 1945 r. w Krasnodarze.

Gumiński Feliks — wydawca nut; zmarł w Warszawie.

Gumplowicz Władysław (*1869) — geograf, prof. WWP w Warszawie; zmarł w Warszawie 10. IX. 1942 (10. VIII. ?).

Günsberg Henryk — muzyk, prof. fortepianu i kompozycji w Konserw. Muzycznym we Lwowie; zamordowany.

Gurbski Stanisław — lekarz, dyr. „Omegi“ w Warszawie; zmarł w końcu 1939 lub w 1940 r.

Gürtler Franciszek — prawnik, działacz społeczny; zmarł we Lwowie w r. 1941.

Gurzyńska z Zembruskich Wanda (*1889) — literatka i dziennikarka, wieloletnia sekretarka Zw. Zawod. Literatów Polsk. w Poznaniu; zmarła 4. IX. 1945 w Poznaniu.

Gutkowski Mieczysław (*1893) — ekonomista, prof. prawa skarbowego na Uniw. Wileńsk.; rozstrzelany 17. IX. 1943 na Ponarach pod Wilnem.

Gutman Leon (*1879) — ekonomista, bankowiec i przemysłowiec, dyr. Częstochowskiej Fabr. Igieł; zamordowany w Warszawie na Pawiaku w r. 1941.

Gutsche Jerzy (*1893) — dziennikarz, wykładowca Akademii Handlowej i Wyższych Kursów Społecznych w Poznaniu.

Gutt Jan (*1886) — lekarz w Stanisławowie; zamordowany w r. 1941.

Guttry Lucjan — muzyk, dyrygent i kompozytor, prof. Konserw. Muzyczn. w Toruniu; zmarł we Włoszech w r. 1942.

Guzikowski Adam — wicedyr. Dep. Podatków Min. Skarbu, dyr. Izby Skarbowej w Warszawie; rozstrzelany na Palmirach w czerwcu 1941 r.

H

Haczewski Stefan — literat; zamordowany we Lwowie w r. 1941.

Hahn Otto — artysta malarz we Lwowie; zamordowany w r. 1942.

Hahn Zygmunt (*1875) — prawnik, sędzia S. Apel. we Lwowie, prof. AHZ, red. czasop. lwowskiego „Czasopismo Sędziowskie“; zmarł w szpitalu św. Ducha w Konstancinie pod Warszawą 24. XII. 1945.

Hahnowa z Brylińskich Zofia (*1876) — działaczka oświatowa poznańska w czasach zaborów, uczestniczka tajnego stow. „Warta“; zmarła we Lwowie 17. II. 1945.

Hajdukiewicz Marian (*1878) — prawnik, b. sędzia SO; zmarł w r. 1940.

Hajkowski Zygmunt (*1889) — polonista, literat, prof. gimn. w Łodzi; zamordowany w Warszawie 2. II. 1942.

Halewski Tadeusz — wykładowca prawa lotniczego na Uniw. Lwowskim; zginął śmiercią lotnika w W. Brytanii.

Halicki Bronisław (*1902) — geolog, docent Uniw. Wileńskiego, działacz społeczny; zamordowany w Katyniu w r. 1941.

Halinger Edwin — inż., docent Politechn. Lwowskiej; zmarł we Lwowie w r. 1943.

Halska Alina — artystka dramatyczna; zamordowana w r. 1942.

Hałaciński Andrzej (*1891) — notariusz w Łucku, b. starosta, pułk. w stanie spocz., poeta, działacz społeczny i polityczny, b. prezes Związku Oficerów Rezerwy; zamordowany w Katyniu w r. 1941.

Haładewicz Tadeusz (*1898) — farmaceuta, prezes Okr. Izby Aptekarskiej w Krakowie; zmarł tamże 20. X. 1945.

Hałko Stanisław (*1885) — ks., historyk, dyr. gimn. w Białymstoku; zginął w obozie.

Hamerski Edward — prof. Akademii Weterynar. we Lwowie; rozstrzelany 4. VII. 1941.

Hamerski Wiktor — prezes Prokuratury Gen. we Lwowie; zmarł tamże w r. 1941.

Handelsman Marcei (*1882) — historyk, prof. Uniw. Warsz., b. dziekan, członek PAU, korespondent Instytutu Francuskiego; zmarł 30. III. 1945 w obozie w Nordhausen pod Erfurtem.

Hanicka Bronisława — księgarz wydawca, kierowniczka liter. księgarni Lisowskiej w Warszawie; zmarła w obozie w Oświęcimiu w listopadzie 1943 r.

Hannes Jan (*1896) — pedagog, prof. gimn. w Bydgoszczy; rozstrzelany tamże we wrześniu 1939 r.

Hańska Zofia Serafina (*1870) — ksieni klasztoru pp. klarysek w Starym Sączu; zmarła w r. 1942.

Harabaszewski Jan (*1875) — inż. chemik i pedagog, prof. gimn., popularyzator, instruktor minist. chemii dla szkół średnich; zmarł w r. 1943.

Haraschin Juliusz (*1881) — prawnik, dyr. Biura prawnego Dyr. Kol. w Gdańsku i Toruniu, major; poległ w Siedlcach 7. IX. 1939.

Harasiewicz Leon (*1879) — inż., bibliofil; zmarł w 1941.

Harasimowicz Wincenty — dziennikarz warsz.; zginął w wypadku tramwajowym w Warszawie w r. 1943.

Harasz Antoni — działacz społeczny łódzki, b. poseł na Sejm i b. ławnik magistratu m. Łodzi; zmarł.

Harland Zygmunt — inż., prof. szkoły przem. we Lwowie; zmarł w sierpniu 1942 r.

Harnasson Józef (*1911) — prawnik, sekretarz gen. Robotniczego Inst. Oświaty i Kultury im. Stefana Żeromskiego, redaktor „Życia Akademickiego“, działacz syndykalistyczny; poległ w kampanii wrześniowej 1939 r.

Hartleb Mieczysław — działacz społeczny; zmarł w więzieniu mokotowskim w Warszawie w r. 1940 (?).

Hass Halina — prof. gimn. żeńskiego w Tczewie; rozstrzelana tamże w r. 1939.

Hauke Bosak Karol (*1888) — pułk. dypl. artylerii; zginął w kwietniu 1940 r.

Hauke Bosakowa z Pozzich Paulina (*1865) — nauczycielka; zmarła w Pełkiniach 26. III. 1941.

Hauke Bosakówna Zofia (*1857) — literatka, działaczka katolicka; zmarła w Warszawie 1. VII. 1940.

Hausbrandt Jan — inż. leśnik, dyr. Instytutu Badawczego Dyr. Nacz. Lasów Państw.; zamordowany w Katyniu w r. 1941.

Hausman Wiktor — muzyk, kompozytor i krytyk we Lwowie, b. dyr. Konserw. Muzycznego w Stanisławowie; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1943.

Hausner Artur — inż., działacz socjalistyczny (PPS), b. poseł na Sejm, radny miejski; zmarł we Lwowie w r. 1941.

Hauswald Edwin (*1868) — prof. bud. maszyn w Politechn. Lwowskiej, b. rektor, b. prezes Tow. Politechn.; zmarł.

Hawranek Edward — kupiec, filantrop, kpt. rez.; zmarł we Lwowie w r. 1941.

Haykowski Stanisław (*1903) — artysta malarz; rozstrzelany w egzekucji publ. na Nowym Świecie w Warszawie 2. XII. 1943.

Heil Edmund — b. starosta w Brześciu n. Bugiem, działacz harcerski; rozstrzelany 27. V. 1944 r. w egzekucji przy ul. Botanicznej w Krakowie.

Heinrich Aleksander (*1902) — dyr. Tow. Ubezpieczeń „Prudential”; zmarł w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Heinrich Jerzy — kierownik Biura Spisów GUS; rozstrzelany na Palmirach pod Warszawą 26. VI. 1940.

Heintze Edmund — prof. śpiewu w Konserw. Muzyczn. w Warszawie; zmarł w r. 1942 w Warszawie.

Hejnosz Franciszek (*1900) — radca MSW, działacz wśród młodzieży wiejskiej; zamordowany w lipcu 1943 r. na Pawiaku w Warszawie.

Helbichówna Zofia — emeryt. bibliotekarka Biblioteki Uniw. w Warszawie; zmarła w grudniu 1945 r.

Hellwig Bronisław (*1889) — agronom, specjalista od rolnictwa tropikalnego; rozstrzelany w czasie powstania warsz. w r. 1944.

Heim Pirgo z Kozłowskich Janina — literatka, dyr. gimn. w Zakopanem; zmarła w r. 1943 (?).

Hempel Władysław — przemysłowiec warsz., właściciel fabr. wyrobów srebrnych „Bracia Hempel”; zmarł w obozie w Buchenwald w r. 1945.

Hempel Zygmunt — rolnik, kpt. rez., redaktor konspir. „Myśli Państwowej”, wydawanej w Warszawie w latach 1941—1944; zginął w powstaniu warsz. 5. lub 3. VIII. 1944.

Hensel Gustaw (*1878) — inż. elektryk, wizytator wydz. szkoln. technicznego w Min. WR i OP, wykładowca Politechn. Warsz., w czasie okupacji w W. Szkole Budowy Maszyn; rozstrzelany w czasie powstania warsz. 5. VIII. 1944.

Herbaczewski Bolesław (*1875) — literat, b. starosta sejneński, b. inspektor Dyr. Funduszu Bezrobocia; zmarł 30. V. 1943.

Herbaczewski Józef Albin (*1876) — literat, b. lektor języka litewskiego w Uniw. Jag., b. prof. literatury polskiej w Kownie; zmarł w Krakowie w schronisku 3. XII. 1941.

Herbrich Tadeusz Erazm (*1887) — polonista, pedagog, prof. gimn. warsz.; zmarł w Warszawie 11. VII. 1944.

Herdan Jerzy (*1894) — księgarz wydawca; zginął podczas ewakuacji obozu w Buchenwald 21. II. 1945.

Hermaszewski Zygmunt — ekonomista, asystent SGGW; zginął w obozie w Niemczech w r. 1944.

Hermelin Artur — prof. fortepianu w Konserw. Muzycznym we Lwowie; zamordowany.

Hermelin Natan — adwokat, muzyk, kompozytor; popełnił samobójstwo we Lwowie w r. 1941.

Herniczek Jerzy — dziennikarz poznański; zginął od bomby lotniczej na Pradze w Warszawie we wrześniu 1939 r.

Herod Franciszek (*1886) — farmaceuta, sekretarz Pol. Komitetu Zielarskiego, red. „Wiadomości Farmaceutycznych“, wydawca dzieł farmaceut.; zmarł 17. V. 1940.

Hertz Jan Adolf (*1878) — dramaturg; zamordowany w r. 1943.

Hertz Mieczysław — ekonomista i statystyk, wiceprezes Izby Przemysł. Handl. w Łodzi; zamordowany.

Hertzówna Amelia (*1878) — literatka, asyriolog, docent WWP, nauczycielka szkół średnich; zmarła w r. 1943.

Hertz-Lukański Zygmunt — adwokat, działacz katolicki w Warszawie; zmarł w Milanówku w maju 1945 r.

Hetper Stanisław — filozof, docent Uniw. Lwowskiego; zmarł w obozie w r. 1940.

Heydel Adam (*1893) — ekonomista, socjolog, miłośnik historii sztuki, prof. ekonomii społ. na Uniw. Jag., dyrektor Instytutu Ekonom. PAU; rozstrzelany w marcu 1941 r. w obozie w Oświęcimiu.

Heydel Wojciech (*1897) — rolnik, działacz katolicki; zmarł w obozie w Oświęcimiu w r. 1941.

Heyke Leon (*1885) — ks., katecheta w gimn. i liceum państw. w Kościerzynie, poeta kaszubski (pod pseud. Stanisław Czernicki); zamordowany 16. X. 1939 r. w lesie szpegowskim pod Starogardem.

Heynar Józef — dziennikarz, b. redaktor „Głosu Ludu Śląskiego“ (Frysztat), działacz ludowy (PSL); zmarł w Katowicach 20. IX. 1945.

Hickiewicz Adam (*1894) — lekarz naczelny Ubezp. Społ. w Stanisławowie, kpt. lekarz; zmarł w Stanisławowie w r. 1941.

Higersberger Stefan — inż. kolej., dyr. przebudowy węzła warsz., działacz społeczny; zmarł w szpitalu 12. VIII. 1944.

Hilarowicz Henryk (*1892) — lekarz chirurg, prof. tyt. Uniw. Lwowskiego; zamordowany we Lwowie w lipcu 1941 r.

Hilary o. — przeor karmelitów w Krakowie; zmarł w więzieniu.

Hilchen Feliks (*1886) — dyr. Biblioteki Polskiej, b. dyr. Dep. Morskiego, Min Przem. i Handlu, wykładowca Szkoły Nauk Politycznych w Warszawie; zmarł w Warszawie 18. III. 1943.

Hiller Karol — artysta malarz łódzki, współzałożyciel Zw. Artystów Plastyków „Start“, działacz demokratyczny, (wiceprezes Łódzk. Klubu Demokr.); zamordowany.

Hirschhauer Witold — prezes Zw. Zawod. Pracown. Farmaceut. w Warszawie, działacz społeczny; zmarł w Warszawie w r. 1942.

Hirsberg Emil — przemysłowiec, prezes Zw. Przemysłu Dzianego w Łodzi; zamordowany.

Hiż Tadeusz — dziennikarz, poeta literat; zmarł w Krakowie 31. XII. 1945.

Hlebowicz Henryk (*1904) — ks., zast. prof. teologii na Uniw. Wileńskim, działacz wśród młodzieży akadem.; rozstrzelany pod Borysowem w listopadzie 1941 r.

Hlasko Marian (*1889) — chemik, prof. chemii nieorganicznej na Uniw. Wileńskim; popełnił samobójstwo w 1941.

Hlasko Stanisław — publicysta; zmarł w Warszawie 24. III. 1940.

Hnydziński Stefan (*1901) — artysta dramatyczny; zginął podczas działań wojennych w r. 1939.

Hoborski Antoni (*1879) — matematyk, prof. Uniw. Jag. i Akad. Górń.; zmarł w Krakowie w r. 1940.

Hodorkowa Salomea — archiwistka.

Hoesick Ferdynand (*1867) — literat, redaktor „Kurierza Warszawskiego“; zmarł w Warszawie w r. 1941.

Hoffmann Bogumił (*1890) — historyk, dyr. państw. gimn. w Nowym Mieście, współredaktor „Zaborów“; zmarł 15. IX. 1944 w obozie w Sztutowie (Stutthof).

Hofmokr Stanisław — prawnik, adwokat warszawski; zamordowany.

Hohenauer Charlenz Emanuel (*1864) — gen. bryg. w st. spocz., b. inspektor VI armii, prezes oficerów WP w stanie spocz.; zmarł w Krakowie 12. I. 1946.

Holc Paweł (*1870) — budowniczy; zamordowany podczas powstania warsz. w sierpniu 1944 r.

Hollender Tadeusz — poeta; zamordowany na Pawiaku w Warszawie w r. 1943.

Honowski Andrzej (*1901) — inż., właśc. laboratorium filmowego, działacz konspirac.; zamordowany w styczniu 1943 r.

Hopensztand Dawid — poeta, teoretyk literatury; zamordowany w Warszawie w r. 1943.

Horak Alojzy ob. Małecki Justyn.

Hordoski Antoni — sędzia; zamordowany.

Horodyński Ignacy — artysta malarz; zamordowany w Warszawie na Pawiaku w r. 1944.

Horniczowa Maria — bibliotekarka Biblioteki Publ. w Warszawie; zginęła w czasie powstania warsz. w r. 1944.

Horodyński Zbigniew (*1921) — poeta, malarz; poległ w czasie powstania warsz. w sierpniu 1944 r.

Horoszewicz M. — chemik, prezes Pol. Tow. Chemików Kolorystów, dyr. Zakł. Geyera w Łodzi; zginął w obozie w Oświęcimiu.

Horoszkiewicz Kazimierz — generał, dow. Strzelców Podhalańskich; zmarł w ZSRR w r. 1943.

Horoszkiewicz Stefan (*1874) — lekarz, prof. medycyny sądowej na Uniw. Pozn.; zmarł w Krakowie 12. III. 1945.

Horoszkiewiczowa Olga (*1886) — lekarka, przewodnicząca Stow. Kobiet z Wyższym Wykształceniem na okręg poznański, założycielka i pierwsza przewodnicząca Tow. Akad. „Jedność” w Krakowie; rozstrzelana 5. VII. 1942 w Krynicy (?).

Horoszkiewiczówna Zofia — nauczycielka muzyki; zmarła 19. VIII. 1941.

Horwatt Bożyczko Włodzimierz — asystent Zakładu Kotłowni Parowych Politechn. Warsz.; rozstrzelany.

Horwitz Ludwik — geolog, współpracownik PIG; zamordowany w lutym 1943 r.

Hosiason Janina ob. Lindenbaumowa Janina.

Howorka Michał — prawnik, adwokat poznański; zamordowany w r. 1942.

Hrebnicki Adam (*1857) — pomolog, b. prof. sadownictwa w Instytucie Leśnym w Leningradzie; zmarł 13. X. 1941 w Raju w pow. święciańskim.

Hrom Stanisław (*1900) — lekarz, internista, docent i adiunkt Kliniki chorób wewn. Uniw. Warsz.; zginął od bomby lotniczej podczas nalotu 12. V. 1943.

Hubel (de) Dobrzański — rtm. 2 p. szwoleżerów, dowódca pierwszej za okupacji partyzantki w Kieleckim (pseud. Kubala); zginął w walce wiosną 1940 r.

Hubert Jan — lekarz w Mińsku Maz.; zginął w Warszawie na Pawiaku w r. 1944.

Hubicki Stanisław — inż., prof. inżynierii leśnej na Politechn. Lwowskiej; zmarł we Lwowie.

Hulak Stanisław — działacz polityczny i ludowy, b. poseł na Sejm (PSL); zmarł.

Hulewicz Jerzy — poeta, literat, b. redaktor „Zdroju”, publicysta; zmarł w r. 1940.

Hulewicz Witold (*1895) — literat, teatrolog, b. przewodn. Związku Zaw. Literatów w Warszawie, b. kierownik liter. Radia w Wilnie; rozstrzelany wiosną 1941 r. na Palmirach pod Warszawą.

Humala Czesław — prof. gimn., harcmistrz Rzeczypospolitej; zginął śmiercią tragiczną na skutek wypadku samochodow. 19. VII. 1945.

Husarski Karol — literat; zmarł w r. 1942.

Hyżewicz Stanisław (*1903) — adwokat; zmarł w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

I

Idzikowski Władysław — księgarz, wydawca, p. f. „Leon Idzikowski“ (dawniej w Kijowie); zmarł w Warszawie w lipcu 1944 r.

Idzior Michał (*1879) — działacz społeczny w Ostrowiu Wkp; rozstrzelany 14. XII. 1939 w Winiarach pod Kaliszem.

Igel Salomon — filozof, dyr. i prof. gimn. żydowskiego we Lwowie; popełnił samobójstwo we Lwowie w r. 1941.

Ignatowicz Felicja — archiwistka.

Ihnatowicz — pułk. w st. spoczynku; zmarł w grudniu 1944 r. w obozie Flossenbürg w Bawarii.

Iłowiecki Stanisław — burmistrz m. Ołwocka; zmarł 11. X. 1944.

Iłzycki Stanisław — nacz. zarządu gł. magistratu łódzkiego, b. komisarz Rządu w Łodzi; zmarł w obozie internowanych na Węgrzech w r. 1941.

Irzykowski Karol (*1873) — literat, dziennikarz, b. redaktor biura stenogr. Sejmu; zmarł z ran otrzymanych w czasie powstania warsz. 2. XI. 1944 r. w szpitalu w Milanówku.

Irzabek Zygmunt — dyr. gimn. w Ostrowiu Wkp i Kościanie; rozstrzelany we wrześniu 1939 r. w Kościanie.

Isakiewicz Kajetan (* ok. 1885) — filolog klasyczny, prof. gimn. II w Stanisławowie; zamordowany w r. 1941.

Iwankowa Prażmowska Wanda — pisarka społeczna, instruktorka drobiarstwa w kołach gospodyń wiejskich, nauczyc. w szkole roln. w Makoszynie; poległa w powstaniu warsz. w sierpniu 1944 r.

Iwanicki Stefan — ks., długoletni prefekt w Kowlu, organizator i prezes Stow. Naucz. Chrześc. Narod. w Kowlu, proboszcz w Krzemieńcu; zamordowany w r. 1943 w Równem (?).

Iwanowska Zofia ob. Ossendowska Zofia.

Iwanowski Wacław (*1869) — prawnik, romanista; zmarł w Warszawie w grudniu 1942.

Iwaszkiewicz Janusz (*1879) — historyk, prof. Uniw. Wileńskiego; rozstrzelany w czasie powstania warsz. w sierpniu 1944 r.

Iwicki Witold (*1894) — ks., prałat Kapituły pińskiej, wikariusz generalny diecezji pińskiej, działacz społeczny; rozstrzelany w r. 1942 pod Janowem na Polesiu.

Izbicki Maklakiewicz Franciszek (*1895) — muzyk, kompozytor; zginął w kampanii wrześniowej w r. 1939.

Iżycki Aleksander — działacz polityczny ludowy (PSL), b. senator.

Iżycki Stanisław — b. komisarz Rządu w Łodzi, dyr. oddziału łódzkiego Warszawskiego Tow. Ubezpieczeń; zmarł.

Iżycki Wiesław — wicedyr. Izby Rolniczej w Łodzi; rozstrzelany w publicznej egzekucji w Warszawie 22. VII. 1944.

J

Jabłczyński Kazimierz (*1869) — chemik, prof. chemii nieorganicznej Uniw. Warsz.; zmarł na dworcu w Milanówku w r. 1944 po wysiedleniu z Warszawy.

Jabłkowski Henryk Tomasz (*1909) — lekarz, chirurg, asystent szpitala ss elżbietanek, nast. PCK w Warszawie; rozstrzelany 13. I. 1944.

Jabłoński Bronisław (*1899) — prawnik, ekonomista, wiceprezes m. Piotrkowa Tryb., działacz społeczny i polityczny (PPS); zginął w sierpniu 1944 r. w czasie powstania warsz. od bomby.

Jabłoński Feliks — działacz społeczny, dyr. „Społem“; zginął w czasie powstania warsz. w r. 1944.

Jabłoński Feliks (*1897) — prawnik, sędzia SO w Warszawie; zamordowany w Katyniu w r. 1941.

Jabłoński Tadeusz (*1869) — artysta fotograf; zmarł w Krakowie 25. XI. 1942.

Jachimowski Stanisław — leśnik, zast. prof. inż. leśnej SGGW; zmarł w obozie w Oświęcimiu 15. IV. 1941.

Jachimowski Tadeusz (*1892) — ks., b. kanclerz Polowej Kurii Biskupiej, duszpasterz akademicki, historyk filozofii, poeta; zginął w czasie powstania warsz. w r. 1944.

Jackowski Kazimierz (*1886) — inż. mechanik, dyr. Muzeum Przemysłu i Techniki w Warszawie, mjr. dypl. w st. spocz.; zginął w czasie wojny.

Jacob Marian — matematyk, prof. Uniw. Lwowskiego; zamordowany w Warszawie w r. 1944 r.

Jacoby Zygmunt (*1903) — prawnik, adwokat; zginął w obozie w Oranienburgu 1. III. 1941.

Jacyk Roman — geograf, prof. gimn. w Stanisławowie; zamordowany w r. 1941.

Jacyna J. — astronom.

Jaczyński Władysław — działacz samorządowy; zginął pod Kutnem jako oficer rez. w kampanii wrześniowej 1939.

Jadezny August Franciszek (*1893) — przyrodnik, prof. Państw. Sem. Naucz., działacz społeczny i polityczny na Śląsku; rozstrzelany w Poznaniu w r. 1940.

Jaeschke Eugenia — dziennikarka; popełniła samobójstwo w Warszawie na Pawiaku.

Jagalski Wiktor (*1901) — prawnik, działacz społeczny, burmistrz m. Tczewa; zamordowany we wrześniu 1939 r. w koszarach tczewskich.

Jagielko-Jegertal Jan (*1890) — kupiec, mazurski działacz polityczny; ścięty w więzieniu Moabit w Berlinie w r. 1943.

Jaglarz Jerzy — ks., prawnik-kanonista, asystent Uniw. Lwowskiego; zmarł w więzieniu w Stryju.

Jakiel Albin — pedagog i działacz oświatowy (ZNP); zginął w kanałach w czasie powstania warsz. w sierpniu 1944.

Jakimowski Witold — inż., kierownik budowy kolei linowej w Krynicy; zmarł w Warszawie 16. VII. 1942.

Jakliński — lekarz lwowski, dyr. PCK we Lwowie; zamordowany przez nacjonalistów ukraińskich w r. 1941.

Jakowicki Władysław (*1885) — lekarz, ginekolog, prof. Uniw. Wileńsk.; zmarł w ZSRR.

Jakowski Józef — lekarz, ginekolog; zginął w obozie w Majdanku.

Jakóbczak Franciszek — lekarz wojskowy, szef sanit. podolskiej bryg. kawal.; zmarł od ran odniesionych w kampanii wrześniowej pod Warszawą w Dobruchowie (pow. rzeszowski) 29. VII. 1943.

Jakubicz Wawrzyniec — filolog klasyczny, prof. II gimn. w Stanisławowie; zamordowany w r. 1941.

Jakubisiak Augustyn (*1884) — ks., filozof; zmarł w Paryżu 23. XI. 1945.

Jaksa Bykowski Czesław ob. Bykowski Jaksa Czesław.

Jakubowska Jadwiga — nauczycielka; zamordowana.

Jakubowski Poraj Bohdan Stanisław — major w st. spocz., komendant artylerii zapas. w obronie Warszawy w r. 1939; zamordowany w obozie w Mauthasen 12. X. 1940.

Jakubowski — ks.; zamordowany we wrześniu 1939 r. w Bydgoszczy.

Jakubowski Józef (*1891) — ks. kanonik, dziekan w Raciążu; zamordowany w obozie w Dachau.

Jakubowski Karol — stomatolog lwowski; zmarł we Lwowie 11. III. 1940.

Jałowiecki Andrzej (*1911) — publicysta i ekonomista, dyr. RGO w Warszawie; zmarł w Majdanku 4. IV. 1943

Jałowy Bolesław — histolog, prof. Uniw. Lwowskiego, dziekan Instytutu Medycyny 1940—41; zamordowany 1. X. 1943.

Jampolski Włodzimierz — publicysta i polonista; zginął we Lwowie w r. 1943.

Janasz Anna — działaczka społeczna i filantrop.; zmarła 19. XII. 1945 w Brwinowie pod Warszawą.

Janczyk Franciszek (*1884) — literat, b. red. „Wianków”, poeta, autor sztuk teatralnych, artysta malarz, pedagog, prof. gimn.; zmarł w Krakowie 11. VII. 1945.

Janelli Marian (*1873) — pedagog, naczelnik wyd. Kuratorium szkolnego lwowskiego, emer. prof., dyr. tajnego gimn. i liceum w Białej Podlaskiej; zmarł 19. IX. 1945. w Leśnej Podlaskiej.

Janicki Franciszek (*1881) — pedagog, dług. dyr. gimn. ss urszulanek w Stanisławowie, proboszcz kościoła akad. we Lwowie; zmarł tamże w r. 1943.

Janicki Julian (*1859) — ks., dług. prof. gimn. im. św. Marii Magdaleny w Poznaniu; zmarł 5. IV. 1943.

Janicki Stanisław (*1872) — b. minister Rolnictwa; zabity przez bombę w czasie oblężenia Warszawy w r. 1939.

Janicki Stanisław (*1884) — działacz z Westfalii, długoletni poseł na Sejm Śląski, działacz konspiracyjny, jeden z kierowników ruchu oporu na Śląsku; ścięty w Katowicach 30. VI. 1942.

Janicki Stanisław (*1885) — ks., proboszcz w Środzie; rozstrzelany na rynku w Środzie w październiku 1939 r.

Janicki Stanisław (*1903) — przyrodnik, paleontolog, prof. gimn. w Katowicach; zastrzelony na cmentarzu w Tar-mowie w czasie ucieczki w październiku 1940 r.

Janik Wincenty — prof. gimn. w Krakowie; zmarł 3. VII. 1944 r. po zwolnieniu z więzienia.

Janikowska Antonina (*1870) — nauczycielka gimna-zjum, działaczka społeczna i oświatowa; zmarła w Krakowie 11. II. 1942.

Janikowski Kazimierz (*1875) — działacz społeczny i oświatowy, literat i dziennikarz, kolekcjoner numizmatyki; zmarł w Krakowie 30. VII. 1945.

Janikowski Leopold (*1860) — dyr. Muz. Przemysłu i Roln. w Warszawie, uczestnik wyprawy S. Rogozińskiego do Afryki Zach. w r. 1882; zmarł w Zielonce pod Warszawą 8. XII. 1942.

Janiszewski Tomasz Wiktor (*1867) — lekarz, b. min. Zdrowia Publicznego, honor. prof. higieny na Uniw. Warsz.

Janiszewski Władysław Mikołaj Ostoja — historyk sztuki, kustosz Muzeum Narodowego w Krakowie; zmarł wskutek wypadku tramwajowego 1. I. 1944.

Jankowska Halina (*1893) — lekarz psychiatra, ordyn. szpitala Jana Bożego w Warszawie, prof. Państw. Instytutu Pedagogiki Specjalnej w Warszawie; zginęła pod gruzami szpitala w czasie powstania warsz. w r. 1944.

Jankowska z Garlickich Zofia — architekt, asystent Poli-techn. Warsz.; zginęła w obozie w Oświęcimiu w r. 1943.

Jankowska Stanisława (*1915) — polonistka, literatka, nauczycielka; zginęła od bomby lotniczej na Starym Mieście w czasie powstania warsz. 9. VIII. 1944.

Jankowski Aleksander Ksawery (*1890) — geodeta, wy-kładowca astronomii na Politechn. Warsz., kierownik Obser-watorium morskiego w Gdyni; zamordowany w obozie w Ora-nienburgu w r. 1944.

Jankowski Antoni — zoolog; zmarł w r. 1945.

Jankowski Apolinary — prezydent m. Inowrocławia; zamordowany w r. 1939.

Jankowski Czesław — adwokat, emeryt. urzędnik Zarządu m. st. Warszawy; rozstrzelany w r. 1940 (?).

Jankowski Czesław Ksawery — literat; zmarł w r. 1943 (?).

Jankowski Józef (*1910) — ks., pallotyn, społecznik, opiekun ubogich; zginął w obozie w Oświęcimiu w roku 1941.

Jankowski Józef — inż. architekt; zmarł w Warszawie w r. 1943.

Jankowski Stefan (*1876) — agronom, działacz społeczny i oświatowy, dyr. kursów rolniczych im. St. Staszica i profesor Szkoły Mierniczej w Warszawie; zmarł 7. XII. 1941.

Jankowski Wacław (*1886) — adwokat, działacz społeczny w Ostrowie Wkp; rozstrzelany w Winiarach pod Kaliszem 14. XII. 1939.

Jankowski Wincenty (*1895) — inż. rolnik, działacz społeczny; zamordowany w r. 1943.

Jankowski Władysław Janusz (*1883) — przyrodnik i rolnik, wykładający ubezpieczenia rolnicze w SGGW, naczelnik wydz. gradobicia PZUW w Warszawie; zmarł w Warszawie w r. 1942.

Janota ob. Jarzębski Wacław.

Janowicz ob. Karnowski Jan.

Janowicz Paweł ob. Menzel Wojciech.

Janowski Aleksander (*1866) — literat, twórca i nestor ruchu krajoznawczego w Polsce, prezes PTK, b. red. „Ziemi“, b. nacz. wydziału oświaty pozaszkolnej w Min. WR i OP; zmarł w szpitalu w Brwinowie w r. 1944 po opuszczeniu Warszawy.

Janowski Ludomir (*1870) — artysta malarz; zmarł w Warszawie w październiku 1939 r.

Janowski Stanisław (*1866) — artysta malarz; zmarł w Krakowie 23. II. 1942.

Janta Józef — działacz robotniczy śląski; zginął w obozie w Mauthausen.

Jantek z Bugaja ob. Kucharczyk A.

Jantzen Kazimierz — meteorolog, prof. Uniw. Wileńskiego; zmarł w r. 1943.

Januszewski Hilary — przeor krakowski zakonu oo. karmelitów; zmarł w obozie w Dachau 26. III. 1945.

Jaracz Stefan (*1883) — artysta dramat.; zmarł w Otwocku 11. VIII. 1945.

Jarecka Gustawa — powieściopisarka; zamordowana.

Jarecka Jadwiga (*1898) — dentystka, długoletnia komendantka chorągwi harcerskiej żeńskiej w Warszawie, działaczka konspiracyjna w czasie okupacji; zmarła w obozie w Oświęcimiu 27. I. 1943.

Jarecki Kazimierz (*1878) — prof. tyt. romanistyki na Uniw. Lwowskim; zmarł w r. 1941.

Jarnińska Amelia ob. Rotter Jarnińska.

Jarocki Stanisław (*1879) — artysta malarz, działacz harcerski; zmarł w Wilnie w r. 1944 lub 1945.

Jaroń Bronisław (*1905) — paleobotanik, asystent Instytutu Botan. Uniw. Jag.; zginął w obozie w Oświęcimiu.

Jarosławski Kazimierz — prawnik, sekretarz SO we Lwowie, filantrop; zmarł.

Jarosz Jan (*1877) — geolog i paleontolog, wykładowca w Akademii Górniczej w Krakowie, b. kurator szkolny łódzki; zmarł 12. V. 1944 w Krakowie.

Jarosz Witold — lekarz, grafik; rozstrzelany w Wyrzysku w r. 1939.

Jarosz Zygmunt — krytyk, publicysta; zmarł w Warszawie.

Jaroszek Marcei — działacz społeczny łódzki; zamordowany.

Jaroszewicz Władysław (*1900) — lekarz, asystent Kliniki chorób wewnętrznych Uniw. Warsz.; zamordowany w lutym 1944 r.

Jaroszewski Tadeusz — bibliotekarz Biblioteki Uniw.

w Warszawie; zginął od bomby lotniczej w lipcu 1941 r.
w Warszawie.

Jaroszyk Kazimierz (*1878) — działacz mazurski, red. „Mazura“, później „Gazety Olsztyńskiej“ w Olsztynie; zmarł w Mławie w r. 1942.

Jaruszewicz Edward (*1894) — lekarz, ordynator Szpitala Mokotowskiego w Warszawie; zamordowany wiosną 1942 r.

Jarzębski Wacław — śpiewak i prof. śpiewu (pseud. Janota); zginął od pocisku w czasie powstania warsz. 2. IX. 1944.

Jarzymiski Jerzy — lekarz, neurolog, b. adiunkt kliniki Uniw. Warsz.; zmarł w Warszawie 19. III. 1944.

Jasieński Marian (*1905) — polonista, pedagog, prof. gimnazjum w Rydzynie, ostatnio w gimn. dla uchodźców polskich w Balaton boglar na Węgrzech; utonął w jeziorze Balaton w lecie 1943 r.

Jasieński Stanisław (*1869) — ks., kanonik honor. wileński, mówca i działacz oświatowy; zmarł w Wilnie w grudniu 1941 r.

Jasińska Alina — dziennikarka; zginęła podczas powstania warsz. 1944 r.

Jasińska Cecylia — bibliotekarka Biblioteki Jag.; zmarła wskutek działań wojennych w r. 1939.

Jasińska Maria — nauczycielka geografii w Warszawie; zmarła.

Jasiński Jakub — ob. Miller Romuald.

Jasiński Mieczysław (* 1921) — działacz wśród młodzieży w Sanoku; zmarł 27. V. 1941 w obozie w Oświęcimiu.

Jasiński Władysław — student prawa, ppor. rez., pierwszy organizator partyzantki na terenie nadwiślańskim i kieleckim (pseud. Jędrus); zginął w walce w grudniu 1943 r.

Jasiukowicz — wiceprezes SO w Łucku; zamordowany w Katyniu w r. 1941.

Jasnorzewska ob. Pawlikowska Jasnorzewska.

Jastrzębowska Justyna — historyczka, pedagog, działaczka oświatowa i społeczna, dyr. Gimnazjum im. św. Ja-

dwigi w Warszawie; zginęła w czasie powstania warsz. w sierpniu 1944 r.

Jastrzębowski Mieczysław (*1890) — ekonomista, ubezpieczeniowiec, przewodn. Kom. Rew. ZUS, publicysta; zmarł w obozie w Majdanku 27. II. 1943.

Jastrzębski Marian — lekarz, bakteriolog; zmarł w obozie w Majdanku w marcu 1943 r.

Jastrzębski Stanisław (*1878) — pedagog, prof. gimnazjum wileńskiego; zmarł w Wilnie w r. 1941.

Jaszczołt-Sulima Jan (*1903) — artysta dramat., b. urzędnik wydz. oświaty i kultury Zarządu Miejskiego m. st. Warszawy, ostatnio komendant straży pożarnej PZUW w Warszawie, działacz konspiracyjny; zginął w powstaniu warsz. w r. 1944.

Jaśkowski Bolesław — ks., proboszcz kościoła św. Mikołaja w Inowrocławiu; zginął w obozie w Dachau.

Jańczyk Józef — dziennikarz warsz., b. działacz NPR na terenie Łodzi; rozstrzelany w Warszawie w r. 1942.

Jawecki Radosław — prof. gimnazjum w Stanisławowie; zamord. w grudniu 1941 r. w Zagwoździu p. Stanisławowem.

Jaworowska Felicja — bibliotekarka Biblioteki Uniw. w Warszawie; zmarła w r. 1945.

Jaworski Jan (*1903) — orientalista, sinolog, prof. Uniw. Warsz.; zginął od bomby lotniczej w niewoli niemieckiej w r. 1944.

Jaworski Michał — artysta muzyk, kompozytor i dyrygent, kierownik muzyczny Polskiego Radia (stacja krótkofal.), oficer rez.; zmarł w szpitalu w Warszawie wskutek ran otrzymanych w kampanii wrześniowej 1939 r.

Jaworski Witold (*1900) — zast. inspektora techn. wydz. Wodociągów i Kanalizacji m. st. Warszawy; zginął w czasie powstania warsz. w r. 1944.

Jaworski ob. Karr Jaworski Zdzisław.

Jawurkówna Jadwiga — dyr. gimnazjum w Warszawie; zginęła w czasie powst. warsz. w 1944 w Al. Niepodległości.

Jaźwiński Zygmunt — prawnik, adwokat kaliski, b. poseł

na Sejm, działacz polityczny (Str. Nar.); zginął w Warszawie w r. 1942 (?).

Jekielek Władysław — artysta malarz; zamordowany w obozie.

Jellinek Józef — inż., wiceprezydent m. Łodzi; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Jemielewski Tytus (*1884) — działacz ludowy (PSL), poseł na Sejm, publicysta, redaktor „Sprawy Chłopskiej“, dyr. liceum rolniczego w Bydgoszczy; zmarł.

Jensz Henryk Karol (*1884) — inż., dyr. Wodociągów i Kanałizacji w Wilnie, b. radny miejski; zmarł w Warszawie w r. 1942.

Jerzmanowski Stanisław — prawnik, notariusz z Kazimierza nad Wisłą; zmarł w obozie.

Jerzykiewicz Witold (1901) — artysta plastyk, specjalista w zakresie architekt. wnętrz; zamordowany 5. IX. 1944.

Jesionowski Alfred — krytyk literacki; zamordowany w marcu 1944 (?).

Jeyde Julian — dziennikarz, wydawca archiwum biograficznego; zmarł w Warszawie 7. I. 1942.

Jezierski Bohdan — ekonomista, asystent SGGW; zginął po powstaniu w Niemczech (?).

Jezierski Stanisław — farmaceuta, wiceprezes Warsz. Zw. Farmaceutów, działacz społeczny; zamordowany w Warszawie w r. 1941.

Jezierski Stanisław — prawnik, adwokat, szef biura prasowego Zarządu m. st. Warszawy; rozstrzelany na Palmirach 21. VI. 1940.

Jezierski Wincenty (*1874) — lekarz, internista, prof. Uniw. Pozn.; zmarł 21. XI. 1945.

Jeziorowski Jerzy — inż. architekt; zamordowany w obozie w Oświęcimiu 9. II. 1941.

Jeżewski Artur — prawnik, adwokat warsz.; zmarł podczas powstania warsz. 15. VIII. 1944.

Jeżowski Jan (*1884) — prawnik, starosta w Tłumaczu, działacz społeczny na terenie TSL; zmarł w ZSRR w r. 1914.

Jędrkiewicz Michał (*1916) — poeta; zmarł w Łodzi
15. VII. 1945.

Jędrus ob. Jasiński Władysław.

Jętkiewiczowa z Rappaportów Zofia (*1879) — działaczka katolicka, nauczycielka V gimn. w Warszawie, długoletni członek Zarządu TNSW; zmarła w obozie w Ravensbrück
26. I. 1945.

Jobke Antoni — nauczyciel z Bydgoszczy, członek Zarz. Gł. ZNP; zmarł.

Jochelson Aleksander Maksymilian (*1886) — lekarz, ppułk. w st. spocz., działacz społeczny w Grudziądzu; zmarł
11. VI. 1945 w Otwocku pod Warszawą.

Jodczyk Józef — dziennikarz, redaktor; rozstrzelany.

Jodko Narkiewicz ob. Narkiewicz Jodko.

Jodłowski Stefan Julian — prof. języka angielskiego w Szkole Morskiej w Gdyni, b. kpt. marynarki, b. por. WP we Francji; zmarł w obozie w Oranienburgu wiosną 1943 r.

Jokiel August — lekarz, chirurg z Warszawy, asystent Uniw., wykładowca w Warsz. Szkole Pielęgniarek, zmarł
27. V. 1944.

Jonas Edmund (*1893) — nacz. wydz. Starostwa Krajowego Poznańskiego w Poznaniu, działacz społeczno-kulturalny kaszubski na terenie PZZ; zamordowany 2. VI. 1940 w obozie w Sachsenhausen-Oranienburgu.

Josiński Robert (*1888) — ks., działacz śląski, katecheta i wizyt. szkół w Katowicach; zmarł w Chorzowie 22. I. 1945.

Jossé Alfred — prawnik, emeryt. prezes Sądu Apel. w Katowicach, b. notariusz w Limanowej; zmarł w r. 1942.

Jossé Franciszek (*1861) — prawnik, emeryt. dyr. depart. Min. Skarbu, b. dyr. Związku Spirytus., założ. i komisarz Giełdy Zbożowo-Towarowej we Lwowie, b. docent Politechn. Lwowskiej; zmarł w Uzdźiar na Syberii w r. 1942.

Jossé Jan Eugeniusz — lekarz, działacz społeczny na Huculszczyźnie; zamordowany 1. IX. 1943 w Mikuliczynie.

Jossé Kazimierz (*1891) — inż. gór., b. asystent Uniw. Jag.; zmarł w r. 1942.

Jougan Alojzy — ks., katecheta, pisarz, emeryt. prof. Uniw. Lwowskiego; zmarł 21. X. 1942.

Józefczak Antoni — działacz westfalski i śląski, b. prezes dzielnicy westfalsko-nadreńskiej Zw. Polaków w Niemczech, kierownik gimn. Bursy Polskiej i Domu Polskiego w Bytomiu; zginął w obozie w Dachau.

Józewicz Zdzisław (*1902) — b. prezes ZOKZ w Gdyni; zamordowany w r. 1939 w lasach tucholskich lub wejherowskich.

Jun Franciszek — prof. II gimnazjum w Stanisławowie; zamord. w grudniu 1941 r. w Zagwoździu p. Stanisławowem.

Jüngst Władysław (*1891) — wiceprezydent m. Inowrocławia; zamordowany w r. 1939.

Junosza Stępowski Kazimierz ob. Stępowski Junosza Kazimierz.

Junosza Szaniawski Władysław ob. Szaniawski Junosza Władysław.

Jurek Kazimierz — dyr. Narod. Banku Polskiego w Lublinie; zmarł w listopadzie 1945 r. w pociągu z Krakowa do Lublina.

Jurkiewicz Nieczuja Tadeusz Piotr — prokurator Sądu Najwyższego w Warszawie; zamordowany w czasie powstania warsz. 18. VIII. 1944.

Jurkowski Jan — inż., ichtiolog, inspektor Dyr. Lasów Państw.; zmarł w r. 1942.

Jurkowski Zygmunt (*1904) — artysta malarz, literat; zmarł 22. V. 1945 po powrocie z robót przymusowych w Niemczech.

Juszczyk Marian (*1886) — ks., kanonik w Garwolinie, działacz społeczny; rozstrzelany tamże 17. VII. 1942.

Juszkiewicz Henryk (*1883) — literat, redaktor „Sztuki”; zmarł w r. 1941.

Juszko Marcei — nauczyciel, archeolog, zbieracz wykopisk ziemi lubelskiej; zmarł jako oficer rezerwy w obozie jeńców w Niemczech w r. 1944.

K

Kaber — działacz warmijski; zamordowany.

Kachel Józef — działacz harcerski i konspiracyjny śląski; zginął w obozie.

Kaczkowski Jan Paweł — literat, b. konsul RP w Rotterdamie, tłumacz Norwida; zmarł w r. 1942.

Kaczmarek Zbigniew (*1902) — pedagog, literat i publicysta toruński; poległ w kampanii wrześniowej w Ożarowie pod Warszawą w r. 1939.

Kaczmarz Stefan — matematyk, docent Uniw. Lwowskiego, oficer rez.; zginął jako oficer w Katyniu.

Kączorowski Henryk (*1888) — ks., kanonik katedry włocławskiej, rektor Sem. Duch. w Włocławku; zmarł w Dachau.

Kaczyńska Kazimiera (*1895) — inż. dypl., chemik, artystka malarka; zginęła w Oświęcimiu 18. XII 1943.

Kaczyński Dominik — ks., kanonik, proboszcz par. Matki Boskiej Zwycięskiej w Łodzi; zamordowany w Dachau.

Kaden Adam — poeta i malarz z Rabki; zmarł w Krakowie ok. N. Roku 1940 r.

Kaden-Bandrowski Juliusz ob. Bandrowski Kaden Juliusz.

Kaim Wawrzyniec (*1896) — rzeźbiarz poznański; zginął w Oświęcimiu w r. 1940 lub 1941.

Kajka Michał (*1858) — działacz i poeta mazurski, z zawodu murarz; zmarł w r. 1940 w Ogródku.

Kalandyk Stanisław (*1885) — fizyk, prof. Uniw. Pozn., dziekan wydz. lekarskiego; zmarł w forcie VII w Poznaniu 27. I. 1940.

Kalenkiewicz Maciej — inż., mjr., specjal. w zakr. kon-

strukcyj betonowych, wykładowca Szkoły Podchor. Saperów; zginął w r. 1944.

Kaleńska z Kluczów Weronika (Wera) — artystka malarzka; zamordowana w maju 1940 w Warszawie.

Kaleński Gustaw — archiwista, b. szef kancelarii cyw. Prezydenta RP., działacz konspir.; rozstrzelany 29. V. 1943 r. w Warszawie.

Kaleta Paweł — dziennikarz, redaktor „Gazety Śląskiej”, działacz ludowy (PSL); zmarł w obozie w Dachau.

Kalewski Feliks (*1905) — prof. polskich szkół handl. w Gdańsku; zginął 14. VI. 1940 w obozie w Sztutowie (Stutthof).

Kaliciński Wiktor (*1896) — mjr., lekarz, kierownik zakładu anatomii patol. szpitala Centrum Wyszkołenia Sanit.; zamordowany w Katyniu w r. 1941.

Kalicka Jadwiga (*1896) — działaczka społeczna, organizatorka kół włościańskich; zamordowana w Sobieszynie 5. VIII. 1942.

Kalicki Władysław (*1864) — działacz społeczny, farmaceuta, właśc. apteki w Warszawie; zamordowany 28. IV. 1945.

Kalina Leon — lekarz ortopedysta; zginął w r. 1942, przejechany przez samochód.

Kaliniewicz Stanisław (*1894) — chirurg, dyr. szpitala powiat. w Kołomyi i Tarnowie; zamordowany przez Ukraińców 25. VII. 1943.

Kalkstein Zygmunt — działacz, publicysta, piszący pod pseud. Stoliński, ostatnio starosta wąbrzeski; rozstrzelany w r. 1939.

Kalusza Bogusław — lekarz, asystent Uniw. Warsz., wykładowca tajn. Uniw. Ziem Zach. w Warszawie w czasie okupacji; zmarł w Toruniu w r. 1945.

Kamieński Bolesław (*1872) — inż. technolog, b. dyr. Huty Handtke; rozstrzelany 7. VIII. 1944 w forcie Włochy pod Warszawą.

Kamieński Henryk — sędzia, zamordowany.

Kamiński Stefan — prawnik, adwokat, działacz filantropijny, wiceprezes Klubu Liter. Nauk. we Lwowie; zmarł.

Kamiński — prawnik, adwokat warsz.; rozstrzelany w Warszawie.

Kamiński Bonawentura — lekarz psychiatra, publicysta, bibliofil, działacz społeczny, ostatnio ordynator szpitala Jana Bożego w Warszawie; rozstrzelany w r. 1944 na Pawiaku w Warszawie.

Kamiński Zygmunt — prof. gimn. w Stanisławowie; zamordowany w grudniu 1941 w Zagwoździu pod Stanisławowem.

Kamocki — artysta malarz; zmarł w Zakopanem w lipcu 1944 r.

Kamocki Stanisław — dyr. Instytutu Łowieckiego.

Kamykowski Ludwik (*1891) — historyk literatury, docent Uniw. Jag.; zmarł 13. XI. 1944.

Kandeffier Teofil — lekarz, członek sekcji lek. PCK; zamordowany przez Niemców w Budapeszcie w lokalu Poradni Lekarskiej Pol.-Węg. Opieki nad Uchodźcami 19. III. 1944 roku.

Kandziora Karol — złotnik, artysta rytownik poznański; zamordowany w Gross Rossen.

Kania Władysław (*1885) — prof. hist. i geogr. w gimn. w Mielcu, działacz ludowy; zamordowany w obozie w Sachsenhausen w październiku 1942 r.

Kaniak Czesław — ks., dominikanin, prof. Pisma Świętego; zamordowany w więzieniu w r. 1941.

Kapcia Leon — dyr. gimn. i liceum w Gostyniu; rozstrzelany na jesieni 1939 r.

Karpiński Tadeusz (*1893) — starosta powiatowy; rozstrzelany w Warszawie 29. V. 1943.

Karpowicz Antoni — wykładowca Politechniki Warsz.; zmarł.

Karpowicz Stanisław (*1890) — ks., długoletni pedagog, astronom; zmarł w Baranowiczach w r. 1942.

Karr-Jaworski Zdzisław — dziennikarz, korespondent

gdański „Gazety Morskiej“; zginął w obozie w Sztutowie (Stutthof).

Karszniewicz Jerzy (*1878) — artysta malarz; zmarł w Krakowie 31. III. 1945.

Karszo Siedlecki Tadeusz — przemysłowiec, b. senator poseł na Sejm; zginął od bomby w Warszawie we wrześniu 1939 r.

Karwacki Leon (*1871) — lekarz, pułk., prof. tyt. patologii ogólnej Uniw. Warsz. i WWP; zmarł 18 II. 1942.

Kasiński Marian — członek Instytutu Naukowej Organizacji i Kierownictwa w Warszawie.

Kasiura — asystent wydziału chem. Politechniki Warsz.

Kasperski Teodor — administrator w Winiatyńcach; zmarł 18. V. 1945.

Kasprowicz Antoni — poeta robotniczy łódzki; rozstrzelany w Łodzi w r. 1939.

Kasprowicz Bolesław (*1859) — przemysłowiec, działacz społeczny i gospodarczy, prezes Izby Przemysł.-Handl. w Bydgoszczy; zmarł w Warszawie w październiku 1943.

Kassian — mjr., dow. II baonu 40 pp.; zginął podczas oblężenia Warszawy 27. IX. 1939.

Kasubski Stanisław — starosta pow. samborskiego, działacz spółdzielczy i oświatowy; zmarł 31. VIII. 1944.

Katz Karol — inż. chemik, współpr. Karpackiej Stacji Geologicznej w Borysławiu; zmarł w r. 1941.

Katzenellenbogen Oskar — literat i krytyk literacki, (pseud. Ostap Örtwin); zamordowany we Lwowie w roku 1942.

Kaupe Maria — śpiewaczka, artystka opery warszawskiej i poznańskiej; zginęła od zbłąkanej kuli w Warszawie 28. IX. 1944.

Kazimierczak Jan (*1897) — ks., kanonista, prof. Wyż. Sem. Duch. Podlaskiego w Siedlcach; zamordowany w obozie w Oświęcimiu w marcu 1941 r.

Kazimierczak Bronisław — ks., proboszcz w Witkowie k. Gniezna, działacz społeczny, nauczyciel i wychowawca mło-

dzieży; zamordowany w sierpniu 1940 r. w obozie w Oranienburgu.

Kaznowski Kazimierz — pedagog, prof. gimn. w Kielcach, badacz flory Gór Świętokrzyskich i działacz w dziedzinie ochrony przyrody; zamordowany w Kielcach w styczniu 1943.

Kączkowski Wacław — adiunkt wydz. chem. Politechn. Warsz.; zmarł.

Kelles Krauze Bohdan (*1885) — inż. architekt i malarz; zmarł 27. IX. 1945 w Lublinie.

Kempisty Stefan Jan (*1892) — matematyk, prof. Uniw. Wileńsk.; zmarł w Wilnie w r. 1940.

Kempner Rafał — adwokat łódzki, b. radny miejski; zmarł.

Kenig Aleksander — dziennikarz; zmarł w Warszawie w r. 1942.

Kędzierscy bracia — sędziowie; zamordowani.

Kędzierski Apoloniusz — artysta malarz; zginął w czasie oblężenia Warszawy w r. 1939.

Kędzierski Marian — ks., proboszcz w Jarocinie (pow. Nisko); zamordowany.

Kędzior Jędrzej (* ok. 1895) — polonista, prof. gimn. II w Stanisławowie; zamordowany w Zagwoździu pod Stanisławowem w grudniu 1941 r.

Kęskiewicz Aleksander (*1892) — filolog, prof. gimn.; zginął w obozie w Mauthausen-Gusen 28. II. 1941.

Kiakszto Antoni — lekarz wileński, pułk. lekarz; zmarł w więzieniu w Wilnie w r. 1942.

Kiciński Jan (*1891) — ks., prof. wymowy w Sem. Duch. w Poznaniu, redaktor „Nowej Biblioteki Kaznodziejskiej”; zmarł w obozie w Dachau.

Kiedacz Mikołaj — emeryt. wiceprezydent m. Poznania, działacz polityczny i społeczny; rozstrzelany na forcje VII w Poznaniu 25. X. 1939.

Kiedrowski Aleksander — dziennikarz, współpracownik „Dziennika Bydgoskiego”; zastrzelony w Warszawie 1943.

Kiedrowski Władysław — prawnik, sędzia SO w Gdyni; zamordowany we wrześniu 1939 r.

Kiedrzyński Stefan (*1886) — literat, komediopisarz; zmarł w Warszawie w lipcu 1943 r. (wiosną 1944 r.?).

Kielanowska z Aleksandrowiczów Walentyna — artystka dramatyczna i literatka; zmarła w obozie w Oświęcimiu 29. XI. 1943.

Kielanowski Pobóg Leopold (*1907) — teatrolog, dyr. teatru w Wilnie, ostatnio bibliotekarz w Puławach.

Kielanowski Tadeusz (*1800) — naczelnik Stacji Filtrów Wodociągów Krakowskich; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Kielarska Władysława — nauczycielka i kierowniczką szkoły, działaczka konspiracyjna w czasie wojny w Warszawie; zmarła.

Kielbasiewicz Stanisław — działacz socjalistyczny w Inowrocławiu; zamordowany 23. X. 1939.

Kielpiński Tadeusz — literat i dziennikarz; zmarł w Londynie w r. 1944.

Kiersnowski Kazimierz (*1880) — prawnik, działacz społeczny katolicki, dyr. Tow. Kredyt. Przemysł. Polsk.; zmarł w Częstochowie 15. XI. 1944.

Kierzkowski Kazimierz — b. komendant Związku Strzeleckiego, b. dyr. Zw. Rew. Spółdz. Roln.; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Kietliński Stanisław — inż., adiunkt Politechn. Warsz., por. AK; poległ w powstaniu warsz. 14. IX. 1944.

Kiewnarska Elżbieta (*1871) — dziennikarka (pseud. Pani Elżbieta), działaczka społeczna; zginęła w czasie powstania warsz. w r. 1944.

Kiewnarska Jadwiga — literatka (pseud. Well); zginęła podczas powstania warsz. 1944 r.

Kijeński Van der Noot Stanisław (*1857) — prawnik, adwokat, publicysta, działacz społeczny i polityczny; zginął w czasie oblężenia Warszawy 26. IX. 1939.

Kilian Franciszek (*1895) — ks., pallotyn, lektor Pisma Świętego i prof. w Domu Studiów księży pallotynów; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1941.

Kiltynowicz Witold — kupiec warsz.; zginął w czasie powstania warsz. 27. IX. 1944.

Kindler Hieronim — lekarz; zmarł w obozie w Dachau w r. 1941.

Kindler Tadeusz (*1900) — agronom, działacz społeczny; zmarł w lipcu 1943 r. w Mysłowicach.

Kiniorski Marian (*1868) — publicysta, działacz polityczny (Str. Nar.), b. senator, pamiętnikarz, długoletni prezes CTR.; zmarł w Warszawie w r. 1943.

Kinowski Ludwik (*1885) — inż. architekt, współpr. Zarządu Gmachów Państw. w Warszawie; zmarł 2. XI. 1944 w Popławach pod Toniaszowem.

Kirkor Jerzy — bibliotekarz Biblioteki Narodowej; zginął w czasie powstania warsz. w r. 1944.

Kirstein Paweł (*1883) — ks., kanonik kapituły chełmińskiej, dyr. gimn. bisk. Collegium Marianum w Pelplinie; zamordowany w r. 1939.

Kisielevska z Krzymuskich Julia — literatka (pseud. Oksza) — zmarła w r. 1943.

Kisielewski Zygmunt (*1882) — literat; zmarł w Warszawie w kwietniu 1942 r.

Kistryn Mieczysław — pedagog lwowski, dyr. i prof. gimn. prywatnego; zmarł 14. VI. 1943.

Kisza Karol — inż. chemik, kierownik fabr. L. Spiess i Syn w Tarchominie; rozstrzelany w listopadzie 1943 r.

Klafczyński Walerian (*1912) — romanista, pedagog, prof. gimn. w Poznaniu, nast. w Łucku, autor słownika polsko-węgierskiego, literat, publicysta; zmarł w Wesprem na Węgrzech w listopadzie 1944 r.

Klasa Mieczysław Stanisław — dziennikarz, b. red. „Gazety Handlowej”; zmarł w Warszawie.

Klaudel Tadeusz — prawnik, redaktor „Ziemi Zamojskiej”; rozstrzelany w Lublinie w r. 1939 (?).

Klechniowski Czesław — dziennikarz, kierownik oddziału gdyńskiego „Ekspresu Łódzkiego”; zginął w akcji w powstaniu warsz. sierpniu 1944 r.

Kleczyński Jan — literat i dziennikarz, krytyk artystyczny, historyk sztuki; zginął w czasie oblężenia Warszawy we wrześniu 1939 r.

Kleeberg Franciszek (*1888) — generał dyw., dowódca samodzielnej grupy operacyjnej — dyw. „Kobryń”, która walczyła aż do 6. X. 1939; zmarł w niewoli niemieckiej w r. 1942.

Klein Jan (*1885) — ks., proboszcz w Chomętowie, historyk, twórca i I dyr. Muzeum Miejsk. w Bydgoszczy, archiwista Bibl. Miejskiej; zmarł w obozie w Dachau 27. V. 1940.

Klein Karol — polonista; zamordowany w obozie złoczowskim.

Kleinederówna Elżbieta — bibliotekarka Biblioteki Miejskiej w Bydgoszczy; zmarła w r. 1940.

Kleniewska-Kozerska Felicja — nauczycielka i dyr. szkoły prywatn. w Warszawie; zginęła w czasie powstania warsz. 4. VIII. 1944.

Kleniewski — księgarz w Skierniewicach; zginął jako oficer rez. w r. 1939.

Klewin — dyr. administr. telefonów warsz.; zmarł w więzieniu Moabit w Berlinie.

Klich Edward (*1879) — językoznawca, prof. filol. polskiej i słowiańskiej na Uniw. Poznańskim; zamordowany na forcie VII w Poznaniu 1. XI. 1939.

Klimczak Bronisław (*1884) — inż. chemik, b. dyr. gazowni w Bydgoszczy; zmarł w Tarnowie w r. 1945.

Klimecki — III wiceprezydent m. Krakowa; rozstrzelany w r. 1942 (?).

Klinecki Stanisław (*1880) — ks. kanonik, dziekan i proboszcz w Drzewicy k. Opoczna; rozstrzelany 9. IX. 1939.

Klimecki Stefan — prawnik, adwokat, działacz polityczny (Str. Nar.); rozstrzelany w Warszawie w r. 1943.

Klimecki Tadeusz — generał, szef Sztabu Gen.; zginął

wraz z gen. Sikorskim w katastrofie samolotowej w Gibraltarze 5. VII. 1943.

Klimek Stanisław — antropolog i amerykanista, docent Uniw. Lwowskiego, polit. działacz robotniczy; zginął w kampanii wrześniowej 1939 r. pod Ożarowem jako oficer rez.

Klimkiewicz Aleksander (*1881) — prawnik, adwokat w Stanisławowie; zamordowany.

Klimkiewicz Franciszek (*1869) — prałat katedry płockiej, prof. filozofii, rektor Sem. Duch. w Płocku; zmarł w drodze do więzienia w Działdowie w r. 1943.

Klimkiewicz Witold (*1905) — ks., docent Uniw. Jag., historyk, działacz wśród młodzieży, dyr. Zw. Młodzieży Męskiej w woj. pozn.; zmarł w obozie w Dachau 18. XI. 1942.

Kling Kazimierz (*1881) — prof. chemii ogólnej na Uniw. i Politechn. Warsz. (dawniej Lwowskiej), dyr. Chem. Instytutu Badawcz., redaktor „Przemysłu Chemicznego“, wyłazł z obozu w Dachau 4. VI. 1942.

Kłoska Jan (*1886) — inż. leśnik, wykładowca w SGGW, nacz. wydziału oświaty w Min. Leśnictwa, b. red. „Lasu Polskiego“; zmarł 29. XI. 1945.

Kłapkowski Władysław (*1899) — ks., historyk, prof. Sem. Duch. w Łomży; zginął w obozie.

Kłobucki Bronisław (*1896) — rzeźbiarz bydgoski; zginął w czasie nalotu w Holandii w r. 1944.

Kłodziński Łada Adam (*1875) — historyk, emeryt. prof. gimn., wykładowca dydaktyki historii na Studium Pedagogicznym Uniw. Jag. i Instytutu Pedagog. w Katowicach; zmarł 6. XII. 1945.

Kłos Edmund Walery (*1907) — prawnik, sędzia w Nowym Sączu, działacz społeczny na terenie pow. wadowickiego; zginął w obozie w Oświęcimiu 2. X. 1942.

Kłos Wacław — pedagog, prof. gimn. im. Władysława IV w Warszawie; zmarł na początku r. 1940.

Kmicikiewicz Włodzimierz — lekarz, chirurg, rozstrzelany podczas powstania warsz. w szpitalu Karola i Marii na Woli 6. VIII. 1944 r.

Kmietowicz Franciszek (*1892) — lekarz, docent Uniw. Lwowskiego; zmarł we Lwowie 2. IX. 1940.

Kmita N. — ks., prof. gimn.; zmarł we Lwowie w r. 1939.

Kmita — lekarz, laryngolog; zmarł w Warszawie.

Knast Tadeusz — księgarz z Inowrocławia, nestor księgarstwa wielkopolskiego; zamordowany 22. X. 1939.

Knauer Tadeusz — ekonomista; zginął w powstaniu warsz. w r. 1944.

Knest Bolesław — kupiec, b. poseł na Sejm Ustawod., działacz społeczno-gospod., radca Izby Przemysł.-Handl.; zginął w r. 1939.

Kniat Marian (*1899) — archiwista Archiwum Akt Nowych w Warszawie, historyk gospodarczy; zmarł w obozie w Flossenbürg w listopadzie 1944 r.

Knoff Waclaw — literat; zamordowany w obozie w Gross Rosen.

Knosala Ryszard — kierownik szkoły polskiej w Olsztynie, działacz warmijski; zginął w obozie w Dachau.

Kobecka Beata — działaczka społeczna, długoletnia prezeska Karaimskiego Koła Pań w Wilnie; zmarła 15. V. 1943 r.

Kobecki Aleksander — działacz społeczny karaimski; zmarł w r. 1940.

Kobecki Emil — prezes hon. Karaimskiej Gminy Wyznaniowej w Trokach, wicedyr. Dep. Najw. Izby Kontroli Państwa; zmarł w sierpniu 1943 r.

Kobiela Ludwik (*1897) — literat, powieściopisarz i nowelista, organizator życia literackiego na Śląsku, prezes Oddziału Śląskiego ZZLP; zmarł 30. XII. 1945 w Katowicach.

Kobierski — artysta malarz; zmarł w więzieniu w Niemczech 1. IV. 1943.

Kobrzyński Zygmunt — matematyk, bibliotekarz Bibl. Nar. w Warszawie; zmarł w obozie w Oranienburgu.

Kobylecki Mieczysław — geolog, asystent Zakł. Geolog. Uniw. Warsz.; zaginął w r. 1944.

Kobylecki Stanisław (*1864) — ks., filozof, prof. Uniw. Warsz.; zmarł na początku wojny w r. 1939.

Koc Leon (*1892) — pułk. dypl., szef Wojskowego Instytutu Naukowo-Oświatowego; zginął w kampanii wrześniowej 1939 r.

Koch Władysław (*1904) — artysta malarz; poległ w powstaniu warsz. 13. IX. 1944.

Kochaj Jan Michał (*1896) — lekarz, dyr. szpitala w Stanisławowie, prezes Delegatury Izby Lekarskiej; zamordowany w Zagwoździu pod Stanisławcem w r. 1941.

Kochanowski Cyryl — inż., emeryt, prof. użytk. lasów Politechniki Lwowskiej; zmarł we Lwowie.

Kochanowski Jan (*1894) — agronom, nauczyciel szkół średnich, jeden z założycieli i współpracownik Muzeum Przyrodniczego w Grodnie; rozstrzelany 20. X. 1942 roku w Grodnie.

Kochanowski Mieczysław — muzyk, kompozytor, długoletni kapelmistrz orkiestry zdrojowej w Krynicy, kierownik teatru „Lutnia“ w Wilnie; zamordowany w Warszawie w al. Śzucho 14. V. 1943.

Kochanowski Stanisław — artysta malarz; zmarł we Lwowie.

Kochanowski Wiktor — bibliotekarz, redaktor „Przeglądu Wydawnictw Wojskowych“, kustosz CBW; zmarł w Warszawie 23. VI. 1942.

Kochański Eli — wiolonczelista; zmarł w r. 1942.

Kochmański Kazimierz (*1867) — b. prof. Akad. Handl. w Krakowie; zmarł 30. XI. 1945.

Kocjan Antoni (*1902) — inż., konstruktor szybowcowy; rozstrzelany w Warszawie na Pawiaku 13. VIII. 1944.

Kocot Józef (*1910) — ks. zgromadzenia misjonarzy oblatów, prof. teologii w Obrze (Wolsztyn); zmarł w obozie w Dachau 29. XII. 1942.

Kocowski Klemens (*1890) — przyrodnik, dyr. gimn. i liceum w Łańcucie; zmarł w r. 1944.

Kocwa Teodor (*1913) — dziennikarz, działacz polityczny (Str. Nar.); rozstrzelany w obozie w Oświęcimiu 26. VI. 1941.

Koczur Leon — prof. gimn. w N. Targu; zginął w obozie w r. 1943.

Koczwarowa z d' Abancourtów Anna (*1897) — geografka, redaktorka „Przyrody i Techniki“; zginęła w czasie powstania warsz. 9. IX. 1944.

Kodisowa z Krzyżanowskich Józefa (*1865) — filozofka; zmarła.

Kojder Władysław — działacz ludowy (PSL); zamordowany w r. 1945.

Kolaczek Juliusz (*1908) — inż. elektryk, kierownik fabr. „Ava“ w Warszawie; zamordowany w obozie w Oświęcimiu w r. 1941.

Kolaczek Witold (*1905) — inż. elektryk, działacz młodzieżowy we Lwowie; zamordowany w obozie w Oświęcimiu w r. 1941.

Kolanowski Włodzimierz (*1890) — inż. mierniczy, docent kartogr. matematycznej i prakt. na Politechnice Warsz.; zmarł w Warszawie w r. 1942.

Kolarzowski Karol (*1893) — matematyk, asystent Politechniki Warsz.; zmarł w szpitalu św. Rocha w Warszawie w maju 1943 r.

Kolasiński Bronisław — ks. kanonik, proboszcz kościoła św. Krzysztofa w Podkowie Leśnej, działacz społeczny; zmarł w listopadzie 1945 r.

Kolbe Maksymilian (*1894) — franciszkanin, założyciel Niepokalanowa, redaktor „Rycerza Niepokalanej“ i „Małego Dziennika“; zamord. w obozie w Oświęcimiu 14. VIII. 1941.

Kolbiecki Gultram — asystent Uniw. Pozn.; rozstrzelany w Poznaniu w więzieniu na ul. Młyńskiej w r. 1943.

Kolbuszewski Kazimierz (*1884) — historyk literatury, prof. Uniw. Lwowskiego; zmarł w obozie w Majdanku 20. II. 1943.

Kolaczkowski Stefan (*1887) — historyk literatury i krytyk literacki, prof. Uniw. Jag., b. redaktor „Marcholita“; zmarł w Krakowie po powrocie z obozu w Sachsenhausen 16. II. 1940.

Kolakowski Bolesław — inż. chemik, dyrektor gimnazjum i liceum we Włochach, spółdzielca; zmarł we Włochach 21. VII. 1943.

Kołątaj Szrednicki Jan (*1888) — gen. brygady, lekarz, komendant Centrum Wysz. Sanitarnego, prezes Tow. Budowy Szkół Powsz., pełnomocnik PCK na Węgry i przewodniczący Sekcji Lekarzy Polskich przy Węgierskim Czerwonym Krzyżu; zamordowany przez Niemców w Budapeszcie w lokalu Poradni Czerw. Krzyża 19. III. 1944.

Kołodziej Józef — działacz T. O. N., działacz polityczny i samorządowy.

Kołodziej Stanisław (*1907) — ks., administrator parafii w Kobylanach, działacz społeczny i oświatowy; zmarł w obozie w Dachau w r. 1942.

Kołodziejczyk Stanisław — meteorolog, współpracownik PIM; zginął w Katyniu w r. 1941.

Kołodziejski Władysław — inż., radny m. Poznania; zmarł 18. VII. 1945.

Komar Edward (*1872) — biskup sufragan tarnowski, administrator diecezji; zmarł w Tarnowie 29. IX. 1943.

Komarnicki Aleksander — księgarz w Łucku; zginął w Warszawie w czasie nalotu w r. 1943.

Komierowski Konstanty (*1897) — inż. rolnik, działacz katolicki i społeczny; poległ jako oficer w kampanii wrześniowej 1939 r.

Komierowski Tomasz — prezes Zw. Hodowców Koni; rozstrzelany w r. 1939.

Komornicki — ks., kanonik; zamordowany we Lwowie 4. VII. 1941.

Komornicki Stefan Saturnin (*1887) — historyk sztuki, kustosz Muzeum Czartoryskich w Krakowie, docent Uniw. Jag.; zamordowany 17. IV. 1942.

Komornicki Władysław (*1911) — prof. n. biblijnych i jęz. greckiego na Uniw. Lwowsk.; rozstrzelany 3. VII. 1941.

Komorowska Wanda — artystka malarka i graficzka, zmarła 17. I. 1946.

Komorowski Kazimierz — sędzia; rozstrzelany.

Koń Andrzej — działacz ludowy (PSL) z pow. rzeszowskiego.

Konar Alfred Aleksander — literat, powieściopisarz; zmarł w r. 1940. (?)

Koncewicz Maksymilian (*1890) — ks., kanonik tyt. kapituły gnieźnieńskiej, proboszcz w Klecku; zamordowany w Dalkach pod Gnieznem 9. XI. 1939.

Konczyński Tadeusz (*1875) — dramaturg; zmarł podczas powstania warsz. 13. VIII. 1944.

Kondowski Franciszek — artysta malarz; zmarł w Krakowie 9. V. 1945.

Koneczny Czesław (*1890) — sędzia Sądu Najw. w Warszawie; zginął w czasie powstania warsz. 15. VIII. 1944.

Koneczny Stanisław (*1892) — prawnik, adwokat w Katowicach, działacz społeczny, w czasie okup. działacz konspir.; zamordowany w Brandenburgu 25. IX. 1944.

Konewka Antoni — działacz oświatowy, nacz. Wydz. Ośw. Pozaszkolnej Min. WR i OP; zginął podczas powstania warsz. w r. 1944.

Konieczny Franciszek (*1886) — ks., prof. Gimn. Żeńskiego im. Król. Jadwigi, b. zast. prof. historii kościoła na Uniw. Lwowskim; zmarł 4. V. 1944.

Konieczny Franciszek (*1884) — prawnik, prokurator Sądu Apel. w Poznaniu; zamordowany w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Koniewicz Tadeusz (*1891) — artysta malarz, wiceprezes Zw. Artyst. Plastyków w Zakopanem; zmarł w Zakopanem 13. XI. 1845.

Koniński Karol — pedagog i psycholog, biolog, lekarz weteryn.; zmarł 13. VI. 1940 w Krakowie.

Koniński Karol Ludwik (*1891) — literat, publicysta, socjolog; zmarł w Rudawie pod Krzeszowicami 24. III. 1943.

Konkiewicz Roman (*1887) — lekarz, przewodn. Polsk. Zw. Zachodniego i Izby Lekarskiej Pozn.-Pomorskiej, dzia-

łacz polityczny na Śląsku; rozstrzelany na forcje VII w Poznaniu 27. X. 1939.

Konopacki Antoni — prawnik, adwokat, działacz polityczny (Str. Nar.); zamordowany we Lwowie w r. 1941.

Konopacki Mieczysław (*1880) — biolog, lekarz, prof. biologii i embriologii na Uniw. Warsz., członek PAU; zginął od bomby w szpitalu Dzieciątka Jezus we wrześniu 1939.

Konopka Józef — inż., autor dzieł z dziedziny gazownictwa; zamordowany w Katyniu w r. 1941.

Konopka Józef — sędzia grodzki; zamordowany.

Konopka Kazimierz (*1879) — ks., b. prowincjał jezuitów, b. misjonarz w Rodezji, pedagog, prof. gimn. w Chyrowie, historyk i geograf; zabity w czasie walk o Lwów w r. 1941.

Konopka Roland Jerzy — artysta dram.; odebrał sobie życie w więzieniu w Muszynie latem 1940 r.

Konopka ob. Zmigryder Konopka Zdzisław.

Konstantinów Włodzimierz (*1906) — artysta malarz; zmarł 26. VI. 1944.

Kopczyński Bronisław O. — muzyk, kompozytor, publicysta; zginął w obozie w Majdanku wiosną 1942 r.

Kopeć Stefan (*1888) — biolog, prof. Uniw. Warsz., członek PAU; rozstrzelany 11. III. 1941 na Pamiarach pod Warszawą.

Koperski Józef (*1872) — właśc. apteki im. św. Jadwigi w Krakowie; zmarł 16. I. 1946.

Kopijowska Dąbrowska Wanda — bibliotekarka, współtwórczyni Zw. Organ. Społ. w pow. Krzemienieckim; zginęła w czasie powstania warsz. w r. 1944.

Koprowski Ryszard (*1902) — działacz Światowego Związku Polaków z zagranicy, działacz syndykalistyczny; rozstrzelany na Pawiaku w r. 1944.

Korab Brzozowski ob. Brzozowski Wincenty.

Korczak Janusz ob. Goldschmidt Henryk.

Kordowski Antoni (*1891) — sędzia Sądu Apel. w War-

szawie, b. poseł „Wyzwolenia“, b. wiceprezes PKO w Warszawie; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1941.

Kornaus Jan — geograf i historyk, wykładowca w Wyższej Szkole Wojennej; zamordowany w r. 1942. (?).

Kornaus Władysław — zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Koroniłowicz Kazimierz — dyrektor Instytutu Spraw Społecznych w Warszawie, wykładowca na WWP z zakresu zagadnień współczesnych; zginął w Lublinie od bomby 9. IX. 1939.

Korol Józef — śląski działacz konspir. z czasów okupacji.

Korolec Jan — dziennikarz; zmarł w obozie w Oświęcimiu.

Korolewicz Bolesław Piotr (*1874) — pułk. lekarz, członek Rady Miejskiej; zmarł w Krakowie 19. I. 1942.

Korolewicz Wincenty — emeryt. prof. gimn., dziennikarz, redaktor „Naprzodu“, działacz PPS; zmarł w r. 1942 w Krakowie.

Korolkiewicz Tadeusz (*1902) — artysta malarz; zamordowany w obozie.

Korolko Tadeusz — wiceprezes SO w Lublinie; zginął w obozie.

Korowicz Henryk — ekonomista, prof. ekonomii i b. rektor Akad. Handlu Zagr. we Lwowie; zamordowany w lipcu 1941 r.

Korpak Szymon — ks. proboszcz w Medyce, działacz społeczny; zmarł w Przemyślu 28. V. 1940.

Korytowski Adam (*1886) — generał; zmarł 25. VIII. 1942 w Szkocji.

Korzeniewska z Makowskich Joanna — działaczka społeczna; zmarła w Ravensbrück po opuszczeniu więzienia w maju 1945 r.

Korzeniewski Adam — kupiec, radca Izby Przem.-Handlowej w Gdyni, działacz społeczny; rozstrzelany w Grudziądzu w kwietniu 1939 r.

Korzeniewski Kazimierz (*1894) — lekarz z Grudziądra, działacz PZZ; zamordowany w obozie w Oranienburgu.

Korzeniewski Mieczysław (*1886) — jeden z twórców i długoletni dyrektor Związku Obrony Kresów Zachodnich, znawca spraw narodowościowych, działacz społeczny; zmarł na Wschodzie w r. 1941.

Korzeniewski Stanisław — artysta malarz; zamordowany w Monachium w r. 1943.

Korzeniowski Józef (*1885) — dyrektor gimn. w Grudziądzu; zginął w czasie działań wojennych w Rudzie na Śląsku Cieszyńskim 3. II. 1945.

Korzeniowski Mieczysław — księgarz z Sosnowca.

Korzeniowski Władysław — b. prof. gimn. Mickiewicza, ostatnio Wyższej Szkoły Wojennej; zmarł w Warszawie w r. 1943.

Korzon Tadeusz — kierownik Biblioteki Muzeum Wojska w Warszawie; zmarł 2. X. 1943 w Warszawie.

Korzonowa Jadwiga — emeryt. bibliotekarka Biblioteki Zamojskich w Warszawie; zmarła 14. V. 1942.

Koschembahr-Łyskowski Ignacy (*1864) — prawnik, prof. prawa rzymskiego i historii prawa na Zach. Europy, b. rektor Uniw. Warsz., członek PAU, wiceprezydent Komisji Kodyfik. RP, delegat Polski do Międzyn. Biura Pracy w Genewie; zmarł w Milanówku pod Warszawą 10. I. 1945.

Kosela Roman (*1894) — literat, publicysta i historyk; zamordowany w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Kosiba Stanisław — adwokat, działacz społeczny; zamordowany w Warszawie.

Kosibowicz Edward (*1895) — ks. T. J., superior w Warszawie, antropolog, pisarz i kaznodzieja, nacz. redaktor „Przeglądu Powszechnego“ i dyrektor wydawnictw księży jezuitów; zamordowany w czasie powstania warsz. 2. VIII. 1944.

Kosieradzki Władysław (*1905) — prawnik, docent prawa cyw. Uniw. Warsz.; zastrzelony w czasie powstania w r. 1944.

Kosiński Karol — lekarz sierocińca w Liskowie, redaktor „Liskowianina“; zmarł w obozie w r. 1940.

Kosior Józef — działacz ZNP.

Kosko Stanisław (*1898) — kapitan żeglugi wielkiej, dyrektor Państw. Szkoły Morskiej w Gdyni; zginął tamże od bomby 2. IX. 1939.

Kosmowska Ada — artystka dramatyczna; zmarła.

Kosinowska Irena (*1880) — literatka, publicystka, działaczka ludowa (PSL), b. posłanka, zmarła 21. VIII. 1945 w szpitalu w Berlinie po uwolnieniu z więzienia.

Koss Adam Stanisław (*1907) — inż. chemik w Gazowni m. st. Warszawy; zmarł w czasie powstania warsz. 25. VIII. 1945.

Kossak Wojciech (*1856) — artysta malarz, batalista; zmarł w Krakowie 29. VII. 1942.

Kossak Peleńska Janina (*1875) — literatka, dziennikarka; zmarła we Lwowie w r. 1943.

Kossakowski Henryk Tadeusz — prof. Szkoły Morskiej w Gdyni, działacz harcerski; rozstrzelany w Sztutowie (Stutthof).

Kostanecki Antoni (*1866) — ekonomista, prof. hon. emeryt. Uniw. Warsz., b. rektor; zmarł.

Kostanecki Kazimierz (*1864) — lekarz, hon. prof. anatomii opisowej Uniw. Jag., b. prezes Polskiej Akademii Umiejętności; zmarł 11. I. 1940 w obozie w Sachsenhausen.

Kostełowski Erazm — historyk kultury; zamordowany w Katyniu w r. 1941.

Kostełowski Wojciech — działacz społeczny, b. starosta; rozstrzelany w czerwcu 1941 we Lwowie.

Kostro Apolinary — prawnik, adwokat warsz.; zginął w obozie.

Koszyc Maria — literatka, współpracowniczka Zegadłowicza; zmarła w więzieniu.

Kościa Olgierd — poeta, publicysta, w czasie okupacji redaktor konspir. czasopisma „Młoda Polska”; zginął w powstaniu warsz. w r. 1944.

Kościelski Czesław — dziennikarz, współpracownik „Kurier Bałtyckiego” w Gdyni; poległ w kampanii wrześniowej pod Iłżą w r. 1939.

Kościński Ernest (*1911) — nauczyciel, zbieracz podań mazurskich, poeta; poległ jako ppor. rez. pod Modlinem w kampanii wrześniowej w r. 1939.

Kościński Zbigniew (*1906) — działacz polski na Węgrzech, przed wojną korespondent PAT w Budapeszcie, podczas wojny redaktor „Wieści Polskich”; zmarł w Krakowie 21. X. 1945 na dworcu po przybyciu w transporcie repatr.

Kośny Augustyn — działacz polski w Berlinie; zamordowany w r. 1939.

Kotarbińska Lucyna — (wdowa po znanym artyście i dyr. teatru), działaczka społeczna; zmarła w r. 1941.

Kotarbiński Janusz (*1890) — artysta malarz i literat; zmarł w Zakopanem 13. I. 1940.

Kotarbiński Mieczysław (*1890) — artysta malarz i grafik, prof. Akad. Sztuk Pięknych w Warszawie; rozstrzelany w czerwcu 1943 r. na Pawiaku w Warszawie.

Kotarbiński Miłosz (*1855) — artysta malarz, pedagog; zmarł w Pruszkowie w r. 1945.

Koterbski Józef — ks., proboszcz w Tuszowie Narod. (w pow. mieleckim), poeta, muzyk, pisarz religijny; zmarł w r. 1945.

Kotliński Florentyn — prezes powiat. oddziału lubelskiego ZNP; zmarł.

Kotnowski Bronisław — pułk., jeden z założycieli PAL, b. dowódca 27 pp.; zmarł w Krakowie wskutek ran odniesionych nad Nysą w październiku 1945 r.

Kotowicz Antoni — inż., dyr. wodociągów w Poznaniu; zmarł w obozie w Mauthausen w r. 1941.

Kotowicz Tadeusz — radca Min. Skarbu; zginął w obozie w Dachau w r. 1940.

Kotula Rudolf — bibliotekarz, dyr. Biblioteki Uniw. i Ba-worowskich we Lwowie, zmarł w Kazachstanie 2. X. 1940.

Kotulski Ludwik — lekarz, ord. w Żegiestowie Zdroju; zamordowany wiosną 1944 r. na Pawiaku w Warszawie.

Kotwicki Jan — ks.; zamordowany przez nacjonalistów ukraińskich na Wołyniu w r. 1942.

Kotwicz Władysław (*1872) — orientalista, badacz historii i języka mongolskiego; prof. Uniw. lwowskiego, prezes Pol. Tow. Orientalistycznego, redaktor „Rocznika Orientalistycznego” oraz „Collectanea Orientalia”; zmarł w Czarnym Borze pod Wilnem 3. X. 1944.

Kowalczewska Halina — nauczycielka gimnastyki (rytmiki) w Warszawie; rozstrzelana na Pawiaku 9. V. 1943.

Kowalczewski Bronisław (*1896) — pułk. dypl.; rozstrzelany w obozie jeńców wojennych w Bawarii w październiku 1943 r. (1942 r. ?).

Kowalczewski Darosław (*1903) — inż. elektryk; zamordowany w obozie w Kamieńcu na Łużycach w marcu 1945 r.

Kowalczewski Ignacy Albin (*1898) — inż. chemik, kierownik Połudn. Zjednoczenia Metalowego we Wrocławiu; zginął 21. IX. 1945 w katastrofie kolejowej w Oleśnicy.

Kowalczewski Jerzy (*1893) — prawnik, radca MSW; zginął w obozie w Sztutowie (Stutthof) w r. 1944.

Kowalczewski Mieczysław (*1898) — matematyk, fizyk i astronom, asystent przy katedrze astronomii Politechniki Warsz. i adiunkt astronomii w WWP w Warszawie, popularyzator; zamordowany w Warszawie 13. IV. 1943.

Kowalczewski Przemysław (*1910) — inż. chemik, współpracownik Instytutu Metalurgii Politechn. Warsz., por. rez.; poległ w kampanii wrześniowej 24. IX. 1939 r. w Rzyckach pod Rawą Ruską.

Kowalczyk Stanisław — poeta; zamordowany w r. 1944.

Kowalczykówna Jadwiga — przełożona gimnazjum w Warszawie; zginęła w al. Niepodległości w Mokotowie w czasie powstania warsz. 11. VIII. 1944.

Kowalski Bolesław — dowódca AL.

Kowalski Bolesław (*1885) — lekarz, ginekolog, prof. Uniw. Pozn.; zmarł w Poznaniu 3. XII. 1945.

Kowalski Edmund — lekarz, balneolog, docent Uniw. Lwowskiego; zmarł 2. I. 1942.

Kowalski Kazimierz — adwokat, działacz polityczny, prezes Stron. Narod.; rozstrzelany 20. III. 1942 r. w Zgierzu.

Kowalski Ludwik — inż. chemik i geolog; zmarł w Krakowie 2. V. 1943.

Kowalski Mieczysław (*1882) — lekarz powiat. w Puławach, przewodn. oddziału PCK w Puławach; zginął w obozie w Oświęcimiu 20. VII. 1941.

Kowalski Przemysław — dziennikarz; zmarł w Lublinie z ran odniesionych w r. 1939 w kampanii wrześniowej pod Łęczną.

Kowalski Stanisław — dziennikarz poznański; zmarł na Węgrzech w r. 1941.

Kowarski Felicjan — prof. ASP w Warszawie; zmarł.

Kowatschówna Janina — bibliotekarka Biblioteki PAU w Krakowie; zmarła 3. II. 1943 w Krakowie.

Kowerska z Horodyńskich Maria (*1886) — działaczka społeczna i charytatywna na terenie Zamościa; zamordowana w Zbydniowie k. Rozwadowa 24. VI. 1943.

Kowerski Jan Eustachy (*1882) — inż., rolnik w pow. zamojskim, działacz społeczny i polityczny; zmarł w obozie w Niemczech.

Kowerski Stanisław (*1869) — asystent Uniw. Jag., działacz społeczny i polityczny; zamordowany w obozie w Dachau 10. XI. 1941.

Kownacka Ludwika (*1914). — działaczka katolicka, poetka; zmarła w Swierdłowsku 17. III. 1944.

Kownacki Józef (*1875) — ks., proboszcz w Górze Puławskiej; powieszony 29. X. 1942.

Kownacki Piotr (*1895) — prawnik, publicysta, współpracownik „Dziennika Wileńskiego”; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1940.

Koyałowicz Bronisław — artysta dramatyczny; zamordowany.

Kozak Jan (*1880) — chemik, prof. chemii ogólnej na Wydziale Rolniczym Uniwersytetu Jagiellońskiego; zmarł w Krakowie 31. III. 1941 po powrocie z obozu w Oranienburgu.

Kozakiewicz (senior) — pedagog, prof. matematyki i fi-

zyki w gimn. Reja w Warszawie; zmarł w Radomsku w r. 1945.

Kozal Michał (*1893) — ks. biskup sufragan wrocławski; zmarł w obozie w Dachau 26. I. 1942.

Kozalski Bernard — publicysta katolicki, redaktor czasopisma „Drogi Życia”; rozstrzelany w Warszawie w r. 1943.

Kozicki Ignacy (O. Franciszek od Nawiedzenia N. P. M.) (*1897) — prowincjał oo. karmelitów bosych w Polsce, długoletni redaktor miesięcznika „Głos Karmelu”, wydawca i tłumacz książek religijnych; zmarł w Krakowie 5. XII. 1941.

Kozik Stanisław — minerolog, asystent Uniw. Jag.; zmarł w Krakowie w r. 1941.

Kosiński Ludwik — inż., pedagog, chemik i fizyk, prof. gimn. im. Zamojskiego w Warszawie; zmarł 6. VIII. 1943 r.

Kozioł Franciszek — kierownik Ogniska Polonist. w Katowicach; zginął w Katyniu w r. 1941.

Kozioł Kazimierz — filolog klasyczny, pedagog, prof. gimn.; zamordowany w obozie w Mauthausen 28. IX. 1940.

Kozłowska Bronisława — bibliotekarka Biblioteki Uniw. w Warszawie; zmarła w Warszawie w r. 1942.

Kozłowski — prof. Szkoły Inż. Wawelberga i Retwanda; zginął.

Kozłowski — sędzia SO w Warszawie; zginął w obozie.

Kozłowski Adam — prokurator SO w Gdyni; zamordowany we wrześniu 1939.

Kozłowski Edward — ks., socjolog, dyrektor Katol. Szkoły Społecznej w Poznaniu; zginął w obozie w Dachau w r. 1942.

Kozłowski Józef (*1893) — ks., prof. Sem. Duch. w Pińsku; rozstrzelany w r. 1943 w Świsłoczy.

Kozłowski Kazimierz — b. wiceprezydent m. Łodzi; zamordowany.

Kozłowski Leon (*1892) — archeolog, prof. Uniw. Lwowskiego, członek PAU, b. premier; zginął od bomby lotniczej 11. V. 1944 w Berlinie.

Kozłowski Stanisław — inż., wykładowca projektowania

i prowadzenia zakładów energetycznych Politechn. Lwowskiej, dyr. Miejsk. Zakł. Elektr. we Lwowie; zginął w czasie działań wojennych w r. 1939.

Kozłowski Stanisław Aleksander — adwokat, heraldyk i historyk; zabity przez motocyklistę niemieckiego na ul. Warszawy w r. 1943.

Kozłowski Stefan (*1870) — architekt; zamordowany w Warszawie 22. IX. 1944.

Kozłowski Tadeusz Jerzy — ks., notariusz Kurii Metrop. w Warszawie, działacz harcerski i społeczny; zmarł podczas powstania warsz. w r. 1944.

Kozłowski Wacław — księgarz; poległ w powstaniu warsz. w r. 1944.

Kozłowski Walery — ks., proboszcz z Krzcięcic; zginął w obozie w Majdanku 9. VII. 1943.

Koźmiński Julian — inż., wicedyrektor Elektrowni Warsz.

Koźmiński Poraj Ksawery (*1892) — artysta malarz, ilustrator książek dla dzieci; zmarł w Warszawie 30. III. 1940.

Koźmiński Poraj Stanisław (*1882) — dziennikarz; zmarł w Milanówku w sierpniu lub wrześniu 1944 r.

Koźmiński Zygmunt — zoolog, docent i adiunkt Stacji Hydrobiolog. w Wigrach; zmarł wskutek ran odniesionych przy oblężeniu Lwowa w r. 1939.

Koźniewski Andrzej (*1907) — matematyk, asystent Politechniki Warsz.; popełnił samobójstwo w Zbarażu 26. XI. 1930.

Kożuchowski Antoni — botanik, fitopatolog; zginął w czasie powstania warsz. w r. 1944.

Kragen Szymon — inż., specjalista w zakresie fabrykacji cementu i asfaltu; zginął tragicznie w lipcu 1943.

Krahelska Halina — literatka, działaczka społeczna; zmarła 16. IV. 1945 w obozie w Ravensbrück.

Krajewski Józef — prof. III. Gimn. i Liceum Państw. im. Sobieskiego w Krakowie.

Krajna Franciszek — właśc. agencji reklamowej „Far“ i drukarni wydawniczej w Poznaniu; zmarł 5. V. 1945.

Krakowska Daniela Kazimiera (*1872) — artystka skrzypaczka, kierowniczka zespołów muzycznych w Teatrze Polskim i Małym w Warszawie; zmarła 1. I. 1945 w Myśliborzu (pow. opoczyński).

Krakowski Maurycy (*1870) — lekarz dentysta, założ. i redaktor „Kroniki Dentystycznej”; zamordowany w Warszawie.

Krampera Józef — bibliotekarz Biblioteki Uniw. Pozn.; zginął z ran odniesionych podczas powstania warsz. 5. IX. 1944.

Kramsztyk Roman (*1885) — artysta malarz; zginął 6. VIII. 1942 w Warszawie.

Kramsztyk Stefan — lekarz, pediatra, publicysta; zginął w obozie.

Krasicka Jadwiga — historyczka z Łodzi; zginęła (?) w r. 1944 w obozie w Ravensbrück.

Krasicki Jan — działacz młodzieżowy, konspir. kierownik i organizator Związku Walki Młodych; zamordowany na ulicy w Warszawie 2. IX. 1943.

Krasicki Stanisław — prof. gimn., długoletni współpracownik „Dziennika Bydgoskiego”; zmarł 7. IV. 1940.

Kraśńska Zofia — botaniczka, asystentka Zakładu fizjologii roślin Uniw. Warsz.; zmarła w czasie powstania warsz. w r. 1944.

Kraśński Edward (*1874) — literat, mecenas nauki, fundator siedziby Biblioteki i muzeum Ordynacji Krasieckich w Warszawie; zmarł w obozie w Dachau.

Kraśński Michał — rolnik, działacz społeczny; rozstrzelany w r. 1939 w Bojarach pod Grodnem.

Kraszewski Witold — emeryt. prof. chemii techn. Uniw. Wileńskiego; zmarł w kwietniu 1943 r. w Wilnie.

Kraśnicki Andrzej — ks., kanonista, b. asystent Uniw. Lwowskiego; zamordowany przez nacjonalistów ukraińskich.

Kraus Józef — długoletni sekretarz Uniw. Lwowskiego; zginął. (?)

Krawczyk Bernard (*1889) — działacz społeczny i poli-

tyczny śląski (Str. Pracy), emeryt. prof. szkół w Mikołowie, b. poseł na Sejm Śląski; rozstrzelany 22. III. 1940 w Gdańsku na Westerplatte.

Krawczyk Jan — ks., proboszcz w Wilanowie; zamordowany w r. 1940.

Krawczyk Marian — instruktor minist. w Min. WR i OP.

Krawicz Mieczysław — reżyser filmowy; zginął w powstaniu warsz. 1944 r.

Krawiec Feliks — botanik, adiunkt Zakładu botaniki ogólnej Uniw. Pozn.; zginął w kampanii wrześniowej 1939 r.

Krawiec Lucjan — prezes okręgu wileńskiego ZNP.

Kreffft Konstantyn (*1867) — ks., proboszcz w Tucholi, działacz społeczny; zmarł 11. VI. 1940 w obozie w Sztutowie (Stutthof).

Kremer Kazimierz — bankowiec, dziennikarz; zmarł we Lwowie w r. 1942.

Kremky Jerzy — zoolog, kustosz Państw. Muzeum Zoologicznego w Warszawie; zmarł w październiku 1940 r.

Krenn Jerzy (*1906) — ekonomista; zamordowany w obozie w Dachau w grudniu 1944 r.

Kresa Antoni (*1895) — ks., prof. i wicerektor Wyższ. Sem. Duch. Podlaskiego w Siedlcach, ostatnio proboszcz parafii Okrzeja; zamordowany w obozie w Oświęcimiu 31. III. 1941.

Kretz Józef — literat, pedagog, historyk literatury, pisujący pod pseud. Józef Mirski; zamord. w 1943 w Warszawie.

Kreutz Stefan — petrograf i krystalograf, prof. Akademii Górniczej w Krakowie, wykładowca Uniw. Jag., członek PAL; zmarł w Krakowie 30. III. 1941.

Kręcki Franciszek (*1883) — prawnik, dyr. banku „Kwiłecki, Potocki i S-ka“ w Gdańsku, działacz społeczny i narodowy, współredaktor „Gryfa“ (1909—12); rozstrzelany w marcu 1940 pod Gdańskiem.

Krogulski Stanisław (*1905) — chemik, adiunkt Zakładu fizjologii zwierząt SGGW w Warszawie; zamordowany w Kątynie w r. 1941.

Krokiewicz Antoni (*1863) — lekarz, internista, prymariusz szpitala św. Łazarza w Krakowie; zmarł 12. II. 1941 w Krakowie.

Krongoldówna Tola (Antonina) — historyczka, bibliotekarka Biblioteki Gł. Urzędu Statyst.; zginęła w Warszawie w r. 1942.

Kropiński Adam (*1887) — prawnik, adwokat, działacz społeczny i polityczny (Str. Nar.), radny miejski, redaktor „Ziemi Przemyskiej“, współprac. zespołu teatr. „Fredreum“ i prezes „Sokoła“, kpt. rez.; zginął w obozie dla internowanych oficerów w Egerze (Węgry) w r. 1944.

Kropiwnicka Kamila (*1902) — prof. gimn. i kierowniczka Gimn. i Liceum im. Orzeszkowej w Stanisławowie; zamordowana we Lwowie 10. III. 1943.

Krowicki Stanisław — dziennikarz, redaktor w wydawnictwie „Prasy Polskiej“; zamordowany w Katyniu w r. 1941.

Król Felicja (*1907) — prof. gimn. państw. w Sarnach na Wołyniu; zmarła w ZSSR w r. 1941.

Król Józef — ks., kapelan wojsk bryg. podhalańskiej w wyprawie do Norwegii; zginął w katastrofie samolotowej w lipcu 1944 r.

Król Kazimierz (*1853) — pedagog, historyk, literat, tłumacz, współredaktor „Słownika języka polskiego“, b. redaktor „Przeglądu Pedagogicznego“, działacz społeczny, członek honorowy TNSW i Warsz. Kasy Literackiej, b. jej prezes; zmarł 25. I. 1944 w Warszawie.

Król Michał (*1900) — prawnik, docent prawa międzyn. Uniw. Wileńsk.; zmarł w r. 1943 w Wilnie.

Król Tadeusz (*1900) — artysta malarz, prof. gimnazjum w Wieluniu; zmarł w Oświęcimiu 22. II. 1943.

Królikowska z Wolskich Maria (*1857) — artystka malarzka, ilustratorka pisemek dla dzieci; zmarła 19. XI. 1944 w Krakowie.

Królikowski Stefan (*1894) — ekonomista, b. dyr. Depart. Cei Min. Skarbu, prof. SGH; zmarł w Warszawie w czasie powstania 6. VIII. 1944.

Kruczkowska Maria — powieściopisarka; zmarła w Warszawie w r. 1942. (?)

Krudowski Franciszek (*1860) — artysta malarz, poeta i kompozytor; zmarł w Krakowie 9. V. 1945.

Krukowski Olgierd (*1894) — lekarz lwowski, współpracownik prof. R. Weigla w badaniach nad szczepionką przeciwtyfusową, b. więzień Pawiaka; zmarł w Warszawie 22. XI. 1945.

Krukowski Stefan — dziennikarz, współpracownik „Kurier Porannego“ w Warszawie; zamordowany 25. I. 1941 w Podkowie Leśnej pod Warszawą.

Krukowski Włodzimierz — prof. pomiarów elektrotechn. i rektor Politechn. Lwowskiej; zamordowany 4. VII. 1941. we Lwowie.

Krukowski Zbigniew — artysta śpiewak; zginął w powstaniu warsz. w r. 1944.

Kruszelnicki Jan — prawnik, sędzia w Sanoku, działacz społeczny; zginął w więzieniu niem. w r. 1940.

Kruszewska Felicja (*1897) — poetka, literatka; zmarła 19. III. 1943 w Radomiu po uwięzieniu w czasie podróży.

Kruszewska Justyna (*1885) — nauczycielka, polonistka w Gimnazjum bł. Kingi w Kielcach, założycielka i długoletnia dyrektorka gimn. polskiego w Żytomierzu, działaczka społeczna; zmarła 18. XII. 1944 w obozie w Ravensbrück.

Kruszewski Jan (*1888) — gen. bryg., dow. Korpusu Ochrony Pogranicza.

Kruszewski Mieczysław (*1891) — inż., pułk., jeden z obrońców Helu w r. 1939; zmarł w niewoli w obozie oficerskim 10. VIII. 1940.

Kruszewski Stanisław (*1872) — inż. technolog, prof. Wyższ. Szkoły Techn. Wawelberga i Rotwanda, działacz społeczny i oświatowy, podczas okupacji organizator techn. szpitali warsz.; zmarł 14. III. 1944 r.

Kruszonowa Helena — dziennikarka, redaktorka oddziału grudziądzkiego „Dziennika Bydgoskiego“ i pism kobiecych, działaczka społeczna; zmarła w więzieniu w Grudziądzu 24. XII. 1942.

Kruszyńska Zofia — muzyk-pedagog; rozstrzelana w więzieniu we Lwowie 22. VIII. 1943.

Kryczyński Mirza Nejman Leon (*1887) — wiceprezes Sądu Apelacyjnego w Gdyni, redaktor „Rocznika Tatarskiego“, autor bibliografii Tatarszczyzny; rozstrzelany w obozie w r. 1939 (1940?).

Kryczyński Stanisław — orientalista, historyk Tatarszczyzny polskiej; zmarł w Łowiczu w grudniu 1941 r.

Kryński Gustaw — operator filmowy; zginął w powstaniu warsz. w r. 1944.

Kryger Jakub (?) — adwokat; rozstrzelany we Lwowie w r. 1941.

Krygier Jerzy — dziennikarz, rtm. 1 p. szwoleż., współpracownik „Polski Zbrojnej“; zginął w kampanii wrześniowej 1941 r.

Krygier Mieczysław (*1888) — ks., proboszcz parafii św. Wawrzyńca i kapelan szpitala Jana Bożego, radny m. Warszawy, działacz społeczny, prezes Kat. Zw. „Caritas“; rozstrzelany na cmentarzu parafialnym na Woli w czasie powstania warsz. 6. VIII. 1944.

Krysiński Jan — prawnik, b. radca prasowy Poselstwa Polsk. w Szanghaju i b. prof. prawa międzynarod. w tamtejszym uniw. jezuickim; zmarł we wrześniu 1939 r.

Kryst Jan — ślusarz, robotnik warszawski; zginął 25. V. 1943 jako żołnierz AK w „Adrii“ warszawskiej po dokonaniu zamachu.

Krystosik Jan Teofil (*1901) — ks., wizytator w szkołach diecezji plockiej, autor dzieł religijnych (pod pseudon. Jana Ratyńskiego); zmarł 5. VI. 1940.

Krystoszek Wacław (*1895) — artysta malarz i grafik; zmarł po opuszczeniu więzienia w Warszawie w r. 1941.

Krywultowa ob. Trapszo Krywultowa.

Kryzan Mirosław (*1910) — ks., prof. filozofii w Sem. Duch. w Gnieźnie; zamordowany w obozie w Mauthausen-Gusen w październiku 1940 r.

Krzczkowski Konstanty — ekonomista, działacz spo-

łeczny, prof. i kierownik biblioteki SGH w Warszawie; zmarł po opuszczeniu więzienia 9. XII. 1939.

Krzemecki Andrzej (*1879) — inż., prof. i kier. wydz. chemicznego w Państw. Szkole Przemysł., wykładowca technologii roln. w Uniw. Jag. w Krakowie; zmarł 7. I. 1944.

Krzemicka Zofia — historyczka; zamordowana w Warszawie.

Krzemicki — adwokat, b. sędzia; zamordowany w Warszawie.

Krzemieniewski Seweryn (*1871) — botanik, prof. anatomii i fizjologii roślin i b. rektor Uniw. Lwowskiego, członek PAU, prezes Polskiego Towarzystwa Botanicznego; zmarł 24. IV. 1945.

Krzeszewska Danuta — filozofka, asystentka Uniw. Warsz.; zginęła jako sanitariuszka podczas powstania warsz. 4. IX. 1944.

Krzeszkiewicz — ks. prałat, badacz Dantego; zmarł we wrześniu 1944 r. w Gnieźnie.

Krzewiński Julian ob. Maszyński Julian.

Krzymiński Józef (*1858) — lekarz, działacz społeczny i polityczny, b. prezydent Inowrocławia, b. poseł do parlamentu niem.; zmarł w obozie pod Inowrocławiem 20. X. 1940.

Krzymiński Witold (*1895) — prawnik, sędzia Sądu Najwyższ. w Warszawie; zamordowany w Katyniu w r. 1941.

Krzymuska Janina — artystka dramatyczna; zamordowana podczas powstania warsz. 1944 r.

Krzyształowicz-Turbia Stanisław (*1870) — artysta malarz; zmarł w r. 1942 w Podkowie Leśnej.

Krzywicki Ludwik (*1859) — socjolog, ekonomista, prof. honor. emeryt. Uniw. Warsz., prof. SGH i WWP, członek PAU; zmarł 10. VI. 1941.

Krzywiński Antoni — księgarz z Augustowa.

Krzywoszewski Stanisław (Kazimierz?) — prawnik, adwokat; zamordowany w obozie w Oświęcimiu w r. 1940.

Krzyżan — ks., prof. filozofii w Sem. Duch. w Gnieźnie; zamordowany w obozie.

Krzyżanowski Antoni — pedagog, dyr. gimn. w Lublinie; zamordowany w Lublinie 23. XII. 1939.

Krzyżanowski Antoni Pius (*1913) — publicysta i katolicki działacz akademicki; zginął w obozie w Oświęcimiu w maju 1941 r.

Krzyżanowski Józef — prawnik, asystent Uniw. Jag.; zmarł w Londynie w r. 1943.

Krzyżanowski Kalikst — lekarz, zasłużony organizator balneologiczny; zmarł 21. XII. 1943.

Krzyżanowski Włodzimierz (*1871) — inż. technolog, b. prezes Dyr. Okręg. Kolei Państw. w Poznaniu; rozstrzelany 21. VI. 1943 na Palmirach pod Warszawą.

Krzyżanowski Zygmunt (*1905) — ks., proboszcz w Puńcowie p. Cieszyńnem; zginął w obozie w Oświęcimiu 10. IV. 1942.

Krzyżanowski Seweryn — chemik, docent chemii nieorganicznej w Uniw. Pozn.; zginął w kampanii wrześniowej 1939 r. jako oficer rez. w obronie Warszawy.

Krzyżewski Julian (*1915) — poeta, inspektor Polskiego Radia; poległ w powstaniu warsz. 1944 r.

Ksciuczyk Ludwik — ks., kaznodzieja, w czasie wojny duszpasterz emigracji na Węgrzech; zmarł w Budapeszcie 18. VII. 1942.

Książek Aleksander (*1900) — pedagog, dyr. gimn. państw. w Prużanie; zginął w powstaniu warsz. 1944 r.

Książek Józef (*1900) — dziennikarz; zamordowany 13. IX. 1942.

Książek Józef (*1900) — inż. chemik, pracownik Instytutu Gazowego w Warszawie; zamordowany w Katyniu w r. 1941.

Książek Wiktor — prawnik, adwokat lubelski; zamordowany w obozie.

Kubala Kazimierz — major lotnik; zamordowany w obozie w Choszczynie na Pomorzu Zach.

Kubala ob. Hubal (de) Dobrzański.

Kubicki Jan — poeta; zginął w obozie w Oświęcimiu.

Kubicki Paweł (*1871) — ks. biskup sufragan sandomierski, historyk; zmarł w Sandomierzu w r. 1944.

Kubicki Stanisław — artysta malarz i literat poznański; zginął w więzieniu Moabit w Berlinie.

Kubik Aleksander — muzyk, dyrygent opery warszawskiej i poznańskiej; zmarł w Warszawie.

Kubik Leander — o. benedyktyn; zginął w więzieniu w Wronkach 14. X. 1942.

Kubisz Władysław (*1892) — dziennikarz, redaktor „Polski Zachodniej”; zmarł w obozie w r. 1941.

Kubrycht Bronisław (*1885) — publicysta, działacz społeczny, długoletni kierownik szkoły powszechnej w Kochawinie; zmarł w r. 1945.

Kubski Stanisław — ks., proboszcz kościoła Panny Marii w Inowrocławiu; zamordowany w obozie w Dachau w naju 1942 r.

Kucharczyk Antoni (*1874) — poeta ludowy pisujący pod pseudonim. Antek z Bugaja; zmarł w Paszkówce w pow. wadowickim 11. III. 1944.

Kucharski Józef — artysta malarz; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Kuczewski Antoni (*1870) — lekarz, działacz społeczny i narodowy; zmarł w Zakopanem 8. II. 1941.

Kuczowski Jan — matematyk, prof. Państw. Gimn. im. Brzostowskiego w Suwałkach; zamordowany w obozie w Oświęcimiu w r. 1941.

Kuczma Edmund — prawnik, asystent prawa karnego Uniw. Pozn.; zginął w forcie VII w Poznaniu w r. 1939.

Kuczyński Henryk (*1904) — inż. leśnik; zmarł 27. II. 1944 w Zadwórzku k. Lwowa.

Kuczyński Tadeusz — inż. chemik, prof. technologii chem. nieorg. i elektrochemii techn. w Politechn. Lwowskiej; zmarł w Woroszyłowgradzie 25. VI. 1945.

Kudelik Czesław (*1909) — kartograf Państw. Instytutu Nauk. Gosp. Wiejsk. w Puławach; stracony publicznie w Kurowie k. Puław w r. 1943.

Kudelka Władysław (*1879) — botanik, pedagog, długoletni prof. gimn. w Poznaniu; zmarł 10. X. 1944 we wsi Dąbrowiu pow. tarnobrzckiego.

Kudera Brunon (*1876) — adwokat, notariusz, działacz katolicki śląski, b. burmistrz Mysłowic; zmarł w r. 1942.

Kudera Jan (*1872) — ks. dziekan, proboszcz w Brzezince, historyk polskości Śląska, literat, pisarz ludowy; zmarł w Starym Bieruniu 19. XI. 1943.

Kudlawiec Antoni (*1904) — geograf, pedagog; poległ w kampanii wrześniowej 11. IX. 1939 jako por. rez.

Kühn Alfons (*1879) — inż. elektr., b. minister komunikacji i robót publ., dyr. tramwajów miejskich i elektrowni m. st. Warszawy, prezes Zw. Przedsiębiorstw Komunik. w Polsce, wykładowca SGH; zmarł 27. I. 1944 r. w Warszawie.

Kukulski Zygmunt (*1896) — historyk oświaty, wykładowca pedagogii w Kat. Uniw. Lubelskim, prezes Towarz. Przyj. Nauk w Lublinie, dyr. gimn. im. Stefana Batorego; zmarł w Peebles w Szkocji 6. XII. 1944.

Kulawy Jan (Paweł?) (*1872 lub 1877) — ks. ze zgromadz. misjonarzy oblatów, założyciel pierwszej polskiej parafii w Kanadzie zach. (Edmonton), b. misjonarz wśród Polonii westfalskiej; zginął w obozie w Oświęcimiu 30. VIII. 1941.

Kulczycki Ludwik (*1866) — socjolog, publicysta, działacz polityczny, prof. Szkoły Nauk Politycznych, oraz Wyższej Szkoły Dziennikarskiej w Warszawie; zmarł w Warszawie w r. 1941.

Kulczycki Władysław — inż., kierownik sekcji bezpieczeństwa pracy Zakł. Ubezpie. Społecznych w Warszawie; zmarł po opuszczeniu więzienia 28. VI. 1941 w Warszawie.

Kulesza Eugeniusz — ks. marianin, dyr. gimn. w Drui, działacz społeczny i narodowy; zginął w czerwcu 1941 r.

Kuleszo Adam (*1881) — ks., proboszcz kościoła Św. Ducha w Wilnie, pisarz i działacz społeczno-narodowy; zmarł w Wilnie 13. VI. 1941.

Kulig Zygmunt (*1862) — ks. kanonik Katedry Krakowskiej; zmarł 21. III. 1944.

Kulikowska z Żeleków Genowefa — prof. gimn. w N. Mieście n. D., działaczka społeczna; zmarła w obozie.

Kuliński Stefan (*1860) — ks. prałat z Brześcia Kujaw., historyk, restaurator fary w Brześciu Kujaw.; zmarł w obozie w Dachau w r. 1943.

Kulisz Karol — ks. pastor, proboszcz ewang. w Cieszyńcu, filantrop, działacz narodowy, organizator i twórca zakładu dla starców i sierot w Ligotce Kameralnej i Dziegiełowie; zamordowany w obozie w Buchenwald 8. V. 1940.

Kulmatycki Włodzimierz (*1895) — ichtiolog, zast. dyr. i kierownik Wydz. Rybackiego Państw. Instytutu Nauk. Gosp. Wiejsk. w Bydgoszczy; zamordowany we wrześniu 1939 r.

Kulwiec Andrzej — kpt. w st. spocz., długoletni wykładowca hist. wojskowości w bydgoskiej Szkole Podchorążych; zmarł w Bydgoszczy 8. II. 1945.

Kulak Mikołaj (*1904) — artysta rzeźbiarz poznański; poległ w kampanii wrześniowej 1939 r.

Kulakowski Adam (*1913) — stud. Politechn. Warsz., adiutant gen. Sikorskiego; zginął w katastrofie samolotowej pod Gibraltarem 5. VII. 1943.

Kulakowski Henryk (*1884) — inż. górn., prezes Zarządu Zakładów „Solvay“, b. wiceprez. Zw. Przemysłu Chem. RP., b. wiceprez. Izby Przem.-Handl. w Krakowie, działacz społeczny; zmarł w ZSRR 6. V. 1945.

Kulakowski Kazimierz (*1886) — lekarz wet., hipolog, dyr. stadniny w Gumniskach; zmarł w kwietniu 1945 r. w Poznaniu (?).

Kulakowski — adwokat we Lwowie; zmarł na Okęciu pod Warszawą w październiku 1944 r.

Kumaniecki Kazimierz Władysław (*1880) — prawnik, statystyk, prof. Uniw. Jag. w Krakowie, b. minister WR i OP (1922); zmarł w Krakowie w r. 1941.

Kuminek Henryk Brunon (*1911) — dziennikarz, kierownik działu kultury i sztuki w „Dzienniku Bydgoskim“; zamordowany w Katyniu w r. 1941.

Kuna Henryk (*1883) — artysta rzeźbiarz, prof. Uniw.

Kopernika w Toruniu, poprzednio w Uniw. Wileńsk.; zmarł w Toruniu 16. XII. 1945.

Künstlinger Dawid — orientalista (hebraista i arabista); zamordowany w Krakowie w r. 1941.

Kunicki Stanisław — inż. komunikacji, prof. statyki na Politechn. Warsz., b. prof. konstr. mostów żelaznych i statyki w Instytucie Dróg Komun. w Petersburgu, b. rektor tegoż Instytutu; zmarł w Warszawie w r. 1941 lub 1942.

Kuntze Roman (*1902), zoolog, prof. SGGW w Warszawie; zabity w mieszkaniu w czasie powstania warsz. 21. VIII. 1944.

Kuntzowa Zofia — przyrodniczka, naucz. Szkoły Handl. w Warszawie, b. przełożona gimn. żeńskiego we Lwowie, referentka przyrodnicza Polskiego Radia; zmarła z ran odniesionych jako sanitariuszka w czasie powstania warsz. 18. VIII. 1944 r.

Kunz Stanisław — dziennikarz, redaktor licznych pism pomorskich; zamordowany w r. 1939 w Książących Górach pod Grudziądem.

Kupczyński Aleksander (*1873) — ks., proboszcz w Tczewie, działacz społeczny; zmarł na wygnaniu w Berlinie.

Kurcysz Tadeusz (*1881) — inż. mechanik, pułk. w st. spocz., działacz konspiracyjny w czasie okupacji; zmarł w Warszawie w r. 1943.

Kurcz Antoni — inż., wicedyr. Kolei Państw. w Radomiu, zbieracz grafiki; zamordowany w końcu 1942 r.

Kurella Jerzy — hipolog, radca Minist. Rolnictwa; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1940.

Kurkiewicz Jerzy — prawnik, inspektor pracy w Poznaniu; zginął jak ppor. rez. 15. IX. 1939 r. pod Rawą Mazowiecką.

Kurkowski Józef (*1890) — prawnik, wiceprezes Sądu Apel. w Krakowie, działacz syndykalistyczny; zmarł w r. 1943.

Kurmanowa z Wróblewskich Zofia — przełożona i dyrektorka gimn. w Warszawie; zmarła we Włochach pod Warszawą 3. X. 1944.

Kurmanowicz Józef — prawnik, adwokat z Łucka, działacz społeczny; rozstrzelany.

Kuropatwiński Aleksander (*1871) — lekarz, działacz abstynencki; rozstrzelany w Drohiczynie Poleskim 21. VI. 1941.

Kurowski Jan (*1907) — ks., prefekt szkół i wikariusz w Kutnie, zmarł w obozie w Dachau.

Kurowski Leon (*1873) — ks., działacz ludowy, proboszcz w Gnieźnie; zginął w r. 1939.

Kurowski Paweł (*1873) — ks. prałat, kanonik kapituły chełmińskiej, b. prof. Collegium Marianum w Polplinie, przyrodnik; zamordowany w październiku 1939 r.

Kurowski Seweryn — szef biura prezydialn. urzędu woj. poznańskiego; zmarł 13. X. 1945 r. w Gorzeniu Górnym.

Kurpińska z Jastrzębskich Zofia — działaczka społeczna na terenie Częstochowy; zginęła w obozie w Oświęcimiu.

Kurpiński Tadeusz — artysta malarz z Włocławka; zginął śmiercią samobójczą w obozie w Dachau w r. 1944.

Kuskowski Florian — prawnik, zginął jako por. w powstaniu warsz. 1. VIII. 1944.

Kusociński Janusz (*1907) — ogrodnik, sportowiec, biegacz długodystansowy, olimpijczyk; zamordowany 23. VI. 1940 na Palmirach pod Warszawą.

Kustałowski Kazimierz — starosta; zamordowany we Lwowie w r. 1941.

Kustroń Józef Rudolf (*1892) — generał, spółdzielca, publicysta; zginął w kampanii wrześniowej 1939 r.

Kuszyński Franciszek — ks., organizator w czasach okupacji tajn. szkolnictwa na terenie pow. radziechowskiego; zamordowany przez nacjonalistów ukraińskich w Toporowie w styczniu 1944 r.

Kuśmierczyk Antoni (*1903) — ks., dyr. stowarzyszeń religijnych w diecezji płockiej; zamordowany w obozie w Dachau.

Kutrzeba Stanisław (*1876) — historyk, prof. Uniw. Jag., prezes PAU, poprzednio długoletni sekretarz generalny,

w r. 1919 członek delegacji polskiej na Konferencję Pokojową Paryską; zmarł 7. I. 1946 r. w Krakowie.

Kuznowicz Mieczysław (Stanisław?) (*1874) — ks. T. J., działacz społeczny wśród młodzieży rękodzielniczej, fundator domu i bursy dla młodzieży w Krakowie; zmarł w r. 1944 (w marcu 1945?)

Kuźmierczyk — kpt. lekarz; zginął na posterunku przy ul. Mazowieckiej w czasie powstania warsz. 4. VIII. 1944.

Kuźmiński K. — biolog, docent Uniw. Wileńskiego; zginął w kampanii wrześniowej 1939 r.

Kutew Christo (*1868) — artysta malarz; zmarł w Krakowie 23. VII. 1943.

Kwasieberski Wojciech (*1914) — prawnik, publicysta, współpracownik „Prosto z mostu“, działacz polityczny; rozstrzelany 21. VI. 1940 r. na Palmirach pod Warszawą.

Kwaśniewski Karol — dziennikarz, literat, redaktor i wydawca czasopism regionalnych; zmarł w Zakopanem 1. XI. 1941.

Kwaśniewski Mikołaj (*1871) — generał, lekarz, prezes Ligi Morskiej i Kolonialnej, wicemarszałek Senatu, b. wojewoda krakowski, tarnopolski i poznański; zginął w obozie w Oświęcimiu w maju 1940 r.

Kwaśniewski Stefan (* ok. 1904) — dziennikarz, satyryk, felietonista „Wieczoru Warszawskiego“ (pseud. Quas); poległ w akcji w ostatni dzień powstania warsz. na ul. Nowogrodzkiej.

Kwiatkowski — naucz. gimn. kupieck. Polsk. Macierzy Szkolnej w Łucku, działacz społeczny i konspirac.; rozstrzelany w r. 1940 w Jarosławiu.

Kwiatkowski Antoni — geodeta, współprac. Gł. Urzędu Miar, adiunkt Politechn. Warsz.; zginął w Katyniu w roku 1941.

Kwiatkowski Józef (*1883) — zast. dyr. Muzeum Narod. w Krakowie, prof. historii sztuki i kultury w Państw. Instytucie Sztuk Plastycznych w Krakowie; zginął od bomby lotniczej 18. I. 1945 r.

Kwiatkowski Łukasz — lekarz, docent Uniw. Lwowskiego; zginął w powstaniu warsz. w r. 1944.

Kwiatkowski Marian — dziennikarz i działacz westfalski, redaktor „Narodu” w Herna w Westfalii; zamordowany w obozie Sachsenhausen w r. 1940.

Kwiatkowski Stanisław — ks. proboszcz w Świrzu pod Przemyślanami, działacz polityczny (Str. Nar.); zamordowany przez nacjonalistów ukraińskich.

Kwiatkowski Stefan — prof. gimn. w Warszawie, wiceprezes TNSW, radny m. Warszawy; rozstrzelany w czerwcu 1940 r. na Palmirach pod Warszawą.

Kwiatkowski Stefan (*1898) — lekarz, wenerolog, docent Uniw. Lwowskiego; zmarł 26. IV. 1944 r.

Kwieciński Antoni — księgarz, kierownik „Naszej Księgarni” w Katowicach; zginął w r. 1939.

Kwieciński Franciszek (Jan, Włodzimierz ?) — działacz społeczny i polityczny (dawn. NPK), ostatnio przywódca Stron. Pracy, działacz konspir. w czasie okupacji (członek Krajow. Reprez. Polit. 1939), b. redaktor „Rzeczypospolitej”, współredaktor „Nowej Rzeczypospolitej” i „Nowej Prawdy”, zamordowany w Magdalence pod Warszawą 26 lub 28 maja 1942 r.

Kwieciński Karol (*1908) — adwokat, publicysta; poległ w powstaniu warsz. jako żołnierz AK 8. IX. 1944.

Kwietniewski Kazimierz (*1873) — zoolog, oceanograf, emeryt. prof. hon. zoologii i anatomii porównawczej Uniw. Lwowskiego; zmarł w Warszawie 4. X. 1942.

Kwietniewski Stefan — matematyk, wykładowca geometrii wykreślnej Uniw. Warszawskiego; zmarł na ulicy w czasie oblężenia Warszawy we wrześniu 1939 r.

Kwilecki Stanisław (*1896) — działacz społeczny i gospodarczy, prezes Konińskiego Związku Ziemian; rozstrzelany 10. XI. 1939 w Koninie.

Kysela Jan — ks., teolog krakowski; zmarł w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

L

Lachs Hilary — prof. chemii nieorganicznej i fizyki w WWP w Warszawie; zginął w Warszawie w r. 1942.

Lalewicz Marian (*1876) — architekt, prof. historii architektury na Politechn. Warsz., b. prezes Tow. Zabytków Przeszłości; zmarł w czasie powstania warsz. w sierpniu 1944.

Lalicki Stefan — długoletni radca i zast. komisarza gen. RP. w Gdańsku; zmarł na obczyźnie 13. X. 1945.

Lampe Alfred — dziennikarz, działacz polityczny (komunistyczny).

Landau Aleksander — pianista; zamordowany.

Landau Ludwik — ekonomista, współprac. Instytutu Badań Koniunktu Gosp.; zamordowany w Warszawie w r. 1943.

Landowski Władysław (*1880 ?) — nauczyciel w Łeckim Piecu, pisarz regionalny pomorski; rozstrzelany w Rudzkim Moście p. Tucholą 2. XI. 1939.

Lange Jan — inż., b. kierownik Gazowni warsz.; zmarł w Warszawie w r. 1943.

Langholz Leon — metodyk literatury; zamordowany w Tłustem k. Czortkowa.

Lanota — inż. chemik, major sztabu AL (pseud. Ryszard); zginął 26. VIII. 1944 r. w powstaniu warsz. na Starym Mieście.

Laskowski — lekarz, internista wileński; zginął od bomby.

Laskowski Mieczysław (*1880) — prawnik, wykładowca Uniw. Lwowskiego, długoletni prezes Tow. Urzęd. Skarbowych z akad. wykształc., działacz spółdzielczy; zmarł 2. IV. 1940.

Lassota Wacław — dziennikarz z Warszawy; zamordowany (?).

Latacz Eugeniusz — historyk, bibliotekarz Biblioteki

Czartoryskich w Krakowie; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1943.

Laudyn Władysław — dziennikarz i tłumacz, współpracownik „Cyrulika Sywilsk.” i „Słowa”; zmarł w obozie internowanych na Litwie w r. 1940.

Lauterbach Alfred (*1884) — historyk sztuki, b. dyr. Państw. Zbiorów Sztuki; zamordowany 9. XI. 1943 w Warszawie.

Lebelt Zygmunt — inż., prof. szkół miejskich zawodowych w Warszawie; zmarł po powstaniu warsz. w r. 1944.

Lech Tadeusz — inż., b. poseł, działacz polityczny (Stron. Nar.) w miechowskim; zmarł w lutym 1945 r.

Lechnicki Tadeusz — działacz społeczny i polityczny, publicysta i ekonomista, b. wiceminister Przem. i Handlu, pułk. artyl. w stanie spocz.; zginął w kampanii wrześniowej 1939 r.

Leczycki Kazimierz — literat; zmarł w październiku 1941 r. w Wierch. Łoźwie w ZSRR.

Lederer Józef — prof. Gimn. i Liceum III im. J. Słowackiego w Krakowie; zmarł.

Ledóchowski Edward — przemysłowiec, działacz społeczny katolicki; zginął w czasie powstania warsz. w sierpniu 1944 r.

Ledóchowski Włodzimierz (*1866) — generał zakonu oo jezuitów (od 1915 r.); zmarł w Rzymie 13. XII. 1942.

Lefeldowa Jadwiga — bibliotekarka Biblioteki Uniw. Warszawskiego; zmarła w r. 1940.

Legotka Krystyna — powieściopisarka; rozstrzelana na Palmirach pod Warszawą w czerwcu 1940 r.

Leitgeber Zygmunt — księgarz z Poznania; zmarł w Poznaniu.

Lekszycki Antoni — dziennikarz, b. redaktor „Czasu”; zmarł w Warszawie w r. 1940.

Lelek-Sowa Stefan (*1886) — prawnik, sędzia Sądu Apel. w Lublinie, senator, działacz społeczny; rozstrzelany w Lublinie na Rurach Jezuickich 29. VI. 1940.

Len Rafał (Lichtensztajn) — prawnik łódzki, literat; zginął w Warszawie w r. 1943.

Lenart Jan (*1900) — ks., prof. prawa kanonicznego w Sem. Duch. w Lublinie; zmarł w obozie w Oranienburgu w lutym 1940 r.

Lencewicz Stanisław (*1889) — geograf, prof. Uniw. Warsz., redaktor „Przeglądu Geograficznego” i prezes oddziału warsz. Pol. Tow. Geogr.; zamordowany w czasie powstania warsz. 1. IX. 1944.

Lenczewski Władysław — artysta dramatyczny; zmarł 24. I. 1945.

Lendzion — poseł, działacz pomorski; zamordowany w obozie w Sztutowie (Stutthof).

Lenkiewicz Adam — prof. gimn., fotograf amator, działacz na polu turystyki; zamordowany w czerwcu 1941 r.

Lenz Konstanty — b. dyr. kanc. prezydenta RP; zmarł w Warszawie w r. 1943.

Leonowicz Marek — hazzan karaimski z Halicza; zmarł w r. 1942.

Lepecki Michał (*1918) — prawnik, asystent Uniw. Wileńsk., ppor. rez.; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1940.

Lepucki Henryk — historyk; zginął w kampanii wrześniowej w r. 1939.

Lesiewski Władysław (*1894) — inż., naczelnik filtrów Wodociągów m. st. Warszawy; zmarł wskutek ran odniesionych w czasie nalotu na Warszawę w r. 1943.

Leszczyc ob. Luboiński Stanisław.

Leszczyński Roman (*1891) — lekarz, prof. farmakologii na Uniw. Pozn.; zmarł w okolicach Archangielska w ZSRR 12. III. 1940.

Leszczyński Zygmunt (*1868) — działacz społeczny, rolnik, senator, wicemarszałek Senatu, radca Tow. Kred. Ziemskiego; zmarł 11. XI. 1942.

Leśkiewicz Jerzy — chemik, adiunkt Zakł. Chemii Organ. Uniw. Warsz.; zastrzelony na ul. Mianowskiego podczas powstania warsz. 1944 r.

Leśniewski — prawnik, adwokat warsz.; rozstrzelany w Warszawie.

Leśniewski Henryk (*1874) — literat i poeta; zmarł 4. I. 1940 r. w Grodnie.

Leśniewski Gryff Ignacy — ppułk., działacz polityczny; poległ w powstaniu warsz. 1944 r.

Leśniowski Antoni (*1867) — lekarz, chirurg, prof. hon. Uniw. Warsz.; zmarł w Warszawie w grudniu 1939 r.

Leśniowski Stefan — lekarz, neurolog; zabity w Warszawie na ulicy w r. 1943.

Leuchter M. — inż., b. dyr. wodociągów w Tarnowie; zginął w obozie w r. 1942.

Lewak Antoni — dyr. wyd. Instytutu Nar. im. Ossolińskich we Lwowie; zmarł w ZSRR.

Lewakowski Jerzy (*1891) — geograf, ppułk., zast. szefa WIG; zginął w Katyniu w r. 1941.

Lewandowicz Mieczysław — ks., proboszcz i dziekan parafianicki, działacz społeczny, oświatowy i samorządowy; zginął w obozie w Dachau 10. XI. 1941.

Lewandowski Alojzy (*1897) — ks. prałat, proboszcz w Pelplinie, sekretarz Akcji Katol. dziec. chełmińskiej; zamordowany w październiku 1939 r.

Lewandowski Jan (*1894) — dziennikarz, redaktor „Głosu Tucholskiego”; zamordowany w Rudzkim Moście pod Tucholą 24. X. 1939.

Lewandowski Kazimierz (*1908) — prof. gimn. w Bydgoszczy; rozstrzelany tamże we wrześniu 1939 r.

Lewandowski Ludomir (*1895) — prawnik, wiceprezes SO w Łodzi, działacz społ.; zmarł w Warszawie 28. XII. 1943.

Lewandowski Mieczysław — chemik, asystent Politechn. Warsz.; zmarł.

Lewenstam Ludomir (*1887) — literat, dziennikarz, bibliofil, zbieracz, znawca sztuki; zabity podczas powstania warsz. 2. IX. 1944.

Lewenstein Henryk — muzyk, prof. skrzypiec Konserw. Warsz.; zmarł w Kazimierzu n. Wisłą w r. 1943.

Lewicki Bolesław Włodzimierz — publicysta, filmolog; zginął w obozie w Oświęcimiu.

Lewicki Józef (*1882) — pedagog, historyk wychowania, prof. tyt. WWP w Warszawie; rozstrzelany w więzieniu w Warszawie 4. VII. 1942.

Lewicki Kazimierz — historyk, adiunkt Archiwum Państw. we Lwowie; zginął w kampanii wrześniowej w obronie Lwowa 1939 r.

Lewicki Tadeusz — inż. chemik; rozstrzelany w czasie powstania warsz. w październiku 1944 r. na Żoliborzu

Lewicki Tadeusz Maria (*1865) — filolog klasyczny, autor podręczników, emeryt. wizytator szkół średnich, działacz katolicki na terenie lwowskim; zmarł 13. XII. 1943.

Lewiński Mieczysław — literat, działacz społeczny i polityczny, konspir. (PPS lewica); zamordowany 26. X. 1942 w Krakowie.

Lewy Marcei — prawnik, ekonomista; zmarł 10. I. 1945 pod Warszawą.

Libicki Janusz — ekonomista, docent ekonomii polit. i skarbowości Uniw. Jag., zast. prof. Uniw. Pozn.; zamordowany w Katyniu w r. 1941.

Libin Kazimierz (*1904) — artysta malarz; zamordowany w pierwszych dniach powstania warsz. w sierpniu 1944.

Libiński Herman (*1867) — ks., T. J., pedagog, długoletni prof. historii powsz. w konwiktach chyrwskim i w gimn. w Pińsku; zamord. podczas powstania warsz. 2. VIII. 1944.

Libkind Jan Kanty — chemik, działacz społeczny, jeden z założycieli stow. młodzieży „Filarecja”; zmarł w maju 1942 w Krasnouralsku w ZSRR.

Lichaczewski Witold (*1902) — księgarz, kierownik „Naszej Księgarni” w Warszawie, członek zarządu Zw. Zaw. Prac. Księgarsk., działacz społeczny i polityczny (PPS), oficer AK; zmarł w obozie pod Hamburgiem w r. 1944.

Liczmański Alfred (*1904) — pedagog, prof. polsk. szkół handl. w Gdańsku, autor dzieł z zakresu stenografii; rozstrzelany w obozie w Sztutowie (Stutthof) w lipcu 1940 r.

Lieberman Herman (*1870) — adwokat, działacz socjalistyczny (PPS), b. poseł na Sejm, więzień brzeski, minister, członek Rady Narod.; zmarł na emigracji w Londynie 21. X. 1941.

Liefeld Henryk — lekarz; popełnił samobójstwo w więzieniu 5. VII. 1943.

Lifan Tadeusz — artysta muzyk; rozstrzelany w r. 1941.

Lilienfeld Krzewski Szymon — naczelny lekarz PKO; zamordowany na ulicy w Warszawie w r. 1943.

Liipop Jerzy — botanik, fitopaleontolog, kustosz Muzeum Przyrodniczego PAU w Krakowie, współprac. Biura Państw. Rady Ochrony Przyrody; zmarł 6. IV. 1945 wskutek wypadku samochodowego.

Limanowski Zygmunt — statystyk, prof. SGH i kierownik Wydziału Statystycznego Zarządu m. st. Warszawy; zmarł 14. IV. 1943 w Warszawie.

Lindenbaum Adolf (*1909) — matematyk, docent Uniw. Warsz.; zamordowany w r. 1941 w Białymstoku.

Lindenbaumowa z Hosiasonów Janina (*1899) — filozofka, nauczycielka szkół średnich; rozstrzelana w Wilnie w r. 1942.

Lindenfeld Kazimierz — chemik, docent wydz. Farmac. Uniw. Warsz., asystent Zakładu Chemii farm. i toksykologicznej; zamordowany we Lwowie w r. 1941.

Lipczyński Stanisław (*1864) — grawer, zbieracz obrazów, radny miejski, prezes „Sokoła“, działacz rzemieślniczy; zmarł w Warszawie w r. 1940.

Lipiec Benedykt — chemik, dyr. firmy chem. „Strem“; zginął w Breszkowie w pow. siedleckim 17. XII. 1942.

Lipińska Bronisława — działaczka społeczna z Łodzi; zmarła 20. I. 1942.

Lipiński Czesław — dziennikarz; zmarł 5. II. 1941 w szpitalu w Otwocku pod Warszawą.

Lipiński Franciszek — literat, poeta; zginął (?).

Lipiński Karol (*1920) — socjolog, redaktor „Pamięni“; rozstrzelany na zamku w Lublinie w r. 1944.

Lipka Henryk — ks., proboszcz, społecznik i spółdzielca; zmarł w Wyszynach.

Lipkowski Tadeusz (*1911) — prawnik, dziennikarz, współpracownik „Prosto z mostu“ i „Małego Dziennika“; rozstrzelany na Palmirach pod Warszawą w r. 1940.

Lipski Edward — prawnik, adwokat lubelski; rozstrzelany w Lublinie 23. XII. 1939.

Lipski Jan — rolnik, prezes Tow. Roln. w Wkp., działacz gospodarczy; zmarł na wygnaniu w r. 1942.

Lisowska z Dygasińskich Jadwiga — właśc. księgarni wydawn. w Warszawie; zmarła w listopadzie 1939 r.

Lisowski Kazimierz (*1914) — polonista, prof. i dyr. Państw. Gimnazjum im. J. Poniatońskiego w Warszawie na Żoliborzu; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Lisowski Tadeusz (*1908) — lekarz dentysta w Fraszynszu, działacz zawodowy; zginął w Katyniu w r. 1941.

Lisowski Walerian — prezes okręgu wileńsk. ZNP; zmarł.

Lissowski Czesław (*1893) — ks., prefekt szkół w Rypinie, radny miejski, historyk, kapelan wojsk.; zamordowany w obozie w Dachau.

Lissowski Kazimierz — polonista; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1941.

Litwin Aleksander — dziennikarz, redaktor; zmarł.

Lityński Alfred (*1880) — zoolog, docent Uniw. Warsz., kierownik Stacji Hydrobiologicznej nad jez. Wigry; zmarł w czerwcu 1945 r. w Smoleńsku w drodze do kraju.

Loewenstein ob. Opoka Loewenstein.

Lokajski Eugeniusz — instruktor Akad. Wych. Fizycznego, olimpijczyk (oszczepnik i płotkarz); poległ podczas powstania warsz. 25. IX. 1944 jako por. AK.

Longchamps de Berrier Roman — prawnik, prof. prawa cyw. i b. rektor Uniw. Lwowskiego, członek PAU i Komisji Kodyfik.; zamordowany we Lwowie 4. VII. 1941.

Lorentowicz Jan (*1868) — literat, teatrolog, b. dyr. Szkoły Dramatycznej; zmarł 15. I. 1946.

Lorentz Zygmunt (*1892) — historyk, pedagog, dyr.

gimn. w Łodzi, prezes Oddziału łódzkiego Polsk. Tow. Historycznego, redaktor „Roczników“, wykładowca WWP, w czasie okupacji tajny Kurator okręgu szkolnego; zamordowany 5. X. 1943 w więzieniu na alei Sterlinga w Łodzi.

Loria Dwernicka Jadwiga — pianistka, działaczka społeczna i filantropijna; zmarła we Lwowie w r. 1939.

Lorkiewicz Stanisław — o. benedyktyn; zginął w obozie w Dachau 7. VII. 1942.

Loth Edward (*1884) — anatom, prof. Uniw. Warsz., członek PAU, ppulk, lekarz; zginął podczas powstania warsz. 15. IX. 1944 jako szef sanitarny Mokotowa w gruzach zburzonego przez bombę lotniczą domu przy ul. Wejnerta 38.

Lottowa Maria — bibliotekarka Muzeum Społecznego w Warszawie; zginęła w Warszawie w r. 1942.

Lubaczewski Marian (*1906) — prof. gimn. V w Krakowie; rozstrzelany 4. VII. 1940 w Krzesławicach.

Lubas Stanisław — ks., prof. gimn. i liceum w Leżajsku; zmarł w obozie w Dachau 4. III. 1941.

Lubaś Franciszek (*1879) — filolog klasyczny, prof. gimn.; zmarł w obozie w Mauthausen 13. VIII. 1941.

Lubecki Kazimierz (*1880) — historyk, publicysta, poeta, działacz katolicki, b. dyr. gimn. w Koźminie i Łasku; zamordowany w obozie.

Lubelski Józef (*1884) — ks., protonotariusz apostolski, dziekan kapituły tarnowskiej, wikariusz gen. diecezji tarnowskiej, długoletni działacz polityczny i społeczny, prof. Sem. Duch. w Tarnowie, poseł na Sejm, założyciel Stron. Katol. Ludow., redaktor „Ludu Katolickiego“; zmarł 1. I. 1943 w Tarnowie.

Lubianiec Karol (*1866) — ks kanonik, prałat wileński, dziekan młodzieżowski, b. prof. i inspektor Sem. Duch. w Wilnie, wybitny działacz na polu charytatywnym i oświatowym; zginął w Wilejce Powiatowej 28. IX. 1942.

Lubiński Piotr Michał — architekt, prof. Politechn. Warsz.; zginął w czasie powstania warsz. 3. VIII. 1944.

Lubodziecka Florentyna Jadwiga — działaczka społeczna,

jedna z załóż. „Ligi Kobiet“, tłumaczka sztuk teatralnych; zmarła w Opatowie w r. 1944.

Lubodziecki Henryk — lekarz dentysta; rozstrzelany w ogrodzie sejmowym w Warszawie w r. 1943.

Lubodziecki Stanisław Jerzy (*1906) — inż. elektr., harcmistrz; zmarł w Warszawie w r. 1940.

Lubodziecki Zygmunt — prawnik, adwokat, działacz społeczny, ostatnio adwokat w Opatowie; zamordowany w obozie w Dachau w r. 1942.

Luboiński Stanisław (*1887) — inż. dróg i mostów, radca minist., inspektor w Dep. Budown. M. S. Wojsk., działacz konspir. (pseud. Leszczyc); zmarł w obozie Zeithain nad Elbą w lutym 1945 r.

Lubomirska z Husarzewskich Eleonora — działaczka społeczna katolicka; zmarła we Francji w r. 1939.

Lubomirski Jan — działacz wśród młodzieży w Olsztynie; zginął w obozie w Oranienburgu.

Lubomirski Zdzisław (*1865) — działacz społeczny i polityczny, prezydent m. st. Warszawy (1915—17), członek rejencji (1917—18); zmarł w r. 1941.

Ludkiewicz Zdzisław (*1883) — rolnik, ekonomista, prof. polityki agrarnej w SGGW, b. minister Reform Rolnych; zmarł 27. X. 1942 w Zalesiu pod Warszawą.

Ludwiczak Antoni Jan (*1878) — ks., działacz oświatowy, inicjator i załóż. pierwszego w kraju uniwersytetu ludowego (w Dalkach), długoletni dyrektor tegoż, członek Zarządu Gł. i dyrektor Tow. Czytelń Ludowych, poseł na Sejm Ustawodawczy, b. prezes Komitetu Plebiscytowego na Warmii i Powiślu, ostatnio proboszcz w Chelmcach pod Kruszwicą; zginął 17. VI. 1942 w obozie w Dachau.

Ludwig Władysław — pedagog, introligator artyst., b. komendant chorągwi harcerskiej; zginął w czasie powstania warsz. w r. 1944.

Lulkiewicz Alojzy (*1906) — prof. gimn. w Bydgoszczy; rozstrzelany tamże we wrześniu 1939 r.

Lutman Adam (*1908) — historyk; zmarł w r. 1942

Lutman Tadeusz (*1903) — historyk; zginął w obozie w Majdanku (?).

Lutoński Bolesław (*1862) — literat, krytyk literacki, dziennikarz; zmarł 17. X. 1944 w Milanówku pod Warszawą.

Lutostański Karol (*1880) — prawnik, prof. prawa cyw. Uniw. Warsz., prezes Kasy im. Mianowskiego; zginął od odłamka bomby we wrześniu 1939.

Luxemburgowa ob. Franz Luxemburgowa.

Luxenburg Stanisław (*1904) — lekarz i działacz sportowy; zamordowany w lutym 1943 r. w Warszawie.

Luzar Marian — ks., pedagog, nacz. kapelan Zw. Harcerstwa Polskiego; zginął w czasie kampanii wrześniowej 1939 r.

L

Łabaj Leon — nauczyciel w Rzeszowie, działacz oświatowy; zamordowany w Rzeszowie 17. IX. 1943.

Łabęcki Wiktor (*1884) — lekarz powiatowy skierniewiecki, założyciel Tow. Przyj. Skierniewiec; zamordowany w obozie w Oświęcimiu 21. VI. 1940.

Łada-Bieńkowski Adam ob. Bieńkowski Łada Adam.

Łada Zygmunt — inż., przemysłowiec; zmarł w Warszawie po zwolnieniu z Pawiaka w lutym 1944 r.

Łaguna Stanisław — inż. kol., dyr. dep. Min. Komunikacji, prezes Dyr. Kol. w Wilnie, Radomiu i Katowicach; zmarł w obozie w Oświęcimiu w r. 1943.

Łapiński Kazimierz — architekt, artysta malarz; zmarł w Warszawie w r. 1943 (?).

Łapiński Wacław (*1869) — lekarz, pediatra, docent Uniw. Warsz., działacz polityczny, b. członek Komitetu kraj. tajnej Ligi Narodowej; zginął podczas powstania warsz. 3 lub 4. VIII. 1944.

Łaski ks. ob. Rzepko-Łaski ks.

Łastowski Wacław (*1880) — agronom, prof. uprawy roślin na Uniw. Wileńsk., dyr. stacji doświadczalnej w Biełkowicach.

Łaszcz Józef — inż. rolnik, prezes Stow. Urzęd. Państw. w Lublinie, inspektor Woj. Urzędu Ziemskiego; zamordowany w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Łaskiewicz Józef — adwokat, burmistrz w Żółkwi, działacz społeczny; zmarł we Lwowie w r. 1941.

Ławniczak Ludwik (*1882) — major; zamordowany w obozie w Oświęcimiu 23. IV. 1942.

Łazarski Władysław — drukarz, b. właściciel oficyny drukarskiej w Warszawie; zmarł w Warszawie w r. 1944.

Łazarski Zygmunt — grafik, drukarz; zginął w obozie w Oświęcimiu.

Łazoryk Emil (*1897) — prof. statyki i budown. żelaz. beton. na Politechn. Lwowskiej, dziekan wydz. architektury; zmarł w Woroszyłowgrodzie w ZSRR w r. 1945.

Łazowertówna Henryka — poetka; zamordowana w r. 1942.

Łazowska z Klamborowskich Halina — działaczka społeczna, współuczestniczka walki o szkołę polską w r. 1906.

Łazowski Jan — ubezpieczeniowiec, docent SGH i wykładowca WWP w Warszawie; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1941.

Łazowski Tadeusz — pedagog, wizytator szkół; zginął w kampanii wrześniowej 1939 r.

Łażyńska Wanda (*1906) — lekarz, chirurg, kierownik poradni dziecięcej przeciwgruźliczej, asystent oddziału kliniki pediatricznej Uniw. Warsz.; zginęła w czasie powstania warsz. w szpitalu elżbietanek w Mokotowie 29. VIII. 1944.

Łempicki Jan — polonista, filozof, sekretarz redakcji czasopisma „Marchoń”; zmarł z ran odniesionych w walce w czasie powstania warsz. 9. VIII. 1944 na ul. Mianowskiego.

Łempicki Zygmunt (*1886) — germanista, prof. Uniw. Warsz., członek PAU; zginął w obozie w Oświęcimiu 21. VI. 1943 (według innych źródeł 21. V. t. r.).

Łepkyj Bogdan Nestor (*1878) — historyk literatury, prof. Uniw. Jag. w Krakowie, poeta ukraiński i tłumacz; zmarł 21. VII. 1941.

Łęgowski Stanisław — dyrektor Urzędu Morskiego w Gdyni; zamord. jesienią 1939 r. w lasach wejherowskich.

Łęgowski Władysław (*1877) — ks., b. dyr. gimn. w Radowiskach pod Wąbrzeźnem; zginął w obozie.

Łobodowski Karol — właśc. apteki w Radzyminie, działacz społeczny, b. prezes Warsz. Tow. Farmaceut.; zmarł w r. 1943.

Łomień Stanisław ob. Trzebiński Stanisław

Łomnicki Antoni (*1881) — matematyk, prof. Politechn. Lwowskiej; zamordowany 4. VII. 1941 we Lwowie.

Lopatto Józef — działacz społeczny karaimski; zmarł w grudniu 1945 r.

Lopieński Feliks (*1866) — artysta grafik, rzeźbiarz, medalier, b. radny miejski; zmarł w Warszawie w r. 1941.

Lopieński Ignacy (*1865) — artysta malarz i rzeźbiarz; zmarł w Warszawie 20. XI. 1944.

Lopuszański Władysław — bankowiec, dyr. banku, działacz społeczny; zmarł we Lwowie w r. 1940.

Łosiński Bernard (*1865) — ks., proboszcz i dziekan w Sierakowicach na Pomorzu, działacz społeczny i oświatowy; zmarł 22. IV. 1940 w obozie w Sztutowie (Stutthof).

Łotocki Aleksander — prof. historii kościoła na Studium Teologii Prawosł. Uniw. Warsz.

Łoziński — prof. Szkoły Inż. Wawelberga i Rotwanda w Warszawie; zginął.

Łoziński Jan — lekarz; zmarł w szpitalu obozowym w Sztutowie (Stutthof) w r. 1945.

Łoziński Paweł (*1884) — zoolog, prof. tyt. anatomii porównawczej na Uniw. Jag. w Krakowie; zmarł 17. II. 1942.

Łoziński Walery (*1880) — geolog i gleboznawca, prof. tyt. Uniw. Jag.; zmarł w Krakowie 2. V. 1944.

Łubieński Alfred (*1902) — kierownik zakładu ogrodniczego w Zassowie; zginął w walkach partyzanckich 9. IX. 1944.

Łubieński Bernard — naczelnik wydz. Min. Przem. i Handlu, rotmistrz w st. spocz.; zginął w obozie w Oświęcimiu 29. X. 1941.

Łubieński Bogusław (*1893) — agronom, b. patron kółek roln. w Wkp.; zmarł w r. 1941.

Łubieński Tadeusz (*1873) — publicysta, działacz społeczny, właśc. zakładów ogrodn. w Zassowie k. Dębicy, prezes Akcji Katol. diecezji tarnowskiej; zmarł 12. VIII. 1942.

Łuczyński Edmund (*1880) — pedagog, nauczyciel liceum pedagog. w Stanisławowie; zmarł w r. 1940.

Ługowski Władysław (*1901) — prawnik, adwokat, radca prawny Banku Rolnego w Warszawie, działacz społeczny; zamordowany 5. VIII. 1944 r. w Warszawie w Al. Śzucho.

Łukasiak Apolinary (*1888) — chemik, farmaceuta, adiunkt Zakładu Chemii Nieorg. Uniw. Warsz.; zmarł w Warszawie 1. XII. 1942.

Łukasiewiczowa z Dworakowskich Róża — działaczka filantropijna, prezeska Tow. Niewiast Katol.; zmarła we Lwowie w r. 1942.

Łukasik Jan — inż. architekt, specjalista w zakresie konserwacji zabytków; zginął od bomby lotniczej 21. VIII. 1942 w Warszawie.

Łukaszewicz August — ekonomista, wykładowca organizacji transportu w Akademii Handl. w Poznaniu; zginął w obozie w Oświęcimiu 27. V. 1943.

Łukiewicz Aleksander — prof. Gimn. im. Sobieskiego w Krakowie; zmarł 24. VII. 1945.

Łukomski Zbigniew (*1906) — literat, kierownik działu Kultury i Sztuki w „Słowie Pomorskim“ (pscud. Balticus); zmarł w styczniu 1944 r. w Garwolinie.

Łukowiecki Adolf — działacz ludowy (PSL).

Łuniewski Witold — lekarz, psychiatra, docent Uniw. Warsz., prof. Państw. Instytutu Pedagogiki Specjalnej, dyr. szpitala w Tworkach; zmarł 21. I. 1943

Łuński — prezes SO w Warszawie; zmarł w obozie.

Łydko Ludwik — dziennikarz i publicysta grudziądzki; zmarł w r. 1940.

Łyskowski Ignacy ob. Koschembahr Łyskowski Ignacy.

M

Macha Jan — ks., działacz narodowy z Rudy Śląskiej; zmarł w Katowicach w grudniu 1942.

Machalski Józef — artysta dramatyczny; zmarł w r. 1941.

Machalski Tadeusz (*1882) — dyr. gimn. i lic. w Tarnowie; zmarł 8. III. 1945 z ran zadanych przez nacjonalistów ukraińskich.

Macharski Leopold — prawnik, właśc. firmy Hawelka w Krakowie, zbieracz obrazów i starożytności; zmarł wiosną 1945 r.

Macheta Józef — prawnik, sędzia; rozstrzelany we Lwowie w r. 1942.

Machnikowski Bolesław (*1907) — dyr. Biura Pol. Powsz. Tow. Farm., publicysta; zginął w kampanii wrześniowej 1939 r. pod Tomaszowem Lub.

Machnikowski Sylwester — redaktor „Ziemi Leszczyńskiej”; zamordowany.

Maciak Kazimierz — działacz rzemieślniczy, krawiec; zamordowany w r. 1940.

Maciojewicz Stanisław (*1870) — ks., kanonik Kap. wileńskiej, b. poseł do Dumy, na Sejm i senator, działacz narodowy; zmarł w Wilnie 4. I. 1940.

Macieliński Leonard — adwokat, działacz polityczny (Str. Narod.); zmarł w Jasle 1941 r.

Maciesza Aleksander (*1875) — lekarz, działacz społeczny, współzałożyciel i długoletni prezes Tow. Naukowego Płockiego, b. burmistrz i prezes Rady Miejskiej w Płocku; zmarł w Płocku 10. X. 1945.

Mackiewicz Antoni (*1892) — ks., dziekan w Mirze, działacz społeczny; zmarł w ZSRR w r. 1942.

Mackiewiczowa Alicja — admin. „Płomyka”, działaczka konspir.; zamordowana podczas śledztwa.

Macko Wilhelm (*1902) — prawnik, działacz konspir. (pseud. Sędzia); zastrzelony na ul. Warszawy w kwietniu 1942 r.

Maćkowski Zdzisław — pułk. w st. sp., b. starosta radomski i łowicki, działacz polit. i konspir. na terenie Zamojszczyzny; rozstrzelany w r. 1941.

Madejowa — ob. Marynowicz Madejowa.

Madejski Zbigniew — zbieracz pieśni ludowych na Kaszubach i w Wielkopolsce.

Magdański Marian (*1908) — historyk, archiwista, kustosz Archiwum Miejskiego w Toruniu; zmarł w r. 1943.

Maj Tadeusz — inż., prof. gimn. w Radomiu; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1943.

Majchrzycki Antoni (*1898) — prof. gimn., historyk, działacz społeczny; zmarł w ZSRR w listopadzie 1941 r.

Majewski Stefan — (*1890) — inż. arch., konserwator zabytków, artysta malarz; zmarł z ran otrzymanych w oblężonej Warszawie 27. IX. 1939.

Majgier Józef (*1906) — polonista, prof. II gimn. w Stanisławowie; zamordowany w 1941 r.

Majka — wykł. łaciny w gimn. Reja w Warszawie; zginął w czasie powstania warsz. w r. 1944.

Maklakiewicz Franciszek (pseud. Izbicki) — muzyk, kompozytor; zginął we wrześniu 1939 r.

Makowiecki Jerzy — inż. architekt, działacz Stron. Dem., zast. szefa Biura Inform. i Prop. Kom. Gł. AK; zam. w 1944.

Makowski Arnold (*1876) — inż. gór., geolog PIG, prof. geologii i paleontologii WWP w Warszawie; zmarł 10. IX. 1943

Makowski Henryk — przemysłowiec; zmarł w więzieniu w Kruszwicy w r. 1945.

Makowski Kazimierz — adwokat warsz.; zamordowany w obozie w Mauthausen w listopadzie 1940 r.

Makowski Wacław — prawnik, b. marszałek Sejmu, prof. prawa państw. na Uniw. Warsz., b. dziekan; zmarł w Bukareszcie 28. XII. 1942.

Makowski Zygmunt — księgarz; zmarł w r. 1942.

Mańko Stefan (*1911) — gleboznawca terenowy wydz. gleboznawczego PINGW w Puławach; zamordowany w obozie w Oświęcimiu w r. 1941.

Maksymowiczowa z Niwelińskich Adela — kierowniczką szkoły powszechnej w pow. śniatyńskim; zamordowana w obozie w Majdanku w sierpniu 1943 r.

Makuch Stanisław — działacz ludowy (wiciowy) z pow. bocheńskiego.

Malanowicz Stębowska Maria — autorka wspomnień o żeromskim; zastrzelona w czasie strzelaniny w barze „Za Kotarą“ w Warszawie 8. X. 1943.

Malczewski Wacław — dziennikarz, redaktor i wydaw. tyg. sportowego „Kolarz i motocyklista“; zmarł w Warszawie w marcu 1941 r.

Maleszewski Jagrym Janusz (*1879) — pułk, w st. spocz., b. komendant gł. Policji Państw., senator; zmarł w r. 1942.

Malewski Augustyn — działacz warmiński; zamordowany.

Malicki Tadeusz (*1892) — artysta malarz i literat, nauczyciel, założyciel i długoletni dyr. sanatorium ZNP w Zakopanem, wiceprezes Zarządu Gł. PTT; zmarł 4. X. 1943.

Malinowska Janina — naucz. szkoły powszechnej w Warszawie, działaczka oświatowa i syndykalistyczna; zmarła w obozie w Oświęcimiu 26. I. 1944 r.

Malinowski Bronisław (*1884) — etnolog i socjolog, badacz Oceanii, prof. Uniw. w Londynie; zmarł 16. V. 1942 w New Haven w Stanach Zjedn.

Malinowski Józef (*1889) — ks. kanonik, prof. Sem. Duch. w Płocku; zmarł.

Malinowski Michał (*1887), ks. TJ; zamordowany w obozie w Dachau w r. 1942.

Malinowski Stefan (*1887) — artysta muzyk, kompozytor, współprac. Pol. Radia; zmarł w r. 1944.

Malinowski Tadeusz (*1888) — gen. brygady; zmarł w r. 1939 (?).

Malsburg Karol (*1856) — zootechnik, emeryt. prof. hon. hodowli zwierząt Politechn. Lwowskiej, honor. prezes Pol. Tow. Zootechnicznego; zmarł w r. 1942.

Małachowska Gerzbakowa Zofia — artystka malarka po- znańska; zmarła w Krakowie w r. 1942.

Małachowski Roman — prof. chemii organicznej Uniw. Lwowskiego; zginął w Warszawie w czasie powstania 1944 r.

Małaczyński Władysław — prezes Sądu, działacz społecz- ny; zmarł we Lwowie w r. 1944.

Małczyński Romuald (*1891) — działacz samorządowy i spółdzielczy; zmarł w Lublinie 25. VIII. 1945.

Małecka Kate — literatka, tłumaczka; zmarła w listopa- dzie 1942 r.

Małecki Justyn — działacz ludowy, pułkownik, gł. ins- pektor Batalionów Chłopskich, publicysta (pseud. Alojzy Ho- rak); rozstrzelany w Stefanowie k. Piaseczna w lutym 1943 r.

Małorski Władysław — pedagog, prof. gimn., zmarł 30. V. 1944 w więzieniu.

Małuja Michał — prof. gimn. w Radomiu; zginął w obo- zie w Oświęcimiu w r. 1941.

Mamczar Kazimierz (*1891) — nauczyciel, działacz oświatowy i socjalistyczny, radny m. st. Warszawy; zginął w obozie w Oświęcimiu w sierpniu 1941 r.

Manduk Wacław — farmaceuta, właśc. apteki w War- szawie, b. prezes Warsz. Tow. Farmaceutycznego, działacz społeczny; zmarł śmiercią tragiczną 1. VIII. 1945.

Manitius Gustaw (*1880) — pastor ewangelicki, senior zboru w Poznaniu; rozstrzelany w Poznaniu na forcie VII w styczniu 1940 r.

Manitius z Nałęczę Socharskich Elżbieta (*1914) — ar- tystka malarka; zginęła w czasie powstania warsz. 2. IX. 1944.

Mańkowski Alfons (*1870) — ks. prałat, proboszcz w Lemborgu, historyk, prezes Tow. Nauk. Toruńskiego, czło- nek PAU; zginął w obozie 12. II. 1941.

Mann Zygmunt (*1907) — historyk, archiwista w Arch. Ośw. Publ.; zginął w obozie w Oświęcimiu w styczniu 1942 r.

Manteuffel Edward (*1908) — artysta-grafik, pper. rez.,
Manteuffel Józef — lekarz, chirurg, b. komendant szpitala wojsk. w Łodzi, działacz społ.; zmarł w ZSRR w r. 1945.

Manteuffel Marian (*1870) — skarbowiec, bankowiec i publicysta, b. wiceminister Skarbu; zmarł w r. 1943.

Mar Marian Stanisław — dziennikarz, współprac. „Kuriera Porannego“; zamordowany w 1942 r.

Maran Władysław — ks., dziekan sandomierski; zmarł w Mławie w r. 1944.

Marchlewski Leon (*1869) — chemik, prof. Uniw. Jag., b. rektor, wiceprezes PAU, b. dyr. PINGW w Puławach, członek zarządu PSL; zmarł w Krakowie 17. I. 1946.

Marchwicki Władysław (*1874) — inż. technolog, b. dyr. dep. Min. Kom.; zmarł w r. 1942.

Marchwicki Wojciech (*1883) — działacz ludowy, członek rady nac. PSL; zmarł w Bieżanowie 7. X. 1945.

Marciniczyk Jan (*1881) — literat, major, poeta; zamordowany w obozie w Oświęcimiu 16. II. 1941.

Marcinek Józef — wyższy urzędnik Dyr. Lasów Państw., działacz społeczny i oświatowy w Tarnopolu, ekonomista; zamordowany w r. 1939.

Marciniakowa Renata (*1918) — dziennikarka, współred. „Kuriera Codziennego“; zmarła 17. XI. 1945 w Warszawie.

Marcinkowska Jadwiga — literatka, tłumaczka; zginęła w wypadku tramwajowym w Warszawie w r. 1942.

Marcinków Michał — inż., prof. gimn. chem.-garb. w Radomiu; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1941.

Marczak-Oborski Michał (*1880) — bibliotekarz, historyk, etnograf, działacz oświatowy, kierownik Bibl. Tarnowskich w Dzikowie; zmarł 18. XI. 1945.

Mardkowicz Aleksander — poeta i pisarz karaimski, red. czasop. „Karaj Awazy“ i „Głos Karaimski“, autor słownika karaimsko-polskiego; zmarł w Łucku 5. IV. 1944.

Maresz Aleksander (*1890) — matematyk, prof. Szkoły Morskiej w Gdyni; zmarł w obozie w Dachau 23. X. 1941.

Maresz Tadeusz (*1895) — prof. gimn., wicedyr. zakładu w Rydzninie, historyk, organizator ZHP, haremistrz RP; zmarł w obozie jeńców w Niemczech od bomby lotniczej 29. IX. 1944.

Margolis Aleksander — lekarz, dyr. szpitala na Radogoszczu w Łodzi; zamordowany.

Marjański Józef — ks. ze zgromadzenia werbistów, długoletni misjonarz w ośrodkach polsk. w Argentynie; zmarł w Rybniku 23. III. 1940.

Markiewicz Marian — dyr. Galicyjskiej Fabryki Papieru w Czańcu; zamordowany w Miechowie 26. X. 1944.

Markiewicz Stanisław — lekarz, okulista wileński; zginął od bomby.

Markinówna Elstera — asystentka przy katedrze psychologii Uniw. Warsz.; zamordowana w Warszawie.

Markowski Mieczysław (*1878) — mgr. farmacji, prezes „Sokoła“, burmistrz m. Piaseczna; rozstrzelany na Palmirach pod Warszawą 21. VI. 1940.

Martyniak Czesław (*1906) — prawnik, docent Uniw. Jag., zast. prof. na katedrze teorii i filozofii prawa Kat. Uniw. Lubelsk.; zamordowany 23. XII. 1939 na zamku w Lublinie.

Martynowiczówna Aleksandra — pedagog, naucz. rysunk., hist. sztuki, działaczka społeczna; rozstrzelana w czasie powstania warsz. w sierpniu 1944 r.

Marszałek Józef — działacz ludowy (org. „Siew“) i konspir., gen. sekretarz Banku Rolnego; zginął w obozie w Majdanku w marcu 1942 r.

Martyszewski Paweł — lekarz, fizjolog, dyr. Sanatorium Sejmikowego w Otwocku; zamordowany w grudniu 1944 r. w Otwocku.

Marusarzówna Helena — wicemistrzyni narciarska Polski; rozstrzelana w więzieniu w Tarnowie 1940 r. jako kurierka.

Maryewski Roman (*1899) — dziennikarz, b. red. nac. „Małego Dziennika“; zmarł w Warszawie 6. II. 1946.

Marynowicz Madejowa Stefania (*1890) — artystka operowa; zmarła w Krakowie 31. VII. 1945.

Marzec Adam — działacz ludowy; zmarł w Jadownikach k. Brzeska.

Marzysz Bronisław — pedagog, członek zarządu ZNP.

Marzysz Kazimierz — działacz społeczny, prezes oddz. garwolińsk. ZNP.

Masłowski Marian (Ludwik ?) — inż., dyr. PKO w Zamościu, zoolog; zamordowany w obozie.

Masłowski Wacław — artysta malarz poznański; zmarł w więzieniu w Sandomierzu.

Masny Jan (*1886) — ks., proboszcz w Rogowie śl., działacz społeczny; zmarł w Katowicach 5. XI. 1945.

Massonius Marian (*1862) — prof. hist. filozofii Uniw. Wileńsk.; zmarł w Wilnie we wrześniu 1945 r.

Mastek Mieczysław — działacz socjalistyczny (PPS); zmarł w Londynie w maju 1942 r.

Maszkiewicz Mieczysław — artysta dramatyczny.

Masztalerz Kazimierz — pułk., ostatnio dow. 18 p. uł.; poległ w szarży nad Wisłą we wrześniu 1939 r.

Maszyńska Stanisława — artystka malarka; zginęła w czasie powstania warsz. 24. VIII. 1944.

Maszyńska Halina — artystka malarka i nauczycielka muzyki; zamordowana w Warszawie w czasie powstania 24. VIII. 1944.

Maszyński Julian (*1882) — artysta dramatyczny i operetkowy, literat (pseud. Julian Krzewiński); zmarł w Warszawie w r. 1942.

Maszyński Mariusz (*1887) — artysta dramatyczny; zamordowany w czasie powstania warsz. 6. VIII. 1944 przy ul. Wawelskiej (24. VIII. na Chłodnej ?).

Maślak Eugeniusz — asystent Zakładu anatomii Akad. Weter. we Lwowie; zginął w ZSRR.

Maślanka Marcin — inż., działacz ludowy; zmarł we Lwowie 1940 r.

Matakiewicz Maksymilian (*1875) — inż., prof. Polit.

Lwowsk., b. min. Robót Publ., członek Ak. Nauk. Techn.; zmarł 3. II. 1940 we Lwowie.

Mateja Stefan — sędzia; zginął w czasie powstania warsz. 1944.

Maternowska Irena (*1898) — prof. nauki o środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego na Uniw. Warsz.; zginęła w Warszawie na Pawiaku w 1942 r.

Mathison Miron — fizyk, doc. fizyki teoret. na Uniw. Warsz.; zmarł w Cambridge w Anglii w r. 1940.

Matjasik Jan — publicysta, dziennikarz, b. redaktor „Głosu Narodu”; zginął w więzieniu w 1943 r.

Matkowski Andrzej — prawnik, adwokat, działacz ludowy; rozstrzelany w Warszawie w r. 1942.

Matoga Witold — prezes Domu Polskiego w Bukareszcie; zmarł tamże w r. 1942 lub 1943.

Matras Wacław — rolnik, z pow. biłgorajskiego, działacz polityczny i społeczny; zmarł w obozie w Niemczech.

Matusik Stanisław — działacz polityczny i ludowy (PSL), b. red. „Nurtów”; zmarł.

Matuszewski Franciszek — ks., proboszcz z Góry; zamordowany.

Matuszewski Kazimierz — prawnik, asystent Uniw. Pozn.; zginął pod Łowiczem w kampanii wrześniowej 1939 r.

Matuszewski Tadeusz (*1895) — agronom, docent bakteriologii rolnej, adiunkt SGGW; zmarł w obozie w Niemczech 1945 r.

Matyniecki — prawnik, działacz konspir. (pseud. Nastek), kpt. w sztabie AL; zginął podczas powstania warsz. na Starym Mieście 26. VIII. 1944.

Matysik Stanisław — działacz ludowy (PSL) i wiciowy z Krakowskiego.

Mazur Władysław — pedagog, dyr. Seminarium Naucz. w Sosnowcu; zmarł w obozie w Mauthausen-Gusen w 1941 r.

Mauersberger Jan (*1877) — ks., działacz społeczny, kapelan i wielokrotny prezes Zw. Harc. Polskiego, kanclerz Kurii Polow. WP; zginął w sierpniu 1942 r.

Maurizio Adam (*1862) — botanik, prof. hon. nauki o środkach spoż. Uniw. Warsz.; zmarł w 1940 r. w Szwajcarii.

Mayer Antoni — prawnik, wykładowca Ak. Gór. w Krakowie, b. prezes Urzędu Gór.; zginął w obozie w Sachsenhausen 24. XII. 1939 r.

Mayer Zbigniew — historyk prawa; zmarł.

Mayer Władysław (*1870) — prawnik, długoletni sędzia Sądu Najwyż. w Warszawie; zmarł w Radomsku 1941 r.

Mayzel Jan Szczęsny (*1894) — prawnik, poeta, działacz syndykalistyczny, kierownik Biura Pow. Cywilnych do Mięszanego Trybunału Polsko-Niemieckiego w Paryżu; zmarł w kwietniu 1944 r.

Mayzner Tadeusz — kierownik chórów dziecięcych, pedagog, wizytator Min. WR i OP; zmarł w Warszawie wr. 1939.

Maza Jan — działacz warmijski, nauczyciel szkoły polskiej w Szafaldzie; rozstrzelany w obozie Hohenbrück pod Królewcem 24. II. 1940.

Mazanowski Mikołaj (*1861) — pedagog, historyk literatury, literat; zmarł w Krakowie 26. I. 1944.

Mazela Jan (*1883) — ks., proboszcz w Jeleńcu, działacz na terenie Mazurów, ziemi Złotowskiej i Człuchowskiej; zamordowany w r. 1939 w Radzimiu.

Mazerski Jan — ks., salezjanin, biblista, lektor języków wschodnich Uniw. Jag.; zginął w czasie powstania warsz. 31. VIII. 1944.

Mazur Edward (*1881) — dyr. Kasy Oszczędności m. Podgórze; zmarł 4. I. 1942 r. w Podgórzu.

Mazur Władysław — pedagog, nauczyciel szkoły powszechnej na wsi Stara Huta (pow. łukowski), działacz konspir.; zamordowany w r. 1943.

Mazur Władysław — pedagog, dyr. Seminar. Naucz. w Sosnowcu; zmarł w obozie w Mauthausen-Gusen w r. 1941.

Mazurek Franciszek (*1904) — ks., prof. Sem. Duch. w Kielcach; zmarł w obozie w Dachau 19. IX. 1942.

Mazurkiewicz Franciszek — działacz ludowy (PSL) z pow. sanockiego.

Mazurkiewicz Karol (*1881) — ks., historyk, kanonik kapituły Poznańskiej, pedagog, prof. Sem. Duch. i WSH w Poznaniu, prezes Komisji Teolog. Tow. Pozn. Przyj. Nauk; zamordowany w obozie w Dachau 14. X. 1942.

Mazurkiewicz Stefan (*1888) — matematyk, prof. Uniw. Warsz., ostatnio prorektor, współredaktor „Fundamenta Mathematicae”, czł. PAU; zmarł w Grodzisku Mazow. 19. VI. 1945.

Mazurski Marcin — kierownik szkoły powsz. w Bóbrce, działacz oświatowy; zginął w Katyniu w r. 1941.

Mazy — działacz mazurski; rozstrzelany w obozie w Hohenbrück pod Królewcem 21. II. 1940.

Mąciór Tomasz (*1897) — ks., pallotyn, b. prowincjał, działacz społeczny na Polesiu; zginął tamże w r. 1943 (?).

*Mączak Franciszek (*1898) — geograf, prof. gimn. i lic. Krzemienieckiego; zamordowany w Krzemieńcu 1941 r.

Mączewski Przemysław (*1879) — literat, polonista, dziennikarz, redaktor „Dziennika Białostockiego”; zmarł w r. 1942 po opuszczeniu więzienia.

Mączewski Stanisław (*1892) — lekarz, ginekolog, docent Uniw. Lwowsk., dyr. Zakładu Położniczego; zamordowany 4. VII. 1941 we Lwowie.

Mączka Czesław — ks., dominikanin, prowincjał oo. dominikanów, kaznodzieja i teolog.

Mączyńska Czerska z Rybczyńskich Maria (*1883) — literatka; zmarła w Krakowie 11. VI. 1944.

Mączyński Kazimierz — bibliotekarz CBW w Warszawie; zmarł w ZSRR.

Mączyński Mieczysław — gen. dyr. dóbr żywieckich, długoletni działacz i prezes oddziału Babiogórskiego i wiceprezes zarządu gł. PTT w Krakowie oraz TSL w Żywcu; zamordowany w obozie w Mauthausen 4. XI. 1940.

Mączyński Władysław — ks., prof. gimn. w Białej, działacz społeczny i spółdzielczy, redaktor „Tygodnika Bielsko-Bialskiego”, ostatnio proboszcz w Borku Fałęckim p. Krakowem; zamordowany w obozie w Oświęcimiu w r. 1941 (1943).

Mączyński Zygmunt — muzyk, pedagog; rozstrz. w 1939.

Mąkowski Władysław (*1885) — ks., historyk, b. poseł na Sejm RP, kanonik katedralny plocki, dyr. Archiwum i Biblioteki Diecezjalnej w Płocku; zmarł w Kielcach 26. III. 1945.

Mechowicka Kamila — kierowniczką wypoż. Biblioteki Publiczn. m. st. Warszawy; zmarła w r. 1940.

Mechówna Jadwiga — śpiewaczka i nauczycielka śpiewu, b. artystka Opery Warsz.; zmarła w Milanówku 9. XII. 1945. 1945.

Meisnerowski Zenon — lekarz, asystent Zakładu Anatomii Uniw. Poznańsk.; stracony w Poznaniu.

Meizłowa Helena — bibliotekarka Biblioteki Tow. Krzewienia Oświaty w Łodzi; zmarła w Warszawie.

Mellerowicz Kazimiera (*1871) — nauczycielka i autorka podręcznika języka francuskiego; zmarła w Borownie pod Częstochową 26. XI. 1944.

Melnarowicz Stanisław (*1910) — inż. agronom, instruktor Małopol. Tow. Roln.; zamord. pod Samborem w r. 1944.

Meloch Maksymilian — historyk, em. asystent Archiwum Miejskiego w Warszawie; zamord. w Białymstoku w r. 1941.

Mencel Wojciech (*1923) — poeta, współpracownik konspir. pisma literackiego „Sztuka i Naród”, (pseud. Paweł Janowicz); zginął w powstaniu warsz. 1944 r.

Mendys Michał — archiwista, dyr. Arch. Skarbowego w Warszawie; zginął w czasie powstania warsz. od pocisku arm. 29. IX. 1944.

Merkisz Marian (*1888) — ppułk., b. komendant Korpusu Kadetów w Rawiczu; zginął 23. VIII. 1944 podczas powstania warsz. od pocisku arm.

Merkłajn — ks., kapelan szpitala Dzieciątka Jezus w Warszawie; zamordowany w więzieniu.

Meszyński Leszek (*1902) — inż. architekt, specjalista od zdobienia wnętrz, artysta malarz; zamordowany w obozie w Oświęcimiu 18. III. 1943.

Metallmann Joachim (*1889) — filozof; docent Uniw. Jag.; zmarł w obozie w Mauthausen w r. 1942.

Meyer Stefan (*1888) — inż. architekt, działacz społeczny na terenie Podhala, mjr rez.; zmarł w obozie w Oświęcimiu w marcu 1943.

Meysztowicz Aleksander (*1863) — polityk, ekonomista, b. członek ros. Rady Państwa, b. prezes tymcz. Rząd. Litwy Środk., b. minister sprawiedliwości; zmarł w Watykanie w r. 1943.

Męczykowski — pedagog, prof. gimn. im. Kopernika w Bydgoszczy; rozstrzelany w r. 1939.

Mękicki Rudolf (*1887) — artysta grafik, muzeolog, kustosz Muzeum im. Jana III. we Lwowie; zmarł tamże 21. VIII. 1942.

Mężnicki Jan (*1874) — bankowiec, dyr. P. Banku Rolnego; zmarł w Machorach (woj. kieleckie) 18. III. 1943.

Mężnicki Józef (*1878) — kanonik, dziekan parafii w Kole, działacz spółdzielczy; zamordowany w obozie w Oranienburgu 28. X. 1940.

Mężyńska Helena — działaczka konspirac. (pseud. Bogna); rozstrzelana w Warszawie 26. VII. 1944.

Miączyńska ze Strzeleckich Helena (*1878) — nauczycielka śpiewu z Poznania; zmarła 1. I. 1942 w Krakowie.

Micewicz Stanisław — inż., b. prof. Wyższ. Szkoły Inż. Wojskowej w Warszawie, ostatnio nacz. fizyk firmy Giesche w Katowicach; zmarł w obozie w Majdanku 20. VI. 1943.

Michaelis de Henning Eugeniusz (*1863) — gen. w st. spocz., b. wiceminister spraw wojsk., literat (pseud. Nowakowski); zamordowany w r. 1939.

Michalak Antoni — artysta-malarz; zginął w pow. hrubieszowskim w r. 1943.

Michalak Józef (*1875) — ks., kanonik katedry plockiej, prof. Sem. Duch. w Płocku, teolog, wydawca nowego rytuału polskiego; zmarł w więzieniu w Działdowie.

Michalkiewicz Kazimierz (*1865) — biskup sufragan wileński, b. administr. diecezji; zmarł w Wilnie 16. II. 1940.

Michalski Jan Nepomucen (*1889) — księgarz, wydawca, współwłaściciel księg. Trzaska, Evert i Michalski w Warsza-

wie; zmarł w obozie w Frankfurcie n. Menem w końcu lutego 1945.

Michalski Stanisław (*1900) — adiunkt Akademii Weter. we Lwowie; zginął w Katyniu w r. 1941.

Michalski Wilhelm — ks. ze zgromadz. oo. misjonarzy, prof. studium biblijnego Starego Testamentu w Uniw. Warsz.; zmarł w Warszawie w r. 1942 lub 1943.

Michalski Władysław (*1892) — inż. architekt, wykładowca Politechn. Warsz.; zabity w czasie powstania warsz. 28. IX. 1944.

Michałkiewicz Mieczysław — działacz ludowy, b. poseł na Sejm, prof. gimn. w Poznaniu; zmarł w Neuburg 13. V. 1945 po opuszczeniu obozu w Flossenbürg w Bawarii.

Michalowicz Czesław (*1892) — ks., proboszcz w Poznaniu, działacz społeczny, redaktor tygodn. „Robotnik“, długoletni sekretarz gen. Związku Katol. Robotn. Polskich; zamordowany na forcje VII w Poznaniu jesienią 1939 r.

Michałowska Helena — lekarka, ordynator szpitala ginekolog. w Warszawie, działaczka syndykalistyczna; zginęła w czasie powstania warsz. 1944 r.

Michałowski Lucjan (*1883) — architekt poznański; zmarł w Poznaniu w r. 1943.

Michalowski Stefan (*1885) — właściciel Zakład. Chem.-Przem. „Centrolina“, działacz na terenie Śląska; zamordowany w Magdalence pod Warszawą 28. V. 1942.

Michejda Karol (*1880) — ks. pastor, długoletni dziekan i prof. teologii na Uniw. Warsz.; zmarł w Wiśle 30. VII. 1945.

Michejda Władysław — prawnik, adwokat w Katowicach; zamordowany w obozie w Oświęcimiu w r. 1944.

Michejdowa z Zaleskich Stefania — działaczka oświatowa i filantropijna śląska; zmarła w obozie w Oświęcimiu w listopadzie 1942 r.

Michnikowski Józef (*1872) — ks., dziekan w Pułtusk; zmarł tamże.

Michoń Jan — dyr. poczty polskiej w Gdańsku; poległ tamże jako dowódca obrony budynku poczty 1. IX. 1939.

Miciński Bolesław — literat, asystent przy katedrze filozofii Uniw. Warsz., naczelnik wydziału literackiego w Pol. Radio; zmarł 31. V. 1943 w Grenobli we Francji.

Miechowski Zygmunt — historyk sztuki, kustosz Muzeum Starej Warszawy w domu Baryczków w Warszawie; zginął w czasie powstania warsz. 25. IX. 1944 od pocisku artyl.

Miegoń Stanisław — ks., major, kapelan maryn., działacz oświatowy i społeczny na Pomorzu; zmarł w obozie w Dachau 15. X. 1941.

Miernik Józef — matematyk, dyr. III gimn. i liceum Miejskiego w Warszawie, członek Zarządu Gł. TNSW; rozstrzelany w październiku 1943 r. w Warszawie.

Miernowski Jan — poeta, krytyk literacki, prof. w Gimnazjum Emilii Plater w Warszawie; rozstrzelany naforcie na Włochach pod Warszawą podczas powstania warsz. 7. VIII. 1944.

Migacz Józef — geograf i pedagog, długoletni wychowawca młodzieży w N. Sączu; rozstrzelany 10. VII. 1944.

Migowa z Gancwohlów Jadwiga (*1896) — dziennikarka, recenzentka teatr. „Kuriera Czerwonego“, zginęła w obozie w Ravensbrück w r. 1942.

Migusiński Emil — dziennikarz; zmarł.

Mijkowski Franciszek (*1907) — asystent fizjologii w SGGW w Warszawie; zamordowany w Katyniu w r. 1941.

Mika Ernest — działacz orawski, nauczyciel szkoły powsz. na Orawie, zbieracz pieśni ludowych, autor „Pieśni Orawskich“; zamordowany w obozie w Oświęcimiu 11. XI. 1941.

Miklaszewski Bolesław (*1871) — chemik, prof. technologii i rektor SGH, b. dyr. dep. szkół wyższych i minister WR i OP; zmarł 1. IX. 1941.

Miklaszewski Jan — leśnik, prof. zarządzania lasów i rektor SGGW, b. dyr. Dep. Leśnictwa Min. Rolnictwa; zmarł 5. II. 1944 (pod obcym nazwiskiem).

Miklaszewski Wacław — lekarz, ginekolog w szpitalu ss. elżbietanek w Poznaniu; zmarł w obozie w Dachau w r. 1943 (?).

Miklaszewski Wilhelm — nacz. sądu grodzk. w N. Sączu; zamordowany podczas śledztwa 4. III. 1942.

Mikowa z Machayów Józefa — działaczka narodowa na Orawie; zmarła w Krakowie w więzieniu 14. X. 1942.

Mikulski Karol (*1921) — lekarz, psychiatra, b. asystent Uniw. Warszaw., wicedyr. szpitala psychiatr. w Gostyninie; zmarł tamże w r. 1940.

Mikulowski Andrzej — anglista, asystent Uniw. Warsz.; popełnił samobójstwo (?) w Alei Szucha w Warszawie w r. 1943.

Mikulowski Tadeusz (*1884) — pedagog, germanista, prof. gimn., b. wizytator szkół, dyrektor liceum w Zamościu, działacz społeczny i polityczny (Stron. Nar.), wiceprezes TNSW; zginął 16. VIII. 1944 na Pawiaku w Warszawie.

Mikusinski Kazimierz — wykładowca na Uniw. Pozn.; zmarł w Krakowie w r. 1943.

Milbrandt Mieczysław (*1915) — filozof, asystent Uniw. Warsz.; zginął jako żołnierz podczas powstania warsz. 8. VIII. 1944 w szturmie na Sejm.

Millak Henryk (*1893) — ppułk., lekarz, bakteriolog; zginął w Katyniu w r. 1941.

Millak Jan (*1887) — prawnik, adwokat warszawski; zginął w Oświęcimiu w grudniu 1940 r.

Millak Stanisław (*1890) — prawnik b. nacz. wydz. w MSZ, adwokat i notariusz w Włodawie; zginął w r. 1939.

Millakowa z Jankowskich Anna — działaczka społeczna, prezeska Białego Krzyża; zmarła w Indiach.

Milczarski Walenty — b. aptekarz, weteran 1863; zmarł w Warszawie w r. 1942.

Mileski Wacław (*1872) — chemik, filozof, wicedyrektor Instytutu Nauk. Organizacji i Kierownictwa w Warszawie, b. redaktor „Przeglądu Organizacji“, b. wyd. „Przyrody“ i „Naokoło Świata“; zginął w r. 1940 (?).

Mileski Witold (*1904) — prawnik, b. kierownik Biura Pol. Tow. Tatrzańskiego, sekretarz redakcji „Wierchów“; zginął w r. 1940 (?).

Milewski Ludwik — farmaceuta, właśc. apteki w Poznaniu, zmarł w Gorlicach 17. V. 1940.

Milko Julian — dziennikarz, członek redakcji IKC; zmarł w Krakowie w r. 1941.

Miller Romuald — architekt, prezes Stow. Architektów RP, wiceprezes Stron. Demokr., prezydent KRN 1944, wiceprezydent 1945 (pseud. Jakub Jasiński); zmarł 29. VII. 1945.

Milaszevska z Jentysów Wanda (*1894) — powieściopisarka i nowelistka; zamordowana w czasie powstania warsz. 10. VIII. 1944.

Milaszewski Stanisław (*1886) — poeta, tłumacz; zamordowany podczas powstania warsz. 10. VIII. 1944.

Milaszewski Stefan (*1905) — sędzia SO w Łucku; zginął w obozie w Oświęcimiu 17. I. 1941.

Milkowski Stanisław — pisarz i publicysta ludowy, wiceprezes „Wici“, działacz konspiracyjny; zginął.

Minder Izidor — prawnik, adwokat; zmarł w ZSRR.

Minkiewicz Romuald (*1878) — biolog, literat, prof. WWP w Warszawie, kierownik Zakładu Biologii Ogólnej w Instytucie Nenckiego Tow. Nauk. Warsz.; zmarł z ran w szpitalu podczas powstania warsz. 24. VIII. 1944.

Minkiewicz Stanisław (*1877) — entomolog, kierownik wydziału ochrony roślin w Państw. Instyt. Gosp. Wiejsk. w Puławach, docent Uniw. Wileńsk., b. asystent Uniw. Jag. i Akad. Roln. w Dublanach; zmarł 2. II. 1944 w Puławach.

Minkowski Anatol (*1892) — dyr. Pol. Instytutu Rozrachunkowego, b. wicedyr. Dep. Obrotu Pieniężn. w Min. Skarbu, wicepr. Związku Strzeleckiego, długoletni prezes Unii Zw. Prac. Umysł., ppłk. w st. spocz.; zginął we wrześniu 1939.

Mińska z Löwenthalów Alicja (*1879) — działaczka społeczna i filantropka; zginęła podczas powstania warsz. 13. VIII. 1944 w klasztorze ss. felicianek na Lesznie.

Mintowt Czyż Jan — pułk. lekarz, b. szef szpitala Min. Spr. Wojskowych; popełnił samobójstwo w Londynie w 1944.

Miontk Antoni — kupiec z Pucka, działacz społeczny i gospodarczy; zginął w końcu 1939 r.

Mirau — lekarz, działacz pomorski; zamord. w obozie.

Miriam ob. Przesmycki Zenon.

Mirski Józef ob. Kretz Józef.

Mirski Kazimierz — rolnik, b. poseł na Sejm, działacz społeczny i polit.; zginął w obozie w Oświęcimiu w 1942.

Mirski Światopełk — ks. TJ, prof. gimn. oo. jezuitów w Wilnie; rozstrzelony w Połocku w r. 1942.

Mischke Tadeusz — lekarz i literat zakopiański, wydawca czasop. eugenicznego; zmarł.

Misiórski Antoni (*1891) — ks., proboszcz z Sulejowa; zmarł w obozie w r. 1941.

Miszewska Zofia (*1910) — dziennikarka, literatka, współprac. pism warsz.; zginęła podczas powstania warsz. od bomby lotniczej w Mokotowie.

Miszewski Włodzimierz — działacz socjalistyczny (PPS), mjr. AK; poległ podczas powstania warsz. w akcji na Starym Mieście 23. VIII. 1944.

Miszke Zbigniew (*1881) — radca MSZ, konsul RP w szeregu krajów, ostatnio w Kurytybie (Brazylia); zmarł w Warszawie 9. XI. 1944.

Mitkowski Władysław (*1914) — radiotechnik, działacz wśród młodzieży, instruktor harcerski; zamordowany w Krakowie 24. VI. 1942.

Mittelstaedt Edward — lekarz łódzki; zmarł.

Mizeria Włodzimierz — współpracownik PIG; zaginął w r. 1944.

Mizerski Mieczysław — ichtiobiolog; zamordowany w Warszawie w r. 1942 przez bandytów.

Młeczko Stanisław (*1855) — literat, tłumacz Iliady i Odyssei; zmarł 7. XI. 1943 w pow. przemyskim.

Młeczko Wincenty — prawnik, radca Izby Skarb.; zmarł w Szczawnicy w r. 1943.

Młodnicki Adam — inż., literat, działacz społeczny; zmarł we Lwowie w r. 1941.

Młodochowski Józef (*1891) — ks., prałat, rektor Instytutu Polskiego w Rzymie; zmarł tamże 24. VIII. 1943.

Młot Fijałkowski ob. Fijałkowski Młot Czesław.

Mnich — asystent chemii Uniw. Jag.; rozstrzelany wiosną 1944 r.

Mniszchówna Helena ob. Radomyska Helena.

Mocarski Zygmunt (*1894) — bibliotekarz i bibliofil, dyrektor Biblioteki im. Kopernika i sekretarz gen. Towarzystwa Naukowego w Toruniu; zmarł w Warszawie 16. IX. 1941.

Moczulski Franciszek (*1880) — inż., naczelnik wydz. drogowego w Dyrekcji PKP w Chełmie, prof. Państwowej Szkoły Mierniczej i Drogowej w Kowlu; zmarł 26. III. 1945.

Moczyński Zygmunt (*1871) — dyrygent chorów, organista, kompozytor, emeryt, prof. muzyki; zamordowany 17. IV. 1940 w Bydgoszczy.

Modelski Zygmunt (*1884) — b. prof. Korpusu Kadetów w Rawiczu, mjr. w st. spocz., działacz oświatowy i społeczny; zmarł w obozie w Oświęcimiu 4. IV. 1942.

Modrakowski Jerzy (*1875) — farmakolog, prof. Uniw. Warsz. i jego rektor (1939), członek PAU, b. dyrektor Państw. Instytutu Farmaceutycznego; zmarł we Wrocławiu 15. VI. 1945.

Modrzejewski Józef — inż., b. dyr. gazowni w Lublinie; zmarł w r. 1939.

Modrzejewski Teofil — literat; zmarł w styczniu 1943 r.

Modrzejewska z Bobrowskich Janina — działaczka oświatowa; zamordowana w obozie w Majdanku 17. V. 1943.

Modzelewski Adam (*1875) — ogrodnik, miłośnik i hodowca roślin; zmarł 18. VII. 1945 w Komorowie pod Warszawą.

Modzelewski Adolf (*1862) — ks., prałat Katedry płockiej, b. prof. i wicerektor Sem. Duch. w Płocku; zmarł w drodze do więzienia w Działdowie.

Mogilnicki Tadeusz — lekarz, dyr. Szpitala Anny Marii w Łodzi; zamordowany.

Mogiła-Stankiewicz Zdzisław — prawnik, adwokat, dziekan Izby Adwokackiej we Lwowie, działacz ludowy; zmarł w ZSRR w r. 1941.

Mokrzycki Antoni — lekarz dentysta, działacz społeczny, członek rady centr. Zrzeszeń Dentystów; zamordowany w Warszawie w r. 1943.

Mokrzycki Jan — dziennikarz, sekretarz miesięcznika „Prasa”; rozstrzelany w czerwcu 1943 r.

Mokrzycki Marian — dyr. Szkoły Handlowej w Warszawie, prezes Tow. Krzewienia Wiedzy Handl.; poległ jako dowódca kompanii w czasie powstania warsz. 1944 r.

Molendziński Kazimierz — historyk sztuki, bibliotekarz Muzeum Narod. w Warszawie; poległ w kampanii wrześniowej 1939 r.

Moraczewska Wanda — nauczycielka gimn., działaczka ZPM; zmarła w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Moraczewski Adam (*1907) — historyk Warszawy, adiunkt Archiwum Oświecenia Publ. w Warszawie; zginął w obozie w Oświęcimiu w grudniu 1941 r.

Moraczewski Jędrzej (*1868) — inż., działacz socjalistyczny i syndykalistyczny, b. poseł na Sejm, pierwszy premier w Odrodzonej Polsce (1918), prezes Zw. Z. Z., b. minister Komun. i Robót Publ.; zginął 5. VIII. 1944 w Sulejówku od granatu.

Morawski Adolf — prof. urządzeń elektr. Politechniki Warsz.; zginął w Katyniu w r. 1941.

Morawski Jan (*1878) — prawnik, sędzia Najwyż. Tryb. Adm. w Warszawie, b. kierownik Minist. Sprawiedliwości, b. adwokat, działacz społeczny; zmarł we Lwowie w r. 1941.

Morawski Dzierżykraj Józef (*1888) — romanista, prof. Uniw. Pozn., członek PAU; zginął w czasie bombardowania Warszawy 25. IX. 1939.

Morawski Dzierżykraj Kazimierz Marian — historyk, publicysta; zmarł w Jędrzejowie 25. XI. 1944.

Morawski Marian (*1881) — ks. T. J., prof. dogmatyki szczegółowej w Uniw. Jag., b. prof. „Boholanum” w Lublinie; zginął w obozie w Oświęcimiu we wrześniu 1940 r.

Morawski Michał — ks., historyk, docent Uniw. Wileńsk., prof. historii Kościoła w Sem. Duch. w Włocławku; rozstrzelany w r. 1940 (?).

Morawski Witold (*1896) — pułk., b. attaché wojsk. w Berlinie i Bukareszcie, rozstrzel. w obozie jeńców w 1944.

Morawski Zdzisław — publicysta, dziennikarz, ekonomista; zmarł w obozie w Nadrenii w r. 1945.

Mordawski Bernard (*1909) — pedagog, prof. gimn. w Bydgoszczy; rozstrzelany we wrześniu 1939.

Moric — działacz warmijski, członek Rady Nadzorczej Banku Ludowego w Olsztynie; zamordowany.

Morozewicz Józef (*11865) — mineralog i geolog, b. prof. Uniw. Jag. (do 1918), odtąd do r. 1936 dyrektor Państw. Instyt. Geolog.; zmarł w Warszawie 12. VI. 1941.

Morozowicz Leopold (*1876) — artysta dramatyczny, bibliofil; zmarł 3. VIII. 1945.

Morozowski Jan (*1909) — naczelnik Urzędu Skarbowego we Lwowie; rozstrzelany tamże w r. 1941.

Morska Maria — literatka, pisująca pod pseudonimem Mariusz Dawu; zmarła w Warszawie 23. V. 1945.

Mosdorf Jan (*1904) — publicysta, historyk filozofii; rozstrzelany w obozie w Oświęcimiu w r. 1943.

Mosdziewin Ryszard — prawnik, adwokat, radca Syndyk. Naftow.; zamordowany w szpitalu Piłsudskiego w Warszawie w czasie powstania warsz. 1944 r.

Mosing Kazimierz — prawnik, asystent prawa karnego Uniw. Lwowskiego; zmarł we Lwowie 31. V. 1941.

Mostowicz-Dolęga Tadeusz (*1898) — powieściopisarz; zginął w kampanii wrześniowej 1939 r.

Mostowski Andrzej (*1909) — sędzia grodzki w Piaseczynie; rozstrzelany w lutym 1944 r.

Mostowski Henryk (*1897) — prawnik, b. wiceprokurator S. Ap. w Krakowie, ostatnio starosta grodzki w Łodzi, rotm. rez., dow. samoch. grupy w powstaniu warsz.; ranny, zastrzelony w szpitalu w listopadzie 1944 r.

Moszczeńska-Rzepecka Iza — publicystka; zmarła w Warszawie w r. 1941.

Moszczeńska Wanda (*1896) — docent historii Uniw. Warsz.

Moszczeński Tadeusz — farmaceuta, ppułk.; zamordowany 5. XII. 1944 na Węgrzech.

Moszkowski — adwokat, znany meloman; zginął w Warszawie w r. 1942.

Moszyński Ambroży (*1894) — zoolog, b. asystent Uniw. Poznańsk., prof. gimn.; zmarł 21. V. 1941 w Warszawie.

Moszyński Jan — prawnik, dziennikarz, b. nacz. red. „Czasu“, działacz i publicysta, konspir. w czasach okupacji; rozstrzelany w obozie w Oświęcimiu 28. VI. 1943.

Motyka Stanisław — narciarz i taternik, w czasach konspir. w służbie kurierskiej; zginął tragicznie na Węgrzech w Dunaju w lipcu 1941 r.

Motylewski Norbert — o., przeor oo. paulinów na Jasnej Górze; zmarł w Częstochowie 28. IX. 1943.

Motz Antoni (*1901) — lekarz; zamordowany w r. 1942.

Moycho Stefan (*1879) — inż. technolog, pedagog, autor podręczników z dziedziny fizyki i chemii, b. prof. gimn.; zmarł w transporcie w drodze z Warszawy do Jędrzejowa 3. X. 1944.

Mozołowski Bolesław (*1886) — sędzia Sądu Apelacyjnego w Poznaniu; zamordowany w obozie w Oświęcimiu 11. IV. 1942.

Mreła Zygmunt — przeor zakonu benedyktynów w Polsce; zginął w obozie w Dachau 29. VI. 1942.

Mrozowski Józef — działacz wśród młodzieży, członek redakcji „Zaczynu“, redaktor „Przemian“, wydawca „Niepodległości“; rozstrzelany 20. VI. 1940 na Palmirach pod Warszawą.

Mrozowski — pedagog, fizyk; rozstrzelany w Grodnie 20. X. 1942.

Mrozowski Feliks (*1869) — prawnik, współwydawca „Kuriera Warszawskiego“; zmarł w Warszawie w r. 1940.

Mrozowski Zygmunt — nauczyciel gimnastyki w Wilejce; rozstrzelany 20. X. 1942.

Mróz Stanisław (*1885) — redaktor Il. Kur. Codz. i tyg. „Na szerokim świecie“, publicysta, krytyk literacki i artystyczny.

styczny, literat; zginął w obozie w Oświęcimiu w czerwcu 1940 r.

Mucharska Elżbieta (*1890) — działaczka społeczna (PPS); zmarła 28. 1. 1946 w Krakowie.

Muczkowski Józef Jakub (*1860) — prawnik, historyk, sędzia Sądu Apel., członek PAU, prezes Tow. Miłośn. Zabytków m. Krakowa; zmarł w Bronowicach pod Krakowem 1. XII. 1943.

Mul Tadeusz — przyrodnik, pedagog, prof. II gimn. i lic. w Jarosławiu, działacz harcerski; zmarł w Warszawie w r. 1945.

Münnich Czesław — inż., asystent Zakładu hodowli szczeg. Uniw. Jag.; działacz charytatywny; rozstrzelany w obozie w Oświęcimiu 24. X. 1941.

Münnichowa z Królikowskich Maria (*1884) — artystka graficzka, działaczka charytatywna; zmarła w Krakowie 31. IV. 1945.

Münzer Leopold — prof. fortepianu w Konserw. Muzycznym we Lwowie; zamordowany.

Murczyński Mieczysław — inż. górnik, dyr. szkoły rzemiosł w Katowicach; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1940.

Musiał Stanisław — ks., proboszcz w Bieganowie (pow. wrzesiński); zmarł w obozie w Dachau w r. 1941.

Musiół Paweł — pedagog, historyk, wizytator szkół śląskich; ścięty toporem na początku 1942 r. w Katowicach.

Muszyński Jerzy — inż., działacz katolicki, publicysta; zginął we wrześniu 1939 r.

Mydlarz Stefan — działacz ludowy, starosta konecki; popełnił samobójstwo w więzieniu w Radomiu w sierpniu 1944 r.

Myjak Antoni — instruktor oświaty pozaszkolnej, działacz na terenie oddziału gdańskiego ZPN.

Mystkowski — lekarz, docent Uniw. Pozn., prof. chorób wewnętrznych na polskim wydz. medycznym Uniw. w Edynburgu; zmarł w Szkocji w r. 1943.

Mystkowski — prezydent m. Włocławka; zamordowany w Warszawie w r. 1942.

Myszczyński Bolesław (*1912) — inż. arch.; rozstrzelany 21. VI. 1940 na Palmirach pod Warszawą.

Myszczyński Ignacy (*1876) — inż., rzecznik patentowy; rozstrzelany 21. VI. 1940 na Palmirach pod Warszawą.

Myszkiewicz Mieczysław — artysta dramatyczny; zmarł.

Myszkowski Adam — wieloletni pracownik gazowni warszawskiej; zmarł w Warszawie w r. 1941.

Myszkowski Ludwik — inż. rolnik, prezes Tow. Roln. we Lwowie; zamordowany w obozie w Dachau w r. 1942.

Myszkowski Gonzaga Zygmunt — rolnik, działacz samorządowy w pow. łaskim; zmarł w Warszawie.

Myśliński Franciszek — publicysta i literat grudziądzki; zamordowany.

Myśliwiec Franciszek (*1870) — działacz narodowy na Śląsku Opolskim; zmarł w obozie w Dachau w r. 1942.

N

Nadolski Otto — inż., prof. budownictwa wodnego i b. rektor Politechniki Lwowskiej; zmarł 4. XII. 1941.

Nagórski Paweł (*1873) — ks., proboszcz w Gostyczynie (pow. tucholski), muzyk i kompozytor; zamordowany w obozie w Oranienburgu 16. IV. 1940.

Najman Jan — inż., asystent Zakł. projektowania mieskiego Politechniki Warsz.

Nałęcz Czesław — farmaceuta, b. sekretarz gener. Zw. Zawod. Pracown. Farmaceutyczn., publicysta, działacz społeczny; zginął w r. 1940.

Nałęcz Sobieszczański ob. Sobieszczański Mieczysław.

Nałkowska Anna — pedagog, geograf, autorka podręczników, (wdowa po Wacławie N.); zmarła w Warszawie w r. 1942.

Napierski Stefan ob. Eiger Stefan Marek.

Narajewski Stanisław (*1860) — ks., prof. teologii moralnej i b. rektor Uniw. Lwowskiego; zmarł we Lwowie 23. II. 1943.

Narkiewicz Jodko Konrad — dekorator filmowy; zmarł w Warszawie.

Narkiewicz Leon — muzyk, profesor harfy w Konserw. Muzyczn. Warsz., inspektor orkiestry Polskiego Radia; zmarł wiosną 1942 r. (1943 r. ?) w Warszawie.

Nassalska Zofia (*1901) — działaczka społeczna na polu opieki nad dziećmi i młodzieżą; zmarła 7. II. 1945 w Żabińcu pod Warszawą.

Nassalski Marian (*1860) — ks., proboszcz św. Barbary w Częstochowie, b. redaktor „Przewodnika Społecznego” i „Homiletyki”; zmarł 11. IX. 1942.

Natanson Stefan (*1871) — inż., działacz społeczny i oświatowy, muzykolog, krytyk muzyczny; zmarł 6. IV. 1941 w Świerczach pod Siedlcami.

Natansonowa Leska Bronisława — organizatorka tajnego nauczania przed pierwszą wojną świat. i opieki nad ofiarami wojny podczas okupacji niemieckiej; zginęła w Warszawie podczas powstania 6. IX. 1944.

Nawrocki Julian — muzyk, prof. śpiewu, organista parafii św. Trójcy w Warszawie; zginął 7. X. 1944.

Nawrocki Leon — działacz polityczny na Śląsku Opolskim; zmarł w obozie w Buchenwald 1939 r.

Nawroczyński Eugeniusz (*1881) — prawnik, adwokat, działacz społeczny, zamordowany 13. IV. 1942 w Kielcach.

Nayder Tadeusz — fizyk, b. asystent Uniw. Jag.; zmarł w r. 1945.

Nechay Ernest — inż. górń.; zmarł we Lwowie w r. 1941.

Nechay Wiktor (*1895) — geograf i geolog, b. dyrektor gimnazjum polsk. w Bytomiu, kierownik działu przyrodn. w Muzeum Śląskim w Katowicach.

Nejmak Wacław (*1882) — ks. prałat, proboszcz w Świerzeniu koło Stołpc, b. rektor Sem. Duch. w Łucku; zamordowany w obozie w r. 1942.

Nelken Jan (*1878) — lekarz, psychiatra, pułk. lek. w st. spocz.; zmarł.

Neronowicz Szpilewska Kazimiera (*1870) — działaczka społeczna, długoletnia przewodn. Katolick. Związku Polek w Warszawie, radna m. st. Warszawy; zmarła w Radomiu 1945 r.

Nestorowicz Melchior (*1880) — inż., prof. budowy dróg i robót ziemnych Politechn. Warsz.; zmarł w r. 1939.

Neuteich Marian (*1906) — kompozytor, dyrygent i wiolonczelista; zmarł w r. 1943.

Nida Stanisław (*1899) — asyst. wydziału gleboznawczego Państw. Instytutu Nauk. Gosp. Wiejskiego w Puławach; zmarł w marcu 1941 r.

Niebudek Stefan (*1910) — prawnik, adwokat, publicysta, dziennikarz; rozstrzelany 14. I. 1943 w obozie w Oświęcimiu.

Nieć Julian (*1908) — historyk, dyrektor Muzeum Wołyńskiego, sekretarz Wołyńsk. Tow. Przyjaciół Nauk; poległ jako por. rez. w kampanii wrześniowej 29. IX. 1939 pod Zwołą.

Niedziałek Jan (*1907) — ks., prof. Wyższ. Sem. Duch. w Siedlcach; zmarł w więzieniu w Warszawie 11. II. 1943.

Niedziałkowski Mieczysław (*1893) — działacz socjalistyczny, nacz. redaktor „Robotnika“, b. poseł na Sejm, jeden z organizatorów obrony Warszawy w r. 1939; rozstrzelany na Palmirach pod Warszawą 21. VI. 1940.

Niedziela Jan (*1881) — ks. proboszcz w Pawłowie Śl.; zginął w obozie w Oświęcimiu 2. IV. 1942.

Niedzielska Małańowicz ob. Małańowicz Maria.

Niedzielski Marian — prawnik, adwokat; zmarł w Warszawie.

Niedziński Jan — działacz KPP, jeden z organizatorów Gwardii Ludowej; powieszony 16. X. 1942 w Warszawie na Półcowiźnie. *

Niedźwiecki Zbigniew (*1886) — inż., konstruktor samoch.; zabity w czasie powstania warsz. 5. VIII. 1944.

Niedźwiedzki Henryk (*1893) — ekonomista, dziennikarz, dyr. Izby Rzemieśln. w Warszawie; zginął w obozie w Oświęcimiu w październiku 1941 r.

Niemcewicz Erazm — lekarz nacz. przychodni kolej. w Stanisławowie; zmarł w więzieniu w Stanisławowie 6. IX. 1941.

Niemczycki Stanisław — chemik, prof. i b. rektor Akad. Weteryn. we Lwowie; zmarł tamże 12. V. 1943.

Niemiec Józef (*1904) — ks., administrator w Skalni-sku, działacz konspirac.; zmarł w Dachau 1942 r.

Niemiec Paweł — działacz ludowy śląski (PSL); zamordowany w więzieniu w pobliżu Szczecina.

Niemiec Zdzisław — działacz ZNP; zmarł w r. 1943 w Kieleckiem.

Niemir Michał (*1905) — redaktor „Głosu Mazowieckiego“, działacz katolicki; rozstrzelany jesienią 1939 r. w lasach łęckich.

Nieniewska Halina — nauczycielka języka franc. w Gimn. im. Królowej Jadwigi w Warszawie, instruktorka ministerialna, działaczka konspir., współredaktorka „Nowych Dróg“ (pseud. Irena Konarska); zamordowana w maju 1942 r.

Niepokojszczycki Julian — inż. mechanik, dyr. Tramwajów Miejskich w Warszawie; zamordowany w obozie w Oświęcimiu w lutym 1941 r.

Nierostek Józef — ks. pastor z parafii cieszyńskiej; zginął w obozie w Majdanku w lutym 1943 r.

Niesiołowski Nałęcz Adam (*1909) — inż. rolnik; rozstrzelany w N. Sączu 27. VII. 1944.

Niesiołowski Andrzej — socjolog i publicysta katolicki, wykładowca WWP w Łodzi; zmarł w obozie jeńców w Dössel w r. 1944.

Niesiołowski Stefan (*1901) — inż. chemik, kierownik laboratorium w Fabr. Celulozy we Włocławku; poległ w kampanii wrześniowej 6. IX. 1939 w Mszczonowie.

Niesiołowski Tadeusz — dziennikarz; zmarł w Warszawie w r. 1943.

Niestrawski Hipolit — burmistrz m. Gostynia; rozstrzelany.

Niewiarowski Ligeza Antoni (*1889) — artysta malarz; zmarł 9. IV. 1944.

Niewiarowski Jan — prawnik, adwokat, radca prawny ambasady franc. w Warszawie, współpracownik pism francuskich; zamordowany w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Niewska Olga — artystka malarka; zmarła w Warszawie 25. V. 1943.

Niezabitowski Stanisław (*1861) — dawny działacz polityczny, b. marszałek krajowy; zmarł w ZSRR w r. 1940.

Niklewski Feliks (*1888) — ks., wychowawca dzieci

upośledzonych, dyr. Zakładów Wychow. Opieki Społ. w Wejherowie; zginął w obozie w Sztutowie (Stutthof).

Nitsch Roman (*1873) — lekarz, bakteriolog, prof. mikrobiologii i serologii Uniw. Warsz., badacz wścieklizny, rektor Akademii Stomatologicznej, współpracownik Instytutu Radowego, członek PAU; zmarł w Warszawie 29. III. 1943.

Nittman Tadeusz (*1896) — literat; zmarł w r. 1942.

Niwiński Jan — pedagog, matematyk, prof. gimn. w Warszawie; zmarł we wrześniu 1939 r. w Warszawie.

Niwiński Mieczysław — historyk, archiwista, kustosz Archiwum Akt Dawnych w Krakowie; zmarł 28. I. 1942 w Krakowie.

Niżałowski Jerzy — adwokat; rozstrzelany 21. VI. 1940 r. na Palmirach pod Warszawą.

Niżyński Marian (*1910) — poeta, teatrolog, literat, malarz, muzyk, bibliotekarz Pol. Akademii Literatury; zabity przez samochód niemiecki w Krakowie 10. IV. 1943.

Nocznicki Tomasz — działacz ludowy (Wyzwolenie, później PSL), publicysta, b. minister w rządzie lubelskim, b. senator; zmarł w listopadzie 1944 r. w Słomnikach.

Negaj Andrzej — ks., prof. gimn. III w Stanisławowie, filantrop; zmarł w r. 1940 (1942 ?).

Noji Józef (*1909) — olimpijczyk, sportowiec szybko-biegacz; rozstrzelany w obozie w Oświęcimiu 25. I. 1943 (8. II. 1943 ?).

Norska Kamila — śpiewaczka; zginęła w Warszawie w czasie oblężenia 1939 r.

Nosarzewski Tadeusz — hipolog, dyr. państwowej stadniny w Bogusławicach; zginął w r. 1939 pod Maciejowicami.

Nosek Jan — prawnik, adwokat warsz., działacz ludowy; zginął w obozie w Majdanku.

Noskowski Witold (*1874) — literat, dziennikarz, krytyk teatralny, niegdyś współpracownik „Zielonego Balonika“, redaktor działu kultury i sztuki w „Kurierze Poznańskim“; zamordowany w forcie VII w Poznaniu 1. XI. 1939.

Nosowicz Andrzej (*1867) — inż., emer. prezes Dyr.

Kol. w Katowicach, b. minister Komunikacji, wiceprezes Pol. Tow. Politechnicznego we Lwowie; zmarł we Lwowie 17. VIII. 1940 r.

Nowacki Piotr — o. benedyktyn; zginął od bomby w Wilnie 25. VI. 1941.

Nowaczyński Adolf (*1876) — literat, publicysta, dramaturg; zmarł w Warszawie w szpitalu 3. VII. 1944.

Nowak — lekarz częstochowski, bibliofil; zamordowany w Częstochowie w r. 1942 lub 1943.

Nowak Jan (*1880) — geolog, prof. Uniw. Jag., członek PAU; zmarł 19. II. 1940.

Nowak Jędrzej (*1880) — dyr. Dep. Finans. Min. WR i OP; zginął od bomby w Lublinie we wrześniu 1939 r.

Nowak Józef (*1862) — prawnik, notariusz w Liszках, nast. w Brzesku, działacz społeczny.

Nowak Ludwik (*1905) — bibliotekarz Muzeum Czar-toryskich w Krakowie; zmarł 28. IV. 1943 w Krakowie.

Nowak Marian — nauczyciel z Szopienic, działacz kon-spirac., dowódca plutonu katowick. AK; zamordowany wobo-zie w Oświęcimiu.

Nowakowski Adam Mieczysław (*1894) — spółdzielca, dyr. Centrali Spółek Roln., działacz społeczny, oficer rez.; zmarł w obozie dla jeńców.

Nowakowski Bogdan (*1887) — artysta grafik, ilust-ra-tor podręczników i książek dla dzieci, karykaturzysta; zmarł 7. X. 1945 we wsi Broniszów (pow. pińczowski).

Nowakowski Marcei (*1882) — ks. prałat, b. poseł na Sejm, b. prof. Sem. Duch. w Warszawie, kaznodzieja, pro-boszcz kościoła Zbawiciela w Warszawie; zamordowany.

Nowakowski Stanisław (*1889) — dziennikarz, redak-tor „Dziennika Bydgoskiego“, działacz polityczny na War-mii i Mazurach; zmarł w obozie w Dachau 24. VI. 1942.

Nowakowski Wit — ks. franciszkanin z Żabiego na Huculszczyźnie; zmarł w obozie w Majdanku.

Nowatke Wiktor (*1909) — farmaceuta, kierownik od-

działu badania środków spoż. Państw. Instytutu Higieny m. Lwowa; zmarł 29. V. 1941 we Lwowie.

Nowicka Stefanowicz Adela Franciszka (*1875) — działaczka społeczna, radna m. Grodna; zmarła w Grodnie 31. VIII. 1944.

Nowicki Stanisław Ksawery (*1889) — ekonomista, bakanowiec, wykładowca arytmetyki handlowej w SGH w Warszawie; rozstrzelany w r. 1943.

Nowicki Jerzy — asystent Zakładu Higieny Uniwersytetu Lwowsk.; rozstrzelany w lipcu 1941 r.

Nowicki Paweł — działacz rzemieślniczy — szewc; zamordowany w obozie w Niemczech w r. 1944.

Nowicki Stanisław — inż. architekt, działacz konspir. (pseud. Feliks Dembowski), członek warsz. sztabu AL, pułk., szef wydz. propagandy Dow. Gł. AL, redaktor „Gwardzisty“; zginął podczas powstania warsz. na Starym Mieście 26. VIII. 1944.

Nowicki Tadeusz (*1904) — leśnik, asyst. SGGW w Warszawie; zamordowany w Katyniu.

Nowicki Witold (*1878) — lekarz, prof. anatomii na Uniw. Lwowskim, b. dziekan, członek PAU, prezes Lwowskiej Izby Lekarsk.; zamordowany we Lwowie 4. VII. 1941.

Nowicki Zygmunt (*1880) — pedagog, działacz oświatowy i ludowy (Wyzwolenie), prezes ZNP; zginął w czasie powstania warsz. 29. IX. 1944 od bomby lotniczej.

Nowinski Adam (*1908) — prawnik, adwokat warsz.; zamordowany w obozie 26. IV. 1945.

Nowiński Jan (*1911) — inż., por., pracownik zakładów zbrojeniowych w Anglii; zmarł tamże 8. VI. 1944.

Nowodworski Leon — adwokat, dziekan Izby Adwokackiej Warsz.; zmarł.

Nowodworski Władysław — ks., proboszcz parafii Jurków pod Wiślicą; zabity w styczniu 1945 r.

Nowogrodzki Stanisław — historyk, b. radny m. Krakowa, działacz polityczny; zamordowany w obozie w Mauthausen 1. VIII. 1942.

Nowosad Franciszek — działacz ludowy (PSL), prezes stronnictwa na pow. jarosławski.

Nowosadko Anna — lekarka ubogich dzielnic wolskiej w Warszawie; zginęła w r. 1943 (zmarła ? 1941 r.).

Nowotko Marceł (*1893) — działacz polityczny SDKPiL, później współzałożyciel i pierwszy sekretarz PPR; zamordowany 28. XI. 1942.

Nowotná Maria — prof. gimn., działaczka harcerska; zmarła w Krakowie 26. IV. 1944.

Nowotny Stanisław — inż. chemik, kierownik elektrowni w Państw. Fabr. Zw. Azotowych w Mościcach, por. rez.; zmarł po pobycie w obozie w Oświęcimiu w czerwcu 1942 r.

Nowowiejski Antoni Julian (*1858) — arcybiskup sylvieński, biskup płocki, autor prac liturgicznych i monografii Płocka; zmarł 22. VI. 1942 (26. V. 1941 ?).

Nowowiejski Feliks (*1877) — muzyk, kompozytor, b. dyr. Tow. Muzyczn. w Krakowie; zmarł w Poznaniu 18. I. 1946.

Noyszewski Półun Stanisław (*1891) — literat, dziennikarz, krytyk teatr., powieściopisarz; zmarł w obozie w Oświęcimiu 21. XII. 1941.

Nulla — siostra franciszkanka, poetka religijna; zmarła w domu ss. franciszekanek-służebnic Krzyża w Łaskach pod Warszawą.

Nullus Andrzej — literat i dziennikarz łódzki, poeta; zamordowany w obozie w Gross Rosen.

Nuszkowski Bernard (*1913) — dziennikarz, kierownik podstudia bydgoskiego Rozgłośni Pomorskiej; rozstrzelany we Lwowie w końcu 1942 r.

Nuzikowska Helena — dyr. szkoły im. Staszica, członkini Zarządu Gł. TSL w Krakowie, działaczka oświatowa i społeczna; zmarła we Lwowie 30. IX. 1942.

Nycz Michał (*1909) — bibliotekarz w Bibliotece Miejskiej w Bydgoszczy; rozstrzelany 1. XI. 1939.

O

Oberbek Zygmunt — adwokat, działacz ludowy (PSL).

Obitz Kurt — zoolog, asystent Uniw. Warsz., działacz mazurski, b. redaktor „Cechu”; zmarł w obozie.

Obójski Stefan (*1904) — precyzyjny szklarz Uniwersytetu i Politechniki oraz innych uczelni warsz.; rozstrzelany 1. VIII. 1944 na ul. E. Plater w Warszawie.

Obrubańska Maria — bibliotekarka Biblioteki im. Wróblewskich w Wilnie; zmarła w Krakowie w grudniu 1945 r.

Obrubański Adam — dziennikarz, współpracownik IKC; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1941.

Ochalski Zdzisław (*1907) — ks., kanonik Kurii Biskupiej w Lublinie; zmarł w obozie w Dachau latem 1942 r.

Ocioszyński Mieczysław (*1895) — matematyk, długoletni prof. i dyr. gimn. w Zagłębiu Dąbrowskim; zmarł po powrocie z obozów w Dachau i w Mauthausen w r. 1942.

Odrzywolski Marian — prof. WWP w Warszawie, członek zarządu ZNP, redaktor „Ruchu Pedagogicznego”, b. prof. szkoły realnej w Kielcach; zmarł 13. I. 1945 w barakach dla wygnańców z Warszawy.

Odynec Waclaw — lekarz, neurolog i psychiatra, pisarz, działacz narodowy i społeczny; zmarł w Wilnie 4. X. 1944 po opuszczeniu więzienia.

Oestereicher Henryk (*1892) — językoznawca, sławista, adiunkt Uniw. Jag. w Krakowie; zmarł 15. VI. 1942.

Offmańska z Łackich Anna — artystka malarka; zamordowana w Wólce Prackiej w r. 1941 (?).

Offmański Mieczysław — lekarz, popularyzator historii; zmarł w sierpniu 1943 r. w Wólce Prackiej.

Ogijewicz Borys — pracownik Stacji Ochrony Roślin w Wilnie; zmarł.

Ogłódek Czesław — budowniczy; zginął w obozie.

Ogłódek Jan — architekt; zginął w obozie.

Ogrodowicz Jan (*1910) — inż. agronom, działacz oświatowy; zastrzelony w Grodzisku 20. XI. 1945.

Ogrodziński Wincenty (*1884) — filolog klasyczny i polonista, pedagog, b. dyr. gimn. i wizytator, b. kierownik szkoln. mniejszościow. w Wydz. Oświecenia Urzędu Woj. Śląskiego, badacz dziejów piśmiennictwa polskiego na Śląsku, radny m. Krakowa; zmarł w Krakowie 20. IX. 1945.

Ogulewicz Witold (*1874) — sędzia Sądu Apel. w Warszawie, pedagog, publicysta, poeta; zmarł w Warszawie 3. I. 1942.

Ojak Edward — prawnik, wiceprezes Sądu Apel. Lwowskiego; zmarł we Lwowie w r. 1942.

Okęcki Zdzisław (*1874) — dyplomata, b. minister pełn. i poseł nadzw. RP w Belgradzie i Tokio; zmarł 11. III. 1940.

Okiński Władysław — socjolog, wykładowca na Uniw. Pozn., w czasie okupacji na konspir. Uniw. Ziem Zach. w Warszawie; rozstrzelany w styczniu 1944 r. w Warszawie.

Okniński Stefan (1898) — prawnik, działacz społeczny; zamordowany w obozie w Oświęcimiu 16. VIII. 1944.

Okolo-Kulak Antoni (*1883) — ks., prałat Kapituły Mohylewskiej, Kanclerz Kurii Metr, działacz oświatowy i społeczny, dziennikarz, bibliofil, b. proboszcz i dziekan w Smoleńsku; zginął w obozie w Dachau 2. VII. 1940.

Okolo-Kulak Edward — działacz społeczny na terenie Milanówka; zmarł 15. VII. 1940.

Okolo-Kulak Jan — wiceprezydent m. st. Warszawy; zginął od bomby w czasie oblężenia stolicy 25. IX. 1929.

Okolo-Kulakowa z Kulińskich Władysława (*1907) — bibliotekarka Biblioteki Narodowej w Warszawie, kierowniczka działu kartograficznego; zginęła 29. IX. 1944.

Okoniewski Stanisław Wojciech (*1870) — ks., biskup chełmiński (morski), mecenas nauki i sztuki, bibliofil, twórca Muzeum Diecezjalnego w Pelplinie; zmarł w Lizbonie 1. V. 1944.

Okońska Janina (*1905) — artystka operowa; zmarła we Lwowie 1. IV. 1945.

Okoński Adam — artysta śpiewak operowy; zmarł we Lwowie w r. 1942.

Oksza ob. Kisielewska Julia.

Okuń Edward (*1872) — artysta malarz, b. wiceprezes Tow. Zachęty Szt. Pięk. w Warszawie; zginął od bomby w Skierniewicach 15. I. 1945.

Okwiciński Leon — lekarz; rozstrzelany w Konstantynowie w pow. łódzkim 15. IX. 1939.

Olejniczuk Stanisław — pedagog, polonista, prof. Gimn. Polsk. w Bytomiu, współpracownik „Nowin Opolskich”; zginął w obozie w Buchenwald w sierpniu 1944 r. w czasie bombardowania przez lotnictwo alianckie.

Olejnik Antoni (*1887) — prof. Gimn. im. Kopernika w Bydgoszczy; rozstrzelany tamże we wrześniu 1939 r.

Oleński Aleksander (*1879) — inż. elektryk, prezes Zarządu Pol. Akc. Spółki Telefonicznej; zmarł w więzieniu na Pawiaku 9. V. 1944.

Olesińska Fryderyka (*1900) — artystka fotografka; zamordowana w więzieniu w Krakowie w styczniu 1944 r.

Oleksiński Stanisław (*1865) — sekretarz Zakładu Narod. im. Ossolińskich we Lwowie, zbieracz grafiki polskiej i właśc. zbioru obrazów starych mistrzów, bibliofil; zmarł we Lwowie 13. VIII. 1941.

Oleński Władysław — działacz harcerski, nauczyciel gimnastyki; zginął w czasie powstania warsz. w r. 1944.

Olszak Wacław — działacz śląski, b. członek Pol. Rady Nar. ks. Cieszyńskiego, ostatnio burmistrz Karwiny, b. poseł; zamordowany we wrześniu 1939 r.

Olszewska Helena — bibliotekarka Biblioteki w Kórniku; zmarła tragicznie 4. II. 1945.

Olszewska z Szymancowskich Maria (*1857) — działaczka społeczna, opiekunka więźniów politycznych w latach 1904–1914; zmarła w Warszawie w r. 1942.

Olszewski Antoni — inż., b. minister Przemysłu i Handlu,

b. prezes Delegacji Polskiej w Komisjach Reewakuacyjnej i Specjalnej w Moskwie, działacz konspiracyjny; zmarł w obozie w Dębicy w grudniu 1942 r.

Olszewski Bolesław — jeden z pionierów wychowania fizycznego w Polsce, załcz. i organizator „Sokoła” w czasach zaborskich, właśc. szkoły gimnastycznej; zginął w Mokotowie w czasie powstania warsz. 1944 r.

Olszewski Bolesław — gen. broni, b. dowódca DOK Lublin, sekretarz kapituły orderu „Polonia Restituta”; zginął w czasie powstania warsz. 20. VIII. 1944.

Olszewski Krzysztof Adam — o., przeor klasztoru oo. augustianów w Krakowie; zamordowany w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Olszewski Wojciech — korespondent agencji Reutera i pism amerykańskich; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1942 (?).

Olszewski Wojciech (*1918) — nauczyciel z Narzymia, zbieracz pieśni i podań, działacz mazurski; poległ w kampanii wrześniowej 1939 r. pod Zegrzem jako ppor. rez.

Olszowska Stefania (*1876) — działaczka społeczna, przewodnicząca Tow. św. Wincentego à Paulo; rozstrzelana w Warszawie na Pawiaku 9. II. 1943.

Olszowy Stefan — działacz ludowy (PSL), prezes stronnictwa na pow. kolbuszewski.

Olszowski Czesław — dziennikarz, naczelny redaktor łódzkiej „Republiki”; zamordowany.

Opieński Henryk (*1870) — kompozytor, muzykolog, historyk muzyki, dyrygent; zmarł w Szwajcarii w r. 1942.

Opoka Loewenstein — działacz socjalistyczny lwowski, redaktor „Tygodnika Polskiego”; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1944.

Opolski Zdzisław (*1888) — geograf, geolog, prof. Liceum Krzemienieckiego; zamordowany w obozie w r. 1941.

Oppeln Bronikowski Maurycy — inż., dyr. wodociągów m. Brześcia, niegdyś współpracownik Lindley'a; zmarł w r. 1942.

Oppenheim Józef — działacz zakopiański, pionier narciarstwa, jeden z założycieli i czynny członek Tatr. Ochotn. Pogotowia Ratunkowego; zamordowany 29. I. 1946.

Orlański Henryk (*1895) — inż., kierownik Oddziału Techn. Zarz. Miejsk. m. st. Warszawy, działacz katolicki, prezes „Sokoła” w Grodzisku Maz.; zmarł po powrocie z niewoli 20. VIII. 1945 w Grodzisku Maz.

Orlański Mieczysław (*1898) — prawnik, adwokat warszawski, nacz. Radca prawny Zarz. Miejskiego w Warszawie, poseł, działacz społeczno-samorządowy, prezes Stow. Prac. Miejskich RP; zmarł w obozie w Mauthausen 23. IV. 1945.

Orlicz Kazimierz (*1899) — inż. architekt, prezes Zw. Zaw. Plastyków Pomorskich w Bydgoszczy; zmarł w czerwcu 1945 r. w czasie ewakuacji obozu w Sztutowie (Stutthof).

Orłowski Jakub — dziennikarz; rozstrzelany w Warszawie w r. 1941.

Ormicki Wiktor (*1898) — geograf, docent geografii gospodarczej na Uniw. Jag., redaktor „Wiomości Geograf.”; zmarł w obozie w Mauthausen 17. IX. 1941.

O'Rourke Edward (*1876) — ks., b. biskup diecezji gdańskiej (do r. 1938), ostatnio tyt. biskup sofijski, kanonik kapituły poznańskiej; zmarł w Rzymie 27. VI. 1943.

Orpiszewski Władysław (*1856) — o. zmarwychwstaniec; zmarł 2. XII. 1942.

Orszulski Adam — działacz akademicki, b. prezes Bratniej Pomocy Szkoły Nauk Politycz.; zginął w kampanii wrześniowej 1939 r.

Ortwin Ostap ob. Katzenellenbogen Oskar.

Orwicz Stefan — artysta malarz; zmarł 16. VIII. 1942 w Krakowie.

Orwid Józef — artysta dramat; zginął w powstaniu warsz. 1944 r. jako żołnierz.

Orzechowski Franciszek — dziennikarz, b. redaktor „Nowej Reformy” w Krakowie, jeden z organizatorów i pierwszych dyrektorów Polskiej Agencji Telegraficznej; zmarł 15. VII. 1941 w Krakowie.

Orzechowski Kazimierz (*1878) — lekarz, neurolog, prof. Uniw. Warsz., członek PAU; zmarł 3 lub 7 II. 1942.

Orzęcki Michał — prawnik, adwokat, działacz społeczny, wykładowca teorii prawa na WWP w Warszawie; zginął w obozie w Oświęcimiu 2. VII. 1940.

Osbergerowa Zofia — dziennikarka, tłumaczka, prezeska Klubu Sprawozd. Parlament.; zmarła w październiku 1944 r.

Osiecki Leon (*1910) — inż., kierownik szkół dokształcających; zmarł w r. 1945 po powrocie z obozu w Oświęcimiu.

Osiecki Wiktor — pedagog, dyr. gimn.; zmarł we Lwowie w r. 1941.

Osieczkowska Cecylia — historyczka sztuki; zmarła w Brazylii w r. 1940.

Osikowicz Andrzej — ks., dziekan i proboszcz w Borysławiu, działacz społeczny; zamordowany w obozie w Majdanku 29. XII. 1943.

Osiński Bolesław (*1875) — rolnik, prezes Zw. Polaków Ziemi Malborskiej; zmarł w obozie w Sztutowie (Stutthof) w r. 1940.

Osiński Wacław (*1870) — ks. proboszcz w Butrynach, prezes Zw. Polaków w Prusach Wsch., prezes Rady Nadz. Banku Ludowego w Olsztynie, działacz warmiński; zmarł w Wejherowie po ewakuacji obozu w Sztutowie (Stutthof) w styczniu 1945.

Oskierko Zygmunt ob. Erlich Mieczysław.

Osnowski-Kiszka Franciszek — nauczyciel szkoły rzemieślniczej w Olkusz, działacz społeczny; zamordowany w kwietniu 1940 r. w obozie w Mauthausen.

Osostowicz Stanisław — artysta malarz, współpracownik „Głosu Plastyków“, pracownik Muzeum Narodowego w Warszawie; zginął od bomby lotniczej podczas oblężenia Warszawy 26. IX. 1939.

Osostowiczowa z Polów Halina (*1895) — artystka malarzka; zginęła od bomby lotniczej podczas oblężenia Warszawy w r. 1939.

Ossendowska z Iwanowskich Zofia (*1887) — skrzy-

paczka i długoletnia dyr. szkoły muzycznej w Warszawie; zmarła w Warszawie w r. 1943.

Ossendowski Ferdynand Antoni (*1878) — literat; zmarł w grudniu 1944 r. w Milanówku pod Warszawą.

Ossowiecki Stefan — inż. (głośny jasnovidz); zginął podczas powstania warsz. w sierpniu 1944 r. (na Okęciu?).

Ossowski Antoni Władysław (*1889) — prof. farmakologii oraz botaniki lekarskiej i dziekan Wydziału Farmaceutycznego Uniw. Warsz.; zginął od bomby w Lublinie 9. IX. 1939.

Ossowski Paweł (*1878) — prawnik, adwokat w Toruniu, działacz społeczny; rozstrzelany w r. 1939 w Barbarce pod Toruniem.

Ostasiewicz Eugeniusz — szklarz precyzyjny Uniwersytetu i Politechniki w Warszawie; zmarł w obozie.

Ostaszewski Józef (*1875) — lekarz, dyr. szpitala w Mławie, działacz społeczny, historyk Mazowsza Mławskiego; zmarł w Warszawie.

Ostaszewski Władysław — lekarz dentysta, pułk.; zginął w r. 1939 (?).

Ostern Paweł — lekarz, asystent Zakł. Chemii Fiziolog. Uniw. Lwowskiego; zginął w więzieniu we Lwowie 19. VIII. 1941.

Ostrega Wincenty — dziennikarz, kierownik oddziału Polskiej Agencji Telegr. w Toruniu; rozstrzelany w Warszawie w r. 1941 lub 1942.

Ostrowski Edward (*1897) — prawnik, adwokat z Sokołowa Podl., działacz społeczny; zginął w czasie powstania warsz. 5. VIII. 1944.

Ostrowski Jerzy (*1897) — powieściopisarz, pedagog, (ostatnio dyr. gimn. w Rzeszowie), działacz oświatowy na terenie Polonii Zagranicznej (Kanada, Brazylia); zmarł w obozie w Mauthausen-Gusen 24. XI. 1942.

Ostrowski Józefat — o. benedyktyn, bibliofil; zginął podczas oblężenia Warszawy 25. IX. 1929.

Ostrowski Stanisław (*1892) — lekarz, docent Un'w.

Lwowski., prezydent Lwowa, poseł na Sejm w l. 1936—1939; zamordowany w lipcu 1941 r. we Lwowie.

Ostrowski Tadeusz (*1881) — lekarz, chirurg, prof. Uniw. Lwowskiego, b. dziekan; zamordowany 4. VII. 1941 we Lwowie.

Ostrowski Witold Tadeusz (*1875) — prawnik, działacz oświatowy i społeczny, długoletni prezes Zarządu Gł. TSL, b. wiceprezydent i b. komisarz rządowy m. Krakowa; zmarł w Krakowie 14. VIII. 1943.

Ostrowski Władysław — lekarz, docent Uniw. Warsz.; zmarł.

Oszacki Aleksander (*1883) — lekarz, b. docent Uniw. Jag. w Krakowie, prof. Uniw. Wrocławskiego; zmarł 20. XI. 1945 w Krakowie.

Oszkiel Czesław (*1883) — ks., prałat w Tarczynie, działacz społeczny; zamordowany 18. III. 1944 w Grójcu.

Ottmann Włodzimierz — kierownik sekretariatu Uniw. Jagiel.; zginął w obozie w Oświęcimiu 27. V. 1942.

Otto Zygmunt — artysta rzeźbiarz, b. prezes „Rzeźby“; zmarł w Warszawie 15. XI. 1944.

Otwinowski Stanisław — lekarz, kpt.; zginął w czasie działań wojennych w styczniu 1945 r. w Krakowie.

Owizki Władysław — prof. Szkoły Ogrodniczej w Tarnowie, współpracownik „Hasła Ogrodniczo-Rolniczego“; zginął trag. w lutym 1945 r.

Owoc Jan — emeryt. inspektor szkolny, działacz społeczny; rozstrzelany w egzekucji publ. przy ul. Puławskiej w Warszawie 6. XII. 1944.

Oziębły Franciszek — działacz społeczny, wizytator szkół; zmarł w Warszawie w r. 1944.

Ożegalski Stanisław (*1889) — pułk.; zmarł w kwietniu 1942 r. w okolicach Bochni.

P

Pachnowski Stefan — ekonomista, b. dyr. Funduszu Pracy, publicysta; zamordowany w obozie w Oświęcimiu 19. II. 1943.

Pacholczyk Władysław — działacz narodowy w Opoczyńskim; zamordowany w grudniu 1944 r.

Paciorek Józef (*1903) — ks., redaktor „Naszej Sprawy“, dyr. drukarni diecezjalnej w Tarnowie, b. dyr. Kat. Zw. Dzieci Polskich we Francji; rozstrzelany w obozie w Oświęcimiu w czerwcu 1942 r.

Paczkowski Józef (*1909) — poeta, satyryk, długoletni redaktor „Cyrulika Warszawskiego“, w czasie okupacji redaktor „Walki“ i „Sztandaru“ w Grenobli (pseud. Gabriel); zmarł w obozie pod Hamburgiem w lutym (w maju ?) 1945 r.

Paczkowski Romuald — prawnik, prof. prawa cywiln. na Uniw. Pozn.; rozstrzelany w Poznaniu na forcie VII — 6. I. 1940.

Paczoski Józef (*1864) — botanik, jeden z twórców fitosocjologii, prof. systematyki i geografii roślin na Uniw. Pozn., członek PAU, członek honor. Pol. Tow. Botanicznego; zmarł 14. II. 1942 w Siercsławiu pod Poznaniem.

Paderewski Ignacy Jan (*1860) — kompozytor, pianista, działacz polityczny i społeczny, b. premier i minister spraw zagr. (1919), delegat Polski na konferencję pokojową wersalską i do Ligi Narodów (1921); zmarł 30. VI. 1941 w Stanach Zjednoczonych Ameryki.

Padlewski Leon (*1870) — lekarz, bakteriolog, prof. Uniw. Pozn., kierownik Zakładu Mikrobiologii; zmarł w Warszawie 8 II. 1943 (8. IX. ?).

Padlewski Roman (*1915) — muzyk, kompozytor, krytyk muz., skrzypek; zginął w akcji w powstaniu warsz. na Muranowie 16. VIII. 1944.

Pagaczewski Julian (*1874) — historyk sztuki, prof. Uniw. Jag. w Krakowie, kustosz Muzeum Narodowego, członek PAU i prezes Komisji Historii Sztuki; zmarł w Cieężkowicach w pow. tarnowskim 13. XI. 1940.

Pajzderski Nikodem (*1882) — historyk sztuki, dyr. Muzeum Wielkopolskiego; zginął w Poznaniu na forcje VII w styczniu 1940 r.

Pałczewski Tadeusz — artysta malarz; zamordowany w obozie.

Palewin-Golejewski Marian (*1881) — artysta operawy, działacz muz.; zmarł z ran otrzymanych podczas oblężenia Warszawy we wrześniu 1939 r.

Paliwodzianka Maria — nauczycielka geografii w Liceum Krzemienieckim; zamordowana w r. 1941.

Paluszynski Władysław — prof. szkoły zawodowej w Radomiu; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1941.

Panaś Józef — ks., dziekan WP, działacz polityczny i ludowy (członek Nacz. Kom. Str. Ludow.), b. kapelan 2 bryg. Legionów; zmarł w ZSRR w r. 1940.

Panczyj Stanisław — inż., dyr. Wodociągów m. Przemysła; rozstrzelany 29. XI. 1943.

Pani Elżbieta ob. Kiewnarska Elżbieta.

Pankiewicz Anastazy — o. bernardyn, założyciel gimn. katolickiego w Łodzi, kaznodzieja, misjonarz ludowy; zmarł w obozie w Dachau 17. VII. 1942.

Pankiewicz Józef (*1866) — artysta malarz, kierownik filii krakowskiej ASP w Faryżu; zmarł w r. 1941 we Francji.

Pankowska Jadwiga — działaczka konspiracyjna (pseud. Jolanta); rozstrzelana 26. VII. 1944 w Warszawie.

Pannenko Eustachy (*1864) — inż. budowniczy i lądowy; przejechany przez niemiecki samochód w Krakowie 4. XII. 1944.

Panowicz Franciszek — asystent działu hydrolog. Państw.

Instytutu Nauk. Gosp. Wiejsk. w Puławach; zginął w Lublinie w r. 1945.

Pański Antoni — filozof, tłumacz dzieł filozoficznych; rozstrzelany w Wilnie w r. 1941.

Papée Fryderyk (*1856) — historyk, honor. prof. Uniw. Jag., emeryt. dyr. Biblioteki Jag., członek PAU; zmarł w Krakowie w grudniu 1940 r.

Paprocki Adam (*1891) — inż. architekt, urbanista; zginął w obozie w Oświęcimiu.

Paradowski Paweł — artysta malarz; rozstrzelany w Warszawie na Pawiaku w r. 1942 lub 1943.

Pardanowski Michał — inż. rolnik, dyr. szkoły rolniczej w Żabiu na Huculszczyźnie; zmarł w drodze z obozu w Majdanku do obozu w Oświęcimiu w kwietniu 1944 r.

Parecki Franciszek — artysta malarz, ilustrator pism humoryst., literat; zmarł w czerwcu 1941 r. we Lwowie.

Paroski St.(anisław ?) — asystent chemii roln. w SGGW w Warszawie; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Partyka Bolesław — ks., kanonik kapituły chełmińskiej, b. prof. Sem. Duch. w Pelplinie; zamordowany w październiku 1939 r.

Paschalski Franciszek — prawnik, adwokat, działacz polityczny, b. poseł na Sejm; zmarł w Nicei w grudniu 1939 r.

Passowicz Kazimierz — asystent, ostatnio kierownik Stacji Hydrobiologicznej na Wigrach; zmarł 5. XI. 1945.

Pastucha Rudolf — ekonomista, redaktor „Przeglądu Gospodarczego”; zmarł w maju 1942 r.

Pastwa Antoni (*1898) — ks., b. prof. Collegium Marianum w Pelplinie, proboszcz w Grudziądzu; zginął w roku 1939.

Paszkiewicz Marian — o., przeor oo paulinów w Żarkach, poprzednio bibliotekarz Jasnej Góry; zmarł w Częstochowie w czerwcu 1942 r.

Paszkiewicz Wilhelm — prawnik, ppulk., działacz społeczny; zamordowany w Katyniu w r. 1941.

Paszkiewiczówna Jadwiga — nauczycielka francuskiego

w Państw. Gimn. im. Brzostowskiego w Suwałkach; zamordowana w więzieniu suwalskim w r. 1941.

Paszkowska Irena — artystka dramat. teatrów miejskich w Poznaniu, działaczka syndykalistyczna, kierownicza okręgu warsz. Bratniej Pomocy Więziennej; zginęła w powstaniu warsz. od bomby 21. IX. 1944.

Paszota — krawiec, działacz konspirac. w Inowrocławiu; zamordowany.

Paszota Bolesław (*1884) — dyr. Zw. Polaków w Gdańsku; zginął w obozie Bernburg nad Salą 10. V. 1940.

Patek Stanisław (*1866) — adwokat, prawnik, b. obrońca w sprawach politycznych za czasów carskich, działacz społeczny, b. ambasador RP w ZSRR, b. minister Spraw Zagranicznych, zbieracz dzieł sztuki; zmarł jesienią 1945 r. w Warszawie.

Patkowski Aleksander (*1890) — pedagog, działacz społeczny, krajoznawca, prezes Tow. Krajoznawczego, redaktor „Ziemi“, b. dyr. Biblioteki Minist. WR i OP, b. członek Zarządu Gł. ZNP, redaktor „Nauki i Szkoły“; zmarł w obozie Rajska 22. III. 1942.

Patkowski Józef (*1887) — fizyk, prof. Uniw. Wileńsk., ostatnio dyr. Dep. Nauki i Szkół Wyższych w Min. WR i OP; zginął od bomby lotniczej 21. VIII. 1942 w Warszawie.

Patock Jan Andrzej (*1886) — poeta i pisarz kaszubski, kierownik szkoły w Grudziądzu; zmarł w Grudziądzu 5. IV. 1940.

Patocki Zbigniew (*1910) — hipolog, referent Min. Roln., znawca spraw wyścigowych; zginął w obozie w Oświęcimiu 19. V. 1941.

Patolski Ignacy — prof. Gimn. Państw. w Busku, działacz społeczny; zamordowany w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Patryn Tadeusz (*1906) — inż., wynalazca z dziedziny przetworów sadzy i gazoliny; zamordowany w Jaśle 1944 r.

Patschke Henryk — handlowiec, dyr. Stow. Kupców Polskich w Warszawie; zmarł 25. X. 1945.

Patser Albin — rolnik z powiatu sztumskiego, działacz narodowy; zginął w obozie w Sztutowie (Stutthof).

Patynowa z Kowalskich Helena (*1897). — nauczycielka, działaczka społeczna; zamordowana w Krakowie 8. VIII. 1944 w czasie „pacyfikacji” bloków robotniczych na ul. Czarodziej-skiej.

Patyra Franciszek — adwokat lubelski; zmarł w obozie.

Pauliński Franciszek (*1901) — ks., pallotyn, naczelny redaktor „Przeglądu Katolickiego” i „Rodziny Polskiej”, rektor domu wyd. ks. pallotynów w Warszawie; zmarł w Warszawie w r. 1943.

Pauly Aleksander (*1881) — inż. morski, jeden z założycieli Ligi Morskiej, konstruktor łodzi, publicysta, b. więzień Pawiaku; zmarł w r. 1943.

Pawczyński Jan (*1906) — matematyk, prof. szkół średnich w Warszawie, działacz konspir.; zamordowany w obozie w Oświęcimiu w r. 1941.

Pawelski Jan (*1868) — ks. T. J., b. red. „Przeglądu Powszechnego”, publicysta i kaznodzieja; zamordowany w Warszawie podczas powstania warsz. 2. VIII. 1944.

Pawełek Karol — artysta rzeźbiarz z żywea; zginął w czasie powstania warsz. w r. 1944 na barykadach Starego Miasta.

Pawelkowa ob. Rewieńska Pawelkowa.

Pawińska Jadwiga (*1868) — działaczka społeczna, przewodn. Tow. Kolonii Letnich im. St. Markiewicza w Warszawie; zmarła 5. XI. 1942.

Pawlak Stefan — archiwista; zmarł.

Pawlikiewicz Atenogenes (*1884) — b. radca w Prezydium Rady Ministrów, ostatnio dyr. banku Polsko-Amerykańskiego w Warszawie; zmarł tamże w r. 1941.

Pawlikowska Jasnorzewska z Kossaków Maria Janina — poetka i autorka dramatyczna; zmarła w szpitalu koło Manchesteru w Anglii 8. VII. 1945.

Pawlisiak Alicja — działaczka konspiracyjna wśród młodzieży w czasach okupacji w Warszawie; rozstrzelana 11. II. 1944 w Warszawie.

Pawłowicz Bronisław — dziennikarz; zginął w powstaniu warsz. 8. IX. 1944.

Pawłowicz Jan Witold (*1910) — leśnik, asystent hodowli lasu w SGGW w Warszawie; poległ w obronie Warszawy w r. 1939.

Pawłowska Maria — emeryt. bibliotekarka Biblioteki Uniw. w Wilnie; zmarła tamże 8. XI. 1945.

Pawłowska Romana — artystka dramatyczna; zamordowana.

Pawłowska Stanisława (*1875) — działaczka katolicka; zmarła 8. III. 1943 w obozie w Oświęcimiu.

Pawłowska Wanda (*1915) — polonistka, literatka; zmarła w obozie w Oświęcimiu 8. III. 1943.

Pawłowski Antoni — założyciel, prof. honor. i b. rektor Akademii Handlu Zagranicznego we Lwowie; zmarł.

Pawłowski Czesław — adwokat, członek Zarządu ZNP.

Pawłowski Edward (*1870) — wydawca „Kurierza Bydgoskiego”; rozstrzelany w Bydgoszczy w r. 1939.

Pawłowski Henryk (*1897) — działacz społeczny i samorządowy, organizator ochotn. straży pożarnych, dyr. Biura Prewencyjnego PZUW; zmarł tragicznie w r. 1943 utopiony w Wiśle (1942?).

Pawłowski Józef (*1889) — ks., b. rektor i prof. Pisma Św. Sem. Duch. w Kielcach; powieszony w obozie w Dachau 9. I. 1942.

Pawłowski Stanisław (*1882) — geograf, prof. Uniw. Pozn., członek PAU, wiceprezes Unii Geogr. Międzynarodowej, prezes okręgu poznańsk. Ligi Morskiej i Kolonialnej; zamordowany w listopadzie 1939 r. na forcje VII w Poznaniu.

Pazdro Zbigniew — prawnik, prof. nauki admin. i polskiego prawa administr. w Kat. Uniw. Lubelskim, działacz polityczny (Str. Narod.); zmarł w czasie walk o Lwów 11. IX. 1939.

Pecche Czesław (*1892) — ekonomista, dyr. Dep. Górn.-Hutniczego Min. Przem. i Handlu, redaktor tyg. „Polska Gospodarcza”; rozstrzelany na Pawiaku 28. V. 1942.

Peciak Ludwik (*1900) — ks. prałat, proboszcz w Kołomyi, działacz społeczny; zginął w obozie w Majdanku 14. IV. 1943.

Pelc Jerzy (*1891) — prawnik, wiceprezydent m. Rzeszowa; zginął tragicznie w Białolinach k. Tarnowa 3. VIII. 1944.

Pelc Michał (*1885) — filolog klasyczny, prof. gimn. i liceum w Łańcucie; zmarł w r. 1944.

Pelc Stefan (*1901) — prof. gimn. w Tarnowie; zginął w obozie w Oświęcimiu 28. II. 1942.

Pelczar Kazimierz (*1894) — lekarz, prof. patologii w Uniw. Wileńskim; rozstrzelany przez „Saugume“ (gestapo litewskie) 17. IX. 1943.

Pelczarski Tadeusz — historyk, ppor. rez., pracownik Wojsk. Biura Historycznego; zginął w kampanii wrześniowej 1939 r. pod Kutnem.

Pellowski Norbert (*1903) — ks., pallotyn, wychowawca młodzieży, społecznik; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Penzik — prawnik, literat, działacz wśród Polonii Amerykańskiej, przedstawiciel prasy polskiej na Konferencji Narodów Zjednoczonych w San Francisco; zmarł w końcu grudnia 1945 r.

Peplan — ks. (z Pomorza); zamordowany w obozie w Oświęcimiu.

Peradze Grzegorz — ks. archimadryta, (Gruzin), zast. prof. patologii na Studium Teologii Prawosławnej Uniw. Warsz.; rozstrzelany w r. 1942.

Perkowski Józef (*1896) — grafik, badacz sztuki ludowej na Litwie; zmarł tragicznie w r. 1940.

Perkowski Tadeusz (*1896) — dyplomata, b. sekretarz poselstwa RP w Moskwie, ostatnio zast. Komisarza Gen. RP w Gdańsku; zamordowany na Litwie 27. X. 1942.

Perzyński Stefan — prawnik, adwokat warsz.; zginął w obozie.

Petrykiewicz Władysław — prezes Okręgu ZNP w Lublinie; zamordowany.

Petrynowska Hanna — lekarka, kierowniczka punktu opatrunkowego w Pol. Wytwórni Papierów Wartość.; zginęła w powstaniu warsz. 29. VIII. 1944.

Petryński Borys — artysta malarz; zamordowany w obozie.

Petryński Bronisław — lekarz; popełnił samobójstwo we Lwowie w r. 1944.

Pękalski Józef — bibliotekarz Biblioteki Uniw. w Warszawie; zmarł.

Pękalski Leon (*1896) — artysta malarz, prof. Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie; zginął w powstaniu warsz. 1944 r.

Pękosiński Leon Fortunat (*1868) — lekarz, b. ordynator kliniki Uniw. Warsz., orientalista; rozstrzelany w Warszawie na Pawiaku w r. 1942.

Pfeiffer Włodzimierz — księgarz łódzki; zmarł w Łodzi w r. 1943.

Piach Bolesław — pisarz, poeta.

Piasecki Andrzej — założyciel dośw. stacji leśnej pod Janowem; rozstrzelany we Lwowie.

Piasecki Julian (*1896) — inż. dróg i mostów, adiunkt Politechn. Warsz., kierownik i wykładowca W. Szkoły Inż. i Saperów w Warszawie, pułk., b. wiceminister Komunikacji, działacz konspiracyjny w czasach okupacji; zmarł z ran odniesionych podczas powstania warsz. (jako dowódca obrony mostów na Wiśle) 3. VIII. 1944.

Piasecki Marian Józef (*1893) — lekarz, chirurg, dyr. Szpitala Wolskiego; zamordowany w szpitalu podczas powstania warsz. 5. VIII. 1944.

Piasecki Stanisław (*1900) — publicysta, redaktor „Prosto z Mostu“, działacz konspiracyjny w czasie okupacji, wydawca „Walki“; zamordowany 12. VI. 1941 w Palmirach pod Warszawą.

Piątkiewicz Stanisław — prawnik, rejent w Brzozowie, prezes Zw. Oficerów Rez., w czasie okupacji działacz konspir.; rozstrzelany w Gorlicach w październiku 1944 r.

Pichor Adam — pedagog, prof. III Gimn. im. Sobieskiego w Krakowie; zginął.

Piech Kazimierz (*1892) — botanik, cytolog, prof. Uniw. Jag. w Krakowie, redaktor (od 1938 r.) „Acta Soc. Botanico-rum Poloniae”; zmarł w Krakowie po powrocie z obozu w Sachsenhausen 15. IV. 1943.

Piechowski — ks.; zginął w obozie w Dachau.

Pieczynis Jerzy (*1888) — dziennikarz, referent prasowy Ubezpiec. Społ. w Warszawie; zamordowany 27. XII. 1939 w czasie masakry w Aninie pod Warszawą.

Piekalkiewicz Jan (*1892) — statystyk, ekonomista, prof. Szkoły Nauk Politycznych, b. pracownik Gł. Urzędu Statyst., b. docent Uniw. Lwowskiego, delegat Rządu na Kraj (od września 1942 r.); zamordowany 19. VI. 1943.

Piekarski Kazimierz (*1893) — bibliograf, bibliofil, bibliotekarz, kustosz Biblioteki Narod. w Warszawie, docent Uniw. Warsz., członek PAU; zmarł 6. II. 1944 w szpitalu w Łowiczu.

Piekarski Stanisław (*1868) — dyr. Dep. Wyznań Minist. WR i OP, autor encyklopedii religioznawczej („Prawdy i herezje”); zmarł w Krakowie (w Bronowicach Małych) 21. I. 1943.

Pięiężny Konstanty — działacz warmijski; zmarł w więzieniu.

Pięiężny Seweryn (*1890) — działacz warmijski, redaktor i wydawca „Gazety Olsztyńskiej”, wiceprezes Związku Polaków, członek Rady Pol. Banku Ludowego w Olsztynie; rozstrzelany w obozie w Hohenbrück pod Królewcem 24. II. 1940.

Pięiężny Władysław — działacz warmijski, redaktor „Gazety Olsztyńskiej”, członek Zarządu Banku Ludowego w Olsztynie; ścięty 3. IX. 1939.

Pięńczykowski Stanisław --- dyr. banku, strzelec i myśliwy; zmarł we Lwowie 8. II. 1941.

Pieńkowski Stanisław — poeta, estetyk, publicysta; zmarł jesienią 1944 r. po wygnaniu z Warszawy.

Pieńkowski Stefan Kazimierz (*1883) — lekarz, prof. neurologii i psychiatrii Uniw. Jag., mjr.-lekarz, członek PAU; zamordowany w Katyniu w r. 1941.

Piepes-Poratyński Jan ob. Poratyński Jan.

Pieracki Jan — prawnik, adwokat, ostatnio dziekan Izby Adwokackiej we Lwowie, b. poseł (Str. Nar.), działacz społeczny, oskarżyciel w procesie ministra Czechowicza, radny miejski; zmarł we Lwowie w r. 1943.

Pieracki Kazimierz (*1891) — pedagog, polonista, b. podsekretarz stanu w Minist. WR i OP, b. dyrektor Państw. Wyd. Książek Szkolnych; zamordowany wiosną 1941.

Pierzchała Ludwik (*1862) — pedagog, emeryt. dyr. szkoły wydziałowej we Lwowie, historyk, heraldyk; zmarł 22. IV. 1942 w Zakopanem.

Pietkiewicz Ludwik (*1860) — lekarz, bakteriolog, kierownik wytwórni surowic Zakł. Farmaceut. mgra Klawego w Warszawie, redaktor „Medycyny Współczesnej”; zmarł na tularczce po wygnaniu z Warszawy 19. IX. 1944.

Pietkiewicz Stanisław (*1889) — ks., kanonik kapituły katedr. w Pińsku; zmarł w ZSRR.

Pietrowicz Roman — publicysta, ekonomista; zginął w czasie powstania warsz. 1944.

Pietrowicz Stefan (*1895) — prawnik, adwokat, działacz społeczny, członek Nacz. Rady Adwokack.; zginął w obozie w Mauthausen 23. IV. 1945.

Pietrzak Włodzimierz (*1913) — prawnik, publicysta, powieściopisarz, krytyk literacki, działacz społeczny; zginął w czasie powstania warsz. 22. VIII. 1944, jako oficer AK (pseud. Balk).

Pietrzakiewicz Jerzy — prawnik, adwokat w Sanoku, działacz sokoli; zamordowany w obozie w Niemczech w r. 1943.

Pietrzycki Jan (*1880) — poeta, literat, krytyk literacki i teatralny, tłumacz, prezes Krak. Zw. Literatów, twórca i dyr. teatru marionetek „Pionier” we Lwowie; zmarł w Krakowie 28. XII. 1944 po opuszczeniu więzienia w Krakowie i Wiśniczu.

Pietsch Karol (*1901) — prof. geografii w gimn. w Lublinie; zginął w obozie w Oświęcimiu w listopadzie 1941 r.

Pietsch Tadeusz (*1904) — prawnik, adwokat radomski, działacz socjalistyczny (PPS); zginął jako oficer AK 8. VIII. 1944 w czasie powstania warsz. na ul. Elektoralnej.

Pigłowska Maria — bibliotekarka, kierowniczka wypożyczalni Biblioteki Publicznej w Warszawie; zmarła 2. XI. 1942.

Pilat Stanisław (*1881) — prof. technologii nafty w Politechnice Lwowskiej; zamordowany we Lwowie 4. VII. 1941.

Pilatowa z Neymanów Ewa (*1909) — prof. technologii nafty i paliw płynnych Politechniki Wrocławskiej; zmarła tragicznie 21. XI. 1945 we Wrocławiu.

Pilch Ludwik — ks. ze Zgromadzenia ks. filipinów; zginął w obozie w Oświęcimiu 2. XII. 1943.

Pilch Stanisław (*1883) — pedagog, prof. gimn., filolog klasyczny; zmarł 13. II. 1945.

Pilecki Isai — inż. radiowy, wyższy urzędnik Polskiego Radia; zamordowany w obozie w Oświęcimiu w styczniu 1945.

Pilecki Leliwa Jerzy (*1896) — prawnik, ekonomista, publicysta, dyr. biura Izby i organizacji rolniczych w Poznaniu; zmarł w Krośnie 18. XII. 1944.

Pilipiec Michał (*1912) — ks., wikariusz, kt. AK na terenie pow. rzeszowskiego; zamordowany w grudniu 1944.

Piltz Franciszek (*1903) — filozof i statystyk, współpracownik Gł. Urzędu Stat.; zmarł w Otwocku w r. 1942 (?).

Pindelski Leszek (*1902) — artysta malarz; zginął jako żołnierz 17. IX. 1939 w Klewani k. Równego od bomby lotniczej.

Piołun Noyszewski ob. Noyszewski Piołun Stanisław.

Piotrowicz Karol (*1901) — historyk, dyr. Biblioteki Pol. Akademii Umiejętności w Krakowie; zmarł w obozie (?).

Piotrowicz Michał (*1884) — kierownik szkoły, działacz oświatowy w Bochni; zginął w obozie w Oświęcimiu 14. V. 1941.

Piotrowski Andrzej — asystent Politechn. Warsz.; zmarł.

Piotrowski Michał (*1875) — muzyk, kompozytor; zmarł 19. III. 1944.

Piotrowski Mirosław — burmistrz m. Płońska; zamordowany w obozie w Dachau.

Piotrowski Stefan (*1881) — lekarz weterynarii, członek magistratu m. Poznania, działacz społeczny; stracony w marcu 1941 r. pod Berlinem.

Piotrowski Władysław (*1876) — działacz społeczny, red. „Gazety Kieleckiej”; zmarł w szpitalu kapucynów w Krakowie w r. 1943.

Piotrowski Zygmunt — działacz socjalistyczny (PPS), b. redaktor „Robotnika Polskiego” w Chicago, b. poseł, działacz TUR; zmarł w ZSRR.

Pisarska Janina — bibliotekarka Biblioteki Publ. w Warszawie; zmarła w Krakowie na początku 1946 r.

Piskorski Tomasz (*1898) — prawnik, działacz harcerski i wśród młodzieży akadem. (ZPMD); zmarł w obozie jeńców.

Piszczyński Edward — dziennikarz, korespondent gdyński i gdański „Kurier Poznański”, wiceprezes Syndykatu Dziennikarzy Gdańskich, działacz konspir., współpracownik Delegatury na Ziemię Zachodnią; ścięty 7. VII. 1942.

Pisuliński Antoni (*1860) — podróżnik po Afryce; zmarł we Lwowie (?).

Piwiński Leon (*1889) — krytyk literacki i historyk literatury; zmarł w Warszawie 1. XII. 1942.

Piwko Henryk — lekarz; rozstrzelany w Magdalence pod Warszawą 28. V. 1942.

Piwowarczyk Stanisław (*1879) — pedagog, nauczyciel Państw. Gimn. im. Jana III w Grudziądzu, działacz społeczny i oświatowy; rozstrzelany jesienią 1939 r.

Plater Ireneusz — fotograf artystyczny; rozstrzelany w r. 1943.

Plebanek — adwokat częstochowski; zamordowany w pobliżu Częstochowy w r. 1939 lub 1940.

Pleszczyński Józef (*1886) — rolnik, działacz społeczny, b. wiceprezes Zarządu Gł. Zw. Ziemiaków, ostatnio wicedyr. Za-

rządu Miejsk. w Warszawie; zginął w schronie od bomby lotniczej w czasie oblężenia stolicy 25. IX. 1939.

Pleśniewicz Stanisław — docent chemii fizycznej Politechniki Warsz., adiunkt Zakł. Chemii Fiz.; zmarł 12. VII. 1943.

Plewińska Smidowiczowa ob. Smidowiczowa Zofia.

Pluciński Kazimierz (*1888) — prof. gimn., filolog klas.; zmarł w obozie w Dachau 23. XII. 1940.

Płasko Irmina — studentka WWP, działaczka konspir. (PPR), współprac. „Trybuny Wolności”; zamordowana w sierpniu 1942 r.

Płoński Wacław — artysta rzeźbiarz; zginął w obozie w grudniu 1940 r.

Płoskiewicz Walerian — ks., b. kanclerz Kurii Metropolit. w Petersburgu, b. referent spraw watykańskich w MSZ w Warszawie, b. rektor Sem. Duch. w Łucku; zginął w czasie powstania warsz. w r. 1944.

Plużański Włodzimierz (*1873) — inż. chemik kolorysta, dyr. firmy „Boruta” w Zgierzu; zmarł w Brwiniowie 22. X. 1944.

Pniewski Tadeusz — adwokat z Poznania; zmarł po zwolnieniu z obozu niemieckiego w r. 1942 w Krakowie.

Pniewski Władysław (*1893) — prof. jęz. polskiego w Gimn. Pol. w Gdańsku, redaktor „Gryfa”, bibliograf i historyk literatury; zamordowany w obozie w Sztutowie (Stutthof) 22. III. 1940.

Poboży Antoni (*1883) — ks., prałat, prof. filozofii w Sem. Duch. w Lublinie; zmarł w obozie w Dachau w lipcu 1942 r.

Pochmarski Bolesław (*1883) — emeryt. prof. gimn., publicysta, krytyk literacki, b. kierownik lit. teatru im. Słowackiego w Krakowie, działacz polityczny i społeczny, b. poseł na Sejm, kpt. rez.; zmarł w obozie jeńców w Sandbostel 28. IV. 1945.

Poczobut-Odlanicki Fabian (*1897) — ks., dziekan w Łuńcu, pedagog, działacz konspir.; rozstrzelany koło Pińska w r. 1944.

Podbielski Jan — farmaceuta, b. radca Minist. Op. Społ., b. prezes Warsz. Tow. Farmaceut., publicysta; zmarł w Warszawie w r. 1942.

Podgórski Zygmunt — prezes Akcji Kat. w Łodzi, działacz polityczny (Str. Nar.); zamordowany w r. 1941.

Podhorodecki Bonawentura — franciszkanin, asystent wolontariusz Sem. Filozoficznego Uniw. Jag.; zmarł w obozie w Oświęcimiu 11. XI. 1941.

Podhorski Okołow Cezary — adwokat warszawski; zamordowany podczas powstania warsz. 8. VIII. 1944.

Podhorski Okołow Wacław Jacek — współprac. Polskiego Radia, popularyzator, pisarz dla młodzieży; zmarł 23. III. 1944.

Podlewski Stanisław — polonista; rozstrzelany w r. 1942 (?).

Podoski Jerzy literat, jeden z redaktorów „Polski Zbrojnej“; zmarł w Lizbonie w r. 1942.

Podrygałski Bronisław — aptekarz łódzki, prezes ZOKZ; zginął w obozie w Dachau.

Podstawka Władysław — literat, poeta.

Podwin Adam (*1867) — ks., dziekan i infułat. kapituły krakowskiej, pedagog; zmarł 2. IX. 1941 (1943?) w Krakowie.

Pogonowska Maria — lekarka, działaczka społeczna; zmarła we Lwowie.

Pogorzelski Walery (*1870), — ks., prałat, kanonik kapituły kaliskiej, dziekan i proboszcz sieradzki, autor monografii Sieradza; zmarł tamże 12. II. 1941.

Pohorecki Feliks (*1890) — archiwista, historyk, kustosz Archiw. Państw. we Lwowie; zmarł 27. VII. 1945 w Krakowie.

Pohoska Ewa (*1918) — literatka, działaczka wśród młodzieży, założ. konspir. pisma literack. „Droga“; rozstrzelana w Warszawie na Pawiaku w marcu 1944 r.

Pohoski Jan (*1889) wiceprezydent m. st. Warszawy; rozstrzelany w Warszawie na Palmirach 21. VI. 1940.

Pohoski Stanisław — hipolog, dyr. stadniny państwowej w Janowie Podlaskim; zmarł w Warszawie w styczniu 1944 r.

Pojawski Mieczysław — inż. elektryk, rzeczoznawca wo-

dociągów i kanalizacji m. Warszawy; zginął w powstaniu warsz. 1944 r.

Poklewski-Koziell Zdzisław — hipolog, dyr. stadniny państwowej w Starogardzie; rozstrzelany tamże w październiku 1939 r.

Pokora Franciszek — lekarz, asystent Uniw. Pozn.; powieszony w Obornikach w r. 1942.

Pokrywka Jan — ks., proboszcz w Tyśmienicy, działacz spółdzielczy; zmarł 22. V. 1945.

Pokrzywa Stefan — lekarz, działacz społeczny; rozstrzelany 16. III. 1943 w Łagowie.

Pol-Osostowiczowa Halina ob. Osostowiczowa Halina.

Polaczek-Kornecki Tadeusz (*1886) — inż., dyr. Miejskiej Kolei Elektrycznej w Krakowie; zamordowany w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Polackówna Helena (*1884) — historyczka i heraldyczka, docent nauk pomocn. historii na Uniw. Pozn., kustosz Archiwum Państw. we Lwowie; zginęła w obozie w Majdanku w sierpniu 1942 r.

Polackówna Maria — geografka, prof. gimn.; zginęła w Warszawie w czasie powstania 1944 r.

Polakiewicz Bronisław (*1886) — prezes SO w Stryju, działacz społeczny; zginął w obozie w Majdanku 21. VI. 1943 roku.

Polakowski Zygmunt — pedagog, dyr. gimn. w Bydgoszczy; rozstrzelany we wrześniu 1939 r.

Polański Stanisław (*1896) — prof. Państw. Liceum Pedagog. w Rzeszowie, polityk, spółdzielca, radny m. Rzeszowa; zmarł w obozie w Oranienburgu 23. III. 1942.

Polkowski Antoni — artysta rzeźbiarz; zginął w czasie oblężenia Warszawy w r. 1939.

Polkowski Czesław — inż., członek Zw. Inż. Katolików, publicysta, działacz katolicki; zamordowany w obozie w Dachau w r. 1942.

Polkowski Leonard — ekonomista, wykładowca w SGH w Warszawie; zmarł w r. 1944.

Poloniecki Bernard — księgarz i wydawca lwowski; zginął we Lwowie w r. 1943.

Pomarański Stefan (*1893) — historyk, b. kierownik Archiwum Skarbowego w Warszawie i dyr. Państw. Wyd. Książek Szkolnych, kpt.; zmarł w obozie w Flossenbürg w Bawarii 1. XII. 1944.

Pomarański Zygmunt (*1898) — notariusz z Zamościa, b. księgarz i wydawca, muzyk, kompozytor, działacz konspiracyjny, kpt. rez.; rozstrzelany w r. 1941.

Pomianowski Józef (*1888) — sędzia Najwyż. Tryb. Administr. w Warszawie; zmarł w obozie w Oświęcimiu 27. VII. 1942.

Pomirowski Leon (*1891) — literat, pedagog, krytyk literacki i kierownik lit. teatru Tow. Krzew. Kult. Teatr.; zamordowany w obozie w Majdanku 1943 r.

Pomorska Ludwika — bibliotekarka Biblioteki Publ. m. st. Warszawy; zamordowana podczas powstania warsz. w sierpniu 1944 r.

Pomorski Jan — naczelnik działu w Wodociągach i kanalizacji m. Warszawy; zmarł w r. 1939.

Poniatowska Barbara — działaczka Str. Lud., konspir. (pseud. Grażyna), współprac. pisma „Droga“, szef kolportażu „Rocha“; zginęła w powstaniu warsz. w r. 1944.

Poniatowska Halina (*1900) — asystentka hodowli roślin SGGW w Warszawie; rozstrzelana w czasie powstania warsz. w r. 1944.

Poniatowska Janina — nauczycielka szkół średnich w Warszawie, działaczka syndykalistyczna, przewodn. Bratniej Pomocy Więziennej; zmarła 16. IV. 1943.

Poniatowski Stanisław (*1884) — etnolog, prof. Uniw. Warsz. oraz WWP i Szkoły Nauk Polit., kierownik Instytutu Etnologicznego Tow. Nauk. Warsz.; zmarł w obozie w Litomierzycach.

Ponikowska Anna — geografka i bibliotekarka w Bibliotece Uniw. w Warszawie; zmarła w r. 1942.

Ponikowski Cezary — prawnik, adwokat warsz.; zmarł.

Ponikowski Wacław — b. prof. Akademii w Dublanach, współpracownik Państw. Instytutu Gosp. Wiejsk. w Puławach; zginął w czasie powstania warsz. 1944 r.

Poniński Edward — rolnik, wicepatron wielkopolskich kółek roln.; rozstrzelany w Inowrocławiu w r. 1939.

Popiel Artur — dziennikarz, współpracownik IKC; zamordowany w obozie w Oświęcimiu w r. 1943.

Popiel Julian (*1903) — kierownik Oddziału Izby Skarbowej we Lwowie, komentator przepisów ustawodawstwa podatkowego; zmarł we Lwowie w r. 1944.

Popiel Stanisław — działacz katolicki wśród młodzieży; zginął w obozie w Majdanku w r. 1944.

Popielowa z Sienkiewiczów Leonia (*1903) — współpracowniczka i kierowniczka Zakł. pod wezw. św. Zofii w Warszawie; rozstrzelana w Warszawie na Pawiaku 4. II. 1943.

Popielawski Władysław Anatoliusz (*1899) — inż., dyr. Wodociągów i kanalizacji m. st. Warszawy; poległ jako oficer rez. w r. 1939 w Kaniówce p. Sochaczewem.

Popławska Fiedorowicz Helena — lekarka, dyr. sanatorium Urzędników Państwowych; rozstrzelana w Toruniu w r. 1942.

Popławski August — ekonomista, b. podsekretarz stanu w Minist. Skarbu, b. senator, ostatnio prezes Tow. Kredytowego Ziemiak. w Warszawie, powieściopisarz (pod pseud. Jan Rogala); zginął w czasie powstania warsz. 1944 r.

Popławski Seweryn (*1870) — ks., prałat, proboszcz parafii św. Karola Boromeusza w Warszawie, oficjał Sądu Arcybisk. w Warszawie; zginął w Warszawie w pierwszych dniach powstania, w sierpniu 1944 r.

Popławski Stanisław — rolnik, hodowca; rozstrzelany 22. VIII. 1944.

Popowski Stanisław — artysta muzyk; zmarł w Warszawie 1. VII. 1944.

Poraj Jakubowski Bohdan Stanisław ob. Jakubowski Poraj Bohdan Stanisław.

Porajski Marian — lekarz, ginekolog, dyr. Zakł. Położn.

św. Zofii w Warszawie; zginął na ulicy w r. 1944 w czasie ewakuacji popowstaniowej.

Poratyński-Piepes Jan (*1876) — farmakolog, aptekarz, działacz społeczny i polityczny, radny m. Lwowa, prezes TSL; b. poseł na sejm galic., wiceprezes Polsk. Powśz. Tow. Farmaceut., wykładowca na oddziale farmaceut. Uniw. Lwowskiego; popełnił samobójstwo 16. VII. 1941 we Lwowie.

Poray Wilczyński Zdzisław (*1924) — chemik; zamordowany w obozie w Buchenwald 1. XII. 1944.

Porejko Zofia (*1898) — długoletnia sekretarka Koła Stud. Katol. w Warszawie, działaczka katolicka; zginęła od bomby w czasie powstania warsz. 1944 r.

Porożyński Benedykt — harcmistrz; zmarł 18. III. 1945 w drodze z obozu w Sztutowie, w Górze pod Wejherowem.

Posacki Stefan (*1883) — inż., hydrotechnik, działacz ludowy (PSL), b. dyr. Okr. Dyr. Odbudowy w Tarnopolu; zmarł 27. XII. 1945 w Krakowie.

Posadzy Ludwik (*1878) — literat, bibliotekarz w Bibliotece Uniw. w Poznaniu, wykładowca wychowania pozaszkolnego w Uniw. Pozn.; zmarł w listopadzie 1939 r.

Postępski Roman — dyr. Zakł. Górn. „Silesia“ w Dziedzicach, radca Izby Przem. Handl. w Katowicach; zmarł w r. 1942.

Postępski Stanisław — sekretarz i notariusz Uniw. Lwowskiego, wykładowca na wydz. prawnym, prezes Koła Lwowsk. Zw. Oficerów Rez.; zmarł w ZSRR w r. 1942.

Poszwiński Adam — działacz poznański; stracony na forcie VII w Poznaniu w r. 1939 (?).

Pośpielowski Leszek — artysta dramatyczny; zmarł.

Potemkowska Wacława — literatka; zginęła podczas powstania warsz. w sierpniu 1944 r.

Potocka ob. Przybyłko Potocka Maria.

Potocki Antoni (*1867) — krytyk literacki i historyk sztuki; zmarł we wrześniu 1939 r.

Potocki Jan (*1867) — działacz społeczny; zmarł w Rymanowie 13. III. 1942.

Potocki Paweł — hodowca; zmarł w Kielcach.

Potoczny Antoni (*1909) — ks. ze zgromadzenia misjonarzy oblatów, proboszcz w Łuninie; zmarł 31. I. 1944.

Potrzebski Wiktor — ks., dyr. gimn. im. A. Mickiewicza w Grodnie, kaznodzieja, działacz społeczny; zginął w czasie powstania warsz. 1944 r. jako kapelan AK (pseud. konspir. X. J. Orłowski)

Potworowski Edward (*1885) — ziemianin, działacz społeczny, prezes Sodalicii Mariańskiej, Wielkopolskiej i Kraj. Zw. Młodzieży Męskiej; rozstrzelany na rynku w Gostyniu 23. X. 1939.

Powierza Aleksander — archiwista Archiwum Akt Dawnych w Warszawie; zmarł tamże w r. 1942.

Powierza Antoni — pułk. emeryt.; zginął w powstaniu warsz. 1944 r.

Powierza Bolesław (*1882) — inż. agronom, długoletni dyr. Tow. Melioracyjnego w Warszawie; zmarł w Żyrardowie 26. X. 1944.

Poznański Maurycy Ignacy — przemysłowiec łódzki, publicysta gospodarczy; zamordowany.

Pożaryski Jan (*1901) — prawnik, adwokat, b. prezes Międzynarod. Konfer. Studenckiej (CIE), działacz społeczny; zginął w obozie w Oświęcimiu w lipcu lub sierpniu 1941 r.

Pożaryski Mieczysław (*1875) — inż. elektryk, prof. Politechniki Warsz.; zmarł w r. 1945 (?).

Prabucka Ojcumiła — działaczka społeczna i samorządowa śląska; zmarła 29. X. 1944 w Krakowie.

Praga Władysław — działacz polityczny i ludowy (PSL), b. poseł.

Praussowa z Kuleszów Zofia (*1876) — działaczka społeczna, b. posłanka na Sejm, działaczka polityczna (PPS); zmarła w obozie w Oświęcimiu w styczniu 1945 r.

Prauziński Leon (*1898) — artysta malarz; rozstrzelany w forcie VII w Poznaniu 11. XI. 1939.

Prawecki Władysław — przewodniczący oddziału powiat. sokołowskiego ZNP.

Prażmowska ob. Iwankowa Wanda.

Prądyński Józef — ks., infułat, działacz społeczny polski, duszpasterz akademicki, działacz konspiracyjny; stracony 27. VI. 1942.

Prądyński Lucjan — działacz społeczny na terenie kółek rolniczych; rozstrzelany we wrześniu 1939 r.

Preis Witold — lekarz, asystent Zakładu Patologii Uniw. Jag., lekarz dyżurny Krak. Ochotn. Tow. Ratunkowego; zmarł w obozie w Oświęcimiu w r. 1943.

Prejzner Tadeusz — nauczyciel, pedagog, badacz muzyki ludowej podlaskiej i śląskiej; zmarł w więzieniu.

Prejss Stanisław (*1897) — bankowiec, prokurent Banku Handlowego w Warszawie, b. prezes Zw. Zawod. Pracowników Bankowych w Polsce; zamordowany 10. VIII. 1944.

Pręgowski — psychiatra, filozof; zmarł na Okęciu pod Warszawą, w końcu stycznia 1945 r.

Procyk Karol — ks. kanonik, proboszcz w Baworowie (tarnopolskie), działacz narodowy; zamordowany przez nacjonalistów ukraińskich 2. XI. 1943.

Progulski Stanisław (*1879) — lekarz, pediatra, prof. tyt. Uniw. Lwowskiego, adiunkt Kliniki Pediatricznej; zamordowany 4. VII. 1941.

Próchnicki Zdzisław (*1875) — prawnik, zast. prof. prawa administr. na Uniw. Lwowskim, działacz polityczny (Stron. Nar.), radny m. Lwowa, filantrop; zmarł 18. X. 1939.

Próchnicki Adam — historyk, kustosz Archiwum Akt Dawnych w Warszawie, działacz socjalistyczny, w czasie okupacji przewodn. Komitetu Centr. Polskich Socjalistów; zmarł w Warszawie w r. 1942.

Próchnikowa-Gomulińska Irena — pracowniczka Zarządu Miejskiego Warszawskiego, działaczka konspiracyj. (socjalist.) w czasach okupacji; zamordowana podczas śledztwa w Alei Szucha.

Pruski Czesław — prawnik, esperantysta; zamordowany w Lublinie w r. 1941.

Pruszkowski Tadeusz (*1888) — artysta malarz, prof.

malarstwa, ostatnio rektor Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie; rozstrzelany w r. 1942.

Pruszyńska Krystyna Wenche z Prebensenów — tłumaczka polskich utworów literackich na język norweski; zmarła w r. 1944 w Kielecczyźnie.

Pruszyński Zenon (*1876) — litograf, właśc. zakładu litograficznego w Krakowie; zmarł tamże 5. V. 1941.

Pryba Leon (*1900) — ks., b. prof. liceum biskupiego w Płocku, b. prefekt gimn. i proboszcz w Nowym Mieście; zginął w więzieniu.

Prystor Aleksander (*1874) — działacz polityczny, b. premier i b. marszałek Senatu, ppłk. rez.; zmarł w ZSRR w r. 1941.

Przeclawska z Różyckich Janina (*1870) — literatka; zmarła w Warszawie 1. V. 1944.

Przeclawski Wiktor — literat; zmarł w Wilanowie pod Warszawą w r. 1940.

Przedborski Józef (*1871) — fizyk, prof. mechaniki teoretycznej na Uniw. Warsz.; zmarł 24. V. 1941.

Przedpelski Wiktor — inż. prezes Pol. Zw. Eksporterów Bekonowych, prezes Centr. Zw. Kółek Rolniczych i Zw. Osadników; zmarł w N. Jorku 5. VIII. 1941.

Przedpelski Władysław — kierownik oddziału Opieki Społ. w Urzędzie Woj. Łódzkim; zginął we wrześniu 1939 r.

Przedzymirski Zygmunt (*1878) — działacz polityczny i społeczny, wiceprokurent Banku Handlowego w Warszawie; zamordowany podczas powstania warsz. 5. VIII. 1944.

Przemyski Kazimierz (*1881) — prof. gimn. w Łucku, przyrodnik, geolog, działacz społeczny; zginął w końcu 1941 r.

Przemyski Stanisław (*1883) — chemik, dyr. oddziału „Polminu“ w Poznaniu i Warszawie, działacz społeczny; zmarł w Warszawie 3. II. 1940.

Przeczorski Ruciec Zygmunt (*1886) — pianista i kompozytor, prof. Inst. Muzycznego w Krakowie; zmarł 1. III. 1945.

Przepiórski Wincenty — geograf, prof. liceum handlowego we Lwowie; zmarł w Gliwicach w styczniu 1946 r.

Przepiórka Dawid (?) — mistrz szachowy, autor książek z tej dziedziny; zamordowany w r. 1941 (?).

Przepolski Stefański Stefan — literat; zmarł w Krakowie 16. XI. 1942.

Przesmycki Zenon (*1861) — literat, tłumacz, wydawca Norwida, red. „Chimery“, (pseud. Miriam); zmarł podczas powstania warsz. w szpitalu na ul. Żurawiej między 15—18. X. 1944.

Przewalska-Karmazyńska Halina — botaniczka, asystentka Ogrodu Botanicznego Uniw. Warsz.; zmarła w r. 1941.

Przeworska Jadwiga — historyczka sztuki, muzeolog, radca Min. WR i OP, zamordowana w r. 1942.

Przeworski Marek — inż., księgarz i wydawca; zastrzelony w Warszawie w r. 1943.

Przeworski Stefan (*1900) — archeolog, docent archeologii staroż. Wschodu Uniw. Warsz.; zamordowany w r. 1940.

Przewóska Maria Czesława (*1868) — literatka, tłumaczka; zmarła w r. 1940.

Przeździecki Pius (*1865) — generał zakonu oo. paulinów, autor religijny; zmarł w Częstochowie na Jasnej Górze 2. X. 1942.

Przybecki Stanisław — bankowiec, dyr. Oddziału Banku Spółek Zarobkowych w Warszawie; rozstrzelany na Pawiaku 18. V. 1944.

Przyborowski Józef — biolog, prof. hodowli roślin na Uniw. Jag. w Krakowie; zginął w kampanii wrześniowej 1939 r. pod Janowem Lubelskim.

Przyboś Stefan (*1900) — polonista, pedagog, dyr. Państw. Gimn. I im. Mickiewicza w Samborze, współpracownik teatru „Reduta“ w Rzeszowie; zmarł w obozie w Mautausen 15. V. 1940.

Przybylski — lekarz, rentgenolog z Zakopanego; zmarł w obozie w Oświęcimiu w r. 1943.

Przybylski Adam — historyk wojskowości, ppulk. dypl., b. attaché wojskowy w Japonii, długoletni współpracownik Wojsk. Biura Historycznego; zmarł w Anglii 5. I. 1945.

Przybyła Jan — dziennikarz oraz działacz śląski i plebisytowy, redaktor „Górnoślązaka“ i „Powstańca“; zginął w obozie w Oświęcimiu.

Przybyłowa z Daisenbergow Maria — nauczycielka, działaczka TSL w woj. południowo-wschodnich i na Śląsku; zamordowana w obozie w Oświęcimiu.

Przybyłowski Roman — dziennikarz, sprawozdawca parlamentarny PAT; zmarł w r. 1942.

Przybyłko Potocka Maria — artystka dramatyczna; zginęła od bomby w czasie powstania warsz. 1944 r. w Mokotowie.

Przyłęcki Stanisław (*1891) — prof. chemii fizyolog. Uniw. Warsz.; zginął od kuli na ulicy w czasie powstania warsz. 1944 r.

Przyłucka Gabryela — emeryt. nauczycielka, zasłużona działaczka oświatowa na Polesiu; rozstrzelana w Pińsku w r. 1943.

Przyłucki Jerzy — sekretarz Sądu Najw., działacz społeczny, redaktor „Apelu“; zmarł w obozie w Flossenbürg w Bawarii w październiku 1943 r.

Przyłuski Józef (*1884) — prawnik, b. prezes Sądu Apel. w Wilnie, od 1939 adwokat w Warszawie; zamordowany w czasie powstania warsz. 1944 w Alei Szucha.

Przyrembel Zygmunt (*1874) — inż., wykładowca Politechn. Lwowskiej, autor dzieł z zakresu historii przemysłu, a w szczególności z dziejów cukrownictwa w Polsce; zmarł w r. 1943.

Przystos Zbigniew Bolesław (*1912) — prawnik, urzędnik MS Wojsk., ppor. rez., b. działacz akademicki; zginął w Katyniu w r. 1941.

Pszonicki Andrzej (*1869) — inż. kom., b. prof. Instytutu Dróg Komunik. w Petersburgu, prof. budowy mostów na Politechn. Warsz., długoletni dziekan i b. rektor, prezes Zw. Inż. Budowlanych RP; zmarł w Warszawie 5. VIII. 1941.

Ptaszycki Mieczysław (*1883) — geobotanik, b. asystent przy katedrze systematyki i geografii roślin Uniw. Warsz.,

podróżnik po Turkiestanie, badacz Polesia; zmarł w obozie w Oświęcimiu.

Puchalski Edward (*1874) — reżyser filmowy i teatralny; zmarł.

Puchalski Roman — taternik, fotograf-pejzażysta, sportowiec; zmarł w ZSRR w r. 1941.

Puchała Walenty — ks., emeryt. katecheta, poseł na Sejm; zamordowany w Trembowli przez nacjonalistów ukraińskich w sierpniu 1944 r.

Puciata Leon (*1884) — ks., prof. dogmatyki szczegółów. Uniw. Wileńsk.; zmarł w Wilnie 12. VII. 1943 po opuszczeniu obozu koncentr. w Szaltupie.

Puder Tadeusz — ks., proboszcz kościoła św. Jakuba w Warszawie; zginął wskutek nieszczęśliwego wypadku 27. I. 1945.

Puget Ludwik (*1877) — artysta rzeźbiarz, niegdyś współtwórca kabaretu „Zielony balonik”; rozstrzelany w obozie w Oświęcimiu 27. V. 1942.

Pukowiec Józef — harcmistrz, komendant śląskiej (konspirac.) chorągwi harcerskiej, współredaktor pisma konspir., ścięty 15. VIII. 1942 w Katowicach.

Pulikowski Julian (*1908) — muzykolog, docent Uniw. Warsz., bibliotekarz w Bibliotece Narodowej; zginął od bomby w czasie powstania warsz. 1944 r.

Pulikowski Roman — artysta muzyk, wiolonczelista, b. dyrygent orkiestry operowej w Hanowerze; zmarł.

Purtal Antoni — wiceprezydent Łodzi; zamordowany.

Puterman Józef — architekt i meloman; zginął w Warszawie w r. 1942.

Putz Narcyz — ks., proboszcz kościoła św. Wojciecha w Poznaniu, działacz społeczny; zmarł w obozie w Dachau 4 lub 12 XII. 1943.

Pycia Jacek Ludwik (*1877) — ks., b. prof. Sem. Duch., b. kanclerz Kurii Biskupiej w Kielcach, kanonik katedr.; zmarł w Kielcach.

Pyrek Wiesław Marian (*1918) — polonista, poeta i publicysta; zmarł w Warszawie 19. IX. 1942.

Pyrka Manswet (*1903) — lekarz dentysta, I wiceprezes Okręg. Izby Lekarsk. Dentyst. w Krakowie; zginął w czasie kampanii wrześniowej 1939 r.

Pysz — działacz wśród emigracji polskiej na Węgrzech; powieszony przez Niemców w r. 1944.

Q

Quas ob. Kwaśniewski Stefan.

Quest Robert — lekarz, docent Uniw. Lwowskiego; zmarł
we Lwowie.

R

Raabe Lech — działacz wśród młodzieży akadem., kierownik Socj. Org. Bojowej w czasie okupacji, redaktor codziennego pisma konspir.; zamordowany w Warszawie w r. 1943.

Rabczewski Włodzimierz (*1882) — inż., dyr. Wodociągów i Kanalizacji m. st. Warszawy, prezes Pol. Zrzeszenia Gazowników, Wodociągowców i Techników Sanitarnych, działacz w dziedzinie techniki sanitarnej; zmarł w Warszawie w r. 1942.

Rabowski Ferdynand — geolog Państw. Instytutu Geolog., badacz Tatr; zmarł w Zakopanem 19. IV. 1940.

Rabski Janusz — adwokat, powieściopisarz; zmarł w Otwocku w r. 1941 po opuszczeniu Pawiaka.

Rachocki Ignacy — lekarz, chirurg, internista, społecznik, prezes Akcji Katolickiej; zmarł w Warszawie.

Raczkowska Teodora (*1850) — pionierka wyższego wykształcenia kobiet, właśc. kursów, a ostatnio gimn. handlowego w Warszawie; zmarła 16. I. 1940

Raczkowski Bogdan — inż., radca budownictwa miejskiego w Bydgoszczy, prezes Tow. Przyjaciół Sztuk Pięknych w Bydgoszczy; zamordowany tamże w listopadzie 1939 r.

Raczkowski Władysław Marek (*1902) — adwokat, radca prawny Zarządu Miejsk. m. st. Warszawy; zmarł w Otwocku 16. V. 1944.

Raczkowski Zygmunt — publicysta; zmarł w r. 1941 (?).

Raczyński Aleksander (*1872) — ekonomista, polityk, docent Uniw. Lwowskiego, członek Trybunału Stanu, b. wiceminister Rolnictwa; zmarł w Krakowie 18. XII. 1941.

Raczyński Andrzej — lekarz dentysta w Stanisławowie; zamordowany (?) w r. 1941.

Raczyński-Woliński Kazimierz (*1891) — lekarz, neurolog, mjr., b. ordynator Centrum badań lotniczo-lekarskich, honor. lekarz i opiekun wielu stowarzyszeń charytatywnych; zmarł z ran otrzymanych w czasie powstania warsz. na Starym Mieście 1. IX. 1944.

Radliński Zygmunt (*1874) — chirurg, prof. Uniw. Warsz.; zmarł 31. XII. 1941.

Radomski Jerzy — inż., wiceprezydent miasta Radomia; zamordowany w obozie w Majdanku w marcu 1943.

Radomska Rawicz z Mniszchów Helena (*1870) — literatka (Mniszchówna); zmarła w marcu 1943 r.

Radwanowa Helena — literatka, redaktorka „Płomyka“; zmarła 23. II. 1944 (18. II. ?).

Raduński Edward (*1889) — działacz społeczny, literat, naczelny sekretarz wydz. ogólnego Zarządu Miejskiego w Tczewie, redaktor miesięcznika regionalnego „Kociewie“; rozstrzelany w Tczewie 21. X. 1939.

Radwański Mieczysław — przyrodnik, pedagog, dyr. Państw. Gimn. im. Batorego w Warszawie; zmarł w czasie powstania warsz. 29. IX. 1944.

Radziejowski Antoni Henryk — radny m. Włocławka, szef biura fabryki papieru Steinhagen i Saenger; zamordowany 11. XI. 1939.

Radziejowski Leon — dziennikarz i poeta; zmarł w Warszawie wiosną 1943 r.

Radzińska Róża — bibliotekarka, kierowniczka wypożyczalni Biblioteki Publicznej m. st. Warszawy; zamordowana

Radziszewska Janina — sekretarka Biblioteki Narodowej w Warszawie; zmarła po ewakuacji z Warszawy jesienią 1944 r.

Radziszewski Ignacy (*1869) — inż., prof. i b. rektor Politechniki Warszawskiej, prezes Stow. Techników; zmarł w Warszawie w maju 1944 r.

Radziwiłł Konstanty — ekonomista, społecznik, mecenas sztuki, dow. oddziału AK w Legionowie pod Warszawą; zamordowany w Modlinie (?) w grudniu 1944 r.

Radziwiłł Janusz (*1880) — prawnik, b. dyr. Dep. Stanu Rady Regencyjnej (1918), poseł na Sejm i przewodniczący Komisji Spraw Zagranicznych; zmarł pod Równem (?) w styczniu 1945.

Rafacz Józef (*1890) — historyk prawa, prof. historii ustroju Polski na Uniw. Warsz.; rozstrzelany podczas powstania warsz. 1944 r.

Rafalski Bronisław — inż. technolog, ostatnio wicedyr. Wodociągów i Kanalizacji m. st. Warszawy; zmarł 18. X. 1944 w szpitalu w Piotrkowie.

Rafalski Eugeniusz — dziennikarz, redaktor szeregu czasopism, ostatnio wydawnictw Instytutu Spraw Społecznych („Przeglądu bezpieczeństwa pracy”); zmarł w październiku 1939 r.

Rafalski Józef — kompozytor lubelski, zbieracz pieśni ludowych.

Rajchman Aleksander — matematyk, prof. WWP i docent Uniw. Warsz.; zamordowany w obozie w Sachsenhausen 20. III. 1940.

Rajewski Franciszek (*1905) — inż., kierownik Biura Pomiarów przy Poleskim Urzędzie Woj. w Brześciu n. Bugiem, oficer rez.; zamordowany w Katyniu w r. 1941.

Rajgrodzki Jakub — inż., pedagog, filozof; zginął w Warszawie w r. 1943.

Ramberg Julian — sławista; zamordowany we Lwowie w lipcu 1941 r.

Rapacka Maria (*1886) — działaczka społeczna i spółdzielcza (wdowa po Marianie R.); zmarła 6. II. 1946.

Rapacki Marian (*1884) — spółdzielca, ostatnio prezes Zarządu Głównego „Społem”, wykładowca WSH; zginął podczas powstania warsz. od bomby 16. IX. 1944.

Rapacki Wincenty (*1865) — aktor i literat; zmarł w Warszawie 16. I. 1943.

Rapf Wilhelm — działacz społeczny w Brzeżanach, urbanista; zmarł na jesieni 1939 r.

Raszeja Franciszek (*1896) — chirurg ortopedyczny,

prof. Uniw. Poznańskiego; zastrzelony 17. VIII. 1942 (21. VII. ?) w Warszawie.

Raszeja Leon — prezydent m. Torunia; zginął w czasie bombardowania Lublina we wrześniu 1939 r.

Raszeja Maksymilian (*1889) — ks., kanonik kapituły chełmińskiej, prof. teologii moralnej w Seminarium Duchownym w Pelplinie, socjolog; zamordowany w koszarach w Tczewie w październiku 1939 r.

Raszka Jan (*1871) — artysta-rzeźbiarz, założyciel, dyr. i długoletni prezes Związku Plastyków; zmarł 23. XI. 1945.

Rataj Maciej (*1884) — polityk i działacz ludowy, b. minister oświaty, poseł na Sejm, marszałek sejmu (1922—1928), dwukrotnie (1922 i 1926) piastujący zastępczo prezydenturę RP, od r. 1938 prezes Stronnictwa Ludowego; rozstrzelany na Palmirach 21. VI. 1940.

Ratajczak Józef (*1897) — major, haremistrz ZHP, komendant okręgu Pomorze AK; zamordowany w maju 1942 r. na Pawiaku w Warszawie.

Ratajski Cyryl (*1875) — prawnik, działacz społeczny i polityczny, b. prezydent m. Poznania, b. minister spraw wewnętrznych, w czasach okupac. pierwszy delegat Rządu na Kraj; zmarł w Warszawie 19. X. 1942.

Rath Ludwik — historyk literatury; zamordowany we Lwowie w r. 1942.

Ratusiński Roman — prof. gimnazjum w Sokoku, działacz społeczny; zmarł w r. 1941.

Ratyński Jan ob. Krystosik Jan Teofil.

Rau Zygmunt — technik, dyrektor Elektrowni Łódzkiej; zamordowany.

Rauer Emil Ignacy (*1870) — przemyslowiec, działacz społeczny; zmarł po opuszczeniu więzienia na Pawiaku w r. 1943.

Rawa-Grabowiecki — ob. Grabowiecki Wincenty.

Rawita-Witanowski — ob. Witanowski Rawita.

Raynoch Władysław Zbigniew — artysta rzeźbiarz; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1945 próbując ucieczki.

Rażniewski Zygmunt — pułkownik, lekarz, dyr. szpitala okręgowego Nr 1, działacz PCK; zmarł w r. 1942.

Rąb Franciszek (*1888) — prawnik, b. wizytator szkół w Kuratorium Łódzkim, adwokat w Rzeszowie, działacz społeczny i oświatowy, poseł na Sejm, prezes Akcji Katolickiej; zmarł w obozie w Oranienburgu 25. II. 1943.

Rebelowski Leopold — prawnik, działacz społeczny w Opocznie; zginął w czasie powstania warsz. 1. VIII. 1944.

Rec Józef (*1884) — emeryt. prof. gimnazjum w Sanoku; rozstrzelany pod Gruszką obok Leska 1. VII. 1940.

Reda Szczepan (*1904) — nauczyciel szkół powszechnych w Mińsku Maz., działacz konspiracyjny; zginął w obozie w Sztutowie (Stutthof) w r. 1944 (1945 ?).

Redo Józef (*1872) — artysta śpiewak; zmarł w r. 1941.

Regula Jan — prawnik, długoletni zastępca sekretarza Uniw. Jag., kierownik odczytowy Polskiego Radia w Krakowie; zginął 23. I. 1945 w obozie w Gross Rosen.

Reich Zdzisław — lekarz z Warszawy i Truskawca; zmarł w ZSRR w r. 1941.

Reicher-Karniolowa Regina — historyczka literatury; zginęła podczas bombardowania Warszawy w r. 1939.

Reicher-Thonowa Gizela — historyczka literatury, asystentka WWP w Łodzi.

Reinhard Walery — prawnik, adwokat, działacz społeczny; zginął w powstaniu warsz. w r. 1944.

Reiss Wiktor — lekarz, docent Uniw. Jag.; rozstrzelany w r. 1941.

Reiter Edward — pedagog, b. dyrektor gimn. państw. w Brzeżanach, prezes zjedn. organizacji polskich w pow. brzeżańskim, działacz „Sokoła”; zmarł wskutek ran odniesionych w czasie działań wojennych w czerwcu 1941.

Reiter Marian (*1874) — pedagog, historyk literatury, polonista, naczelnik wydziału Szkół powsz. w Min. WR i OP, wiceprezes PMS, prezes Warsz. okręgu TNSW; zmarł w Warszawie 30. VI. 1943.

Rembowski Bogumił — dziennikarz; zamordowany.

Rencki Roman (*1867) — lekarz, prof. patologii i chorób wewn. Uniw. Lwowskiego, członek PAŃ, b. dziekan; zamordowany w lipcu 1941 r.

Renke Angelika Zofia (*1905) — literatka, działaczka społeczna katolicka; zmarła w Krakowie 22. V. 1942.

Repke Aleksander — prof. gimnazjum w Bydgoszczy; rozstrzelany tamże we wrześniu 1939 r.

Restorffowa z Chmyzowskich Pelagia (*1873) — działaczka społeczna i ludowa, stała współpracowniczką „Gazety Świątecznej”; zginęła we wrześniu 1939 r. w czasie oblężenia Warszawy.

Retz Zofia — bibliotekarka, sekretarka Biblioteki Uniw. w Poznaniu; zmarła 27. XII. 1940.

Reyzner Mieczysław (*1861) — artysta malarz; zmarł w Łodzi (?).

Rewera Antoni (*1869) — ks., prałat, kanonik sandomierski, dziekan kapituły, pisarz religijny, prof. Seminarium Duch. w Sandomierzu; zamordowany w obozie w Dachau w r. 1942.

Rewieńska Pawełkowa Wanda — geografka, asystentka Uniw. Wileńskiego; rozstrzelana w maju 1943 r.

Rewieński Zygmunt — rolnik, dyr. „Agrilu” w Warszawie; zmarł w Białogórze pod Warszawą w grudniu 1944 r.

Reychman Stefan (*1908) — architekt, współautor pracy „Przemysł wiejski na Podhalu”; zginął jako ppor. rez. pod Gdynią 9. IX. 1939.

Reyman I. — archeolog; zmarł.

Reyzner Mieczysław — artysta malarz; zmarł we Lwowie 7. VIII. 1941.

Riabini Jan (*1878) — historyk, emeryt. archiwista Archiwum Państw. w Lublinie; zmarł w Lublinie 20. VII. 1942.

Richling Feliks (*1872) — antykwariusz, b. właściciel artystycznego „Salonu” w Warszawie, intendent Muzeum Narodowego w Warszawie, historyk sztuki, długoletni więzień Pawiaka; zmarł 27. I. 1944.

Riemer Jan — filolog, botanik, lektor SGH w Warszawie, b. kurator okręgu szkoln. lwowskiego, pomorskiego i krakowskiego; zmarł 20. IX. 1941 (13. XI. ?).

Riess Stanisław (*1879) — dyr. gimnazjum oo. redemptorystów w Toruniu; zmarł w obozie w Oranienburgu.

Ring Jan — inż., dyrektor Tramwajów Miejskich w Łodzi; zamordowany.

Ringelbaum Emanuel — historyk żydowski, badacz dziejów Żydów w Polsce; rozstrzelany w kwietniu 1944 r.

Ripper Hugo (*1875) — bankowiec, przemysłowiec; zmarł w grudniu 1941 r.

Ritterschild Zdzisław (*1866) — senior narciarzy polskich, działacz sportowy; zmarł w Zakopanem 19. IX. 1944.

Rittnerowa Zofia — (wdowa po pisarzu); zmarła w Bochni 29. I. 1945.

Robot Jakub ob. Szwiec Waldemar Mariusz.

Robota Władysław — ks., proboszcz w Gierałtowicach, działacz śląski; zamordowany we wrześniu 1939 r.

Rodkiewicz Stanisław (*1862) — prawnik, adwokat, literat, długoletni skarbnik, ostatnio prezes Warsz. Kasy Literackiej, b. radca prawny Zarządu Miejsk. m. st. Warszawy; zmarł w r. 1942 (1943 ?).

Rodowicz Stanisław (*1883) — inż., działacz społeczny, b. prezes Stow. Techników w Warszawie, długoletni redaktor „Wiadomości Technicznych“ dyr. Komitetu Chłodnictwa, major rez.; zamordowany w Katyniu w r. 1941.

Rodziewicz Leonard (*1872) — ks., dziekan w Turgielach, b. poseł do Sejmu Litwy Środkowej, działacz społeczny i narodowy; zmarł w Turgielach w r. 1944.

Rodziewiczówna Irena — bibliotekarka Biblioteki im. Wróblewskich w Wilnie; zmarła w sierpniu 1944 r.

Rodziewiczówna Maria (*1863) — literatka, powieściopisarka; zmarła w żelaznej pod Skierniewicami 16. XI. 1944 (4. XI. ?).

Rogaczewski Wojciech (*1888) — ks., działacz pomorski i warmijski, b. kapelan wychodźstwa polskiego we Francji

(dziekan w Metz); zamordowany w obozie w Sztutowie (Stutthof).

Rogala Jan ob. Popławski August.

Rogalski Jan (*1883) — prawnik, sędzia Sadu Najw. w Warszawie, członek Sądu Dyscyplinarnego; zginął podczas powstania warsz. 29. IX. 1944 na Żoliborzu.

Rogiński Antoni — inż. technolog, b. prof. Politechn. Warsz., sekretarz Pol. Komitetu Normalizac. w Warszawie; zmarł 11. XI. 1942 w Opolu Lubelskim.

Rogowski Ludwik — prawnik, adwokat; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1941 (?).

Rogowski Mieczysław — inż., kierownik Kursów prewencyjnych Powsz. Zakł. Ubezpieczeń Wzajemnych, twórca szkoły pożarn. i ośrodka badań budownictwa; zginął w czasie powstania warsz. w r. 1944.

Rogowski Stanisław — poeta; zginął w więzieniu w r. 1940.

Rogosiński Adam (*1899) — rolnik, pracownik Banku Rolnego, specjalista w zakresie parcelacji; zmarł w obozie w Dachau 9. VIII. 1941.

Rogosiński Feliks — prof. fizjologii i nauki żywienia zwierząt na wydz. roln. Uniw. Jag. w Krakowie, członek PAU; zmarł w obozie w Sachsenhausen 10. I. 1940.

Rogoż Stanisław Karol (*1894) — dziennikarz, literat, publicysta, b. redaktor „Gazety Polskiej”; zginął w Warszawie (?).

Rogóyski Kazimierz — rolnik w pow. mińsko-mazow., b. wykładowca Uniw. Jag.; zmarł w ZSRR.

Rogóyski Stanisław — historyk sztuki; zginął w wypadku w Warszawie 4. IV. 1942.

Roguski Władysław (*1890) — artysta malarz poznański, prof. Państw. Szkoły Zdobniczej; zamordowany na forcie VII w Poznaniu w r. 1940.

Roja Bolesław (*1876) — gen. dyw. w stanie spocz.; zamordowany w obozie w Sachsenhausen-Oranienburg 27. V. 1940.

Roland — ob. Konopka Roland.

Rolbiecki G. — historyk prawa polskiego, pracownik Biblioteki Miejskiej w Poznaniu; stracony.

Rolewski Franciszek — urzędnik Muzeum Wojska w Warszawie; zmarł w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Roliński ob. Gluziński Tadeusz.

Rolnik ob. Sokołowski Stanisław.

Romahn Edmund — filozof, pedagog, prof. Pedagogium we Lwowie; zmarł w obozie w Majdanku 14. IX. 1943.

Romanyszyn Jan — zoolog; zmarł w r. 1944.

Romanowski Antoni (*1875) — architekt, działacz społeczny, prof. Państw. Szkoły Przemysł. w Krakowie; zamordowany w obozie w Oświęcimiu w r. 1943.

Romanowski Wacław — inż. elektryk, działacz wśród robotników polskich w Niemczech, jeden z kierowników firmy Brown-Boveri; zamordowany w obozie w Sztutowie (Stutthof) w r. 1943.

Romer Ludwik (*1884) — artysta malarz; zmarł 8. VI. 1944.

Romocki Paweł (*1880) — inż., polityk, b. minister Komunikacji, b. poseł na Sejm; zginął w wypadku samochodowym w czerwcu 1941 r. w Warszawie.

Romoszyński Leonard — inż., asystent Laboratorium wytrzymałości materiałów Politechn. Warsz.; zmarł.

Rongier Paweł — Francuz w Polsce osiadły, b. lektor Uniw. Jag., sekretarz Instytutu Francuskiego i lektor SGH w Warszawie, tłumacz z języka polskiego; zmarł w roku 1941.

Rondthaler Adolf (*1875) — pedagog, dyr. gimn. im. Reja w Warszawie; zmarł 17. I. 1941.

Roquigny Lucian — literat, publicysta, Francuz w Polsce pracujący, działacz na polu zbliżenia polsko-francuskiego, prof. gimn., redaktor „L'Echo de Varsovie“, lektor jęz. franc. w Pol. Radio; zginął w obozie koncentracyjnym w Niemczech.

Rose Karol (*1863) — działacz narodowy wśród Po-

lonii w Niemczech, redaktor „Dziennika Berlińskiego“, pierwszy konsul RP w Berlinie; zmarł w Warszawie w r. 1940.

Rose Maksymilian (*1883) — lekarz, neurolog i psychiatra, prof. Uniw. Wileńskiego, członek PAU, dyr. Pol. Instytutu Badania Mózgu; zamordowany.

Rosenbaum Ignacy — muzyk, pianista i akompaniator; popełnił samobójstwo w Warszawie w r. 1943.

Rosenbaumowa-Dobroszyńska Halina (Stella) — artystka muzyczka, pianistka, asystentka prof. J. Turczyńskiego; zginęła w Warszawie w r. 1943.

Rosiewicz Józef (*1900) — inż. rolnik, długoletni inspektor hodowli bydła i kontroli mleczności Izby Rolniczej w Krakowie; zmarł w transporcie ewakuacyjnym z obozu w Buchenwald 30. IV. 1945.

Rosiński Henryk — notariusz, bibliofil, prezes Oddziału Pol. Tow. Krajozn. w Zamościu, działacz społeczny i konspiracyjny; zmarł w obozie w Niemczech w r. 1941.

Roskwański Józef (*1893) — ks., kanonik kapituły chełmińskiej, b. dług. prezes Koła Pom. Zw. Ks. Prefektów, rektor Seminarium Duchownego w Pelplinie; zamordowany w październiku 1939 r.

Roslaniec Franciszek (*1889) — ks., prof. studium biblijnego Uniw. Warsz.; zamordowany w obozie w Dachau.

Rosner Karol (*1904) — inż. chemik, kierownik wydziału w Centralnym Labor. Państw. Wytwórni Uzbrojenia; zginął w powstaniu warsz. 1. VIII. 1944.

Rosner Rudolf — ks., wikariusz przy Kolegium św. Anny w Krakowie, prefekt szkół średnich; zamordowany w obozie w Oświęcimiu 16. III. 1942.

Rosnowski Michał (*1897) — lekarz, ppułk., docent Uniw. Warsz., kierownik oddziału chirurg. szpitala Centr. Wysz. Sanit.; zamordowany w Katyniu w r. 1941.

Rossowski Stanisław (*1864) — poeta, literat, autor podręczników szkolnych, redaktor „Gazety Lwowskiej“, laureat nagrody liter. m. Lwowa; zmarł w Warszawie 26. II. 1940.

Rost Bronisław (*1897) — lekarz, neurolog i psychiatra w Krakowie; zamordowany 8. VIII. 1942.

Rostafiński Mieczysław — rotmistrz, b. adiutant gen. Dowbora Mośnickiego, działacz konspir.; zamordowany w lipcu 1944 r.

Rostworowski Jan Marian (*1915) — dziennikarz, publicysta, współpracownik „Kuriera Warsz.”, por. rez., schwytany jako emisariusz; zginął w obozie w Gross Rosen 23. VIII. 1944.

Rostworowski Jan Stefan (*1866) — długoletni pracownik przemysłu metalowego na kierowniczych stanowiskach w Warszawie; zginął w powstaniu warsz. 8. IX. 1944.

Rostworowski Kazimierz Antoni (*1906) — sportsman-jeździec, działacz sportowy; zginął w powstaniu warsz. na Kredytowej 5. VIII. 1944.

Rostworowski Michał (*1864) — prawnik, prof. honor. Uniw. Jag., b. rektor, założyciel i dyr. Szkoły Nauk Polit. w Krakowie, stały sędzia Trybunału Międzynarodowego w Hadze; zmarł w Gromniku 24. III. 1940.

Rostworowski Stanisław (*1888) — pułk. dypl., ostatnio generał, publicysta, ekonomista z dziedziny gospodarki do celów wojennych, inspektor AK, działacz społeczno-katolicki; zamordowany w Krakowie (w Niemczech ?) w sierpniu 1944 r.

Roszak Edmund (*1900) — ks. TJ, prof. Sem. Duch. w Pińsku; rozstrzelany w r. 1943 w Świsłoczy.

Roszak Kazimierz — wiceprezes stowarzyszenia Polskiego Kupców i Przemysłowców Chrześcian w Łodzi; zamordowany.

Roszczyński Edmund (*1888) — ks., prałat, b. prefekt Sem. Nauczycielskiego, proboszcz w Wejherowie, autor monografii miasta; zginął w obozie w Sztutowie (Stutthof) w r. 1939 (?).

Roszkowski Antoni — ks., prof. ekonomii polit. w Akad. Handl. w Poznaniu; zginął od bomby w Zegrzu I. IX. 1939.

Roszkowski Wacław (*1886) — zoolog, prof. Uniw.

Warsz.; zmarł z ran i wycieńczenia po opuszczeniu Warszawy w sierpniu 1944 r.

Rościszewska Maria — b. dyr. II Miejskiego Gimn. i Liceum im. Jana Kochanowskiego, żołnierz AK; poległ w akcji w czasie powstania warsz. w r. 1944.

Rościszewska Zofia (*1891) — poetka; zmarła w obozie (Mauthausen ?) po powstaniu warsz. 1944 r.

Rościszewski Lucjan (*1912) — literat, poeta, dziennikarz, współprac. „Czasu“, powieściopisarz; rozstrzelany w Warszawie na Pawiaku 29. V. 1943.

Roth Brunon — lekarz, asystent Uniw. Pozn.; zmarł.

Roth Jan (*1870) — ks. TJ, prof. Katol. Uniw. Lubelsk., za okupacji prof. Uniw. Zachodniego (tajnego) w Warszawie; zmarł podczas powstania warsz. w r. 1944.

Rotmill Jacek — architekt-dekorator filmowy; zamordowany.

Rotter Jarnińska Aurelia — artystka dramatyczna; zmarła w r. 1943.

Rotter Alojzy (*1895) — fizyk, prof. II gimn. w Stanisławowie; zamordowany w r. 1941.

Rottermund Stefan — lekarz, b. poseł na Sejm Ustawodawczy (Str. Nar.), b. wiceprezydent m. st. Warszawy, przewodniczący Komisji Zdrowia Publicz., higienista, przewodn. Ligi Opieki nad Młodzieżą; zmarł w Krakowie 18. VI. 1945.

Rottermund — adwokat, prawnik; zmarł w Krakowie.

Rouba Michał (*1887) — artysta malarz; zmarł.

Rouppert Stanisław (*1887) — generał, lekarz, b. szef sanitarny Wojska Polskiego; zmarł w Lennox Castle w Szkocji 21. IX. 1945.

Rowecki Stefan (*1895) — generał, działacz wojsk. konspiracyj., dowódca AK (pseud. „Grot“); zamordowany w końcu 1944 r. w więzieniu w Niemczech (?).

Rowid Henryk — pedagog, dyr. Pedagogium w Krakowie, redaktor „Ruchu Pedagogicznego“; zmarł.

Rowiński Stefan — działacz społeczny w Ostrowiu Wkp.; zmarł tamże w r. 1943 (?).

Rozkwitalski ks., prof. i rektor Seminarium Duch. w Pelplinie; zmarł w więzieniu.

Rozmarynowicz Mieczysław — pedagog, prof. III Gimn. i Liceum im. Sobieskiego w Krakowie; zginął.

Rozwadowski Michał — ks., rektor kościoła pp. sakramentek w Warszawie; zginął w czasie powstania warsz. w sierpniu 1944 r.

Różek Marcin (*1885) — artysta rzeźbiarz poznański; zginął w obozie w Dachau w r. 1944.

Różenkówna Wanda — psycholog; zginęła (?).

Różański Adam — prof. inżynierii roln. na wydz. rolniczym Uniw. Jag., b. dziekan wydz. roln.; zmarł 16. I. 1940.

Różycki Jan — prokurator, bibliofil; rozstrzelany.

Różycki Tadeusz — artysta malarz; rozstrzelany w obozie w Oświęcimiu 27. V. 1942.

Różyż Halicki Stanisław — inż., technolog; zabity podczas powstania warsz. 10. VIII. 1944.

Różyński Franciszek (*1876) — ks., prefekt, kanonik kapituły chełmińskiej, prof. Sem. Duch. w Pelplinie; zamordowany w październiku 1939 r.

Rubaszkiwicz Wacław — farmaceuta, aptekarz, działacz polit.; zmarł w Przemyślu w r. 1944.

Rubczak Jan (*1884) — artysta malarz i grafik; rozstrzelany w obozie w Oświęcimiu 27. V. 1942.

Rübenbauer Henryk (*1881) — lekarz i farmakolog, prof. Uniw. Lwowskiego, ostatnio Uniw. Wileńsk., długoletni kierownik Zakładu badania żywności we Lwowie; zmarł w Białej Wacie pod Wilnem 27. X. 1944.

Rubinstein — prawnik, adwokat warsz.; zamordowany.

Ruchniewicz Hugon (*1902) — ks., b. prof. Sem. Duch., proboszcz w Kościerzynie; zamordowany w r. 1939.

Ruciec Przeorski — ob. Przeorski Ruciec.

Ruczka Adam (*1883) — b. dyr. pryw. seminarium naucz. w Rzeszowie, współpracownik i dyrektor teatru „Rędata”; zmarł w Rzeszowie 25. VII. 1945.

Ruda Franciszek (*1876) — dziennikarz, redaktor by-

tomskiego „Katolika“, później katowickiej „Polonii“, nestor dziennikarstwa na Opolszczyźnie; zmarł w Katowicach 31. V. 1945.

Rudkowski Sergiusz — działacz społeczny i literat kairaimski (pseud. Ha-Rodi), redaktor czasopisma „Sabach“.

Rudniański Stanisław (*1887) — historyk filozofii i publicysta, docent hist. filozofii nowożytnej na WWP w Warszawie; zginął we Lwowie w r. 1941.

Rudnicka Aniela — dyr. szkoły, radna miejska we Lwowie, działaczka katolicka i charytatywna; zmarła we Lwowie w r. 1945.

Rudnicki Janusz — inż. rolnik, dyr. Dep. Rolnictwa w Min. Roln. i Reform Roln.; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1941 (?).

Rudnicki Marian — muzyk, kompozytor, dyrygent; zmarł w Krakowie 31. XII. 1944.

Rudowski Henryk — nacz. wydz. Opieki nad Inwalidami w Min. Pracy i Op. Społ.; rozstrzelany na Palmirach pod Warszawą 17. IX. 1940.

Rudowski Jan — rolnik z pow. rypińskiego, b. senator, b. prezes Aeroklubu Warsz.; zastrzelony w czasie marszu z obozu w Sztutowie (Stutthof) pod Lęborkiem 2. II. 1945.

Rudziński Mieczysław — prawnik, adwokat, członek Rady Adwokackiej; zginął w obozie.

Rudziński Stefan — prezes Banku Gospod. Krajowego, działacz polityczny (Str. Pracy); zastrzelony podczas powstania warsz. 6. VIII. 1944.

Rudzki Józef (*1886) — górnik, działacz Związku Polaków w Niemczech; zmarł w obozie w Mauthausen 10. V. 1940. (w Buchenwald?).

Rudzki Stefan (*1875) — pułk. lekarz, fizjolog, b. komendant szpitala Centr. Wyzkoł, Sanitarn. w Warszawie, wiceprezes Pol. Tow. do badań nad gruźlicą; b. działacz socjalistyczny; zmarł 10. XI. 1941.

Rudzki Przemysław — lekarz, internista, działacz społecz-

ny, wiceprezes Stoł. Komitetu Samopomocy Społecznej; zmarł w r. 1941 w Warszawie.

Ruff Stanisław (*1872) — lekarz, chirurg, prymariusz Szpitala Żydowskiego we Lwowie; zamordowany 4. VII. 1941 we Lwowie.

Ruffer Józef (*1878) — poeta, liryk, korektor „Kuriera Warsz.“; zmarł 27. X. 1940 w Warszawie.

Rumbowicz Witold — inż., dyr. Państw. Zakładów Lotniczych w Warszawie; zmarł w Buchenwald po zwolnieniu z obozu w maju 1945 r.

Rumelt Stefan — teatrolog; zginął w Warszawie w r. 1943.

Rumun Edward — dziennikarz, b. redaktor „Polski Zachodniej“; zmarł w Palestynie na jesieni 1945 r.

Rundbaken Jan (*1883) — poeta, tłumacz, współredaktor „Sztuki“; zmarł pod Warszawą 4. VI. 1941.

Rundo Alfred — inż., hydrolog, szef Instytutu Hydrograficznego Min. Komun.; zmarł we wrześniu 1939 r.

Rundo Kazimierz — bankowiec, dyr. banku w Łodzi; zamordowany.

Rundo Paweł — b. dyrektor Rady Miejskiej w Łodzi; zamordowany.

Rundstein Szymon (*1876) — prawnik, adwokat warsz., radca prawny MSZ; zginął w Warszawie.

Rusiecki Stanisław — fundator, właściciel galerii obrazów darowanej Muzeum Narodowemu w Krakowie; zmarł podczas powstania warsz. 25. IX. 1944.

Rusinek Janina — nauczycielka, działaczka syndykalistyczna; zmarła w r. 1942.

Rusinek Zygmunt (*1893) — działacz polityczny i społeczny ludowy, b. poseł na Sejm; zamordowany w Sofii w r. 1943 (?).

Rustan ob. Rużański Stanisław.

Ruszczyc Wojciech — publicysta, krytyk literacki; zginął w powstaniu warsz. 2. IX. 1944.

Rutkowski Bolesław (*1899) — dyr. Izby Przemysł. Handl. w Warszawie, działacz społeczny; zginął w powstaniu warsz. w r. 1944.

Rutkowski Franciszek — ks., sekretarz Biura Episkopatu Polskiego, historyk; zginął podczas powstania warsz. w r. 1944.

Rutkowski Jan — artysta malarz, konserwator obrazów, wieloletni dyr. pracowni konserwatorskiej Dyr. Zbiorów Państwowych w Warszawie; zmarł w Warszawie na początku 1940 r.

Rutkowski Leonard — malarz, oficer rez. i AK; poległ w powstaniu warsz. na czele swego oddziału 1. VIII. 1944.

Rutkowski Stanisław Zdzisław — ekonomista i statystyk, ostatnio naczelnik wydz. w Izbie Przemysł. Handl. w Warszawie; zginął podczas powstania warsz. 1944.

Rutkowski Stefan (*1908) — inż. chemik; zamordowany na Pawiaku w Warszawie 18. XI. 1942.

Rutkowski Władysław — adwokat lubelski; rozstrzelany w Lublinie 23. XII. 1939.

Rutski Kazimierz (*1867) — księgarz i wydawca wileński, honor. członek Zarządu Gł. Zw. Księgarzy Polskich, senior oraz długoletni prezes Koła Zw. Księgarzy Polskich; zginął w więzieniu na Łukiszkach w Wilnie 17. I. 1944.

Ruziewicz Stanisław — matematyk, emeryt. profesor Uniw. Lwowskiego, prof. i rektor Akademii Handlu Zagr.; zamordowany we Lwowie w lipcu 1941 r.

Rużański Stanisław (*1885) — sekretarz Najw. Tryb. Administr. w Warszawie, literat, współpracownik „Rzeczypospolitej“ (pseud. Rustan); zginął w czasie powstania warsz. 15. VIII. 1944.

Rużycka Irena — długoletnia sekretarka wydz. prawa Uniw. Lwowskiego; zmarła we Lwowie w r. 1941.

Rybarski Roman (*1887) — ekonomista i działacz polityczny (Stron. Nar.), b. poseł, b. wiceminister skarbu, prof. skarbowości na Uniw. Warsz., b. dziekan, członek PAU; zmarł w obozie w Oświęcimiu 6. III. 1942.

Rybarski Zygmunt — pedagog, prof. gimn. na Śląsku; zmarł w Warszawie w r. 1941.

Rybacki — burmistrz m. Łowicza; zam. w marcu 1941 r.

Rychlewski Kazimierz — oficer WP, jeden z organizatorów powstania wielkopolskiego 1918 r., autor pamiętników; zginął w obozie w Mauthausen w grudniu 1942 r.

Rychlicki Jan — geolog, prof. gimn.; zmarł w więzieniu w Kołomyi 9. XII. 1942.

Rychlik Zdzisław — inż. elektr.; zginął w kampanii wrześniowej 1939 r.

Rychliński Stanisław — socjolog, docent SGH w Warszawie, prof. Państw. Instytutu Pedagogiki Specjalnej; zamordowany w Milanówku we wrześniu lub październiku 1944 r.

Rychłowski Kazimierz Lucjan (*1878) — literat i publicysta, tłumacz poezji francuskiej; zmarł 10. I. 1941 we Lwowie.

Rydel Józef — dyr. kancelarii PAU; zmarł w Krakowie.

Rydlewski Celestyn (*1875) — lekarz poznański, działacz społeczny i polityczny; stracony na forcje VII w Poznaniu 13. I. 1940.

Rydz Śmigły Edward (*1856) — b. marszałek Polski i wódz naczelny, artysta malarz; zmarł w Warszawie (pod obcym nazwiskiem) w r. 1942.

Rydzewski Bronisław (*1884) — emeryt prof. geologii Uniw. Wileńskiego, b. dziekan, b. senator; zmarł w Wilnie.

Rygiel Stefan (*1887) — historyk literatury, bibliofil, bibliotekarz, b. dyr. Biblioteki Uniw. i Biblioteki Wróblewskich w Wilnie oraz Biblioteki Uniw. w Warszawie; zginął w obozie w Belsen Bergen w lutym 1945 r.

Rygier Henryk (*1880) — statystyk, ekonomista, działacz społeczny, wykładowca w Szkole Nauk Politycznych, działacz na terenie organizacji przemysłowych, b. prezes Polsk. Konfederacji Pracowników Umysł.; zginął w obozie w Oświęcimiu 8. III. 1944.

Rykała Jan — artysta malarz i rzeźbiarz; zmarł w Zakopanem 19. II. 1943.

Rylkówna Maria — nauczycielka, geografka; zmarła w połowie kwietnia 1945 r. w obozie w Ravensbrück.

Rylski Jan — mineralog i petrograf, b. asystent Uniw. Lwowskiego; zmarł na tułaczce w r. 1939.

Rylski Eustachy (*1910) — rolnik-ekonomista; rozstrzelany w r. 1944 pod Rytem.

Rylski Tadeusz — b. dyr. Wyższej Szkoły Roln. w Cieszyńcu; zmarł w Warszawie w r. 1943.

Ryniewicz Antoni (*1881) — historyk literatury i pedagog, romanista, emeryt. dyr. gimnazjum, b. kurator wileński i pomorski; zginął podczas powstania warsz. przy ul. Raszyńskiej Nr 56 — 5. VIII. 1944.

Ryszka Józef (*1919) — literat i poeta śląski (pseud. Szczepan); rozstrzelany na ulicach Warszawy w czasie egzekucji publicznej jesienią 1943 r.

Ryszkiewicz Świrysz Józef (*1888) — artysta malarz, rotm. rez., wiceprezes Zw. Oficerów Rez.; zmarł w r. 1942.

Rytel Marian (*1905) — psycholog, prof. Uniw. im. Curie Skłodowskiej w Lublinie; zmarł 29. III. 1945.

Rytlówna Kazimiera — bibliotekarka Biblioteki Publicznej m. st. Warszawy; zmarła 31. XII. 1939.

Ryx Jerzy (*1886) — agronom, hodowca zbóż i buraków cukrowych, współpracownik „Gazety Rolniczej”; zmarł 13. XII. 1944.

Ryżanka Janina — nauczycielka, współpracowniczką Bratniej Pomocy Więziennej; zmarła 28. I. 1944.

Rząd Antoni (*1865) — lekarz, działacz społeczny i polityczny, dwukrotny poseł do Dumy, b. prezes Banku Tow. Spółdzielczych w Warszawie; zmarł w r. 1940.

Rząsa Franciszek — b. poseł na Sejm, b. prezes Pomorsk. Zw. Osadników Rolnych, wiceprezes Pom. T. w. Rolniczego, członek Zarządu Pomorsk. Izby Rolniczej; zamordowany w obozie w Dachau w r. 1940 lub 1941.

Rzepecki Ignacy (*1885) — księgarz i wydawca warszawski, prezes Zw. Księgarzy Polskich, zastrzelony podczas powstania warsz. 2. IX. 1944.

Rzepiński Stanisław — filolog klasyczny, emeryt. wizytator szkół średnich, pedagog, autor podręczników szkolnych; zmarł w Krakowie 6. XII. 1944.

Rzepecki Władysław — przyrodnik; zmarł w Nowym Sączu w r. 1942.

Rzepko Karol — wiolonczelista-kameralista; zmarł jesienią 1944 r. w Krakowie.

Rzepko Łaski Stanisław — ks., działacz konspir. wśród emigracji polskiej na Węgrzech, współpracownik „Biblioteki Polskiej“, redaktor „Młodzieży“; zamordowany w obozie w Mauthausen w r. 1944.

Rzewnicki Henryk — artysta muzyk Opery Warsz. i Polskiego Radia, emeryt Teatr. Miejskich; rozstrzelany w Warszawie na Pawiaku w r. 1944.

Rzewnicki Jan Adam (*1871) — inż. elektryk, literat, taternik; zginął w czasie powstania warsz. przy Alei Niepodległości 132 — 12. VIII. 1944.

Rzewuski Adam — współredaktor „Łowcy Polskiego“; zmarł.

Rzewski Aleksander (*1885) — prawnik, b. prezydent m. Łodzi i starosta pow. łódzkiego, ostatnio notariusz, działacz socjalistyczny; zamordowany.

S

Sacha Stefan (*1888) — dziennikarz, publicysta, b. nacz. redaktor „Słowa Pomorskiego“, b. redaktor „Warszawskiego Dziennika Narodowego“, b. poseł; rozstrzelany w Warszawie 29. V. 1943.

Sachnowski Antoni — inż., b. dyr. Gazowni Warszawskiej; zmarł wskutek ran odniesionych w powstaniu warsz. 1944 r.

Sadkowski Rola Kazimierz — działacz społeczny, por. rezerwy, powstaniec śląski; rozstrzelany w obozie w Oświęcimiu w czerwcu 1942 r.

Sadzewicz Antoni — dziennikarz, b. redaktor „Gazety Porannej 2 grosze“; zmarł w Warszawie w r. 1944.

Sagański Stefan — inż., dyr. firmy L. Zieleniewski w Krakowie, poprzednio w Mościcach, Chorzowie, Pionkach, Jasle, Sarzynie; zmarł w Krakowie 10. VIII. 1941.

Sahanek Stanisław Bogdan — prawnik, prezes SO w Koloymy; zamordowany podczas powstania warsz. w sierpniu 1944 r.

Sahanek Witold — prezes oddziału Katowickiego Prokuratorii Generalnej; zmarł w Syrii.

Saks Stanisław — matematyk, prof. Uniw. Lwowskiego, docent Uniw. Warsz. i Politechn. Warsz.; zamordowany w Warszawie w listopadzie 1942 r.

Salamucha Jan (*1903- — ks., prof. filozofii chrześcijańskiej na wydz. teologicznym Uniw. Jag. w Krakowie, kierownik i kapelan szpitala na Ochocie; rozstrzelany w czasie powstania warsz. na ul. Hoffmanowej 8. lub 11. VIII. 1944.

Salkowski Stanisław — wykładowca stenografii polskiej w Akad. Handl. w Poznaniu; zmarł.

Salmonowicz Stanisław (*1890) — dziennikarz, długoletni redaktor „Dnia Kowieńskiego”; zmarł w ZSRR.

Salmonowicz Stefan (*1887) — lekarz, bakteriolog; zamordowany w Katyniu w r. 1941.

Salmonowicz Zygmunt — inż. chemik, kierownik fabryki w Starachowicach; rozstrzelany w Ostrowcu Świętokrzyskim 30. IX. 1942.

Samlicki Marcin (*1879) — artysta malarz; zginął przejechany przez samochód w Bochni w połowie czerwca 1945 r.

Samolewicz Wincenty — prawnik, radca Najw. Izby Kontroli Państwa we Lwowie; zginął w obozie w Oświęcimiu 22. X. 1943.

Samolewiczowa z Zagórskich Zofia (*1893) — artystka, znawczyni i koserwatorka dywanów perskich; zamordowana w obozie w Majdanku w końcu 1942 r.

Samulowska — właścicielka księgarni w Gietrzwałdzie (wdowa po Andrzeju S., księgarzu i działaczu warmijskim); zmarła w lutym 1942.

Sand — prawnik, krytyk literacki.

Sandach Jan (*1891) — kierownik szkoły im. Estkowskiego w Ostrowie Wkp., działacz społeczny; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Sandel Jakub — pedagog, polonista i germanista, prof. I Państw. Liceum im. Kopernika we Lwowie; zmarł w obozie we Lwowie w r. 1943.

Sander Alfred — sędzia, dziennikarz, redaktor „Łowca”, działacz społeczny; zmarł we Lwowie w r. 1939.

Saphir Józef — dziennikarz; zamordowany na Lubelszczyźnie.

Sapiński Stanisław (*1894) — ks., działacz wśród młodzieży akadem., fundator Katolickiego Domu Akademickiego w Krakowie, poeta; zmarł w Krakowie w r. 1941.

Sapociński Stanisław — dziennikarz łódzki; zamordowany.

Sarkis Egjulian (*1907) ks., proboszcz parafii ormiańskiej w Brzeżanach, znawca dziejów Ormian w Polsce; zmarł tragicznie w lecie 1945 r.

Saryusz Stokowska ob. Stokowska Marzenna.

Sasorski Stanisław (*1887) — ubezpieczeniowiec i działacz społeczny i polityczny, publicysta, redaktor, b. sekretarz gen. ZUS; zmarł w r. 1943.

Saski Juliusz — założyciel i właśc. browaru w Ostrowcu Świętokrzyskim; powieszony tamże na rynku 30. IX. 1942.

Savitri ob. Zahorska.

Sawicka Hanna — działaczka konspir. wśród młodzieży założycielka Związku Walki Młodych; zamordowana 17. III. 1943.

Sawicka Irena — bibliotekarka PIG; zginęła w Warszawie w czasie powstania warsz. 1944 r.

Sawicki Adam (*1864) — ks., prałat, archidiakon wileński, zesłaniec polityczny za czasów carskich, zmarł w Wilnie 11. X. 1942.

Sawicki Bolesław — ks., kanonik, proboszcz w Wasylkowcach; zmarł 9. X. 1941.

Sawicki Franciszek — nauczyciel geografii w Stanisławowie; zamordowany przez nacjonalistów ukraińskich w roku 1941.

Sawicki Jan (*1859) — prawnik, współtwórca sądownictwa w Polsce Odrodzonej, pierwszy prezes Najwyż. Tryb. Administr.; zmarł w Warszawie 15. III. 1940.

Sawicki Jerzy — dyr. Zw. Zachodniego w Katowicach. ppor. rezerwy; zamordowany w Katyniu w r. 1941.

Sawicki Roman (*1888) — wiceprezydent m. Grodna, samorządowiec, działacz społeczny; rozstrzelany w Grodnie 20. X. 1942.

Sawicki Stanisław — skandynawista i germanista, docent filologii germańskiej Uniw. Warsz.; zamordowany podczas powstania warsz. 1944 r. na ul. Puławskiej.

Sawiczewski Stanisław — artysta malarz; zmarł w Warszawie 12. V. 1943 (9. V. ?).

Schabenbeck Henryk (*1886) — artysta fotograf i działacz sportowy, komisaryczny burmistrz Zakopanego; rozstrzelany w Krzesławicach w r. 1940.

Schächter Regina — filolog klasyczny; prof. gimn. w Brzeżanach; zamordowana w r. 1943.

Schaetzel Stanisław (*1856) — prawnik, adwokat, działacz samorządowy, długoletni poseł na sejm galicyjski (Str. Demokr.); zmarł we Lwowie w r. 1942.

Schall Adolf — polonista; rozstrzelany we Lwowie w r. 1941 (?).

Schauder Józef Paweł — matematyk, docent matematyki na Uniw. Lwowskim; zamordowany jesienią 1943 r.

Schayer Stanisław (*1899) — orientalista, indolog, prof. filologii indyjskiej na Uniw. Warsz., członek PAU; zmarł w sanatorium w Otwocku 1. XII. 1941 (30. VI. ?).

Scherman Anatol (*1900) — germanista. prof. I gimn. w Stanisławowie; zamordowany w r. 1943.

Scheunert Artur — inż. chemik, kolorysta, dyr. w Żyrardowie; zmarł tamże 14. IV. 1942.

Schipper Ignacy — historyk, badacz dziejów Żydów w Polsce; zamordowany.

Schlitter Alfred — sędzia z Częstochowy; zamordowany.

Schmidt Adam — polonista, działacz społeczny, członek Zarz. Okręg. TNSW; ścięty w Poznaniu.

Schmierer Zygmunt — filozof, asystent Uniw. Lwowskiego; zamordowany w r. 1942 lub 1943. ?

Schneider Ludwik Jan — b. wiceprezydent m. Krakowa, długoletni prezes Tow. Strzeleckiego; zmarł 19. XII. 1945 w Krakowie.

Schönbach Maksymilian — prawnik, adwokat warsz.; zginął w Warszawie.

Schonborn — ks., działacz społeczny z Kruszwicy; zmarł w obozie w Dachau.

Schönborn Paweł — lekarz weterynarii, b. dyr. rzeźni miejskiej w Warszawie; zginął tamże podczas oblężenia we wrześniu 1939 r.

Schönert Kazimierz — prawnik, sędzia Sądu Apel. we Lwowie; zmarł.

Scholl Jakub — historyk, geograf, prof. gimn. we Lwowie, oficer rez.; zamordowany w obozie we Lwowie w r. 1942.

Schorr Alfred — socjolog; zamordowany w r. 1942 (?).

Schorr Mojżesz (*1874) — rabin, asyriolog, prof. tytuł. języków semickich i historii staroż. Wschodu na Uniw. Warsz., członek PAU; zmarł w Uzbekistanie w ZSRR w r. 1941 (1943?).

Schramm Hilary — lekarz, chirurg, prof. i b. rektor Uniw. Lwowskiego, członek PAU; zmarł 11. XI. 1940.

Schrammówna Helena (*1880) — artystka malarka, badaczka sztuki ludowej; zmarła w Olchowie (pow. leski) w lutym 1942 r.

Schulz Bruno — literat; rozstrzelany w r. 1942 (?).

Schulz Józef — ks., kanonik, proboszcz parafii farnej w Bydgoszczy, działacz wśród katol. stowarzyszeń młodz. żeńskiej w archidiec. gnieźnieńskiej; zamordowany w obozie w Buchenwald w marcu 1940 r.

Schupp Jan — prawnik, adwokat warsz.: zginął w czasie powstania warsz. 1944 r.

Schwamm — historyk literatury; zmarł w Uzbekistanie w ZSRR.

Sebastini Kazimierz — dziennikarz, współpracownik IKC; zmarł w Krakowie w r. 1941.

Sedlaczek Stanisław (*1895) — działacz harcerski, wieloletni szef gł. komendy ZHP, prof. Państw. Instytutu Pedagogiki Specjalnej; zamordowany w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Segał Jakub (*1880) — psycholog, prof. WWP oraz Państwowego Instytutu Pedagogiki Specjalnej; zamordowany w sierpniu 1943 r.

Seidenmanowa Dorota — artystka malarka; zamordowana w Warszawie.

Seip Piotr — złotnik artystyczny; zmarł w styczniu 1941 r. w Krakowie.

Sekutowicz Bolesław (*1881) — prezes Sądu Apel.

w Lublinie, działacz społeczny; zamordowany tamże 23. XII. 1939.

Sekutowicz Stanisław (*1907) entomolog, współpracownik Państw. Instytutu Nauk Gosp. Wiejsk. w Puławach w dziale pszczelarstwa, fotograf artyst.; zginął śmiercią lotnika nad Anglią wiosną 1945 r.

Selwa Władysław (*1905) — ks., proboszcz w Tuligłowach Pruchnickich, działacz społeczny; zastrzelony tamże w kancelarii Urzędu Paraf. 9. III. 1943.

Semadeni Tadeusz — prawnik; zginął w czasie powstania warsz. w r. 1944.

Semelka Tadeusz — filolog klasyczny, prof. gimn. w Krakowie, oficer rez. WP; zmarł w ZSRR w r. 1941.

Sempołowska Stefania — literatka, tłumaczka, działaczka społeczna, opiekunka więźniów politycznych; zmarła w Warszawie 1. II. 1943.

Sens-Taübes Zygmunt (*1868) — historyk-judaista, literat, pedagog, emeryt. prof. VIII gimn. we Lwowie; zamordowany tamże jesienią 1942 r.

Serafin Michał (*1888) — ks., kanonik, dziekan w Wyszogrodzie; powieszony w Płocku.

Seredyński Jerzy — inż., działacz katolicki; zginął w czasie powstania warsz. w r. 1944.

Seruga Józef (*1886) archiwista, historyk, kustosz zbiorów w Suchoj; zmarł na Wschodzie w r. 1940.

Setkowicz Adam (*1876) — artysta malarz, pejzażysta i akwarelista; zmarł w Krakowie 24. X. 1945.

Seydowa Halina — działaczka konspir., kierownicza i redaktorka nasłuchu radiowego konspir. przez 4½ lat okupacji; rozstrzelana w lutym 1944 r.

Seyfert Mieczysław (*1877) — inż., dyr. Gazowni w Wałbrzychu (poprzednio w Krakowie, Warszawie i we Wrocławiu), znawca gazownictwa; zmarł 23. IX. 1945 w Wałbrzychu.

Sędziński Leon — pedagog, prof. gimn.; zmarł w czerwcu 1945 r. w Poznaniu.

Sianożęcki Wojnicz Zygmunt (*1881) — chemik, prof. technologii organicznej Politechn. Warsz.; zmarł w ZSRR (?).

Sichulski Kazimierz (*1879) — artysta malarz i grafik, karykaturzysta, prof. ASP w Krakowie; zmarł we Lwowie w listopadzie 1942 r.

Sidorowicz Stanisław (*1909) — historyk, referent w Dep. Wyznań Min. WR i OP; zmarł w obozie w Oświęcimiu 9. VI. 1941.

Sieczkowski Stefan (*1881) — prawnik, b. wiceminister Sprawiedliwości, radca prawny PZWU; zmarł w obozie w Flossenbürg w Bawarii 25. XII. 1944.

Siedlanowski Władysław — prawnik, adwokat warsz.; zginął w obozie w Oświęcimiu.

Siedlecka Maria (*1856) — działaczka społeczna; zmarła w Łagiewnikach p. Krakowem w r. 1942.

Siedlecki Jerzy — grafik; zmarł w Warszawie w r. 1940.

Siedlecki Franciszek — polonista, badacz stylu i rytmiki polskiej, bibliotekarz Biblioteki Narodowej w Warszawie; zmarł 18. II. 1940.

Siedlecki Krzysztof — b. podsekretarz Stanu w Prezydium Rady Min.; zmarł w Warszawie w grudniu 1942 r.

Siedlecki Michał (*1873) — zoolog, prof. Uniw. Jag., podróżnik po Azji połudn.-wsch., b. I rektor Uniw. Wileńskiego, członek PAU; zmarł w obozie w Sachsenhausen 9. I. 1940.

Sielski Julian (*1911) — ks., prof. Collegium Marianum w Pelplinie; zamordowany w październiku 1939 r.

Siemaszko Wincenty (*1887) — botanik, prof. fitopatologii w SGGW w Warszawie, prezes oddziału Warsz. Tow. Botanicznego; zmarł w Krakowie 20. VI. 1943.

Siemieńska Halina — artystka graficzna; zginęła w akcji podczas powstania warsz. 3. VIII. 1944.

Siemieńska z Zawadzkich Halina — historyczka i działaczka społeczna, członkini Zarządu Tow. Kobiet z Wyższym Wykształceniem; zginęła przypadkowo na ulicy w Warszawie w r. 1943 podczas odbijania więźniów przy Arsenale.

Siemieński Józef (*1882) — historyk, publicysta, prof.

historii prawa polskiego na Uniw. Jagiell., b. dyr. Archiwum Głównego w Warszawie, członek PAU; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Siemieński Stanisław — ks. TJ, misjonarz w Rodezji (Afryka); zmarł.

Siemieński Władysław — hipolog, dyr. państw. stadniny w Racowie; zginął od bomby lotniczej pod Nowym Miastem w czasie ewakuacji stadniny w r. 1939.

Sieradzki Włodzimierz (*1870) — lekarz, prof. medycyny sądowej na Uniw. Lwowskim, b. rektor i dziekan; zamordowany 4. VII. 1941 we Lwowie.

Sierosławski Stanisław (*1877) — literat, dziennikarz; zmarł w r. 1942 (?).

Sieroszewski Wacław (*1860) — powieściopisarz, prezes Pol. Akademii Literatury; zmarł w Piasecznie pod Warszawą 20. IV. 1945.

Sierpińska Aniela — bibliotekarka Biblioteki Publicznej w Krakowie; zmarła tamże w kwietniu 1941 r.

Siezieniewski Stanisław — artysta dramatyczny z Łodzi; rozstrzelany w Warszawie w r. 1943.

Sikora Aleksander — fizyk, asystent Uniw. Warsz.; zginął w Katyniu w r. 1941.

Sikora Jan — działacz społeczny i konspir. AK; zmarł w Strzyżowie n. Wisłokiem 12. IX. 1942.

Sikorski — lekkoatleta; zginął w obozie w Oświęcimiu.

Sikorski Henryk — farmakolog, adiunkt Zakładu farmakologii doświadczalnej i docent na wydz. Lekarskim Uniw. Warsz.; zginął w Katyniu w r. 1941.

Sikorski Józefat — ekonomista, działacz gospodarczy pol. znaki, b. poseł; stracony w Tegel p. Berlinem w r. 1941.

Sikorski Ludwik — asystent działu nasiennictwa w Instytucie Badawcz. Dyr. Lasów Państwowych.

Sikorski Stefan — działacz młodzieżowy (organizacja „Siew”); rozstrzelany w r. 1944.

Sikorski Tadeusz — prawnik, wicedyrektor kieleckiego oddziału Państwowego Banku Rolnego, prezes Zrzeszenia

pracowników Banku Rolnego; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1941.

Sikorski Władysław (*1881) — inż., generał dyw., działacz polityczny, od r. 1939 premier rządu polsk. na emigracji; w latach 1909—1910 prezes Drużyn Strzeleckich, 1914—1916 szef Depart. Wojsk. NKN, w r. 1920 dowódca 5 i 3 Armii, 1921—1922 szef Sztabu Gen., 1923 premier i minister spraw wewnętrznych; zginął w katastrofie lotniczej nad Gibraltarem 4. VII. 1943.

Sikorzanka Danuta — lotniczka; zginęła w więzieniu.

Sima — prawnik, notariusz warszawski; zginął w obozie.

Simche Zdzisław (*1905) — geograf, prof. gimn. w Tarnowie; zamordowany w obozie w Oświęcimiu w r. 1941.

Simon Gustaw (*1878) — ubezpieczeniowiec, działacz społeczny i polityczny, b. wiceminister Pr. i Op. Społ., prof. Szkoły Nauk Polit.; zmarł w Warszawie w r. 1941.

Simon Ludwik — teatrolog.

Siniecki Władysław — farmakolog, adiunkt Zakładu Farmacji Uniw. Poznańskiego; zginął w Katyniu w r. 1941.

Sioda Zygmunt (*1889) — prawnik, notariusz katowicki, b. poseł na Sejm; zmarł w obozie w Gross Rosen 30. X. 1945.

Sitarski Bolesław — urzędnik pocztowy w Bydgoszczy, skrzypek; zamordowany przez nacjonalistów ukraińskich w Brzeżanach wiosną 1945 r.

Sitko Roman (*1880) — ks., protonotariusz apostolski, kanonik Kapituły tarnowskiej, rektor Sem. Duchow., b. kanclerz kurii diecezjalnej i b. katecheta gimn. w Mielcu i Tarnowie; zginął w obozie w Oświęcimiu 17. X. 1942.

Siuzdak Jan (*1898) — ks., proboszcz w Wołkowyji (pów. leski); zmarł w obozie w Dachau 18. XI. 1942.

Siwak Antoni — nauczyciel geografii; zmarł.

Siwek Franciszek — prof. gimn. historii w Mielcu, działacz harcerski; zginął w obozie w Sachsenhausen w październiku 1942 r.

Siwek Tadeusz — artysta malarz; zamordowany w obozie.

Siwiński Jan (*1900) — inż. dróg i mostów, nacz. inż.

stacji filtrów Wodociągów i Kanalizacji m. st. Warszawy, działacz społeczny i konspiracyjny; popełnił samobójstwo w Warszawie 20. XI. 1945.

Skalski Jerzy Zygmunt (*1894) — inż., naczelnik Wydziału Komunikacji w Urzędzie Woj. Kieleckim; zginął w katastrofie samochodowej pod Kielcami 24. XI. 1945.

Skarżeński Jan — matematyk, urzędnik Banku Polskiego; zmarł śmiercią tragiczną we Lwowie 22. VI. 1940.

Skarżyński Stanisław (*1899) — lotnik (dokonał przełotu nad Atlantykiem w r. 1933); zginął jako ppułk. lotnik w ataku na Bremę 25. VI. 1942.

Skąpska z Dzikowskich Maria (*1911) — działaczka społeczna i polityczna, także konspiracyjna; zmarła w obozie w Oświęcimiu 31. XII. 1943.

Skibiński Leon (*1879) — inż. technolog, właśc. zakładu mechanicznego i odlewni Białogon p. Kielcami, przemysłowiec, działacz społeczny, założyciel i prezes spółdzielni „Ogniwo”; zamordowany przez bandytów w Białogonie 16. XI. 1945.

Skibniewski Mariusz (*1881) — ks. TJ., historyk, prof. języków wschodnich w „Bobolanum” w Lublinie, b. prof. Instytutu Orientalnego w Rzymie; zastrzelony w Przyłbicach pod Przemyślem jesienią 1939 r.

Skibniewski Stefan — ks., prałat, prof. filoz. chrześcijańskiej na Uniw. Lwowskim, b. nuncjusz apostolski na Krecie; zmarł we Lwowie 14. X. 1941.

Skierkowski Władysław (*1886) — ks., kanonik, proboszcz w Imielnicy pod Płockiem, autor „Wesela na Kurpiach”, zbieracz pieśni ludowych kurpiowskich; zmarł w więzieniu w Działdowie.

Skirmunt Henryk (*1869) — muzyk, kompozytor, poeta, działacz społeczny, bibliofil; zamordowany na Polesiu w r. 1939.

Skirmunt Konstanty (*1866) — ambasador RP w st. spoczynku, b. członek ros. Rady Państwa, b. członek Pol. Kom. Narodowego w Paryżu; zmarł.

Skirmunt Roman (*1868) — wiceprezes Mińskiego Tow.

Rolniczego, b. poseł do I Dumy Ros., senator RP; zamordowany na Polesiu w r. 1939.

Skirmuntówna Maria (*1872) — działaczka oświatowa i społeczna, długoletnia współpracowniczka w zakładzie gen. Zamojskiej, założycielka szkoły gospodarczej w Mołodowie na Polesiu; zamordowana na Polesiu w r. 1939.

Składkowska Mirosława — dyr. szkoły średniej żeńskiej; zginęła w Niemczech w jednym z obozów koncentracyjnych.

Skotnicki Czesław (*1871) — inż., prof. Politechniki Warsz.; zmarł.

Skotnicki Gustaw (*1889) — inż. rolnik, działacz społeczny w pow. sandomierskim; zginął w obozie w Mauthausen w sierpniu 1940 r.

Skotnicki Grzmot Stanisław (*1894) — gen. brygady; zginął w kampanii wrześniowej w r. 1939.

Skowroński — tapicer, działacz robotniczy w Łucku; rozstrzelany w r. 1942.

Skowroński Eugeniusz — skrzypek, członek kwartetu smyczkowego Polsk. Radia; zginął w Warszawie na Pawiaku.

Skórewicz Ludomir (*1901) — prawnik, b. starosta grodzki warszawski i toruński, adwokat, współpracownik periodyku „Czerwona Róża“ (pseudon. Grot); rozstrzelany na Palmirach 11. VI. 1940.

Skrudlik Mieczysław (*1887) — historyk sztuki, krytyk; zmarł w sanatorium w Otwocku 17. VI. 1941.

Skrzydlewski Jan — muzyk, kompozytor, pedagog, prof. Wielkopolsk. Szkoły Muzycznej w Poznaniu; zmarł w Poznaniu w marcu 1942 r.

Skrzypski Alojzy — współpracownik Banku Rolnego w Olsztynie; zginął w obozie w Oranienburgu.

Skulicz Bronisław — ks., dziekan podhajecki, działacz spółdzielczy, proboszcz w Petlikowcach St.; zmarł 4. X. 1943.

Skuza Wojciech (*1906) — literat, publicysta, poeta ludowy, działacz PSL, b. redaktor „Znicza“; zmarł w Teheranie w r. 1941.

Skurzyński Stanisław Wiktor — działacz polityczny i spo-

łeczny, publicysta, jeden z założ. RGO i Stronnictwa Pracy; zmarł w Warszawie we wrześniu 1940 r.

Skwarczyński Stanisław — publicysta i ekonomista; zginął jako oficer rez. pod Winniczkami w kampanii wrześniowej 1939 r.

Ślupczyński Adam — prof. matematyki w gimn. Śniadeckich w Kielcach; zginął w obozie w Oświęcimiu jesienią 1942 r.

Sławik Henryk — dziennikarz, działacz socjalistyczny (PPS), red. „Gazety Robotniczej“, prezes Synd. dziennikarzy śląskich, działacz śląski plebiscytowy, prezes Komitetu dla spraw opieki nad uchodźcami na Węgrzech; rozstrzelany w obozie w Mauthausen w lecie 1944 r.

Sławiński Kazimierz (*1870) — chemik, emeryt. prof. Uniw. Wileńskiego; zmarł w Warszawie 14. X. 1941.

Sławiński Mieczysław — ądzia SO we Włocławku; zamordowany.

Sławski Stanisław (*1881) — prawnik, adwokat w Poznaniu, b. szef Sekcji w Min. Dzielnicy Pruskiej; zamordowany w obozie w Dachau (Oświęcimiu?) w marcu 1943 r.

Słomiński Zygmunt (*1879) — inż. budown., b. prezydent m. st. Warszawy; rozstrzelany w Stefanowie k. Piaszeczna 12. II. 1943.

Słonczyńska de Verbno Anna — poetka; zginęła w czasie powstania warsz. 1944 r.

Słonimski Piotr (*1893) — biolog, lekarz, docent histologii i embriologii na Uniw. Warsz., asystent Zakładu Histologii, sekretarz Pol. Tow. Biologiczn., prezes warsz. Oddziału Tow. Przyrodników im. Kopernika; zginął w czasie powstania warsz. w Szpitalu ss. elżbietanek na Mokotowie.

Słoniowski Modest — prawnik, adwokat, notariusz w Łodzi, prezes Federacji Obrońców Ojczyzny; zamordowany.

Słowikowska Jadwiga (*1881) — działaczka socjalistyczna (PPS), później ludowa (Wyzwolenie) na terenie pow. miechowskiego, działaczka społeczna i charytatywna; zmarła w Szreniawie p. Proszowicami 14. IV. 1941.

Skubicka Helena — artystka dramatyczna.

Śluszkiewicz Franciszek (*1875) — pedagog, prof. i wieloletni dyr. gimn. w Bochni; zmarł w Sanoku 28. II. 1944.

Śluszkiewicz Maksymilian (*1884) — burmistrz m. Sanoka, działacz społeczny; zginął w obozie w Buchenwald 17. I. 1940.

Śluszkiewicz Władysław — pedagog, działacz społeczny na terenie ZNP; zginął w powstaniu warsz. w r. 1944.

Smaczniak Józef — działacz konspir. w czasach okup. (pseud. Nadwórny); zamord. w Stanisławowie w r. 1941.

Smażeniewicz Aleksander — bibliotekarz Biblioteki im. Wróblewskich w Wilnie; zamordowany w r. 1941.

Smereka Jan — filolog klasyczny, docent Uniw. Lwowskiego; zmarł we Lwowie 25. VIII. 1943.

Smidowiczowa z Plewińskich Zofia (*1888) — artystka malarka, literatka, podczas okupacji działaczka konspirac.; zginęła w czasie powstania warsz. 1944 r.

Śmiśniewicz Tadeusz (*1893) — inż. chemik, kierownik Fabryki Prochów Bezdymnych, dyr. wytwórni amunicji; rozstrzelany w Warszawie na Pawiaku w maju 1943 r.

Smockiewicz Stanisław — prawnik, aplikant sądowy, działacz konspiracyjny na terenie Polski Zach., współpracownik Delegatury Rządu na Ziemię Zach.; stracony 7. VII. 1942.

Smoczyński Józef (*1904) — ks., prof. Sem. Duch. w Pelplinie; zamordowany w Tczewie w r. 1939.

Smogulecki Stanisław (*1836) — artysta malarz poznański; rozstrzelany na forcje VII w Poznaniu jesienią 1939 r. (w 1940 ?).

Smoleń Jan (*1901) — pedagog, w latach 1935—1939, prof. gimn. polskiego w Bytomiu, w okresie okupacji kierownik tajnego nauczania w okręgu krakowskim, od stycznia 1945 r. kurator Okręgu szkolnego śląskiego; zginął w wypadku samochodowym 28. VI. 1945.

Smoleńska Anna (*1920) — działaczka harcerska i konspiracyjna; zginęła w obozie w Oświęcimiu w marcu 1943 r.

Smoleńska z Tomaszewskich Danuta — pianistka; zginęła w obozie w Oświęcimiu w styczniu 1943.

Smoleńska Eugenia — inż. chemik, b. asystentka Politechniki Warsz.; zginęła w obozie w Oświęcimiu w lutym 1943.

Smoleńska Janina — przyrodniczka; zginęła w obozie w Oświęcimiu w lutym 1943 r.

Smoleńska Stanisława (*1873) — przyrodniczka, długoletnia prof. gimn., członkini Zarządu i współzałożycielka Tow. Przyrodniczego im. Staszica w Łodzi; zginęła w czasie powstania warsz. w r. 1944.

Smoleński Jerzy (*1881) — geograf, prof. Uniw. Jag., członek PAU; zmarł w obozie w Sachsenhausen 5. I. 1940.

Smoleński Kazimierz (*1876) — chemik, prof. technologii ogólnej Politechn. Warsz., członek PAU i Akademii Nauk Techn., b. prezes Pol. Tow. Chem., współzałożyciel Chem. Instytutu Badawczego, dyr. Centr. Laboratorium Cukrowniczego; rozstrzelany w Warszawie 13. V. 1943.

Smoleński Ludwik (*1876) — prawnik, sędzia i prezes sądów rozjemczych dla małorolnych; zmarł 17. II. 1941 w Dulczy pow. Mielec.

Smoleński Tadeusz (*1903) — polonista, prof. szkół średnich w Mińsku Maz., oficer rez., działacz konspir. AK; rozstrzelany w Warszawie na Pawiaku w kwietniu 1944 r.

Smolka Franciszek — papirolog, docent Uniw. Lwowskiego, długoletni prof. gimn.; zmarł 29. XI. 1942.

Smolkówna Julia — artystka malarka i rzeźbiarka; zmarła z ran odniesionych w czasie oblężenia Lwowa w lipcu 1944.

Smorawiński Mieczysław — generał brygady; zamordowany w Katyniu w r. 1941.

Smoroński Kazimierz (*1883) — ks. redemptorysta, prof. Pisma Św. w Instytucie Teolog. oo. redemptorystów w Tuchowie, założyciel i redaktor pisma „Homo Dei”; zginął w obozie w Oświęcimiu 21. V. 1942.

Smulikowski Bolesław — zoolog; zginął w kampanii wrześniowej 1939 r.

Snopczyński Antoni (*1886) — działacz rzemieślniczy, prezes Związku Stow. Rzemieśln. RP., poseł na Sejm; zamordowany podczas powstania warsz. 5. VIII. 1944.

Sobańska z Wodzickich Ludwika (*1857) — działaczka katolicka, filantropka; zamordowana podczas powstania warsz. 16. VIII. 1944 w klasztorze ss. felicjanek na Lesznie.

Sobański Antoni — literat, członek redakcji „Wiadomości Literackich”; zmarł w Londynie w r. 1941 (?).

Sobański Michał (*1902) — publicysta, dziennikarz, działacz katolicki, redaktor „Kuriera Warszawskiego”; zginął w obozie w Majdanku 12. III. 1943.

Sobański Władysław (*1870) — prawnik, adwokat, publicysta i działacz katolicki, b. wojewoda warszawski, b. minister spraw wewnętrznych; zmarł w r. 1943 (?).

Sobczak Jan — ojciec prowincjał ks. misjonarzy; zmarł w grudniu 1943 r.

Sobczak Gąsienica Stanisław (*1884) — artysta rzeźbiarz i ceramik; zmarł w Zakopanem 6. II. 1942.

Sobeski Michał (*1877) — filozof, estetyk, prof. Uniw. Poznańskiego; zmarł w Ostrowcu Świętokrzyskim 14. XII. 1939 po zwolnieniu z obozu i podróży w transporcie.

Sobieski — badacz muzyki ludowej; zmarł.

Sobieszczański Nałęcz Mieczysław — agronom, działacz społeczny; zmarł w obozie w Oświęcimiu 5. IX. 1941.

Sobolewski Marian — pedagog, dyr. II Gimn. i Liceum państw. w Jarosławiu; zmarł w obozie w Dachau 6. XII. 1940.

Soboń Marian — filolog klasyczny, prof. gimn. w Mielcu; zamordowany w obozie w Sachsenhausen w r. 1942.

Socha Artur (*1896) — artysta dramatyczny; zmarł w Szkocji 14. VII. 1943.

Sochacki Aleksander (*1907) — prawnik, adwokat, b. prezes stow. „Odrodzenie”; zginął w obozie w Majdanku w marcu 1944 r.

Sochaczewski — wiceprezes SO w Warszawie; zmarł w obozie.

Sokalski Eugeniusz — zbieracz melodii ludowych.

Sokolicz Anna (Antonina?) — literatka, tłumaczka; zginęła w obozie w Oświęcimiu 20. XII. 1942.

Sokolnicki — sędzia SO w Poznaniu; rozstrz. w r. 1939.

Sokołowska z Zarębów Anna Janina (*1879) — działaczka oświatowa, współzałożycielka polskiego gimn. w Żytomierzu, prof. gimn. w Miechowie i w Nowym Sączu, działaczka konspiracyjna; zginęła w obozie w Ravensbrück w lutym 1945 r.

Sokołowski Kazimierz — działacz ludowy (PSL), prezes stronnictwa na pow. sanocki; zmarł w Sanoku 15. X. 1945.

Sokołowski Mateusz — ks., działacz społeczny; zmarł we Lwowie w r. 1941.

Sokołowski Stanisław — emeryt. prof. leśnictwa na Uniw. Jag., długoletni prof. i dyr. Wyższej Szkoły Lasowej we Lwowie, członek PAU i Rady Ochrony Przyrody; zmarł w Zakopanem 31. VIII. 1942.

Sokołowski Stanisław — nauczyciel gimnastyki, mjr. (pseud. Rolnik), jeden z kierowników walki partyzanckiej w pow. krasnostawskim; zmarł tragicznie 23. XI. 1945.

Sokołowski Tadeusz — bibliotekarz, teatrolog, księgarz; zginął w czasie powstania warsz. 4. VIII. 1944.

Sokołowski Witold (*1871) — inż. kolej., wynalazca; zmarł w Warszawie 14. V. 1944.

Solarz Ignacy — inż., działacz ludowy, twórca i kierownik uniw. ludowych w Gaci k. Przeworska i w Szybach; zamordowany w r. 1939 (1940?).

Solewski Emeryk Kazimierz (*1908) — inż. Zakładów Ostrowieckich; zamordowany w więzieniu w Ostrowcu Świętokrzyskim 22. III. 1942.

Solis Edmund (*1915) — technik polowy wydziału gleboznawczego Państw. Instytutu Nauk. Gosp. Wiejsk. w Puławach; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Solmanowa J. — ofiarodawczyni zbioru chrząszczy dla Muzeum PAU; rozstrzelana w Krakowie na Sikorniku.

Solowij Adam (*1859) — lekarz, ginekolog, emeryt. dyr. Zakładu Położn. i prymariusz Oddziału Ginekol. Szpitala Powszechnego, emeryt. prof. Uniw. Lwowskiego; zamordowany 4. VII. 1941 we Lwowie.

Soltan Jan — dziennikarz, publicysta, redaktor polit. PAT; rozstrzelany 28. V. 1942 w pobliżu osiedla Magdalenka p. Warszawą.

Soltan Władysław (*1870) — b. wojewoda warszawski i b. minister spraw wewnętrznych, długoletni prezes PMS, działacz społeczny, prezes Zjedn. Pol. Tow. Oświatowych; zmarł 7. II. 1943.

Soltyśiński Romuald — ks., działacz oświatowy i spółdzielczy, wicepatron Wlkp. Kółek rolniczych; zmarł na wygnaniu w r. 1941.

Sonnenwend Stefan (*1885) — artysta malarz poznański; zmarł w obozie w Niemczech.

Sopuch Stanisław — ks. TJ, wieloletni prowincjał zakonu w Polsce, twórca „Bobolanum” w Lublinie; zmarł w Warszawie w r. 1940.

Sosin Józef — ks., działacz społeczny i narodowy orawski, administrator w Chocholowie; zginął w obozie w Dachau 16. II. 1942.

Sosnowski Kalikst — hipolog, dyr. stadniny Białka (Kraśnystaw); popełnił samobójstwo w r. 1939.

Sosnowski Oskar (*1880) — architekt, prof. architektury polskiej na Politechnice Warsz.; zginął 24. IX. 1939 od pocisku artyleryjskiego.

Sosnowski Piotr (*1889) — ks., dziekan i proboszcz w Bysławiu, polonista i pisarz religijny; zamordowany w lesie pod Tucholą 19. X. 1939.

Sosnowski Stanisław (*1899) — inż. architekt; rozstrzelany pod Warszawą na jesieni 1944 r.

Sosnowski Witold (*1904) — wykładowca geometrii na Politechnice Warszawskiej; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1940 lub 1941.

Spalke Zygmunt — lekarz, laryngolog, prymariusz Szpitala Powsz. we Lwowie; zmarł 3. I. 1943.

Spasowski Włodzimierz (*1878) — filozof, pedagog, dyr. Państw. Pedagogium im. Nałkowskiego w Warszawie; popełnił samobójstwo 6. VII. 1941.

Splawiński — prawnik, adwokat z Jordanowa; zmarł w obozie w Oświęcimiu w r. 1943.

Spor Lucjan — dyr. banku, działacz polityczny (Str. Narod.); zmarł we Lwowie.

Spychalski Romuald — docent chemii fiz. na wydz. mat. przyrodn. Uniw. Poznańskiego; zginął w Katyniu w r. 1941.

Spychalski Stanisław — działacz społeczny i narodowy, długoletni dyr. Banku Ludowego w Opolu; zmarł 23. X. 1945 w Opolu.

Szrednicki Kollataj Jan ob. Kollataj Szrednicki Jan.

Stabrowa Józef — ks., dziekan i proboszcz w Mszanie Dolnej, działacz społeczny i spółdzielczy; zmarł w obozie w Dachau 16. VIII. 1942.

Stachowski Józef (*1912) — polonista, pedagog, prof. gimn., poeta; zginął w wypadku samochodowym w r. 1945.

Stachórski Leon — dziennikarz, b. komendant gł. „Legionu Młodych“, b. redaktor „Dziennika Polskiego“ w Cieszynie (czeskim); zamordowany na Palmirach pod Warszawą w r. 1940.

Stachurski Stanisław — agronom, pedagog, nauczyciel szkoły roln. Bratne pod Ciechanowem; zginął w obozie w Dachau.

Stadler Alfred — muzyk, kapelmistrz i b. dyrektor opery lwowskiej, dyr. Instytutu Muzycznego w Stanisławowie, kompozytor i dyrygent; rozstrzelany przy ul. Ormiańskiej we Lwowie 2. II. 1944.

Stadtmüller Karol (*1860) — inż., autor słownika technicznego; zmarł w Krakowie 22. X. 1942.

Stalony Dobrzański Jerzy — prof. tyt. chemii nieorg. Politechniki Warsz., adiunkt przy Zakładzie Chemii Nieorg.; zmarł 27. XII. 1939.

Stamirowska Anna (*1906) — matematyczka, prof. gimn., działaczka TUR; zmarła w obozie w Oświęcimiu 11. XII. 1943.

Stamirowski Jerzy (*1870) — inż., jeden z twórców

„Społeni“, spółdzielca, starosta pow., działacz samorządowy, publicysta; rozstrzelany w Warszawie 29. V. 1943.

Stamirowski Kazimierz (*1884) — działacz społeczny i polityczny, dyr. Banku Akceptacyjnego, pułk., prezes PZZ; rozstrzelany 18. X. 1943 w Oświęcimiu.

Stamper Ignacy (*1880) — romanista i germanista, prof. II Gimn. w Stanisławowie; zamordowany w r. 1941 w Zagwoździu p. Stanisławowem.

Stanaszek Stanisław — działacz ludowy (PSL), także konspir. w czasie okupacji, kpt. rez.; zamordowany w Sułkowicach (pow. myślenicki) 4. IV. 1944.

Stanclik Tadeusz (*1882) — emerytowany poczmistrz, działacz społeczny, współpracownik „Łowca“; zamordowany w Brzostku (pow. jasielski) 20. VI. 1944.

Stanek Józef (*1916) — ks., pallotyn, socjolog, zamordowany na Solcu w czasie powstania warsz. 23. IX. 1944.

Stanisławski Czesław — dziennikarz, współpracownik „Gazety Polskiej“; zginął w obozie w r. 1942.

Stanisławski Stanisław (*1872) — artysta dramatyczny; zmarł w Warszawie w r. 1940.

Stanisławski Witold — inż., rzeczoznawca w dziedzinie techniki sanitarnej; zginął w czasie powstania warsz. w r. 1944.

Staniszkiś Witold (*1880) — rolnik, polityk (Stron. Narod.), prof. uprawy roślin w SGGW; zmarł w obozie w Oświęcimiu w r. 1942 (1941 ?).

Stankiewicz Edward — inż., radca ministerialny; zmarł w Warszawie w r. 1943.

Stankiewicz Faustyn (*1888) — sędzia; zmarł w obozie w Majdanku w r. 1943.

Stankiewicz Henryk — działacz ludowy (PSL) z pow. sanockiego.

Stankiewicz Ludwik (*1881) — artysta muzyk, długoletni członek orkiestry Opery Warsz. i prof. Państw. Konserw. Muzycznego; zmarł 19. I. 1946.

Stankiewicz Mamert (*1890) — kpt. żeglugi wielkiej na

m/s „Piłsudski“; zginął na statku storpedowanym przez łódź podwodną niem. 26. XI. 1939.

Stankiewicz Tomasz — sportowiec, mistrz kolarski Polski; rozstrzelany na Palmirach pod Warszawą.

Stańko Franciszek (*1903) — ks., administrator parafii Równe k. Medenic pow. drohobyckiego (wg innych źródeł w Tarnawie p. Przemyślem), działacz ludowy, oświatowy i społeczny; zamordowany 29. VI. 1941.

Stanoch Julian — pedagog, prof. gimn. w Krakowie; zginął w obozie w Oświęcimiu w sierpniu 1942 r.

Stapf Mieczysław (*1910) — inż. leśnik, oficer rezerwy, działacz konspiracyjny; zmarł 27. VI. 1945 w Frysztoku p. Krośnem.

Stapiński Jan (*1867) — polityk ludowy, b. przywódca Str. Ludow. (prezes PSL — 1905), redaktor „Przyjaciela Ludu“ (pseud. Budzyński); zmarł 17. II. 1946 w szpitalu w Krośnie.

Starczewski Feliks (*1868) — muzyk, pianista, akompaniator estradowy, pedagog, muzykolog, długoletni prof. Konserwatorium w Warszawie, bibliotekarz Warsz. Tow. Muzycznego, bibliofil; zmarł w Warszawie 21. I. 1946.

Stark Adam — ks. TJ; rozstrzelany w Słonimie w r. 1942.

Stark Jan — prawnik, adwokat, prezes klubu narodowego w Radzie Miejskiej w Poznaniu; zamordowany w Poznaniu w r. 1939.

Starkiewicz Antoni — dziennikarz, współpracownik „Expresu Porannego“ w Częstochowie; zmarł.

Starkowska Wanda — lekarka, asystentka Kliniki chorób wewn. Uniw. Poznańsk.; zginęła w obozie w Oświęcimiu.

Staronka Leszek (*1911) — asystent Akad. Gór. w Krakowie, wiceprezes TUR, kierownik Uniw. Powsz. im. A. Mickiewicza, członek Miejskiej Rady Narodowej; zmarł w Krakowie 14. X. 1945.

Starowiejski Stanisław (*1895) — działacz katolicki, diecez. prezes Akeji Katolickiej w Lublinie; zmarł w obozie w Dachau 13. IV. 1941.

Starschedel Juliusz (*1875) — polonista, prof. gimn. w Jarosławiu; zmarł w r. 1942.

Starzeński Marian — ichtiolog, prezes wydz. Ryb. CTR, nestor rybactwa; zmarł w Warszawie w r. 1941.

Starzewski Maciej (*1891) — prof. prawa międzynarodowego na Uniw. Jag.; zmarł 4. XII. 1944.

Starzyński Mieczysław (*1890) — pułk., dziennikarz, b. redaktor naczelny „Gazety Polskiej“ (pseud. konsp. Stefan Lipiński); zginął w obozie w Oranienburgu 5. XII. 1942.

Starzyński Stefan (*1893) — ekonomista, b. minister skarbu, wykładowca WSH w Warszawie, prezydent m. st. Warszawy, kierownik obrony stolicy w r. 1939; rozstrzelany 17. VIII. 1943 w pobliżu obozu w Dachau.

Starża Dzierzbicki ob. Dzierzbicki Starża Jan.

Stasiński Jan (*1869) — lekarz, prof. tyt. okulistyki na Uniw. Poznańskim; zmarł w Poznaniu.

Staszewska Klemensa — siostra przełożona klasztoru ss. urszulanek w Rokicinach k. Zakopanego; zmarła w obozie w Oświęcimiu w r. 1943.

Staszewski Janusz (*1903) — archiwista, historyk, adiunkt Archiwum Państw. w Poznaniu; zmarł w Wilnie z ran odniesionych w kampanii wrześniowej 1939 r.

Staśko Paweł (*1892) — literat, poeta; zmarł w Borzęcinie 16. XII. 1943.

Stattler Alfred — muzyk, kompozytor; zamordowany we Lwowie 1. II. 1944.

Stattler Feliks (*1892) — inż., dyr. techn. Zjednoczenia Przemysłu Nieorganicznego w Gliwicach, b. dyr. Państw. Fabr. Związków Azotowych w Chorzowie; zmarł w Gliwicach 23. X. 1945.

Stawarczyk Jan (*1887) — ks., prof. filologii biblijnej na Uniw. Warsz.; zmarł 26. VI. 1944 w Warszawie.

Stawarski Adam — prawnik, wiceprokurator, poeta, publicysta; zmarł 7. IX. 1942.

Stączek Stanisław (*1864) — b. minister kolei; zmarł w Krakowie 5. VI. 1942.

Stecki Sławomir (*1901) — prawnik, sędzia SO w Warszawie, redaktor „Dziennika Ustaw RP“, prof. Instytutu Studiów Handl. i Orient.; zamordowany w Katyniu w r. 1941.

Steckiewicz Jerzy — hipolog, inspektor hodowli koni przy Wileńskiej Izbie Roln.; zmarł w ZSRR.

Stecków Marian — polonista, prof. IX Liceum i Gimn. we Lwowie, publicysta; zmarł w kwietniu 1941 r.

Stefańczyk Faustyn — ks., prof. liceum we Włocławku; zmarł.

Stefanowicz ob. Nowicka Stefanowicz Adela.

Stefanowska Michalina (*1855) — prof. tyt. fizjologii układu nerwowego i narządów zmysłów Uniw. Pozn., członek PAU; zmarła w Krakowie 15. XII. 1942.

Stefanowski Antoni — lekarz, internista, ordynator Szpitala Dzieciątka Jezus w Warszawie, działacz społeczny, pułk. lekarz; zamordowany w Katyniu w r. 1941.

Stefanów Marian (*1881) — dyr. Sem. Naucz. żeńskiego w Stanisławowie; rozstrzelany w Pawełczu p. Stanisławowem w sierpniu 1941 r.

Stefańska Zofia (*1876) — b. urzędniczka Muzeum Narodowego; zmarła w obozie w Ravensbrück w r. 1945.

Stefański Aleksander (*1893) — matematyk, fizyk, prof. szkół średn.; zginął w obozie w Majdanku w r. 1943 (1942 ?).

Stefański Kazimierz (*1870) — historyk, numizmatyk, czł. Zarządu Tow. Opieki nad Zabytkami Przeszłości i Tow. Miłośników Historii w Warszawie, kustosz i członek Rady Muzeum Narod. w Warszawie, autor prac o Kaliszu; zmarł 15. XI. 1943.

Stein Stanisław (*1888) — prawnik, rejent, prezes Rady Notarialnej w Krakowie, pułk. korp. sąd. w st. spocz.; zmarł 31. III. 1945 w Krakowie.

Steinberger Edward — muzyk; zamordowany.

Steinsberg Marian — księgarz i wydawca warsz., właśc. księgarni pod firmą „F. Hoesick“ w Warszawie; zginął w r. 1943.

Stelmachowski Bronisław (*1883) — prawnik, prezes Sądu Apel. w Poznaniu, prof. procedury cyw. w Uniw. Poznańskim, członek Komisji Kodyfikacyjnej; zginął we wrześniu 1939 r. (?).

Stelmaszyński Feliks — matematyk, fizyk, pedagog, prof. gimn. w Białej Podl.; zginął od bomby 4. VIII. 1944 w Stopnicy.

Sten Jerzy — operator filmowy; zmarł w Krzemieńcu.

Stencel Leon — literat, b. konsul RP w Monachium; zmarł w Warszawie w r. 1942.

Sterling Mieczysław (*1883) — historyk sztuki i literat, antykwariusz; zginął.

Sterling Władysław (*1877) — lekarz, psycholog, prof. Państw. Instytutu Pedagogii Specjalnej, docent Uniw. Warsz., prezes Pol. Ligi Higieny Psychiczej; zamordowany w roku 1943.

Sternbach Leon (*1864) — hellenista i bizantynista, prof. honor. filologii klasycznej Uniw. Jag., członek PAU; zmarł w obozie w Sachsenhausen w lutym 1940 r.

Sternbach Ludwik — matematyk, asystent Uniw. Lwowskiego; popełnił samobójstwo w drodze ze Lwowa do Bełżca w sierpniu 1942 r. (?).

Stesłowicz Władysław — b. minister Przemysłu i Handlu, prezes ZUPU, działacz społeczny; zmarł w ZSRR w r. 1940.

Stępniewska Wanda (*1872) — artystka dramat. sceny lwowskiej, łódzkiej i warsz. (pseud. Auchran); zginęła w czasie powstania warsz. w pierwszych dniach września 1944 r.

Stępniewski Józef (*1887) — artysta i reżyser opery, sekretarz Teatru Miejskiego; zmarł w Krakowie 10. IX. 1945 roku.

Stępowska ob. Małanowicz Stępowska Maria.

Stępowski Marian (*1867) — literat, przyrodnik, działacz oświatowy, radiokronikarz oraz bibliotekarz i archiwista nac. Polskiego Radia, b. asystent chemii roln. w Krako-

wie, b. redaktor „Przewodnika Oświatowego“, b. bibliotekarz MSZ; zmarł w Warszawie 1. II. 1946.

Stobiecki Stefan — zoolog z Krakowa; zamordowany w r. 1943 lub 1944.

Stodolska Martensowa Alma — redaktorka działu „Wiadomości Kulturalne“ w Polskim Radio w Warszawie, działaczka konspir.; zginęła we wrześniu 1944 r. w akcji w czasie powstania warsz. od bomby lotniczej.

Stodolska z Heymanów Felicja — tłumaczka dzieł naukowych z zakresu medycyny i przyrody; zginęła od bomby lotniczej podczas powstania warsz. we wrześniu 1944 r. na Mokotowie.

Stoiński Stefan Marian (*1891) — muzyk, kompozytor, pedagog, dyrygent, dyr. Miejskiego Konserwatorium Muzycznego w Bytomiu, I dyr. Opery śląskiej, prezes Śl. Kół Śpiewaczych; zmarł 26. XII. 1945.

Stokowska Saryusz z Łepkowskich Marzenna (*1901) — popularyzatorka wiedzy roln. w prasie codz., dziennikarka, literatka; zginęła w czasie powstania warsz. przy ul. Opoczyńskiej w Warszawie 11. VIII. 1944.

Stolarczyk Edmund Józef (*1900) — inż., kpt., sekretarz budowy linii przesyłkowej elektr. Mościce—Starachowice, współprac. „Centrum Badań Balistycznych“ w Zielonce p. Warszawą; zmarł w obozie w Oświęcimiu w marcu 1942 r.

Stolarski Antoni — bibliotekarz, ostatnio przewodn. Warsz. Koła Związku Bibliotekarzy Polskich, kierownik Biblioteki Ministerstwa WR i OP; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Stolarski Błażej — działacz ludowy, b. minister w rządzie lubelskim (1918), b. wicemarszałek Sejmu, b. poseł (PSL); zamordowany w r. 1939.

Stopczarska Daniela — bibliotekarka Biblioteki Publ. w Warszawie; zmarła tamże w r. 1942.

Stopczarski Jan (*1878) — lekarz, dermatolog, prymariusz szpitala oo. bonifratrów w Krakowie; zmarł 12. IV. 1945.

Stosio Jan (*1904) — ks., wikariusz w Kułowie Szlach. k. Sochaczewa; zamordowany w styczniu 1945 r.

Stożek Eustachy — asystent Politechniki Lwowskiej; zamordowany 4. VII. 1941 we Lwowie.

Stożek Włodzimierz — matematyk, prof. Politechniki Lwowskiej; zamordowany 4. VII. 1941 we Lwowie.

Strankowski Michał — przyrodnik, dyr. gimn.; zginął podczas powstania warsz. na Starym Mieście w r. 1944.

Straszewski Kazimierz — pisarz regionalny płocki.

Straszewski Piotr (*1911) — inż. rolnik, asystent, ostatnio docent wydz. rolniczego Uniw. Jag.; zmarł 14. IX. 1939 w Medyce.

Strel — ks. z Ostrowa n. Gopłem, działacz społeczny; zmarł w obozie w Dachau.

Stroiński Zdzisław (*1921) — poeta, jeden z redaktorów konspir. pisma literackiego „Sztuka i Naród“ (pseud. Marek Chmura); zginął podczas powstania warsz. jako ppor. AK 16. VIII. 1944.

Strońska z Kornilowiczów Maria — nauczycielka, publicystka, mjr. AK; zginęła w obozie w Oświęcimiu w r. 1944.

Stryjeński Tadeusz (*1894) — architekt; zmarł 3. VI. 1943.

Strzałkowski Ludwik — pedagog, współzałożyciel „Miesięcznika Nauczycielskiego“, działacz ZNP; zmarł w Szwajcarii.

Strzelecki Bolesław (*1896) — ks., kanonik, proboszcz w Radomiu, prefekt Semin. Naucz.; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1940 (1941?).

Strzelewicz Paulin (*1900) — muzyk, dyrygent chórów śpiewających na Pomorzu; zmarł w obozie w Dachau w r. 1942.

Strzemboszowa z Krayewskich Stanisława — malarka i literatka (wdowa po Władysławie Strzemboszu); zmarła w Paryżu.

Strzeszewski Jan — działacz PPR, dowódca warsz. od-

działu specjalnego GL, kierownik konspir. akcji zbrojnej (pseud. Wiktor); zamordowany w marcu 1942 r.

Strzetelski Jerzy (*1874) — inż. gór., geolog, przedsiębiorca naftowy; zmarł w Jaśle 26. XII. 1943.

Strzodowa z Klonowskich Irena — działaczka narodowa, długoletnia bibliotekarka Śląskiej Biblioteki Publicznej w Katowicach; zmarła 18. XII. 1945.

Strzyżewski Wojciech Jacek (*1917) — dziennikarz, redaktor „Słowa Pomorskiego“ w Toruniu; zginął śmiercią lotnika w locie z Anglii do Berlina w r. 1942.

Studencki — artysta malarz; zmarł w Iwoniczu w lipcu 1944 r.

Studniarski Stefan — inż., prof. administracji i 'rachunkowości leśnej na Wydz. Rolnym Uniw. Poznańsk.; zmarł w listopadzie 1939 r.

Stuglik Stefan (*1906) — ks., dyrygent chóru katedralnego we Lwowie, prof. śpiewu kościelnego w Sem. Duch. tamtejszym; zmarł w obozie w Dachau 17. XII. 1942.

Stuglin (Stuchlik?) — współpracownik Muzeum Śląskiego w Katowicach; zmarł.

Sturgólewski Aleksander Mirosław — księgarz, kierownik Gł. Księgarni Wojskowej; zmarł w obozie w Buchenwald 22. X. 1944.

Stwora Stanisław — poeta, dziennikarz, współpracownik IKC; zmarł w Krakowie 30. IX. 1942.

Styczyński Tadeusz (*1870) — ks. infułat, kanonik kapituły gnieźnieńskiej, kaznodzieja, działacz społeczny i polityczny, b. poseł do parlamentu pruskiego, b. poseł na Sejm, b. prezes Rady Miejskiej w Gnieźnie; zmarł w obozie w Dachau 6. II. 1942.

Stypiński Józef (*1880) — pedagog, działacz społeczny, b. naczelnik wydz. szkół wyższych Minist. WR i OP, b. kurator krakowski; zginął w obozie w Majdanku 13. II. 1943.

Stypułkowski Jan — prawnik, adwokat, dziennikarz i redaktor, wydawca „Kuriera Łódzkiego“; zamordowany.

Stypulkowski Janusz (*1905) — inż. rolnik; zginął jako oficer rezerwy w kampanii wrześniowej 1939 r.

Stypulkowski Mieczysław — ks., działacz społeczny, oficer AK; rozstrzelany w r. 1943.

Styra Franciszek (*1882) — ks., proboszcz w Mszanie (w pow. rybnickim); zmarł w obozie w Oświęcimiu 10. X. 1941.

Suchańska Stefania — właścicielka księgarni w Radomiu; zmarła w obozie w Oświęcimiu.

Suchański Edward — prawnik, księgarz w Radomiu; zmarł nagle na ulicy w Warszawie w grudniu 1939 r.

Suchar Zbigniew Maria (*1911) — rzeźbiarz, grafik, drzeworytnik; zamordowany we Lwowie w listopadzie 1941 r.

Suchodolska Jadwiga ob. Chrząszewska Suchodolska Jadwiga.

Suchodolski Henryk (*1900) — prawnik, adwokat; zmarł w obozie w Oświęcimiu w r. 1941.

Suchoń Stanisław — ks., proboszcz w Wilamowicach; zamordowany w obozie w Dachau w r. 1943.

Suchorowski Stanisław (*1902) — nauczyciel w Kielcach, zbieracz pieśni ludowych na terenie Gór Świętokrzyskich, muzyk, kompozytor, dyrygent, działacz społeczny; zmarł 15. IX. 1944 w Chronowie w pow. bocheńskim.

Sujkowska z Chmieleńskich Helena Halszka — działaczka społeczna, oświatowa i polityczna, także konspir. („Profesorowa”); poległa w powstaniu warsz. na ul. Marszałkowskiej 71, pełniąc służbę łączniczkę 23. I. 1944.

Sujkowska z Czarneckich Idalia — nauczycielka geografii; zmarła w obozie w Oświęcimiu 7. XII. 1943.

Sujkowski Antoni (*1867) — geograf, statystyk, prof. SGH w Warszawie, b. minister oświaty (1926), prezes Pol. Tow. Geogr., b. rektor SGH, b. dyr. depart. w Gł. Urzędzie Statyst., b. członek Delegacji Polskiej na Konferencję pokojową (1919); zmarł 12. XII. 1941 w Warszawie.

Suliga Henryk — pedagog, dyr. gimn. w Radomiu; zmarł w obozie w Oświęcimiu w r. 1941.

Sulima-Gottowt Helena (*1883) — artystka dramatyczna; zmarła podczas powstania warsz. 1944 na ulicy.

Sulimirski Wit (*1874) — pionier przemysłu naftowego, wiceprezes Izby Przemysł. Handl. we Lwowie, radny m. Lwowa, działacz społeczny, mjr., kapitan Legii Kobiet i MSO w obronie Lwowa w r. 1918; zmarł po opuszczeniu więzienia 11. IV. 1943 w Kobyłanach.

Sułkowska z Uznańskich Maria — literatka; zmarła w Krakowie 6. V. 1943.

Sumińska Helena (*1914) — ogrodniczka, asystentka SGGW w Warszawie; zginęła w powstaniu warsz. 1944 r.

Sumiński Stanisław (*1891) — przyrodnik, biolog, pedagog, członek zarządu TNSW, działacz Ligi Morskiej i Kolonialnej, współpracownik Pol. Radia; zmarł w obozie w Majdanku 11. III. 1943.

Sumiszewski — prof. Szkoły Inż. Wawelberga i Rotwanda w Warszawie; zginął.

Supiński Wiktor — prawnik, wykładowca prawa adm. w SGH w Warszawie; zmarł w Katowicach w drodze do obozu w Oświęcimiu 24. VIII. 1940.

Suralło Gajduczeni Bolesław — artysta malarz, grafik, wicedyr. gimn. graficznego w Warszawie; zginął od bomby w Lublinie 7. lub 9. IX. 1939.

Surdacki Zygmunt (*1907) — ks., w latach 1940—1941 administrator diecezji lubelskiej; zmarł w więzieniu w r. 1941 lub 1942.

Surma Stanisław — pedagog, prof. gimn. w Radomiu; zamordowany w r. 1944.

Surmacki Władysław (1888) — inż. mierniczy, pułk. Korpusu Geografów w st. spocz., wykładowca na Politechnice Warsz., b. prezes Stow. Miern. Przys. RP, wiceprezes Międzynarodowej Federacji Mierniczych; rozstrzelany.

Surwiłło — inż., docent Politech. Warsz.; zmarł w obozie w Niemczech w r. 1944.

Surzycka Jadwiga (*1856) — (córnka Tytusa Chałubińskiego), autorka wspomnień o ojcu; zmarła 10. II. 1941.

Surzycki Stanisław Wojciech (*1876) — inż. chemik, gener. dyr. „Huty Pokój“ Śląskich Zakładów Górn.-Hutn. w Nowym Bytomiu, b. dyr. Starachowieckich Zakładów Górn.-Hutniczych, b. prezes Zw. Polskich Hut Żel.; zmarł podczas powstania warsz. 1. IX. 1944.

Surzycki Tadeusz (*1903) — chemik, b. radny m. Krakowa, b. dyr. Polsk. Monopolu Spirytusowego w Krakowie, działacz społeczny; zginął w obozie w Oświęcimiu 9. II. 1941.

Sus Antoni (*1844) — weteran (ostatni?) z 1863 r.; zmarł w Krakowie w styczniu 1946 r.

Suski Augustyn — poeta ludowy; wykładowca w Uniw. Ludow. w Michałowce; zmarł w obozie w r. 1942.

Swinarski Mikołaj (*1874) — proboszcz kolegiaty czarnkowskiej, hon. kanonik katedry gnieźnieńskiej; zmarł w obozie w Sachsenhausen 9. II. 1940.

Swirtun Walery (*1871) — inż. gór. i hutniczy, długoletni dyr. Huty Bankowej w Dąbrowie Górniczej, wiceprezes Tow. Przemysł. Zagłębia Dąbr., radca Izby Przemysł.-Handl. w Sosnowcu; zmarł w Warszawie 1. VI. 1941.

Swirtunowa z Dobrzańskich Katarzyna (*1875) — działaczka społeczna na terenie Zagł. Dąbr.; zmarła w Warszawie 24. XII. 1941.

Sychora Tadeusz — inż. rolnik, prof. Liceum Rolniczego w Czernichowie; zamordowany przez nacjonalistów ukraińsk.

Sykulski Kazimierz (*1882) — ks., prałat kolegiaty opatowskiej, dziekan w Końskich, b. poseł na Sejm Ustawodawczy; rozstrzelany w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Sylwestrowicz Włodzimierz — lekarz, b. działacz akademicki i publicysta; rozstrzelany w obozie w Dachau.

Symonowicz Marek (*1899) — ks., dyr. gimn. biskupiego w Drohiczynie n. Bugiem; rozstrzelany w r. 1942 (?).

Synak Maciej (*1889) — kupiec z Tczewa, działacz społeczny katolicki; zginął w listopadzie 1939 r.

Syrek Franciszek — działacz ludowy (PSL) z pow. myślenickiego.

Syruczek Wacław (*1903) — prawnik, dziennikarz, publicysta, krytyk muzyczny i teatralny, poeta, w czasie wojny redaktor „Kuriera Polskiego“ w Bukareszcie i innych czasopiśmie; zmarł w Bukareszcie 15. lub 16. XII. 1942.

Szalay Jan — nauczyciel; zginął w obozie w Oświęcimiu w grudniu 1940 r.

Szablisty Stanisław — architekt; zginął w akcji podczas powstania warsz. w grudniu 1944 r.

Szach Józef — dyr. szkoły powszechnej w Łopatynie (w pow. radziechowskim), działacz ludowy; zmarł w Łopatynie w czerwcu 1941 r.

Szafrański Edmund (Henryk) — artysta dramatyczny teatrów na Wołyniu, działacz oświatowy i zawodowy syndykalistyczny; zginął w powstaniu warsz. od bomby we wrześniu 1944 r.

Szal Jan Alfred — inż., wynalazca; zamordowany 27. VI. 1942.

Szambelańczyk Jan (*1907) — ks. pallotyn, prof. w Domu Studiów ks. pallotynów; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1941.

Szanajca Józef — inż. architekt, asystent Zakładu Projektowania Hal Przestronnych Politechniki Warsz.; zginął we wrześniu 1939 r. podczas oblężenia Warszawy.

Szaniawski Junosza Władysław (*1875) — literat, dziennikarz, współpracownik „Kuriera Warsz.“ (pseud. Aramis); rozstrzelany w Warszawie na Pawiaku 12. II. 1943.

Szantroch Tadeusz Mieczysław (*1888) — poeta (z grupy Czartaka), prof. gimn. im. Sobieskiego w Krakowie; zginął w obozie w Oświęcimiu 23. lub 24. III. 1942.

Szapiro Henryk (*1900) — reżyser filmowy (pseud. Henryk Szaro); zamordowany w Warszawie.

Szarek Piotr — ks. ze zgromadzenia ks. misjonarzy; rozstrzelany w Bydgoszczy 9. IX. 1939.

Szaro Henryk ob. Szapiro Henryk.

Szarogroder Seweryn — prawnik, adwokat, radca prawny Zarządu Miejskiego w Łodzi; zamordowany.

Szarski Marcin (*1888) — ekonomista, dyr. banku, b. senator, działacz społeczny; zmarł w Palestynie.

Szartowska Zofia (*1894) — nauczycielka rysunków i haftów w Państw. Szkole Zawodowej Żeńskiej w Krakowie, znawczyni zdobnictwa tekstylnego (kilim, tkanina, druk fabryczny, ornamentyka); zmarła tamże 3. VII. 1944.

Szawdyn — lekarz, internista; zmarł z ran otrzymanych w powstaniu warsz. 1944 r.

Szawleski Mieczysław (*1888) — ekonomista, b. konsul w Nowym Jorku, prof. w Szkole Nauk Polit. w Warszawie, b. szef Biura Ekonom. Banku Polskiego; powieszony na Pawiaku 16. X. 1942.

Szczepanowska Józefa — działaczka na Śląsku Opolskim; rozstrzelana w obozie w Oświęcimiu.

Szczepański Stanisław — prawnik, adwokat warsz.; zginął w czasie powstania warsz. 1944 r.

Szczepański Stanisław — działacz ludowy (PSL), b. poseł i kurator „Wisły”; zmarł w Krakowie.

Szczepkowski Witold (*1899) — inżynier, publicysta z dziedziny techniki sanitarnej; zmarł w Warszawie w roku 1942.

Szczepaniak Stanisław — wicedyr. fabryki masek przeciwgazowych; zamordowany w Radomiu w r. 1942.

Szczepon ob. Ryszka Józef.

Szczerbowski Marian (*1886) — inż., emerytow. prof. semin. naucz., działacz polityczny (Str. Nar.); rozstrzelany 19. X. 1943 w Rozwadowie.

Szczęsny Andrzej (*1921) — artysta rzeźbiarz; zginął w akcji w powstaniu warsz. w sierpniu 1944 r.

Szczudłowska Stefania — muzyk, pedagog, kompozytorka, autorka podręcznika gry na skrzypcach; zmarła w lipcu 1944 r. we Lwowie.

Szczupiel Piotr (*1908) — ks., prefekt gimn. w Samborze, pedagog, działacz społeczny, oświatowy i spółdzielczy; zastrzelony w Dublanach p. Samborem w r. 1942.

* **Szczurek Jerzy** (*1892) — działacz polityczny na Śląsku

cieszyńskim, publicysta, b. nauczyciel; zginął w obozie w Mauthausen w r. 1941 (?).

Szczygliński Henryk (*1881) — artysta malarz; zmarł w Warszawie w czasie powstania 24. IX. 1944.

Szebego Stanisław — dekorator filmowy; zginął w czasie powstania warsz. 1944 r.

Szebeko Józefa (*1859) — działaczka społeczna, b. przewodn. Nar. Org. Kobiet, b. posłanka; zmarła 5. VIII. 1945.

Szebekowa z Tyszkiewiczów Alicja — filozofka; zginęła jako oficer AK w czasie powstania warsz. 1944 r.

Szefer Oskar — b. dyr. Teatru Polskiego w Łodzi; zmarł.

Szelązek Wacław — księgarz, poeta, wydawca, b. prezes Związku Księgarzy, długoletni członek zarządu PTK; zmarł po opuszczeniu obozu w Oranienburgu 17. VI. 1945.

Szeligiewicz Stanisław (*1893) — polonista, pedagog, dyr. gimn. św. Jacka w Krakowie; zmarł w r. 1942.

Szeligowska Magdalena — długoletnia sekretarka Kursów Przemysł. Roln. oraz SGGW; zginęła od bomby w Warszawie w r. 1939.

Szemraj Piotr — inż. rolnik, pracownik wydz. ekonomii rolnej Instytutu Nauk. Gosp. Wiejskiego w Puławach; zamordowany przez nacjonalistów ukraińskich pod Rzeszowem w r. 1944.

Szembek Włodzimierz — ks. ze zgromadzenia oo. salezjanów; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Szentroch Tadeusz — poeta; zmarł w obozie w Oświęcimiu wiosną 1942 r.

Szenwald Lucjan — poeta, działacz społeczny; zginął w katastrofie samochodowej 22. VIII. 1944 jako oficer I Dywizji Kościuszkowskiej.

Szepelski Konrad (*1894) — lekarz, stomatolog, prof. dentystyki zachowawczej w Akad. Stomatologicznej w Warszawie, docent Uniw. Lwowskiego, wiceprezes Nacz. Izby Lek. Dentyst.; zamordowany w Katyniu w r. 1941.

Szeptycki Aleksander (*1866) — rolnik, działacz katolicki; zmarł w więzieniu w Zamościu 19. VI. 1940.

Szeptycki Lech — rolnik; zastrzelony w swym majątku Przyłbice p. Przemyślem.

Szerada Tadeusz — instruktor szkoły mechanicznej im. Konarskiego; zamordowany w Warszawie.

Szereda Mieczysław — wykładowca SGH w Warszawie; rozstrzelany w r. 1943.

Szereszewska z Rotbardów Leonia (*1897) — literatka; zginęła śmiercią tragiczną 1. II. 1945.

Szerękowski Rudolf — filolog klasyczny, prof. gimn., tłumacz; zmarł w listopadzie 1943 r.

Szerenos Jan (*1892) — zast. nacz. dyr. linii Gdynia—Ameryka, b. dyr. Syndykatu Emigracyjnego, działacz społeczny, znawca spraw emigracyjnych; zmarł 18. XI. 1943 w Warszawie.

Szerszyński Bronisław — lekarz, chirurg, docent Uniw. Warsz. oraz prof. Akad. Stomatologicznej w Warszawie; zmarł 3. II. 1940.

Szinagel Emil — artysta malarz; zamordowany w obozie.

Szkolnicki Kazimierz — inż. architekt z Łucka; rozstrzelany w r. 1942.

Szkopowski Marcin (*1870) — ks., prefekt szkół warsz., rektor kościoła św. Marcina w Warszawie, literat, dziennikarz; zginął w czasie powstania warsz. w sierpniu 1944 r.

Szkopówna Zofia — właścicielka księgarni w Lidzie.

Szlafkówna-Nowacka — bibliotekarka Biblioteki Publ. w Radomiu; zginęła na posterunku w szpitalu wojsk. w Warszawie w r. 1939.

Szlechter Emanuel — autor scenariuszy filmowych; zamordowany we Lwowie.

Szlengel Władysław — poeta; zginął w Warszawie w r. 1943 (?).

Szlenkier Karol — przemysłowiec, filantrop, założyciel instytucyj społecznych; zmarł w czasie powstania warsz. 1944.

Szlenkierówna Zofia — filantropka, fundatorka szpitala dla dzieci im. Karola i Marii na Lesznie, dyr. Warsz. Szkoły Pielęgniarek; zmarła.

Szmalenberg Antoni (*1884) — przemysłowiec, działacz rzemieślniczy, członek Zarz. Gł. Zw. Stow. Rzemieślniczych RP; zmarł w Warszawie po powrocie z obozu w marcu 1945 r.

Szmida Jan Teodor Julian (*1903) — inż. chemik, współpracownik Państw. Wytw. Prochu w Pionkach; rozstrzelany w Jaśle w kwietniu 1944 r.

Szmołcówna Halina ob. Fitelbergowa Halina.

Szumilo Prosper — literat, publicysta, prezes Pol. Tow. Metapsychofizycznego w Warszawie; zmarł w r. 1942 (?).

Sznajdrowicz Ferdynand (*1886) — ks., proboszcz w Lipowej k. Żywca; rozstrzelany w parku w Katowicach 21. I. 1942.

Sznerr Alfred (*1882) — dyr. zakł. przemysł. „Perun“ w Warszawie, prezes Stow. dla rozwoju spawania metali w Polsce; zmarł w Krakowie 30. VII. 1945.

Sznuro Józef (*1898) — ks., katecheta gimn. w Radomiu; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1941.

Szole Karakasza Lidia — malarka i dekoratorka; zamordowana na ulicy w Warszawie w marcu 1943 r.

Szołajski Marian (*1889) — pedagog, prof. gimn. w Brzozowie; zmarł w Krakowie 24. I. 1943.

Szoldrski Jan (*1881) — prawnik, ekonomista, rolnik, prezes Tow. Popierania Nauki Rolnictwa i Leśnictwa w Poznaniu i Związku Rolników z Wyższym Wykształceniem; rozstrzelany 23. X. 1939 na rynku w Kościanie.

Szolewski Karol — reżyser filmowy; zmarł.

Szonert Kazimierz — inż. Zakładów Amunic. w Pionkach; zmarł w obozie w Oświęcimiu.

Szonert Witold (*1906) — lekarz, chirurg Pogot. Ratunkowego Warsz., żołnierz AK; rozstrzelany w Magdalence pod Warszawę 28. V. 1942.

Szopski Felicjan (*1865) — muzyk, kompozytor, pedagog, prof. Konserw. Muzyczn. w Warszawie, b. nacz. wydz. Sztuki w Min. WR i OP; zmarł w październiku 1939 r.

Szostak Gąsienica Jan (*1895) — artysta malarz; zmarł w Zakopanem 16. IV. 1943.

Szostak Henryk (*1909) — ks. z diec. sandomierskiej; zamordowany w obozie w r. 1943.

Szostakówna Aurelia (*1886) — powieściopisarka; powieszona w Rózkach 13. X. 1942.

Szpakiewicz Mieczysław (*1890) — artysta dramatyczny, b. dyr. Teatru Polskiego w Toruniu, dawn. w Wilnie; zmarł w Toruniu w czerwcu 1945 r.

Szpakowski Edward — generał w st. spocz., b. nacz. Wydz. Wojsk. Zarządu Miejskiego w Warszawie; rozstrzelany na Pawiaku w r. 1943.

Szper Jerzy — prawnik, asesor sądowy, zast. red. „Podchorążego“, b. działacz wśród młodzieży akad. (ZPMD); zginął w kampanii wrześniowej 1939 r., w obronie Warszawy. jako ppor. rez.

Szper Józef Stefan (*1883) — lekarz, kpt. rezerwy; zmarł w lutym 1942 r. w Perth (Szkocja).

Szperl Ludwik — chemik, prof. Politech. Warsz.; zmarł 29. IV. 1944.

Szpila Piotr (*1880) — ks., matematyk, emeryt. dyr. gimn. i liceum w Łańcucie; zmarł w r. 1942.

Szpilewska ob. Neronowicz Szpilewska Kazimiera,

Szpinalska z Jasieńskich Irena — prof. Konserw. Muzycz. im. Kałłowicza w Wilnie; zmarła w Wilnie w kwietniu 1943 r.

Szpor Lucjan — emeryt. dyr. BGK; zmarł 20. X. 1943 we Lwowie.

Szpotański Tadeusz — publicysta i działacz społeczny; zmarł (po ucieczce z Pawiaka) w r. 1943.

Szramek Emil (*1887) — ks., działacz śląski, proboszcz parafii NMP w Katowicach, prezes śląsk. Tow. Przyjaciół Nauk., zbieracz pieśni ludowych; zmarł w obozie w Dachau 13. I. 1942.

Szromba Marian (*1895) — działacz spółdzielczy, bibliograf spółdzielczości polskiej, b. sędzia apelacyjny, b. współpracownik PKO i Zw. Rew. Spółdz. RP; zmarł śmiercią tragiczną w podróży 18. XII. 1945.

Sztern Stanisław — muzyk, kompozytor; zmarł w Warszawie w r. 1941.

Szturman — artysta malarz, prof. Wydz. Sztuki Uniw. Wileńsk.; zmarł w r. 1944.

Sztwiertnia Jan — muzyk, kompozytor, z zawodu organista na Śląsku cieszyńskim; zamordowany w r. 1939.

Szukiewicz Maciej (*1870) — poeta, literat, kustosz Domu Matejki w Krakowie; zmarł 28. IX. 1943 w Krakowie.

Szukiewicz Wojciech (*1867) — publicysta, działacz emigracyjny, syndykalistyczny, pierwszy redaktor „Wychodźcy”; zmarł w szpitalu miejsk. w Grodzisku Maz. wpaźdz. 1944.

Szulc Gustaw (*1884) — lekarz, prof. tyt. higieny na Uniw. Warsz., ppułk., b. dyr. Państw. Zakładu Higieny, b. kierownik Centrum Wyszkol. Sanit.; zmarł w Warszawie 8. IV. 1941.

Szulc Tadeusz — literat, historyk literatury. współpracownik Polskiego Radia; rozstrzelany w obozie w Mauthausen 18. XI. 1940.

Szulcowa Zofia — prawniczka, adwokatka; powieszona w obozie w Ravensbrück.

Szulczewski Michał — poseł na Sejm; rozstrzelany w r. 1939.

Szulmiński Stanisław (ü1894) — ks., pallotyn, prof. Domu Studiów ks. pallotynów, kierownik Warsz. Koła Pojednania Kościołów; zmarł w Uchcie (ZSRR) w r. 1941.

Szuman Antoni Henryk (*1882) — ks., proboszcz w Nawrze p. Toruniem, działacz społeczny i oświatowy, redaktor pisma „Nasz przewodnik” i „Mały Świątek”; rozstrzelany w r. 1939 w Fordonie.

Szumański Teofil — kartograf, lektor Uniw. Lwowskiego; zmarł we wrześniu 1944 r.

Szumański Wacław — prawnik, adwokat warsz., obrońca w sprawach polit., działacz społeczny; powieszony w obozie w Oświęcimiu w r. 1942 lub 1943.

Szumkowski Stefan — lekarz grodzieński, działacz społeczny; zamordowany w Grodnie w r. 1943.

Szumowski Kazimierz (*1896) — lekarz, laryngolog, asystent Uniw. Lwowskiego; zginął we Lwowie 27. VI. 1941.

Szumska Jadwiga — polonistka, prof. szkół średnich w Białymstoku, działaczka syndykalistyczna; zmarła z ran odniesionych w czasie powstania warsz. 6. X. 1944.

Szurig Jerzy (*1893) — prawnik, publicysta, redaktor pism „Front Robotniczy“, „Questions Minoritaires“, „Przełom“, robotniczy działacz syndykalistyczny; rozstrzelany na Palmirach 12. VI. 1941.

Szurmiak Mieczysław (*1890) — kierownik szkoły w Nowym Sączu, autor sztuk regionalnych, działacz ludowy; zginął w obozie w Oświęcimie w styczniu 1942 r.

Szurmiakówna Halina Barbara (*1920) — działaczka w Nowym Sączu; zmarła z ran otrzymanych w czasie nalotu od bomb 25. III. 1945.

Szuster Karol — pianista, prof. Konserw. Muzycz. w Warszawie; zmarł tamże w r. 1940.

Szuster Lucjan — wicedyr. Ubezpieczalni Społecznej w Łodzi; zamordowany.

Szuskiewicz Bronisław — nauczyciel, chemik, działacz społeczny i polityczny (PPS) w Grodnie; zmarł w obozie w Sztutowie (Stutthof).

Szwadron Bernard — polonista, prof. gimn. we Lwowie, oficer rez.; zamordowany we Lwowie w r. 1942.

Szwarc Ksawery (*1900) — pedagog, fizyk i chemik, matematyk, prof. gimn., sekretarz TNSW; zmarł w obozie w Oświęcimiu w r. 1943.

Szwed Bronisław (*1895) — ks., prof. II Gimn. w Stanisławowie; zmarł w ZSRR. w r. 1940.

Szwejczer-Zadorra Józef (*1877) — inż., przemysłowiec, wiceprezes Warsz. Rady Miejskiej; zmarł w Warszawie w r. 1944.

Szwejkowski Jan — inż. hydrolog; zamordowany w r. 1944.

Szwejkowski Wacław — pedagog, działacz Pol. Macierzy Szkolnej; zamordowany w obozie.

Szwiec Waldemar Mariusz (*1915) — działacz konspir., organizator partyzantki AK, zdobywca Końskich (1943); zginął pod Wielką Wsią 14. X. 1943 (pseud. Ignacy Zaciętowski).

Szybalska Zofia (*1884) — pedagog, dyr. gimn. w Wadowicach; zginęła od bomby lotn. w Krakowie w styczniu 1945 r.

Szydłowski Jan (*1892) — ks., prof. filoz. w Sem. Duch. w Płocku; zmarł w więzieniu w Działdowie.

Szydłowski Jerzy — inż. chemik, dyr. gimn. im. St. Wyspiańskiego w Sosnowcu; zamordowany w obozie w Mauthausen-Gusen w r. 1942 (?).

Szydłowski Marian — dziennikarz; zginął od bomby w czasie walk wrześniowych 1939 r.

Szydłowski Tadeusz (*1884) — historyk sztuki, prof. Uniw. Jag., konserwator zabytków, kierownik odnowy Ołtarza Mariackiego; zmarł 25. X. 1942.

Szykowski Władysław (*1883) — emeryt. sędzia Sądu Apel. w Toruniu, adwokat w Chełmży; zginął w obozie w Sztutowie (Stutthof) 4. IV. 1940.

Szylling Karol — księgarz i wydawca, członek Zarz. Gł. Związku Księgarzy Pol. w Warszawie; zmarł w r. 1939.

Szymański — prawnik, sędzia, w czasie okupacji wykładowca tajnego Uniw. Zachodn. w Warszawie; zginął w czasie powstania warsz. 1944 r.

Szymański Adam (*1880) — księgarz, kierownik biura Kasy Mianowskiego, długoletni redaktor „Przeglądu Księgarskiego“, b. redaktor „Prądu“, pracownik Koła Warsz. i członek Zarządu Gł. Związku Księgarzy Polskich, działacz katolicki; zmarł w Warszawie w r. 1943.

Szymański Antoni (*1881) — ks., socjolog, działacz społeczny, prof. polityki społecznej i długoletni rektor Katol. Uniw. Lubelsk., założyciel Tow. Nauk. Kat. Uniw. Lubelsk., redaktor „Prądu“, prezes Związku Polsk. Inteligencji Katolickiej; zmarł 9. X. 1942 w Dełżycach po opuszczeniu więzienia.

Szymański Edward — poeta, literat, współpracownik pism dziecięcych ZNP; zmarł w styczniu 1944 r.

Szymański Stefan (*1884) — lekarz, fizjolog, kierownik Instytutu Odmy Sztucznej przy Ubezpiec. Społ. w Warszawie, kolekcjoner, właśc. zbiorów ludoznawczych z Podhala; zmarł w Warszawie 11. IV. 1942.

Szymański Tadeusz (*1908) — sędzia, zast. dyr. biura Senatu, asystent Uniw. Warsz., wykładowca na tajnym uniw. w Warszawie; zmarł z ran odniesionych jako sanitariusz w czasie powstania warsz. jesienią 1944 r. w Tworkach.

Szymberski Tadeusz — poeta, bibliotekarz w Bibliotece Polskiej w Paryżu; zmarł w Aix-les-Bains we Francji na jesieni 1943 r.

Szymielewicz Aleksander (*1912) — lekarz, bibliofil; rozstrzelany (?) w czasie powstania warsz. w szpitalu u dominikanów przy ul. Freta na początku września 1944 r.

Szymkiewicz Szczepan (*1842) — ks., proboszcz w Brzostku p. Jarosławiem, kanonik hon. kapituły katedralnej przemyskiej, działacz z 1863 r. oraz oświatowy, jeden z pierwszych twórców kursów dla analfabetów; zmarł tragicznie w Brzostku w czasie działań wojennych 19. XII. 1944.

Szyndler Jerzy — artysta dramatyczny i reżyser (w Warszawie, Łodzi, Lwowie, Krakowie, Poznaniu i w Bydgoszczy), działacz syndykalistyczny; poległ na Starym Mieście w czasie powstania warsz. 3. IX. 1944.

Szyszko Jerzy Ryszard — dziennikarz, redaktor „Strzelca”; rozstrzelany w pobliżu osiedla Magdalenka p. Warszawą 28. V. 1942.

Ś

Ścibiorek Bolesław (*1906) — pedagog, nauczyciel w szkole w Konstantynowie p. Łodzią, działacz ludowy, społeczny, abstynencki, sekretarz nac. PSL oraz „Wici“, poseł do RKN, w czasach okupac. działacz konspir.; zginął od kuli bratobójczej w Łodzi 5. XII. 1945.

Ścibora Władysław (*1887) — inspektor szkolny, działacz ludowy i oświatowy na terenie ZNP oraz konspir. w czasie okupacji; zmarł 6. VI. 1944.

Ścierski Paweł — śląski działacz społeczny i narodowy, przywódca Zw. Kolejarzy, kierownik ruchu oporu na Śląsku; zginął w obozie w Nordhausen 25. II. 1945.

Ściesiński Kazimierz — docent anatomii patologicznej Uniw. Jag., zginął na wojnie w r. 1939.

Ścigała Franciszek (*1882) — ks., proboszcz w Katowicach-Bogucicach, działacz śląski; zginął w obozie w Mauthausen 2. IX. 1941.

Ściskała Dominik (*1887) — ks., prałat i proboszcz, działacz plebiscytowy na Śląsku; zmarł w Radomiu w r. 1945.

Ścisłowski Władysław (*1908) — prawnik, sędzia SO w Cieszynie; zmarł w Anglii w r. 1941.

Ślaski Jan — rolnik, prezes Pomorsk. Związku Ziemian, poseł na Sejm, ostatnio senator RP; zginął w Katyniu w r. 1941.

Ślebioda Józef Marian — lekarz, psychiatra, czynny ostatnio w zakł. nerwowo chorych w okolicach Poznania; zmarł w więzieniu w Lesznie 4. I. 1940.

Śledziński Teodor (*1862) — b. długoletni kapelmistrz Opery Warsz., prof. śpiewu; zmarł 24. IX. 1939.

Śleszyński Józef — prezes Tow. Przyj. Nauk. w Łucku, b. wicewojewoda wołyński; zmarł w Warszawie w maju 1943 r.

Śliwicki Józef (*1867) — artysta dramat. scen warsz. i krakowskich, reżyser i kierownik teatru „Rozmaitości“ i „Narodowego“, b. prezes Kasy Poż. Artystów Scen Polskich, honor. prezes ZASP; zmarł w Jędrzejowie 7. X. 1944 po deportacji z Warszawy.

Śliwińska Maria (*1901) — lekarka, b. wizytatorka Kuratorium okręgu szkoln. Pomorskiego w Tczewie, następnie lekarka domu ks. Boduena w Warszawie; zmarła w Warszawie 15. IV. 1943 r.

Śliwiński Antoni — leśniczy w Trościańcu (pow. brzeżański), działacz konspir. (AK); zamordowany przez nacjonalistów ukraińskich w sierpniu 1943 r.

Śliwiński Felicjan — pedagog, b. prof. gimn. św. Katarzyny w Petersburgu, historyk szkolnictwa; rozstrzelany w Janowie k. Pińska w r. 1943.

Śliwiński Leon — historyk, literat; zamordowany w czasie powstania warsz. na ul. Kieleckiej w Mokotowie.

Śliwiński Roman — pułk. lekarz, b. kierownik oddziału ginekolog. Szpitala Centrum Wyszkol. Sanit. w Warszawie; zmarł w Warszawie wiosną 1944 r.

Śliwiński Stanisław — malarz dekorator Teatru Polskiego; zmarł.

Śliwiński — b. dyr. gimn. w Pińsku; zamordowany w r. 1943.

Śliwka Karol — działacz komunist. robotniczy i społeczny na Zaolziu, wydawca „Gazety Robotniczej“, b. poseł do parlamentu czesko-słowackiego; zmarł w obozie w Mauthausen.

Ślósarski Michał (*1880) — inż. technolog, pedagog, b. wykładowca Politechn. Warsz. na Wydz. Inż. Lądowej i Wodnej, dyr. Liceum Administr.-Kolejowego w Warszawie; zginął od bomby lotniczej 4. VIII. 1944.

Śmialek Wincenty — filolog klasyczny, prezes Koła

Lwow. Tow. Filologicznego, pedagog, b. dyr. gimn.; zmarł we Lwowie 22. IV. 1943.

Śmidoda Franciszek — ks. ze zgromadzenia ks. misjonarzy, historyk, docent hist. kościoła na Uniw. Jag.; zmarł w Krakowie 14. IV. 1944.

Śmieszek Antoni (*1881) — orientalista, prof. egiptologii na Uniw. Warsz., członek PAU; zmarł w Niemczech w r. 1943.

Śmietański Marian — mjr. lekarz; ranny zginął w szpitalu w Warszawie podczas powstania warsz. 1944 r.

Śmigły Rydz ob. Rydz Śmigły.

Śniegocki Kazimierz (*1899) — lekarz w Adamowie Sieleckim, działacz społeczny; zamordowany w r. 1940.

Świętek Józef — inż. elektryk, oficer rezerwy, działacz konspir. (AK); zamordowany w maju 1944 r.

Świętkowski Ignacy — archiwista, kierownik Archiw. Państw. w Piotrkowie Tryb.; zginął w obozie.

Świda — lekarz wileński; zmarł.

Świderski Bohdan (*1892) — geolog, prof. Uniw. Poznańskiego, b. prof. tyt. Uniw. Jag.; zmarł w Warszawie po powrocie z obozu 21. lub 22. II. 1943.

Świderski Ludwik Brunon (*1913) — historyk literatury, b. asystent Uniw. Warsz., wydawca pism i listów Orzeszkowej; zmarł w obozie w Oświęcimiu w r. 1941.

Świerc Maksymilian — b. dyr. fabryki Celulozy i Papieru „Natronag“ w Kaletach; zmarł 18. IX. 1945.

Świerczyński Rudolf (*1887) — inż. architekt, prof. projektowania budownictwa miejskiego na Politechn. Warsz.; zmarł między 15—20. V. 1943.

Świeży Wawrzyniec — dziennikarz, redaktor „Nowin Opolskich“; zginął w obozie w Buchenwald.

Święcicka Maria — pianistka; zmarła w r. 1942.

Święcicki Stanisław (*1897) — prawnik, adwokat, dziekan Rady Adwok., działacz demokratyczny; zamordowany 16. X. 1942.

Świętochowski Ryszard — literat, popularyzator wiedzy,

redaktor „Zwrotu“ i „Odnowy“, działacz polityczny; zmarł w obozie w Oświęcimiu w r. 1941.

Świętorzecki Stefan — pedagog, dyr. gimn. w Wilnie i Warszawie; zmarł w Warszawie w r. 1943.

Świrkowski Romuald (*1886) — ks., dyr. Archidiecez. Instytutu Akcji Katolickiej w Wilnie, proboszcz kościoła św. Ducha, działacz społeczny i narodowy; rozstrzelany w Wilnie 5. V. 1942.

Świtalski Mieczysław — lekarz; popełnił samobójstwo we Lwowie w r. 1939.

Świtkowski Józef — wykładowca Politechn. Lwowskiej, literat, publicysta, badacz zjawisk psychicznych; zmarł we Lwowie w r. 1943.

T

Tabaczkowski Edward — ks., proboszcz w Tłumaczu, działacz społeczny, pedagog; zmarł w więzieniu w Stanisławowie 20. X. 1941.

Taborowski Romuald — działacz społeczny, właśc. apteki w Warszawie; zamordowany w obozie w Oświęcimiu w r. 1941 lub 1942 (?).

Takliński Władysław — technolog, prof. mechaniki w Akad. Gór. w Krakowie, ostatnio rektor; zmarł w obozie w Sachsenhausen w r. 1940.

Tanalska ze Sroczyńskich (I voto Hryniewiecka) Janina (*1888) — literatka; zmarła w Warszawie 9. XI. 1945.

Tański Aleksander — burmistrz Mszczonowa; rozstrzelany tamże 11. XI. 1939.

Tański Czesław (*1862) — artysta malarz, wynalazca w dziedzinie lotnictwa, uhonorow. tytułem „ojca lotnictwa polskiego“ przez ŁOPP; zmarł w Olszance pod Radziwiłłowem w 1942 r.

Tański Tadeusz — inż., wynalazca z dziedziny samochodowej, twórca pierwszego samochodu polskiego jako całości (CWS 1 i nast.); zmarł w obozie w Oświęcimiu w końcu marca 1941 r.

Tański Wacław (*1874) — architekt, ogrodnik, prof. W. Szkoły Ogrodniczej; zmarł 9. IV. 1943.

Taranowski Jan — asystent Zakł. Meteorolog. Uniw. Wileńskiego; rozstrzelany w Wilnie.

Tarasin Zygmunt — architekt; zmarł w obozie jeńców w Niemczech 14. V. 1943.

Targowski Józef — historyk, prof. gimn. Batorego w Warszawie; zginął podczas powstania warsz. w r. 1944.

Targowski Tadeusz — lekarz, działacz społeczny, poseł na Sejm z ramienia PSL; zmarł w Truskawcu w r. 1944.

Tarkowski — prawnik, adwokat warsz.; rozstrzelany w Warszawie.

Tarnawski Aleksander — historyk gospodarczy; zmarł.

Tarnowski Marcei (*1899) — tłumacz, kierownik „Księgarni Dzieł Prawn. i Ekonom.“ w Warszawie; zginął w Warszawie.

Tatańczuk Stanisław — inż., dyr. Instytutu Technolog. we Lwowie; zmarł w obozie w Sztutowie (Stutthof) w szpitalu wiosną 1945 r.

Tatarkiewicz Konstanty (*1884) — reżyser i artysta dramatyczny; zmarł w czasie powstania warsz. na ulicy 7. VIII. 1944.

Tatarkiewicz Woskowska Zofia — artystka dramat.; zginęła od bomby w czasie powstania warsz. we wrześniu 1944 r.

Tatrzański Michał — artysta dramatyczny, aktor; zmarł.

Taub Szymon — prof. gimn. w Gródku Jag., teoretyk i historyk stenografii polskiej; zginął w Belczu w r. 1943.

Taylor Jerzy Marian (*1887) — literat, powieściopisarz, dziennikarz, współprac. „Kurier Porannego“; zmarł w Leśnej Podkowie 13. XII. 1945.

Tchorzewski Tadeusz — b. prezes Koła Lipszczan, b. długoletni prezes Zarządu T-wa „Ruch“; zginął w czasie powstania warsz. 14. IX. 1944.

Telc Józef Napoleon — właśc. Drukarni Narodowej w Krakowie, wydawca i nakładca; zmarł.

Tempka Władysław (*1889) — prawnik, jeden z przywódców Str. Pracy, działacz konspir.; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1940.

Tenenbaum Szymon — zoolog, przyrodnik; zmarł w r. 1941 lub 1942.

Teodorowicz Feliks — botanik, asystent Uniw. Poznańskiego; zmarł w klasztorze benedyktynek w Staniątkach.

Teodorowicz-Karpowska Helena (*1900) — artystka

malarka; zamordowana podczas powstania warsz. w pierwszych dniach sierpnia 1944 r.

Teodorowicz Marcei (*1882) — inż. mechanik, pracownik PKP, wytwórca skrzypiec; zmarł w marcu 1940 r.

Terech Józef — pedagog, emeryt. dyr. szkoły, działacz oświatowy; zamordowany w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Teska Jan (*1876) — dziennikarz bydgoski, założyciel i długoletni redaktor „Dziennika Bydgoskiego“; zmarł pod Sochaczewem 24. III. 1945 (19. V. ?).

Tetmajer-Przerwa Kazimierz (*1865) — poeta, literat; zmarł w Warszawie 18. I. 1940.

Tęcza Józef (*1904) — ks., proboszcz w Dukli, działacz społeczny i konspirac., kapelan AK; rozstrzelany w Łańcucie 31. III. 1943.

Thiel Stanisław — działacz w kółkach roln. poznańskich, pułk.; zmarł na wygnaniu w r. 1943 (1942 ?).

Thugutt Stanisław (*1873) — działacz polityczny i spółdzielczy, prezes stronnictwa „Wyzwolenie“, ostatnio prezes Rady Nacz. PSL, b. poseł, b. minister spraw wewnętrznych i wicepremier, krajoznawca, b. redaktor „Ziemi“; zmarł w Szwecji w r. 1940.

Thugutt Wanda — inż. rolnik, hipolog; zmarła w ZSRR (na Krymie) w r. 1945.

Thullie Maksymilian (*1853) — inż., prof. budowy mostów w Politechn. Lwowskiej, kilkakrotny rektor tej uczelni, członek Akad. Nauk Techn., b. senator i przywódca Chrz. Demokracji, nestor polskich statyków; zmarł we wrześniu 1939 r.

Thun (de) Stanisław — ppułk., b. kierownik Centraln. Księgarni Wojsk. w Warszawie; poległ w walce na ulicy Leszno w czasie powstania warsz. 3. VIII. 1944.

Tichy Karol — artysta malarz, prof. malarstwa w Akad. Sztuk Pięknych w Warszawie; zmarł 26. lub 27. XI. 1939.

Til Maciej — nauczyciel, działacz społeczny, radny m. Grodna; rozstrzelany w czerwcu 1943 r.

Tkaczyk Bronisław — dziennikarz; umarł w więzieniu na Pawiaku w Warszawie w r. 1941.

Toczyński Janusz — prawnik, sędzia; zamordowany.

Tokarski Henryk — inż. bezpiecz. pracy Zw. Przemysłowców budowlanych; zmarł.

Tokarski Lucjan (*1890) — ks., prof. Gimn. I w Stanisławowie; zmarł w więzieniu na jesieni 1941 r.

Tokarski Marian Stanisław (*1862) — lekarz, b. nauczyciel, lekarz szkolny oraz wizytator wychow. fizycznego w gimn. krakow.; zmarł w Krakowie 25. XII. 1942.

Tokarski Stanisław Henryk (*1897) — inż. architekt, wynalazca, prezes Klubu Krótkofalowców, kierownik działu drogowego w Dyr. kolejow. w Krakowie; rozstrzelany w obozie w Oświęcimiu 25. VI. 1943.

Tołłoczko Władysław — ks., publicysta, krytyk, działacz społeczny; zmarł w Wilnie 13. XI. 1942.

Tom Alfred — polonista, tłumacz; zginął w czasie powstania warsz. w r. 1944.

Tomak Franciszek — ks. TJ, misjonarz w Rodezji (A-fryka); zmarł.

Tomaha Marcin (*1894) — ks., proboszcz w Hoczowie n. Wisłokiem, działacz społeczny i konspir. AK; zamordowany w obozie w Oświęcimiu 8. VII. 1942.

Tomanek Ludwik — dziennikarz, współpracownik IKC; zginął w obozie w r. 1943.

Tomanek Rudolf (*1879) — ks., prałat, prof. gimn. w Cieszynie, działacz narodowy; zginął w obozie w Dachau 18. VII. 1941.

Tomaszewski Tadeusz (*1895) — agronom, administrator majątków SGGW w Warszawie; rozstrzelany w Warszawie w r. 1943.

Tomaszewski Wacław — drukarz, właśc. zakł. graficznych w Włocławku, redaktor i wydawca „ABC dla Włocławka i Kujaw”; zamordowany 9. XI. 1939 w Włocławku.

Tomczak Bolesław — inż.; zamordowany w Brześciu n. Bugiem w r. 1943.

Tomiak Józef — ks., dziekan DOK I w Warszawie; zamordowany w obozie w Dachau w r. 1942.

Tomorowicz Stefan (*1889) — inż. arch., urbanista, dyr. Depart. Bud. Miejsk.; rozstrzelany 24. VIII. 1944.

Topornicki Karol — ob. Gajcy Tadeusz.

Toporowska Janina — bibliotekarka Biblioteki Narod.; zginęła w czasie powstania warsz. 1944 r.

Toporski Franciszek (*1870) — ks., prałat, kanonik kapituły łowickiej, proboszcz parafii Skolimów; zmarł w maju 1944 r.

Torchalski Jerzy — lekarz; rozstrzelany w pobliżu osiedla Magdalenka pod Warszawą 28. V. 1942.

Trajdos Mieczysław — prawnik, adwokat, dziennikarz, publicysta, działacz konspirac.; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1943 (?).

Trapszo Krywultowa — artystka dramatyczna.

Trella Tadeusz — przyrodnik, prof. gimn.; zmarł wskutek wypadku samoch. w Przemyślu w r. 1940.

Treter Bohdan (*1886) — inż. arch., konserwator zabytków woj. Krakowskiego; zmarł w Krakowie 12. XI. 1945.

Treter Mieczysław (*1883) — historyk sztuki i krytyk, docent Uniw. Warsz.; zmarł w Warszawie 25. X. 1943.

Tretiak Andrzej (*1886) — anglista, prof. Uniw. Warsz., ostatnio dziekan wydz. humanist.; rozstrzelany w czasie powstania warsz. 1944 r.

Trojanowska Julia (*1908) — artystka malarka; zginęła od bomby w czasie oblężenia Warszawy 8. IX. 1939.

Trojanowski Mieczysław — gen. bryg., dow. korp. Nr. 1 w Warszawie; zmarł w obozie w Mauthausen w kwietniu 1945 r.

Trojanowski Stanisław (*1912) — historyk, adiunkt Uniw. Jag. i prof. gimn.; zmarł w więzieniu w Krakowie na początku lutego 1942 r.

Trojanowski Wincenty (*1878) — ks., kanonik, b. proboszcz w Sochaczewie, ostatnio w parafii św. Jacka w Warszawie; zmarł podczas powstania warsz. w sierpniu 1944 r.

Trybulski Maurycy (*1884) — hodowca, prezes Zjedn. Prasy Roln., redaktor „Drobiu Polskiego“, wykładowca SGGW w Warszawie; zginął podczas powstania warsz. 7. VIII. 1944.

Trygalski Alojzy — działacz sportowy z Pomorza; rozstrzelany w Przemyśle w r. 1944.

Trylski Witold — asystent fizyki na Uniw. Warsz., działacz PKP, oficer sztabu AL i działacz konspirac.; powieszony w Rembertowie pod Warszawą 16. X. 1942.

Trystan Leon — reżyser filmowy; zginął w ZSRR w czasie ewakuacji Odessy w r. 1941.

Trzabek Zygmunt — pedagog, dyr. gimn. w Kościanie; rozstrzelany na rynku w Kościanie we wrześniu 1939 r.

Trzaska Henryk (*1921) — inż. mech., księgarz; zginął jako żołnierz AK w czasie powstania warszawskiego 24. VIII. 1944.

Trzciński Józef — rolnik, działacz społeczny; zamordowany w r. 1939.

Trzciński Juliusz — rolnik, ekonomista, b. minister b. dzielnicy pruskiej, prezes Związku Obrony Kresów Zach.; zamordowany w więzieniu w Inowrocławiu jesienią 1939 r.

Trzebiński Andrzej (*1921) — polonista, poeta, dramaturg, redaktor konspir. pisma literack. „Sztuka i Naród“ (pseud. Stanisław Łomień); rozstrzelany w egzekucji publicznej w Warszawie na Nowym Świecie 12. XI. 1943.

Trzebiński Józef (*1867) — botanik, fitopatolog, emeryt. prof. Uniw. Wileńskiego, członek PAU, b. kierownik szeregu stacyj ochrony roślin; zmarł w r. 1941.

Trzebiński Maciej — artysta malarz; zmarł w r. 1942.

Trzeciński Andrzej — emeryt. prof. farmakologii na Uniw. Pozn.

Trzeszczkowski Ludwik — anglista, literat; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Trzonek Henryk (*1912) — muzyk, członek kwartetu Polskiego Radia; rozstrzelany w egzekucji publicznej w Warszawie 3. XII. 1943.

Trzpis Henryk (*1871) — historyk literatury, prof. gimn.; zmarł w Krakowie 26. V. 1943.

Tucholski Tadeusz — chemik, docent Uniw. Warsz. na Wydz. Lekarskim oraz asystent i docent Politechn. Warsz.; zamordowany w Katyniu w r. 1941.

Tuchołka Wiesław — wiceprezes Banku Cukrownictwa, b. poseł na Sejm; zmarł na wygnaniu w r. 1942.

Tujakowski Teodor — adwokat łódzki; zmarł.

Tulecki Szymon (*1884) — notariusz i pisarz hipoteczny w Łodzi, b. starosta kaliski; zamordowany w Brzostku (pow. jasielski) 20. VI. 1944.

Tunia Bolesław — lekarz, chirurg, dyr. szpitala powsz. w Bochni; zamordowany 6. VIII. 1945.

Tur Jan (*1875) — embriolog, prof. anatomii porówn. na Uniw. Warsz., członek PAU; zmarł tamże 9. V. 1941.

Turecka Zofia — nauczycielka i dyr. gimn. TSL w Tarnopolu, działaczka społeczna i oświatowa; zginęła w czasie walk w r. 1944.

Turkowska-Gajdzicowa ob. Gajdzicowa.

Turno Stanisław — działacz społeczny, organizator przemysłu cukrowniczego w zach. Polsce; zmarł na wygnaniu w r. 1943.

Turowicz Jadwiga — artystka dramatyczna i pedagog teatr., kierowniczką oddziału aktorskiego Państw. Instytutu Sztuki Teatralnej (ostatnio w Łodzi), b. nauczycielka Oddziału Dramat. przy Konserw. Muzycz. w Warszawie; zmarła w Łodzi 14. XI. 1945.

Turski Leonard — prof. gimn., dyr. Muzeum Powsz. w Baranowiczach; rozstrzelany w r. 1940 (?).

Turski Stefan (*1875) — artysta dramat. teatru im. Słowackiego w Krakowie, autor sztuk ludowych, piewca przedmieść krakowskich („Krowoderskie zuchy“); zmarł w Krakowie w szpitalu 5. I. 1945.

Turski Wacław (*1909) — technik polowy wydz. gleboznawczego Państw. Instytutu Nauk. Gosp. Wiejsk. w Puławach; zginął śmiercią żołnierza pod Berlinem 20. IV. 1945.

Turzyński Kazimierz — kupiec z Gdyni, działacz społeczny i gospodarczy; zginął w końcu 1939 r.

Turzyński Teodor (*1888) — ks., kanonik honor. Kapituły chełmińskiej, proboszcz gdyński, działacz oświatowy, członek zarządu dzieln. TSL, działacz „Sokoła”; zginął w r. 1939.

Tuz Wacław (*1879) — prawnik, prezes SO w Włocławku; zamordowany.

Twardowski Bolesław (*1864) — arcybiskup, metropolita lwowski obrządku łacińskiego; zmarł we Lwowie 22. XI. 1944.

Twardowski Juliusz (*1874) — działacz gospodarczy, b. minister dla Galicji, przewodn. Urzędu Likwidacyjnego w Warszawie, prezes Izby Handl. Austr. Polskiej; zmarł 6. IV. 1945 w Krakowie.

Twardzicki Tadeusz — agronom, nacz. wydz. hodowli Krak. Izby Rolniczej w Krakowie.

Tworek Antoni (*1897) — ks., kanonik, wiceoficjał Sądu Biskupiego w Sandomierzu; zginął w obozie w Oświęcimiu w r. 1943.

Tychoniewicz Trzywdar Zdzisław (*1905) — inż. mechanik, kierownik działu konstrukc. samolotów Polsk. Zakładów Letn. na Okęciu w Warszawie; zginął podczas bombardowania obozu w Dössel-Warburg w Westfalii 27. IX. 1944.

Tyczyński Romuald (*1903) — działacz syndykalistyczny, prezes Okręgu Warsz. Zw. Młodzieży Wiejskiej „Siew”; zginął w r. 1942.

Tylko Roman — przemysłowiec, właśc. zakładów drukarskich w Łodzi; zamordowany.

Tyllia Bolesław (*1901) — artysta muzyk, dyrygent opery warsz. i poznańskiej; zmarł 13. I. 1940.

Tymiński Józef — pedagog, dyr. Gimn. im. ks. Długosza we Włocławku; zastrzelony.

Tymiński Józef — b. wojewoda krakowski; zmarł 18. X. 1945 w jednej z klinik w Budapeszcie.

Tymowski Jan — inż., elektryk i mechanik, dyr. elektro-

wni bydgoskiej, prezes Zw. Elektryków Polskich; zamordowany w czasie powstania warsz. w sierpniu 1944 r.

Tymowski Stefan — muzyk i administrator Teatrów Miejskich w Łodzi; zmarł w Komorowie w r. 1943.

Tyrawski Jerzy (*1919) — asystent fizjologii zwierząt Uniw. Warsz.; zmarł 23. V. 1945.

Tyski Jerzy — prof. Instytutu Sztuk Plastycznych we Lwowie; zmarł tamże w r. 1943 (1941 ?).

Tyszkiewicz Józef — publicysta katolicki, założyciel i fundator Biblioteki Wiedzy Religijnej w Warszawie przy ul. Litewskiej; zamordowany w czasie powstania warsz. w Al. Szucha w sierpniu 1944 r.

Tyszkiewiczówna Zofia (*1881) — artystka malarka i muzyczka, organizatorka i kierowniczką chórów żeńskich w Lubstowie na Kujawach; zmarła 22. X. 1944 pod Warszawą wskutek ran odniesionych w czasie powstania warsz. na Żoliborzu.

Tyszkowski Kazimierz — historyk, kustosz Biblioteki Zakł. Narod. im. Ossolińskich we Lwowie, docent Uniw. Lwowskiego, redaktor „Kwartalnika Historycznego“ i długoletni sekretarz Pol. Tow. Historycznego; zmarł we Lwowie 25. IV. 1940.

U

Uhma Tadeusz — prof. gimn., pedagog i działacz polityczny; zmarł w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Ujazdowski Kazimierz — prawnik, działacz lud. (PSL).

Ulanowski Tadeusz — literat, satyryk; zmarł w r. 1942.

Ulański Tadeusz — księgarz i wydawca warsz.; zmarł w Warszawie w r. 1945.

Ulatowski Ziemowit — architekt; zmarł 27. IX. 1943.

Umański Stanisław — filolog klasyczny, dyr. II Gimn. w Stanisławowie, założyciel „Fredreum“ w Przemyśle; rozstrzelany w Zagwoździu p. Stanisławowem w sierpniu 1941 r.

Umiński Teodor — radca Min. Komunik., uczestnik międzynarodowych konferencyj kolejowych; zmarł w Jarosławiu w r. 1944.

Unger Stanisław (*1879) — prawnik, adwokat, sędzia audytor, publicysta, działacz społeczny, współzałożyciel miesięcznika „Młodość“ w Krakowie, znawca sztuki polskiej; zmarł trag. w Białymstoku w styczniu 1940 r.

Urban Jan (*1874) — ks., długoletni redaktor „Przeglądu Powszechn.“, pisarz i publicysta; zmarł w Krakowie 27. IX. 1940.

Urban Janusz Konrad — publicysta, działacz socjalistyczny (PPS), radca miejski w Łodzi; zamordowany.

Urbanowicz Jan (*1895) — ks., kanonista, pedagog, dziekan w Brześciu n. Bugiem; rozstrzelany w r. 1943.

Urbanowicz Stefan (*1891) — prawnik, adwokat, działacz społeczny i polit. (PSL), publicysta, b. sędzia, b. dziekan Izby Adwokackiej w Warszawie, b. prokurator, b. dyr. Dep. Bezpieczeństwa w Ministerstwie Spr. Wewn.; zmarł w obozie w Oranienburgu 4. VII. 1940.

Urbanowski Zbigniew (*1913) — artysta malarz z Tucholi; wcielony do armii niem. zginął 21. X. 1944 na froncie.

Urbańska Halina — bibliotekarka TCL, Biblioteki Wiedzy Wojsk. i DOK VIII w Toruniu; zmarła we wrześniu 1942 r. w Warszawie.

Urbaszek Teodor — inż., kierownik warsztatów Miejskiej Kolei Elektr. w Krakowie; zamordowany w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Urich Emil — filolog klasyczny i germanista, lektor języka łacińskiego na Uniw. Lwowskim, dyr. IV Gimn. we Lwowie; zamordowany w lutym 1942 r.

Urstein Ludwik — muzyk, akompaniator, pianista; zmarł w październiku 1939 r.

Urzyński Zbigniew — prawnik, działacz narod. i oświatowy w Jarosławiu; zamordowany w Rzeszowie w r. 1940.

Uzdowski Waldemar (*1920) — artysta malarz; zginął w akcji w powstaniu warsz. 1944 r.

V

Vetulani Kazimierz — inż. prof. mechaniki teoret. na Politechnice Lwowskiej; zamordowany 4. VIII. 1941.

Vetulani Zygmunt (*1894) — ekonomista, radca ekonom. przy placówkach polskich w Stambule i Bukareszcie; zmarł w listopadzie 1942 r. w Rio de Janeiro.

Victorini Józef (*1876) — redaktor „Przeglądu Drobiarskiego”; zmarł w Krakowie w październiku 1944 r.

Vieweger Teodor (*1889) — fizjolog, b. rektor WWP, ostatnio prof. i rektor Uniw. Łódzkiego; zginął w wypadku samochodowym pod Sochaczewem 27. V. 1945.

Virion (de) Adam (*1870) — inż., kierownik Biura projektów i studiów Min. Komunikacji, współpracownik Słownika technicznego; zmarł 16. III. 1945 w Nowinach (lubelskie).

Virion (de) Jerzy — adwokat, działacz konspir.; zginął w obozie w Oświęcimiu 4. XI. 1941.

Vorbond-Dąbrowska Wanda — jedna z „Tych Czterech”; zginęła w czasie walk w Warszawie we wrześniu 1939 r.

Vorbrodtt Władysław (*1883) — fizjolog, prof. chemii roln. Uniw. Jag. w Krakowie; zmarł w obozie w Sachsenhausen w r. 1940.

W

Wachholz Leon (*1867) — lekarz, prof. honor. Uniw. Jag., dyr. Zakładu Medycyny Sądowej, wiceprezes Akad. Międzynar. Medyc. Sądowej, tłumacz Goethego, członek PAU; zmarł 1. XII. 1942.

Wachowiak Szymon (*1896) — burmistrz m. Wągrowca, dawny działacz oświatowy wśród wychodźstwa westfalskiego; zginął od bomby lotn. 2. IX. 1939.

Wachowski Kazimierz (*1873) — historyk Słowiańszczyzny Zach., dyr. gimn. w Warszawie.

Wachłowski Zenon — prawnik, docent prawa politycznego na Uniw. Lwowskim; zmarł w marcu 1940 r. w ZSRR.

Wadowski Marian — działacz społeczny w Łodzi, b. poseł na Sejm; zamordowany.

Wagner Benedykt — prawnik, sędzia Sądu Najwyższego; zmarł w obozie w Flossenbürg w Bawarii 8. III. 1945.

Wagner Jan — ks., proboszcz parafii bielawskiej w Bydgoszczy, superior ks. misjonarzy; zamordowany 1. XI. 1939 w Bydgoszczy.

Wahren Bronisław (*1894) — inż. mechanik, kpt. rezerwy, kierownik firmy rowerowej „Br. W.“, następnie dyr. Zakładu amunicyjn. „Granat“ w Kielcach; zginął pod Lwowem w r. 1939.

Wahren Romana (*1895) — muzyczka, pianistka; zginęła w obozie w Ravensbrück w r. 1944.

Wajgiel Eugeniusz — lekarz medycyny i weteryn., prof. chirurgii i okulistyki zwierząt na Uniw. Warsz.; rozstrzelany podczas powstania warsz. 1944 r.

Wajnberg Izaak — orientalista (semitysta i etiopista), docent WWP w Warszawie; zmarł w r. 1943.

Walczewski Ludwik (*1875) — agronom, założyciel wzorowych hodowli; zmarł w Sołotwinie k. Stanisławowa w r. 1940.

Walczykiewicz Stefan (*1886) — ks. biskup, sufragan łucki; zmarł w Łucku.

Walczkowski Aleksander (*1888) — ks., proboszcz parafii w Zadziżu, działacz społeczny; zmarł w obozie w Dachau 2. VII. 1942.

Walenta Teodor — ks., proboszcz w Gorzycach Śl., muzyk, językoznawca; zmarł tragicznie w końcu kwietnia 1945 r.

Walewska z Zaleskich Cyncylia (*1859) — literatka, działaczka oświatowa; zmarła w kwietniu 1940 r.

Walewski Colonna Kazimierz — rolnik, zbieracz, miłośnik historii i sztuki; zmarł w Tubędzinie 5. III. 1940.

Walewski Wallek Bolesław (*1885) — muzyk, kompozytor, dyrygent chórów, pedagog; zmarł w Krakowie 9. IV. 1944.

Walicka Antonina (*1867) — długoletnia nauczycielka i dyr. gimn. w Warszawie, działaczka oświatowa; zmarła w Brwinowie pod Warszawą 2. II. 1945.

Walicka z Domańskich Maria (*1903) — działaczka społeczna, przewodnicząca Kół Włościańskich w pow. piotrkowskim, hodowczyni, agronomka, założycielka i kierowniczka farmy drobiowej w Głupicach (łódzkie); zginęła w obozie w Oświęcimiu 4. IV. 1943.

Waligóra Bolesław Andrzej (*1898) — historyk, archiwista, mjr., dyr. Centr. Archiwum Wojskowego, autor dzieł z historii odrodzonego wojska polskiego; zmarł w czasie bombardowania Londynu w r. 1941.

Walkiewicz Władysław (*1896) — lekarz, prof. patologii ogólnej Wydz. Weter. Uniw. warszawskiego; zginął w Katyniu w r. 1941.

Walkowski Tadeusz (*1891) — lekarz poznański, artysta malarz; zmarł w Poznaniu.

Wallek Walewski ob. Walewski Wallek Bolesław.

Walukiewicz Zygmunt (*1886) — ślusarz, sportowiec,

zdobycyca I nagrody myśliwskiej na Olimpiadzie w Berlinie, działacz syndykalistyczny; poległ w powstaniu warsz. 1944 r.

Wałach Paweł — inż. gór., dyr. fabryki Zakł. „Solvay“ w Borku Fałęckim, b. dyr. Pol. Monopoli Solnego; zmarł w ZSRR w r. 1945.

Wanatowski Bolesław — pedagog, prof. szkół średnich w Grodnie; rozstrzelany tamże 20. X. 1942.

Wańkowicz Stanisław — senator, prezes Rady Nacz. Organizacyj Ziemiańskich w Warszawie; zamordowany w r. 1943.

Wapniarski Julian — dziennikarz; zamordowany w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Waraszkiewicz Zenon (*1909) — matematyk, prof. na wydz. mat. przyr. Uniw. Łódzkiego i w Wyższej Szkole Rolniczej w Łodzi; zmarł w Łodzi 21. XII. 1945.

Warchałowski Józef (*1902) — dziennikarz, b. współpracownik „Czasu“, red. odpow. „Głosu Narodu“, następnie współpracownik IKC; zmarł 5. XI. 1940 w Krakowie w szpitalu z ran odniesionych w kampanii wrześniowej pod Kolbuszową.

Warchałowski Kazimierz — dziennikarz; zmarł w Warszawie w r. 1943.

Warczak Jan Kanty — ks., b. prefekt szkół piotrkowskich, podczas okupacji proboszcz w Pabianicach; rozstrzelany w r. 1941.

Wardein Zdzisław — dziennikarz, publicysta (Myśl Narodowa); zginął podczas oblężenia Warszawy 18. IX. 1939 od pocisku artyleryjskiego.

Warder — docent Uniw. Lwowskiego; zamordowany we Lwowie w lipcu 1941 r.

Waręska Rykowska Jadwiga — nauczyc. Gimn. im. Ni-klewskiego w Warszawie; zmarła w czasie powstania warsz. 24. VIII. 1944.

Warenhaupt Leon — prawnik, adwokat krakowski; zamordowany w Belczu 1942 r.

Warmiński Przemysław (*1908) — prawnik, publicysta,

oficer rez., sportowiec, tenisista; poległ 25. IX. 1939 w obronie Warszawy na barykadzie grochowskiej.

Waroczewski Władysław — dziennikarz; rozstrzelany 23. XII. 1943.

Warszylewicz Albin — ks., prałat, kanonik kapituły Metropolit. we Lwowie; zmarł 4. X. 1941.

Wasiak Jan — rektor kościoła oo. augustianów, prefekt szkół warszawskich, dwukrotnie więziony; zmarł w r. 1943.

Wasiak Stanisław — burmistrz m. Płocka; zabity.

Wasilewski Bolesław — adwokat w Radomiu, działacz społeczny; zamordowany w obozie w Oświęcimiu w r. 1941.

Wasilewski Michał (*1906) — historyk filozofii, asystent Uniw. Warsz.; poległ na froncie we wrześniu 1939 r. pod Krzywą Łaką.

Wasilewski Roman (*1895) — dziennikarz, b. redaktor „Żołnierza Wielkopolskiego“, „Żołnierza Polskiego“, ostatnio „Wieczoru Warsz.“, i „Gońca Warsz.“, działacz harcerski; poległ w obronie Warszawy jako por. rez. 1. XI. 1939.

Wasilewski Romuald — farmaceuta, asystent Uniw. Pozn.

Wasilewski Tomasz — pedagog, prezes Okręgu Łódzkiego ZNP; zamordowany.

Wasilkowski Ludwik — ks., prof. Sem. Duch. w Włocławku; zmarł.

Wasiutyńska-Kujawska Albertyna — przyrodniczka, działaczka społeczna, ostatnio pracown. Minist. WR i OP; zmarła 23. VII. 1941.

Wasiutyński Aleksander (*1859) — inż., prof. kolejnictwa na Politechn. Warsz., b. kierownik budowy kolei Kaliskiej, Mławskiej oraz Dęblińskiej, b. główny inż. kolei Warsz.-Wied., twórca projektu linii średnicowej i przebudowy węzła warszawskiego, autor słownika technicznego; zmarł w Jędrzejowie jesienią 1944 r. po ewakuacji z Warszawy.

Wasiutyński Bohdan (*1882) — prawnik, prof. administracji i prawa administr. na Uniw. Warsz.; zmarł w Warszawie 29. XII. 1940.

Wasylewski Bolesław (*1907) — dziennikarz, działacz społeczny, uczestnik tajnego nauczania w gimn. Lelewela

w Warszawie; zginął od granatu w czasie powstania warsz. 23. VIII. 1944.

Waszczyński Witold — pedagog, dyr. gimn. w Łodzi; zmarł.

Waszkiewicz Franciszek (*1880) — handlowiec, działacz społeczny, b. radny miejski, b. naczelnik „Sokoła“ w Łodzi; zmarł w obozie w Mauthausen w r. 1944.

Waśkow-Wyszomirski Włodzimierz (*1902) — dziennikarz, publicysta; zginął od bomby 6. IX. 1939 w Łodzi jako ochotnik porucznik.

Waśkowski Eugeniusz (*1866) — prawnik, emeryt, prof., prawa cywilnego Uniw. Wileńskiego, członek PAU i Kom. Kodyfikac.; zmarł w Warszawie 29. V. 1942

Wawrzeczko Józef — prof. Liceum Handl. w Krakowie; rozstrzelany w Krzesławicach 4. VII. 1940.

Wawrzeńcki Marian (*1863) — artysta malarz, archeolog, literat; zmarł w Warszawie.

Wawrzynowicz Stanisław — ks. kanonik; zamordowany w obozie w Dachau 15. VII. 1942.

Wawrzynowski Michał (*1897) — wizytator Minist. WR i OP, prof. Państw. Instytutu Pedagogiki Specjalnej; zmarł w obozie w Majdanku 10. IV. 1943.

Wawrzyński Konstanty — adwokat łódzki, b. sędzia; zmarł.

Wayda Władysław (*1877) — literat, historyk, b. kierownik sekretariatu Uniw. Warsz.; zmarł 2. I. 1944.

Wazowski — burmistrz Zamościa; zamordowany.

Ważykowa Gizela — artystka malarka; zamordowana w obozie.

Wągiel Władysław — wicedyr. Gazowni Warszawskiej; zmarł w r. 1944.

Wąsik Józef — fizyk, prof. gimn.; zmarł w obozie.

Wąsowicz Adam (*1899) — muzyk, kompozytor; zmarł w Końskich 10. III. 1945.

Wąsowicz Rafał — artysta malarz, pejzażyista; zamordo-

wany na ul. Wolskiej w czasie powstania warsz. w sierpniu 1944 r.

Wąsowicz Wacław (*1891) — artysta malarz i grafik; zmarł w Warszawie w październiku 1942 r.

Wąsowicz Hipolit — rolnik, działacz polityczny, b. poseł do Dumy, prezes Rady Nacz. Str. Narod.; zmarł w obozie w Majdanku w r. 1942.

Wątebek Karol — prof. budowy kolei żel. na Politechnice Lwowskiej; zmarł w r. 1944.

Wdowiszewska z Mauriziów Maria (*1856) — artystka malarka; zmarła w Warszawie 6. VIII. 1942.

Weber Stanisław — działacz spółdzielczy śląski, b. kierownik wyd. „Katolika“, ostatnio dyr. Banku Ludowego w Bytomiu, działacz Zw. Polaków w Niemczech; zmarł w Berlinie po opuszczeniu obozu w Buchenwald w r. 1945.

Wegner Rudolf — księgarz i wydawca, właściciel „Wydawnictwa Polskiego“ w Poznaniu; zmarł w Warszawie w r. 1942.

Weigel Kacper (*1880) — geodeta, prof. miernictwa i b. rektor Politechniki Lwowskiej; zamordowany we Lwowie 4. VII. 1941.

Weil Stanisław (*1876) — chemik i farmakolog, prof. Uniw. Warsz., b. szef Dep. w Min. Zdrowia, dyr. Państw. Instytutu Farmaceutycznego, dyr. filii firmy farm. Hoffman-Larache, b. redaktor „Wiadomości Farmaceut.“; zamordowany w czasie powstania warsz. na ul. Tynieckiej w Mokotowie 25. IX. 1944.

Weiner — profesor; zmarł w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Weintraub Jerzy Kamil (*1916) — poeta; zmarł w Warszawie we wrześniu 1943 r.

Weissmann — ks., prof. prawa kanonicz. w Instytucie ks. misjonarzy w Krakowie; zmarł w więzieniu.

Wejgelt Stanisław — przyrodnik, botanik, b. asystent przy katedrze fizjologii roślin w Dublanach i w Krakowie; zmarł w Warszawie w r. 1943.

Wejtko Wacław — archiwista Archiwum Państw. w Wilnie; zmarł w r. 1940.

Werkenthinówna Krystyna — inż. chemik, współprac. Naukowego Instytutu Cukrownictwa; zmarła w obozie w Oświęcimiu.

Werkenthinówna Maria Wiktoria (*1901) — lekarz-rentgenolog, kierowniczką pracowni Szpitala Wolskiego w Warszawie; zmarła w obozie w Brzezinkach (Birkenau) k. Oświęcimia 22. I. 1944.

Werner Jan (*1913) — prawnik, publicysta, działacz wśród młodzieży i konspir. red. „Młodzieży Katolickiej“; rozstrzelany na Palmirach pod Warszawą 21. VI. 1940.

Werner Witold (*1911) — inż. rolnik, adiunkt Zakł. ogólnej hodowli zwierząt Uniw. Poznańskiego, instruktor harcerski; zmarł 18. XI. 1942 w Boguszówce Rogowie.

Wernihowski Wiktor (*1871) — lekarz dentysta krakowski; zmarł 2. III. 1941.

Werowski Franciszek — działacz warmijski, współpracownik Banku Ludowego w Olsztynie; ścięty w r. 1942.

Wertenstein Ludwik — fizyk, prof. fizyki teoretycznej na WWP w Warszawie, b. asystent Curie Skłodowskiej, kierownik pracowni radiologicznej Tow. Nauk. Warszawskiego; zginął w czasie nalotu lotniczego w Budapeszcie 18. I. 1944.

Wertheim Bronisław — prawnik, adwokat warszawski; zginął w Warszawie.

Wesołek Dionizy (*1914) — dziennikarz pomorski, współpracownik „Ilustr. Kur. Polskiego“, dawniej „Dziennika Bydgoskiego“; zmarł 15. II. 1946 w Warszawie.

West Feliks (*1864) — księgarz-wydawca z Brodów, nesor księgarzy, honorowy prezes Związku Księgarzy Polskich; zmarł w Nowym Sączu 23. I. 1946.

Wetmański Leon (*1886) — ks., biskup sufragan płocki; zmarł w obozie w Oliwie w r. 1942.

Weyberg Zygmunt (*1872) — mineralog i krystalograf, prof. Uniw. Warsz. (poprzednio Lwowskiego), wykładowca w SGGW; zmarł 30. III. 1945 w Mądralinie pod Otwockiem.

Weydlich Kazimierz (*1894) — działacz i pisarz spółdzielczy; zamordowany w Tarnowie 12. V. 1942 (?).

Węclewska Felicja (*1859) — b. dyrektor szkoły wydz. i przemysł. im. Mickiewicza we Lwowie, działaczka społeczna, długoletnia sekretarka i instruktorka kolonij wakacyjnych dla dzieci, b. przewodn. Tow. Wzaj. Pomocy nauczycielstwa lwowskiego; zmarła w Zakopanem 16. III. 1940.

Węclewski Tadeusz (*1864) — lekarz, przyrodnik (botanik) i literat, tłumacz autorów klasycznych greckich i rzymskich (Horacego, Sofoklesa); zmarł we Lwowie 28. XII. 1942 roku.

Wędrychowska Zofia — kierowniczką biblioteki dziecięcej Biblioteki Publicznej m. st. Warszawy; stracona w Warszawie na Pawiaku w r. 1944.

Węgierko Aleksander (*1893) — artysta dramat. i reżyser; zamordowany w r. 1941.

Węglarz Wiktor (*1909) — językoznawca; zamordowany k. Łapenowa w pow. bocheńskim 18. (?) I. 1945.

Węglewicz Mieczysław — ks., kanonik, kustosz Muzeum Diecezjalnego i prof. Sem. Duch. w Warszawie, proboszcz kościoła św. Jakuba, prezes Zjedn. Ks. Prefektów; zmarł w Warszawie.

Węgrzyn Mieczysław — artysta dramat.; rozstrzelany w obozie w Oświęcimiu 27. V. 1943.

Wiatr Alojzy — działacz ludowy z pow. jasielskiego, działacz konspir., inspektor Batalionów Chłopskich.

Wiatr Narcyz — działacz konspir. (pseud. Zawojna), jeden z organizatorów Batalionów Chłopskich, ppułk., jeden z przewodców PSL; zamordowany na plantach krakowskich 21. IV. 1945.

Wiatrowski Marian (*1904) — bankowiec, dyr. Dep. Finans. Min. Przemysłu, b. pracownik Instytutu Badania Konjunktur; zmarł w Łodzi w listopadzie 1945 r.

Wichliński Jan — inż. rolnik, poseł na Sejm; zamordowany w obozie w Mauthausen.

Widerszal Ludwik (*1909) — historyk, archiwista, do-

cent Uniw. Warsz.; zginął od kuli bratobójczej 13. VI. 1944 r. w Warszawie.

Widman Kazimierz — lekarz; zginął w Katyniu w r. 1941.

Widomski Władysław (*1906) — artysta muzyk Polskiego Radia, organista, asystent Konserwatorium Muzycznego w Warszawie; zmarł tamże 27. IX. 1944.

Widy Józef (*1882) — działacz społeczny na Kaszubach, ostatnio prezes ZPP w Saratowie; zmarł tamże w r. 1945.

Wieczorek Antoni (*1898) — fotograf artyst. i muzyk; zmarł w Krakowie 16. XII. 1940.

Wieczorek Leopold — asystent Seminarium Germanistycznego Uniw. Pozn.; zmarł w obozie w Mauthausen 26. XII. 1943.

Wieczorek Józef (*1893) — działacz robotniczy śląski, jeden z założycieli PPR w czasie okupacji (członek Komitetu Centr.), b. poseł na Sejm Śląski; zamordowany w obozie w Oświęcimiu w r. 1943.

Wieczorkiewicz Antoni — kustosz i kierownik Oddziału Starej Warszawy Muzeum Narodowego w Warszawie, historyk sztuki, krytyk artystyczny; zmarł w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Wiediger Wacław — literat, tłumacz, wydawca, antykwarisz, konserwator dzieł sztuki; zmarł w Warszawie w grudniu 1942 r.

Wiek Wawrzyniec (*1885) — emeryt. dyr. I Państw. gimn. im. St. Konarskiego, dyr. Zw. Handl. Składnic Kółek Rolniczych, b. dyr. Składnicy Kółek Roln. i dyr. Spółki Jajczarskiej w Rzeszowie; zmarł 22. X. 1939 we Lwowie.

Wieleżyńska z Dicksteinów Julia — literatka, tłumaczka; zmarła w Warszawie w szpitalu na Pradze (pod nazwiskiem Julii Mianowskiej) w listopadzie 1943 r.

Wielgosz Tadeusz — prof. dendrometrii i statyki leśnej Uniw. Pozn.; zmarł w lutym 1945 na ulicy w Krakowie.

Wieloch Stanisław — działacz społeczny, współpracownik światow. Zw. Polaków z Zagranicy, działacz emigracyjny; rozstrzelany w Wilnie na Ponarach w r. 1942.

Wielopolska z Colonna-Walewskich Maria Joanna (*1887) — literatka, dziennikarka; zginęła w obozie.

Wielowiejski Jan — dziennikarz; zmarł w obozie w Oranienburgu.

Wieniawa Długoszowski Bolesław ob. Długoszowski Wieniawa Bolesław.

Wieniawski Antoni (*1871) — inż. ichtiolog, rolnik, ekonomista, b. minister skarbu, wiceprezes Zw. Organizacyj Rybackich; zmarł 2. IX. 1939.

Wiertelak Jan — docent wydz. chemicznego Politechn. Warsz.; zmarł.

Wierusz Antoni (*1883) — lekarz, nacz. wojew. Urzędu Zdrowia w Poznaniu, działacz społeczny; zmarł 16. VII. 1945.

Wierzbicki Franciszek (*1884) — inż. rolnik, działacz społeczny, b. poseł na Sejm, wykładowca na Uniw. Wileńskim; zmarł w Wilnie 1. IV. 1945.

Wierzbicki Grzegorz — prawnik, adwokat; zmarł w Warszawie.

Wierzbowski Jerzy (*1898) — agronom, wykładowca i kierownik Zakładu Maszynoznawstwa SGGW w Warszawie; zmarł 8. V. 1945.

Wierzchowski Fabian (*1887) — ks., prefekt i dyr. gimn. i liceum w Grudziądzu, prezes Koła Pomorsk. Zw. Ks. Prefektów; zginął w r. 1939.

Wierzejski Bronisław Krystyn (*1910) — dziennikarz.

Wierzejski Józef — ks. kanonik, proboszcz w Mszczonowie; rozstrzelany tamże 11. IX. 1939.

Wierzejski Wojciech ob. Bojarski Waław S.

Wierzyński Bronisław — inż., dyr. Banku Ziemiań w Warszawie; zamordowany podczas powstania warsz. w sierpniu 1944 r.

Wierzyński Hieronim — dziennikarz, wiceprez Zw. Dziennikarzy Polsk.; zmarł w obozie w Majdanku 1. IV. 1943.

Wierzyński Jan (*1920) — muzyk; zmarł 7. VIII. 1944 w szpitalu przy ul. Chocimskiej z ran odniesionych w czasie powstania warsz.

Wiesner Ferdynand — lektor rachunkowości państw. na Wydz. prawno-ekonom. Uniw. Poznańskiego; zmarł w Częstochowie.

Wieszczicka z Zabłockich Jadwiga — działaczka społeczna poznańska; zmarła w obozie w r. 1945.

Wiewiórski Józef — nauczyciel, działacz społeczny, radny m. Grodna; rozstrzelany w Grodnie w czerwcu 1943 r.

Więcek Stanisław — pisarz ludowy, pedagog, przewodn. Wydz. Organizac. Zarządu Gł. ZNP; zamordowany (?).

Więckowski Stanisław Antoni (*1882) — lekarz okulista, historyk, działacz społeczny i polityczny, konspir., nacz. lekarz Ubezpie. Społ. w Łodzi, pułk. lekarz w st. spocz., wykładowca na Oddz. Łódzkim WWP, prezes Klubu Demokrat. w Łodzi; rozstrzelany 31. XII. 1942.

Wilczak Stanisław — działacz na Opolszczyźnie; zginął w obozie w Buchenwald w r. 1944.

Wilczyński Stanisław (*1882) — adwokat, działacz społeczny, długoletni wiceprezes Rady Miejskiej m. st. Warszawy, prezes Sądu Dyscyplin. Warsz. Rady Adwokackiej; zmarł w Warszawie na Pawiaku 12. I. 1944.

Wilder Hieronim (*1876) — historyk sztuki, antykwarisz, zbieracz starożytności; zmarł w Warszawie 6. VI. 1941.

Wilecki Alfred — dziennikarz; zmarł w ZSRR.

Wilga Hilary (*1864) — lekarz, prof. Akad. Stomatolog. w Warszawie; zmarł w Warszawie 5. VIII. 1942.

Wilk Antoni (*1873) — astronom, odkrywca czterech komet, prof. III gimn. Państw. im. Sobieskiego w Krakowie; zmarł w Krakowie 17. II. 1940 po powrocie z obozu w Oranienburgu.

Wilk Wawrzyniec — emeryt, dyr. gimn. w Rzeszowie, pedagog, działacz społeczny i spółdzielczy; zmarł w październiku 1939 r.

Wilkans Julian — ks. prałat, dziekan DOK VII w Poznaniu, działacz społeczny; zmarł w obozie w Dachau w roku 1942.

Wilkosz Witold (*1891) — matematyk, fizyk i logik,

prof. Uniw. Jag. w Krakowie, popularyzator wiedzy; zmarł w Krakowie 31. III. 1941.

Wilkowski Romuald (*1905) — matematyk, prof. gimn. w Rydzynie; zmarł w obozie w Oświęcimiu.

Wilski Tytus Jerzy (*1908) — prawnik, adwokat, por. rez.; zginął w kampanii wrześniowej w bitwie pod Kockiem 5. XI. 1939.

Wilusz Adam — dziennikarz; zamordowany w obozie w Oświęcimiu w r. 1943.

Winawer Bruno (*1883) — literat, fizyk, dziennikarz; zmarł w r. 1944.

Wincenty Zygmunt — pedagog z Chełma, członek Zarządu Gł. ZNP; zmarł.

Windakiewicz Edward (*1858) — inż. gór., geolog, prof. Akad. Gór. w Krakowie, znawca gór. solnego; zmarł w Krakowie 12. VII. 1942.

Windakiewicz Stanisław (*1863) — historyk literatury, honor. prof. emeryt. Uniw. Jag., członek PAU; zmarł 9. IV. 1943 w Krakowie.

Winid Walenty (*1894) — geograf, prof. Akademii Handlowej i docent Uniw. Jag. w Krakowie; zmarł w obozie w Oświęcimiu 18. I. 1945.

Winiewicz Kazimierz — lektor języka greckiego na Uniw. Pozn.; zginął na forcie VII w Poznaniu w końcu 1939 r.

Winterok Ludwik — dziennikarz, współpracownik „Robotnika”; zginął w r. 1943.

Wiórek — ks. ze zgromadzenia ks. misjonarzy; rozstrzelany na rynku w Bydgoszczy 9. IX. 1939.

Wirszyłło Irena — nacz. więzienia kobiecego na Pawiaku w Warszawie, działaczka konspir.; zmarła w obozie w Oświęcimiu 21. I. 1944.

Wisławski Tadeusz — działacz społeczny, długol. nacz. Wydziału Opieki i Zdrowia w Zarządzie Miejskim w Łodzi, ostatnio pracownik warsz. RGO; zmarł w Warszawie w r. 1944.

Wisłocki Adam — geograf, pedagog, krajoznawca, pio-

nier turystyki wodnej, ostatnio radca MSW i cenzor filmowy; zmarł w obozie w Oświęcimiu wiosną 1943 r.

Wislocki Władysław Tadeusz — bibliograf, sławista, kustosz Biblioteki, Zakładu Narod. im. Ossolińskich we Lwowie; zamordowany w lipcu 1941 r. we Lwowie przez nacjonalistów ukraińskich.

Wismont Franciszek (*1897) — prawnik, adwokat w Lidzie, prezes Rady Adwok. w Wilnie; zmarł w obozie w Litomierzycach 7. V. 1945.

Wisł Paweł — prawnik, działacz społeczny; rozstrzelany w Chełmie w r. 1940.

Wiśniewski Jerzy (*1877) — prawnik, wiceprezes Sądu Apel. w Poznaniu, poprzednio w Toruniu; zmarł w Poznaniu z ran odniesionych przy bombardowaniu 26. IX. 1939.

Wiśniewski Jerzy (*1908) — zoolog, docent Uniw. Warsz., kierownik stacji hydrobiologicznej w Pińsku, działacz niepodl.; zginął w powstaniu warsz. 1944 r. jako por.

Wiśniewski Stefan — sędzia z Lublina; rozstrzelany w r. 1940.

Wiślicki Jan (*1879) — ks., kanonista, prof. prawa kościelnego na wydz. prawa i nauk społ. ekonomicznych Katol. Uniw. Lubelskiego; zmarł w Starym Sączu 9. I. 1944 po opuszczeniu więzienia w Lublinie.

Wiśniewska Maria — działaczka charytatywna na terenie Brzeżan, pianistka; zmarła w listopadzie 1944 r.

Wiśniewska Władysława — bibliotekarka Biblioteki Publ. m. st. Warszawy; zginęła w obozie.

Wiśniewski Aleksander (*1880) — pedagog, kierownik szkoły, działacz społeczny; zmarł w obozie w Oświęcimiu w grudniu 1940 r.

Wiśniewski Bronisław (*1866) — artysta malarz; zmarł w Warszawie 5. XII. 1939.

Wiśniewski Jan (*1891) — ks., prałat, teoretyk i znawca muzyki kościelnej i świeckiej, kompozytor, dyrygent chóru katedralnego w Pelplinie, prof. Sem. Duch.; zamordowany w październiku 1939 r.

Wiśniewski Jan — statystyk, współpracownik Gł. Urzędu Statyst.; zmarł w r. 1939.

Wiśniewski Jan (*1876) — ks., proboszcz parafii Borkowice, kanonik katedry Sandomierskiej, autor szeregu monografij hist. dekanatów diecezji sandom., poeta, bajkopisarz, zbieracz pieśni ludowych, pedagog, b. prefekt sandomierski; zmarł w r. 1942.

Wiśniewski Tadeusz — botanik (bryolog i fitogeograf), asystent przy katedrze systematyki i geografii roślin, podróżnik po Bałkanach, Kaukazie i Afryce wsch.; rozstrzelany w egzekucji publ. w Warszawie 2. XII. 1943.

Wiśniewski Władysław — pedagog, członek Zarządu Gł. ZNP.; zmarł.

Wiśniowski Adam — artysta rzeźbiarz; zmarł w obozie w Oświęcimiu w r. 1943 (?).

Wiśniowski Józef (*1878) — pedagog, prof. gimn., literat, dramaturg; zmarł w Młynczyskach k. Limanowej 29. VII. 1942.

Wit Max ob. Cheyfec Maksymilian.

Witanowski Rąwita Michał (*1859) — krajoznawca, właśc. apteki w Piotrkowie, prezes tamtejszego oddziału PTK, nestor historyków regionalnych; zmarł w Piotrkowie Tryb.

Witanowski Rąwita Witold — farmakolog, prof. Uniw. Jag.; zginął w Warszawie.

Witaszek Franciszek (*1908) — lekarz, asystent Zakładu Higieny i Medycyny Sądowej Uniw. Poznańsk., sekretarz Zw. Lekarzy, działacz konspir.; powieszony w Poznaniu 8. I. 1943.

Witek Jakub — działacz ludowy z pow. brzeskiego.

Witczak — dziennikarz, redaktor „Kuriera Wołyńskiego” w Łucku, oficer rez., działacz społeczny; rozstrzelany.

Witeszczał Feliks — muzyk, pedagog, kompozytor, dyr. chórów; zmarł w Częstochowie we wrześniu 1939 r.

Witczak Stanisław — działacz społeczny z terenu Bytomia, kierownik Zjedn. Zawod.; zginął w obozie w Buchenwald w sierpniu 1944 r. w czasie bombardowania przez lotników alianckich.

Witke Jeżewski Dominik — zbieracz grafiki, hojny ofiarodawca dla Muzeum Narod. w Warszawie; zmarł 20. IV. 1944.

Witkiewicz Roman (*1886) — inż., prof. pomiarów maszyn Politechn. Lwowskiej, wynalazca; zamordowany we Lwowie 4. VII. 1941.

Witkiewicz Stanisław Ignacy (*1885) — literat, artysta malarz, krytyk, filozof (Witkacy); popełnił samobójstwo we wsi Jeziory w pow. sarnieńskim 18. IX. 1939.

Witkiewiczówna Maria (*1850) — autorka wspomnień o bracie swym — Stanisławie; zmarła w Zakopanem 27. VI. 1940.

Witkowski Edward (Ludwik ?) — lekarz, chirurg, dyr. szpitala w Radomiu; zamordowany w drodze do obozu w Oświęcimiu w r. 1941.

Witkowski Tadeusz — dyr. Ubezp. Społecznej we Włodawku; zamordowany w listopadzie 1939 r.

Witos Wincenty (*1874) — działacz polityczny ludowy, wiceprezydent KRN i prezes PSL, wójt we wsi Wierchosławice, b. poseł na sejm galicyjski, b. poseł na Sejm, b. minister i b. trzykrotny prezes Rady Ministrów i prezes Klubu Poselsk. PSL, prezes Małopolsk. Tow. Rolniczego, b. więzień brzeski; zmarł 30. X. 1945 r. w Krakowie w szpitalu Bonifratrów.

Wittig Edward (*1879) — artysta rzeźbiarz, prof. Akad. Sztuk Pięknych w Warszawie; zmarł w r. 1941.

Wittig Marcin — muzyk; zmarł (w szesnastym roku życia).

Wittigowa z Knollów Tekla (*1886) — literatka, poetka, chemiczka; zmarła.

Wituńska Ada — śpiewaczka i pianistka; zginęła od bomby podczas powstania warsz. 1944 r.

Wituński Stanisław (*1923) — pianista; zginął od bomby podczas powstania warsz. 1944 r.

Witwicki Józef — lekarz, internista, dyr. Szpitala, pracownik społeczny; zginął w Pomiechówku w r. 1944.

Wiwatowski Tadeusz — polonista, doktorant Uniw. Warsz.; zabity w akcji na Stawkach w czasie powstania warsz. w r. 1944.

Wlazło Leonard — prawnik, dziekan Izby Adwok. w Poznaniu, mecenas sztuki, zbieracz i właściciel kolekcji obrazów; zmarł w Warszawie w r. 1940.

Wład Franciszek — generał, dowódca 14 dyw. piech. Wkp.; zginął w bitwie nad Bzurą 18. IX. 1939.

Wład Stanisław (*1883) — pedagog, geograf, wykładowca organizacji szkolnictwa na Uniw. Pozn., naczelnik wydz. szkół średnich w Min. WR i OP, ostatnio dyr. nauk Korpusu Kadetów w Rawiczu; zginął w akcji w czasie powstania warsz. 2. IX. 1944.

Włoczkowski Józef (*1895) — artysta malarz; zmarł w Krakowie 14. IX. 1945.

Włodarczyk Leon — działacz warmiński, kierownik „Rolnika” w Olsztynie; rozstrzelany w obozie w Hohenbrück pod Królewcem 24. II. 1940.

Włodarkiewiczowa z Trąpczyńskich Jadwiga (*1870) — pisarka i tłumaczka dzieł religijnych, działaczka społeczna i konspirac.; zamordowana w Warszawie w r. 1943.

Włodarski Włodzimierz (*1859) — pedagog, ostatnio dyr. gimn. w Warszawie, działacz społeczny i oświatowy; zmarł 7. II. 1943 r.

Włodek Jan (*1885) — agronom, prof. wydz. rolnego Uniw. Jag.; zmarł w Krakowie po opuszczeniu obozu w Sachsenhausen 20. II. 1940.

Włodek Józef (*1891) — inż., samorządowiec, prezydent m. Grudziądza; zabity podczas powstania warsz. przy ul. Wiejskiej 2. VIII. 1944.

Włodek Stanisław (*1900) — dziennikarz, publicysta, członek redakcji „Warsz. Dziennika Narod.”; zginął w obozie w Dachau w r. 1942 lub 1943.

Wocalewska Maria — działaczka harcerska, haremistrzyni RP; zginęła podczas powstania warsz. w r. 1944.

Wodzicki Aleksander — myśliwy, podróżnik po Afryce; zmarł w ZSRR w r. 1941.

Wohlfeil — ks., proboszcz diecezji gdańskiej; zmarł w obozie w Sztutowie (Stutthoff).

Wojciechowski Czesław (*1899) — ks., prof. filozofii w Sem. Duch. w Poznaniu, kierownik kancelarii Prymasa Polski; zamordowany w Bydgoszczy w listopadzie 1939.

Wojciechowski Edmund — prawnik, adwokat warsz., działacz spółdzielczy; zmarł w obozie w Oświęcimiu na wiosnę 1941 r.

Wojciechowski H. Edmund (*1903) — ekonomista, urzędnik Urzędu Morskiego w Gdyni; rozstrzelany w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Wojciechowski Jarosław (*1874) — inż. arch., wykładowca na Politechn. Warsz., specjalista w zakresie konserwacji dzieł architektonicznych, b. naczelnik wydz. w Minist. Kultury i Sztuki; zmarł w Warszawie 17. X. 1942.

Wojciechowski Józef — publicysta, dziennikarz, działacz społeczny na terenie Poznania i Śląska; zginął w kampanii wrześniowej 1939.

Wojciechowski Kazimierz (*1879) — b. wizytator szkół zawodowych Kuratorium Okręgu Szkoln. Brzeskiego; zmarł w kwietniu 1945 roku po ewakuacji z Warszawy.

Wojciechowski Marian — działacz ludowy (PSL); zginął w obozie w Oświęcimiu.

Wojciechowski Mikołaj — księgarz, współwłaśc. księg. Gustowski i Wojciechowski w Poznaniu; rozstrzelany w cytuadeli poznańskiej w r. 1939.

Wojciechowski Wieńczysław — inż. agronom, działacz kresowy w Kowlu; zastrzelony w Warszawie w kwietniu 1944 r.

Wojdacki Jerzy (*1921) — poeta; powieszony publicznie w Radomiu 13. X. 1942.

Wojewódzki Wacław — b. wiceprezydent Łodzi, dyr. Łamtejszych Wodociągów i Kanalizacji; zamordowany.

Wojewski Paweł — sędzia, działacz kaszubski; zamordowany.

Wojkiewicz Jan (*1909) — działacz ludowy, wiceprezes Str. Ludowego na woj. poznańskie, prezes wojew. „Wici“, delegat Rządu na Wkp. w czasie okupacji; zamordowany w forcie VII w Poznaniu 18. I. 1942.

Wojnicz Sianożęcki — ob. Sianożęcki Wojnicz Zygmunt.

Wojnowski Marian (*1907) — publicysta, kierownik okręgu poznańskiego PZZ; rozstrzelany w Warszawie w egzekucji zbiorowej 1. XII. 1943.

Wojśa Stanisław (*1894) — ks., kanonik kolegiaty kaliskiej, b. długoletni dyr. Akcji Katol. w diec. włocławskiej, dyr. konwiktu księży słuchaczy Kat. Uniw. Lubelskiego; zmarł w obozie w Dachau 31. X. 1941.

Wojtasik Władysław — ks., proboszcz par. Bierzna, b. twórca i dyr. gimnazjum im. Kazimierza Wielkiego w Zduńskiej Woli; zmarł tamże w r. 1942.

Wojtasiewicz Wincenty (*1890) — ks., proboszcz w Garbatce; zginął w obozie w r. 1943.

Wojtyński Czesław — ks., b. dziekan brzeski, następnie kanclerz Kurii biskupiej polowej; zginął w r. 1939.

Wolertowa Zofia — działaczka oświatowa w okresie caratu, tłumaczka; zginęła od bomby lotniczej w Krakowie 17. I. 1945.

Wolf Helena (*1905) — lekarka, działaczka konspir. AL w czasie okupacji (pseud. dr Anka); zmarła w Radomiu z ran odniesionych w walce 1. XI. 1944.

Wolner Eugeniusz (*1898) — lekarz, laryngolog; asystent Uniw. Lwowskiego; zmarł 8. VIII. 1941.

Wolny Konstanty (*1877) — prawnik, działacz polityczny, b. marszałek Sejmu śląskiego, b. zast. komisarza plebiscytowego; zmarł we Lwowie 9. XI. 1940.

Wolski Jan — ks., dziekan w Kobryniu; rozstrzelany w r. 1943.

Wolski Mieczysław — działacz społeczny, właśc. apteki

w Turku; zamordowany w obozie w Mauthausen-Gusen w r. 1940.

Wolek Ludwik (*1901) — ks. ze zgromadzenia misjonarzy, proboszcz jednej z parafii lwowskich; zginął od bomby lotniczej w r. 1939.

Wollosowicz Stanisław — geolog, współpracownik PIG i Biura Melioracji Polesia; rozstrzelany w r. 1943.

Wołosz Jan — działacz społeczny; zmarł w Ślęzakach w pow. tarnobrzeskim w r. 1941.

Wopateni Ryszard — emeryt. prezydent dyrekcji poczt., działacz społeczny; zmarł we Lwowie w r. 1940.

Worobczuk Adam — prezes Okr. Warsz. ZNP; zamordowany.

Woroniecki Korybut Henryk (*1891) — publicysta, b. konsul RP; zginął w obozie w Oświęcimiu.

Woronicz Maksymilian (*1899) — literat i teatrolog, b. dyr. Polskiego Radia, b. red. „Widnokręgów“ i „Tygodnia“, więzień Pawiaka, ostatnio dyr. Dep. Teatrów i Literatury w Minist. Kult. i Sztuki; zmarł 27. XI. 1945 w Warszawie.

Woskowska Zofia — ob. Tatarkiewicz Woskowska Zofia.

Woskowski Jerzy — artysta dramatyczny; zmarł w Warszawie w r. 1943.

Woś Budzysz ob. Karnowski Jan.

Wowkonowicz Romuald — inż., b. dyr. Zjedn. Fabr. Związków Azotowych w Mościcach; zmarł we Lwowie w r. 1942.

Woyczyński Marcin (*1870) — pułkownik lekarz w st. spocz., (lekarz przyb. Piłsudskiego), autor pamiętników; zmarł podczas powstania warsz. w sierpniu 1944 r.

Woyda Bronisław — pedagog, b. dyr. gimn. Lelewela; zmarł podczas powstania warsz. w r. 1944.

Woyda Stanisław (*1877) — prawnik, ekonomista, działacz narod. wśród Polonii westfalskiej, b. wicewojewoda pomorski, założyciel Pomorsk. Tow. Muzycznego, współzałożyciel Konfraterni Artystów w Toruniu, długoletni skarbnik

Tow. Naukowego Toruńskiego, ostatnio adwokat i członek Rady Adwokackiej; zamordowany w obozie w Stutthofie (Stutthoff) w marcu 1940 r. (w Sachsenhausen ?).

Woyniłłowiczówna Helena — bibliotekarka Biblioteki Narod. w Warszawie; zmarła trag. w Warszawie w r. 1945.

Woźniak Stefan (*1911) — księgarz; zmarł w lipcu 1945 r. w Niesłuchowie po powrocie z obozu.

Woźniakowski Józef (*1886) — prawnik, adwokat krakowski; rozstrzelany w obozie w Oświęcimiu 11. X. 1943.

Woźnicki Jan — pedagog, działacz ZNP, b. minister, poseł z ramienia PSL „Wyzwolenie“, wicemarszałek Sejmu i Senatu; zmarł 4. IV. 1945.

Woźnicki Stanisław (*1894) — artysta plastyk, założ. Stow. Artystów Plastyków w Wilnie, redaktor „Południa“, współzałożyciel IPS, b. nacz. dyr. miesięcznika „Architektura i Budownictwo“, historyk i krytyk malarstwa i rzeźby; zmarł w obozie w Oświęcimiu w lutym 1941 r.

Wójcicki Honorat — lekarz, ginekolog; zginął od bomby lotn. w czasie oblężenia Warszawy we wrześniu 1939 r.

Wójcicki Kazimierz (*1898) — inż., prof. Politechn. Warsz.; zginął w czasie powstania warsz. od granatu 10. IX. 1944.

Wójcik Eugeniusz (*1888) — prof. liceum i wykładowca Politechn. Warsz.; zmarł w drodze z Warszawy do obozu w Pruszkowie 23. VIII. 1944.

Wójcik Franciszek (*1863) — działacz polityczny i ludowy (PSL), b. poseł i senior ruchu ludowego, minister w rządzie lubelskim 1918 r.; zmarł w styczniu 1941 r. w Wyściążu pod Krakowem.

Wójcik Karol — działacz robotniczy warszawski (PPR); zamordowany w obozie w Oświęcimiu w r. 1941.

Wójciński Ludwik — chemik, asystent wydz. chemii organicznej Uniw. Pozn.; zamordowany w więzieniu w Sierpcach w maju 1944 r.

Wójkiewicz Jan — działacz ludowy (wiciowy), prezes

Wkp. Zw. Młodz. Wiejskiej, inicjator uniw. ludow. w Nie-
tażkowie; zamordowany w Poznaniu w r. 1942.

Wójtowicz Marian — działacz katolicki, dow. baonu KOP;
zamordowany w Katyniu w r. 1941.

Wójtowicz Władysław — pedagog, matematyk, b. dyr.
Szkół Handl. Zgrom. Kupców m. st. Warszawy; zmarł w r.
1942 (?).

Wóycicki Zygmunt (*1871) — botanik, prof. Uniw.
Warsz., pierwszy i długoletni prezes Pol. Tow. Botaniczne-
go, badacz w dziedzinie anatomii i cytologii roślin, członek
PAU, red. wydawnictwa „Obrazy roślinności Polski“; zmarł
23. VII. 1941.

Wrodarczyk Ludwik (*1907) — ks. ze zgromadzenia
misjonarzy oblatów, proboszcz w Okopach; zabity przez na-
cjonalistów ukraińskich 7. XII. 1943.

Wrona Józef — działacz ludowy (SL), w czasie oku-
pacji działacz konspir.; zginął od kuli bratobójczej 6. XII.
1945 w Żółkiewcu w pow. krasnostawskim.

Wróbel Ignacy (*1862) — działacz ludowy, b. poseł do
parlamentu austr., b. dyr. kolei; zmarł w Krakowie 14. XI.
1941.

Wróblewska Alicja — dziennikarka, członek redakcji
„Czasu“; zmarła w Krakowie w r. 1944.

Wróblewska Maria — bibliotekarka Biblioteki Tow. Wie-
dzy Wojskowej i Biblioteki DOK VIII; zmarła 17. IV. 1943
roku.

Wróblewski Adam — naczelnik ruchu Tramwajów
Miejskich w Łodzi; zamordowany.

Wróblewski Antoni — botanik (dendrolog i mykolog),
dyr. ogrodu fundacji Kórnickiej; zmarł w r. 1944.

Wróblewski Bronisław (*1888) — prawnik, prof. pra-
wa karnego Uniw. Wileńskiego; zmarł.

Wróblewski Konstanty. — wykładowca na wydz. inży-
nierii Politechn. Warsz.; zmarł.

Wróblewski Zbigniew Tadeusz (*1904) — adwokat, pu-

blicysta, nacz. wydz. polityki i rozjemstwa pracy w Minist. Pracy i Op. Społ.; rozstrzelany na Palmirach pod Warszawą 17. IX. 1940.

Wrzesiński Henryk — lekarz tczewski; zamordowany w koszarach w Tczewie w październiku 1939 r.

Wrzoł Ludwik (*1889) — ks., prałat, prof. gimn. w Cieszyńcu; zmarł w obozie w Mauthausen 30. IX. 1940.

Wszelaki Jan — prawnik, emeryt. wiceprezes SO w Warszawie; zginął w czasie powstania warsz. 1944 r.

Wundheiler Rafał — prawnik, filozof prawa; zginął w r. 1943.

Wüstenberg Jan — ks., prałat z diec. lwowskiej; zmarł 15. X. 1944.

Wyduba Marian (*1907) — ks. ze zgrom. misjonarzy oblatów, proboszcz w Markowicach k. Inowrocławia; rozstrzelany 18. XII. 1939.

Wyganowski Józef — prowizor farmacji, aptekarz w Lututowie; zamordowany w obozie Mauthausen-Gusen 9. IV. 1941.

Wyganowski Wojciech — rolnik, publicysta, wychowawca młodzieży rolniczej; zmarł w r. 1942.

Wyrzywański Feliks Michał (*1875) — artysta malarz; zmarł w drodze ze Lwowa do Rzeszowa 4. IX. 1944.

Wyleżyńska Aurelia — literatka, powieściopisarka, współpracowniczka „Bluszczu” i „Świata Kobięcego”; zginęła w czasie powstania warsz. 3. VIII. 1944.

Wypychowski Edmund — lekarz weterynarii, bakteriolog, autor prac o hodowli psów; zginął od bomby lotniczej 7. IX. 1939.

Wysocka z Dziegielewskich Stanisława (*1879) — artystka dramat. (tragiczka), reżyserka; zmarła 17. I. 1941.

Wysocki Antoni Godziemba — literat, powieściopisarz; zamordowany podczas powstania warsz. 14. VIII. 1944.

Wysocki Franciszek (*1855) — artysta dramat. i reżyser Teatru Miejskiego we Lwowie i Krakowie; zmarł tragicznie w Rabce w 1941 r.

Wysocki Jerzy — mineralog, asystent Uniw. Jag.; zmarł w r. 1944.

Wysocki Stefan — naucz. śpiewu i muzyki, prof. gimn. im. Bałtorego w Warszawie, dyr. szkoły umuzykalnienia, prezes Stowarz. Naucz. Śpiewu i Muzyki; zmarł w Otwocku 26. X. 1940.

Wyspiański Witold (*1886) — pedagog, przyrodnik, b. nauczyciel w Jarosławiu, Rzeszowie, Sosnowcu, działacz PPS (ostatnio PPR), podczas okupacji prezes Krakowskiej Rady Narodowej, ostatnio kurator Okręgu Szkolnego Krak., współredaktor „Wszechświata”; zmarł 30. XII. 1945.

Wywerka Albert (*1894) — operator filmowy; zmarł w Łodzi.

Z

Zabawska Domosławska Zofia — lekarka i działaczka społeczna (na polu sportu i opieki nad młodzieżą), organizatorka i wieloletnia prezeska Klubu Wioślarskiego; zginęła w Szpitalu Dzieciątka Jezus w czasie oblężenia Warszawy we wrześniu 1939 r.

Zabłocki Józef — rolnik-ekonomista wielkopolski, działacz na polu spółdzielczości rolniczej; zabity przez bombę w czasie powstania warsz. 1944 r.

Zabłocki Mateusz — ks., dziekan gnieźnieński, mjr. w powstaniu wielkopolskim 1918 r., we wrześniu 1939 r. dowódca straży obywat. i komendant obrony m. Gniezna; rozstrzelany w listopadzie 1939 r.

Zaborowicz Stanisław — ks., proboszcz w Kaliszu, pedagog i działacz społeczny; zamordowany w obozie pod Łodzią w r. 1942.

Zachara Józef — działacz ludowy (PSL), dyr. Ludow. Tow. Wyd. „Piast“, prof. gimn.; zmarł w grudniu 1944 r.

Zacharewicz Witold — artysta filmowy; zamordowany w obozie w Ōświęcimiu S. II. 1943.

Zacharzewski Edmund — b. dyr. KKO m. st. Warszawy; zmarł 29. II. 1946.

Zachemski Antoni — literat, dziennikarz, góralski działacz regionalny; zmarł w obozie w Ōświęcimiu w początkach 1941 r.

Zachemski Jan — działacz ludowy (PSL); zmarł.

Zacietowski Ignacy ob. Szwiec Waldemar Mariusz.

Zaczek Kazimierz (*1884) — ekonomista, b. dyr. dep. w Minist. Skarbu, b. senator i poseł, dyr. wydz. ekon. Związ-

ku Pol. Fabr. Portland Cementu, zbieracz autografów i numizmatów, bibliofil; zmarł w Krakowie 16. VI. 1945.

Zagórny Marynowski Ludwik (*1875) — b. minister Komunik.; zmarł w czasie ewakuacji Warszawy podczas powstania 15. IX. 1944.

Zagórowski Zygmunt (*1886) — germanista, nacz. wydz. w Min. WR i OP, b. dyr. Depart. Szkół Średnich, prof. w Wyższej Szkole Dziennikarskiej; rozstrzelany na początku powstania warsz. 1944 r.

Zagórska Aniela (*1890) — literatka, tłumaczka dzieł Conrada-Korzeniowskiego; zmarła w Warszawie 30. XI. 1943.

Zagrodzki Kazimierz — kierownik Instytutu weteryn. w Puławach; zmarł tamże w r. 1942.

Zagrodzki Ludwik (*1878) — inż. mechanik, długoletni dyrektor Mennicy Państwowej; zmarł w końcu 1945 r.

Zahorecki Kazimierz (*1908) — inż. mechanik, pracownik Zakładów Połudn. w Stalowej Woli; zginął w więzieniu w Tarnowie 24. VI. 1940.

Zahorska (Elzenberg Z.) Hanna — poetka, literatka, pisząca pod pseudon. Savitri; zmarła w obozie w Oświęcimiu zimą 1942 r.

Zajac Zofia — prof. gimn. w Stanisławowie; zamordowana tamże w r. 1941.

Zajaczek Edward — działacz polityczny (Str. Narod.) na Podhalu; zamordowany w obozie w Oświęcimiu 14. III. 1942.

Zajczkowski Izaak (*1890) — adwokat, długoletni prezes Tow. Historii i Literatury Karaimskiej w Wilnie i prezes Karaimskiej gminy wyznaniowej w Wilnie, współpracownik „Myśli Karaimskiej”; zmarł 29. III. 1945.

Zajczyk Szymon — historyk sztuki; zamordowany w r. 1944.

Zajtz Irena — nauczycielka szkół warsz., działaczka harcerska; padła w akcji w czasie powstania warsz. 10. IX. 1944.

Zakrzewski Jan (*1871) — literat, publicysta, pedagog, b. prof. gimn., b. pracownik biblioteki w Rapperswilu; zginął w czasie powstania warsz. 1944 r.

Zakrzewski Kazimierz (*1900) — historyk, prof. historii Bizancjum na Uniw. Warsz., publicysta, teoretyk syndykalizmu i działacz syndykal.; rozstrzelany na Palmirach pod Warszawą 11. III. 1941.

Zakrzewski Władysław — architekt; zmarł w obozie.

Zakrzewski Zygmunt (*1904) — lekarz, kierownik pracowni biologicznej w Instytucie Radowym Curie Skłodowskiej w Warszawie.

Zalcwasser Zygmunt — matematyk, prof. tyt. na WWP w Warszawie; zmarł.

Zaleska Anna (*1867) — artystka malarka; zmarła w Krakowie w czerwcu 1944 r.

Zaleska z Iwanowskich Jadwiga — artystka pianistka; zamordowana podczas powstania warsz. 6. VIII. 1944.

Zaleski Adam (*1899) — ks., kanonik płocki, prof. Sem. Mniejszego w Płocku; zmarł w więzieniu w Działdowie.

Zaleski Eugeniusz — prawnik, adwokat; zmarł we Lwowie w r. 1942.

Zaleski Mieczysław (*1866) — generał; zmarł w Krakowie 19. II. 1941.

Zaleski Zygmunt (*1894) — wiceprezydent m. Poznania, historyk, statystyk, redaktor „Kroniki m. Poznania”; zmarł na Wschodzie w r. 1939 lub 1940.

Zaleski Zygmunt — prawnik, przemysłowiec, organizator kupiectwa lwowskiego; zmarł w obozie w Oświęcimiu 16. XI. 1943.

Zalewski Jerzy (*1898) — ppułk. dypl., kierownik instytutu dośw. w Centrum Wyszkożenia Kawalerii w Grudziądzu; zamordowany w obozie w Mauthausen Gusen w r. 1942.

Zalewski Jerzy — lekarz, działacz wśród młodzieży akademickiej; zginął w Katyniu w r. 1941 (?).

Zalewski Marek ob. Bojarski Wacław S.

Załęski Tadeusz — lekarz, bakteriolog, długoletni kierownik Państw. Instytutu Higieny i prof. oddziału WWP w Łodzi; zmarł w Warszawie 12. XI. 1940.

Załęski Jan (*1905) — architekt, por. rezerwy; zginął w powstaniu warsz. 1. VIII. 1944.

Załuska Jan (*1873) — lekarz, działacz społeczny, oświatowy i polityczny (Stron. Narod.), redaktor „Zorzy”; zmarł w Warszawie 26. I. 1941.

Zand Andrzej (*1904) — historyk, dziejopis rodzinnej Łodzi (pseud. Ludwik Sablewicz), prof. gimn. warsz.; zamordowany w obozie w Oświęcimiu w r. 1943.

Zarachowicz Stanisław — lekarz miejski w Mszczonowie; zastrzelony tamże 11. IX. 1939.

Zaremba Alfons Leon (*1910) — lekarz dentysta w Gnieźnie, działacz zawodowy; zginął w Katyniu w roku 1941.

Zaremba Jan (*1874) — ks., prof. emeryt. Collegium Marianum w Pielplinie; zamordowany w październiku 1939 r.

Zaremba Stanisław (*1863) — matematyk, prof. Uniw. Jag., członek PAU; zmarł 23. XI. 1942 w Krakowie.

Zarosły Tadeusz (*1907) — asystent Akad. Gór. w Krakowie; zginął jako ppor. rez. we wrześniu 1939 r. w obronie Warszawy.

Zaruski Marian (*1867) — generał brygady, taternik, żeglarz, pisarz i poeta; zmarł w Warszawie w r. 1943.

Zarzycki Włodzimierz — historyk, asystent Archiwum Miejskiego w Warszawie, działacz harcerski, w okresie okupacji kierownik grupy bojowej harc. warsz.; zginął w r. 1940.

Zawadzka Leonia — działaczka społeczna; zmarła w r. 1941.

Zawadzka Róża — instruktorka Miejskiej Opieki Społ. w Warszawie; zginęła w czasie powstania warsz. w r. 1944.

Zawadzki Bolesław (*1892) — inż. mjr., dziennikarz, pisarz wojskowy; zmarł w r. 1941 wskutek kontuzji odniesionej w kampanii wrześniowej 1939 r.

Zawadzki Feliks (*1874) — księgarz i wydawca, współwłaściciel księgarni p. f. „Józef Zawadzki” oraz drukarni w Katyniu w r. 1941.

Zawadzki Ludwik — ks. z Dąbia (pow. włocławski); zmarł w obozie w Dachau 1943 r.

Zawadzki Stanisław — prawnik, radca w Prezydium Rady Ministrów, działacz społeczny, katolicki; zamordowany w Katyniu w r. 1941.

Zawadzki Rogala Tadeusz (*1875) — ks., kanonik honor., proboszcz kościoła św. Piotra i Pawła na Antokolu w Wilnie, pisarz religijny; zmarł w Wilnie w lipcu 1945 r.

Zawiliński Tadeusz (*1884) — sędzia Najw. Trybunału Adm. w Warszawie; zmarł w Warszawie 16. X. 1939.

Zawistowska Jadwiga — bibliotekarka Biblioteki Narod. w Warszawie; zginęła tragicznie w r. 1942.

Zawistowski Adam (*1882) — ks. kanonik, prof. Pisma Św. w Sem. Duch. w Lublinie; zmarł w obozie w Dachau w czerwcu 1942 r.

Zawistowski Władysław (*1897) — krytyk literacki i teatralny, nacz. wydz. sztuki w Min. WR i OP; zmarł w szpitalu w Hamburgu w r. 1945.

Zawisza Wacław — lekarz; zmarł w Warszawie w roku 1940.

Zawodziński Tadeusz — lekarz, ginekolog, adiunkt kliniki położniczej i chorób kobiecych Uniw. Warsz.; zginął w Katyniu w r. 1941.

Zawodzki Jerzy Władysław — inż. przy budowie zapory wodnej w Rożnowie, działacz harcerski; zmarł w więzieniu w Weimarze (w obozie w Buchenwald ?) 14. XII. 1942.

Zawoja ob. Wiatr Narcyz.

Zaykowska Adelina — działaczka społeczna i oświatowa w Łucku; zginęła tragicznie w czerwcu 1941 r.

Zbiegniewicz Stefan (*1904) — artysta rzeźbiarz; zmarł w obozie w Oświęcimiu 27. V. 1942.

Zbierski Dominik (*1890) — pedagog, dyr. Państw. Gimm. im. Traugutta w Częstochowie, senator RP; rozstrzelany w Olsztynie pod Częstochową 3. VII. 1940.

Zbierski Marian — ks., proboszcz parafii Krzyworzecka k. Wielunia; zmarł w obozie w Dachau 27. IV. 1942.

Zbierski Stanisław (*1881) — pedagog, dyr. Państw. Gimn. w Kętach; zmarł w obozie w Dachau 21. VIII. 1940.

Zbierzchowski Henryk (*1881) — literat, poeta, powieściopisarz; zmarł w Krynicy Zdroju 6. XI. 1942.

Zbijewski — inż. poznański; zamordowany w Katyniu w r. 1941.

Zborowski Zdzisław Stefan (*1901) — lekarz weterynarii, oficer rezerwy, ostatnio nacz. wyd. weter. woj. lwowskiego; zamordowany w Katyniu w r. 1941.

Zbroja Franciszek — lekarz i działacz społeczny z Chorzowa; zamordowany w Katyniu w r. 1941.

Zbrowski Marian (*1872) — prawnik, poeta; zmarł 20. IV. 1943.

Zbrożek Bogdan — działacz społeczny, prezes RGO w Rudkach; zamordowany tamże w r. 1943 przez nacjonalistów ukraińskich.

Zbyszewski Leon Antoni (*1882) — lekarz, prof. fizjologii człowieka Uniw. Pozn.; zmarł we Lwowie 18. V. 1943.

Zbyszewski Tytus — b. konsul gen. RP w Jerozolimie i Chicago; zginął w obozie w Oświęcimiu.

Zdanowicz Wacław (*1878) — lekarz, urolog, b. asystent Kliniki Urolog. w Leningradzie; zmarł w Ursusie pod Warszawą 2. III. 1945.

Zdrojewski Eugeniusz (*1892) — pedagog, b. nacz. wyd. w Min. WR i OP, redaktor „Oświaty i Wychowania“, wykładowca w WWP w Warszawie; zmarł w Rumunii w r. 1943.

Zdziechowski Kazimierz (*1875) — literat i powieściopisarz; zmarł w obozie w Oświęcimiu 4. VIII. 1942.

Zegadłowicz Emil (*1881) — poeta, powieściopisarz; zmarł w Sosnowcu 24. II. 1941.

Zembrzusi Michał — inż., dyr. Stow. Techników Pol. w Warszawie; zmarł w lubelskim w r. 1941.

Zemla Leonard (*1905) — inż., asystent PINGW w Bydgoszczy; zamordowany w r. 1939 pod Bydgoszczą.

Zet ob. Karnowski Jan.

Zeyland Janusz (*1897) — lekarz, pediatra, prof. tyt. chorób dziecięcych na Uniw. Pozn. (specjalista w zakresie gruźlicy dziecięcej), ordynator Szpitala Wolskiego w Warszawie; zamordowany tamże w czasie powstania warsz. 5. VIII. 1944.

Zgaiński Stanisław Henryk (*1907) — artysta malarz i grafik pozn.; zginął w obozie w Gross Rosen 4. X. 1944 (14. X. w więzieniu we Wronkach?).

Zgliczyński — prawnik, adwokat z Płocka, działacz społeczny; zmarł w obozie w Mauthausen.

Zgóralski Józef — emerytow. sędzia, adwokat, artysta rzeźbiarz; zmarł w Brodach w r. 1941.

Zgórski Kotwicz Kazimierz (*1861) — lekarz nacz. PKP, nestor lekarzy lwowskich; zmarł 12. V. 1943.

Ziaja Stanisław — działacz polityczny (PPS lewica); rozstrzelany w r. 1943 w Krakowie.

Zieleńczyk Adam (*1880) — historyk filozofii, prof. WWP i gimnazjum im. Batorego w Warszawie, urzędnik Min. WR i OP; zamordowany w Warszawie w r. 1943.

Zieleniewski Leon — prawnik, bibliotekarz Bibl. Sejmowej w Warszawie; zmarł w r. 1941.

Zieliński — prawnik, notariusz z Warszawy; rozstrzelany.

Zieliński Bolesław — filozof; zmarł we Lwowie w r. 1941.

Zieliński Gustaw — działacz społeczny, dyr. gabinetu Ministra Op. Społ., członek Zarządu PCK we Francji oraz Tow. Op. nad Polakami w czasie okupacji niem.; zmarł w Paryżu po zwolnieniu z obozu w Dachau w listopadzie 1945 r.

Zieliński Kazimierz — działacz syndykalistyczny wśród młodzieży akad., publicysta, red. „Życia Akad.”; zmarł w obozie we wrześniu 1941 r.

Zieliński Marcin (*1886) — lekarz, prof. neurologii na Uniw. Jag., b. prof. Uniw. Pozn.; zginął w Katyniu w r. 1941.

Zieliński Mieczysław — właśc. zakładów graficznych; rozstrzelany w obozie w Oświęcimiu 3. VII. 1941.

Zieliński Miroslaw — asystent Zakładu Fizjologii Uniw. Warsz.; zginął w r. 1944 w Warszawie na Ochocie.

Zieliński Tadeusz (*1859) — hellenista i latynista, członek honor. wielu uniwersytetów i akademii, prof. honor. filologii klasycznej Uniw. Warsz., religioznawca, członek PAU; zmarł 5. V. 1944 w Unterschöndorf w Bawarii.

Zieliński Witold — właśc. zakładów graficznych; rozstrzelany 3. VII. 1941 w obozie w Oświęcimiu.

Zieliński Wojciech — prawnik, adwokat warsz.; zginął podczas powstania warsz. 1944 r.

Ziomba Stanisław — radca Najw. Izby Kontroli; zmarł w obozie w Oranienburgu w r. 1944.

Ziemięcki Bronisław (*1885) — działacz społeczny i polityczny (PPS), b. minister Pracy i Op. Społ., nac. dyr. PZUW; rozstrzelany w lutym 1943 r.

Zienkiewicz Czesław — dziennikarz; zmarł.

Zienkowski Edward — wykładowca spraw podatku przemysłowego w SGH w Warszawie, b. wiceprezydent m. Warszawy, prezes Koła Kielczan; zmarł w r. 1943.

Zienkowski Jan — farmaceuta, burmistrz N. Miasta, działacz społeczny; zginął w r. 1945.

Zięba Wincenty — prezes chóru „Echo“ w Przemyśle; zmarł tamże w r. 1943.

Zimniak Antoni (*1878) — ks., biskup sufragan częstochowski; zmarł w Częstochowie.

Ziolkowski Tadeusz — kpt. żeglugi wielkiej, b. komendant statku szkolnego „Lwów“; zamordowany (?).

Zirkwitz Aleksander — inż. lotnik, pilot 305 Dywizji bombowców; zginął śmiercią lotnika nad Anglią 12. VI. 1941 roku.

Złotnicki Eugeniusz — działacz społeczny i sokoli, redaktor „Tygodnika Przemyskiego“; zmarł w r. 1940.

Złotowski Jerzy (*1908) — inż. dypl., publicysta, autor

prac z zakresu budownictwa wodnego, działacz syndykalistyczny; poległ w powstaniu warsz. 30. IX. 1944.

Zmigryder Konopka Zdzisław (*1897) — historyk, prof. WWP w Warszawie, senator (z ramienia ludn. żydowskiej); zmarł we Lwowie 4. XI. 1939.

Znamirowska z Kruszewskich Stanisława (*1879) — długoletnia dyrektorka gimnazjum Bl. Kingi w Kielcach; zmarła w obozie w Ravensbrück 18. XI. 1944.

Znicz Michał (*1888) — artysta dram. i filmowy, reżyser; popełnił samobójstwo w Warszawie w r. 1942 (?).

Zoll Antoni, — prawnik, starosta; zmarł w Jaśle.

Zuberbier Dionizy (*1900) — lekarz, doc. laryngologii, asystent Kliniki otolaryngologicznej Uniw. Warsz.; zginął w Katyniu w r. 1941.

Zulauf Julian Stefan (*1891) — generał bryg., w kampanii wrześniowej 1939 r. podczas oblężenia Warszawy dowódca obrony Pragi; zmarł 21. V. 1943.

Zweygbaum Maksymilian Marek (*1854) — lekarz, ginekolog, długoletni bibliotekarz Tow. Lekarskiego w Warszawie; zmarł tamże w r. 1942.

Zweygbaumówna Zofia (*1891) — fitopatolog, asystentka Stacji Ochrony Roślin w Warszawie i w wydz. Ochrony Roślin PINGW w Puławach; zginęła od bomby w czasie powstania warsz. 1944 r.

Zwierski Marian (*1898) — b. radca Izby Skarb., wkladowca Akademii Handl. w Poznaniu; zmarł w Częstochowie 2. VI. 1944.

Zwierzchowski Stanisław (*1880) — inż. mechanik, prof. silników wodnych i pomp Politechn. Warsz.; zmarł w Ameryce.

Zwoliński Bolesław — rzeźbiarz; zginął w obozie w Gross Rosen latem 1944 r.

Zwoliński Paweł (*1898) — działacz społeczny katolicki, pracownik PBR; zmarł w obozie w Oświęcimiu w marcu 1942 r.

Zygmuntowicz Zygmunt (*1881) — historyk, publicysta, działacz oświatowy, ppułk. w st. spocz.; rozstrzelany w Krakowie w r. 1942 (?).

Zylbertal Stefan — mikrobiolog, asystent wydz. weteryn. w PINGW w Puławach; zginął w obozie w r. 1942.

Ż

Żaba Roman (*1864) — emeryt. generał dyw.; zmarł 3. X. 1945 w Krakowie.

Żebrowska Maria — asystentka psychologii na Uniw. Warsz.; zginęła w obozie w Oświęcimiu.

Żegota ob. Cyraski Ignacy

Żejmo Żejmis Stanisław (*1905) — antropolog, docent Uniw. Warsz.; zamordowany w obozie w Oświęcimiu w sierpniu 1942 r.

Żelazowski Kazimierz — ks., proboszcz warsz., b. prof. Sem. Duch. w Warszawie; zginął w czasie powstania warsz. 1944 r.

Żelechowski Kacper (*1863) — artysta malarz; zmarł 8. II. 1942.

Żelek Julian — artysta malarz, prof. gimn. w Grudziądzu; rozstrzelany we wrześniu 1939 r.

Żeleński (Boy) Tadeusz (*1874) — literat, teatrolog, krytyk liter. i teatr., tłumacz dzieł literatury francuskiej, współtwórca kabaretu literackiego „Zielony Balonik“ w Krakowie;; zamordowany we Lwowie w lipcu 1941 r.

Żewicki Władysław (*1896) — publicysta sportowy, dyr. „Dziennika Bydgoskiego“; zmarł w obozie w Mauthausen 27. V. 1943.

Żmudzka Małgorzata — dyr. Szkoły Pielęgniarek PCK; zginęła od bomby w szpitalu Czerwonego Krzyża w Warszawie.

Żniniewiczówna Janina (*1882) — lekarka, działaczka społeczna, przewodn. okręg. Wkp. PCK, założ. W. Szkoły Pielęgniarsk. PCK w Poznaniu; zmarła w leśniczówce pod Włocławkiem w grudniu 1940 r.

Żochowski Andrzej — farmaceuta, asystent Uniw. Pozn.
Żołnierczyk Franciszek — ks., b. kapelan wojsk., długo-
letni katecheza gimn. I w Samborze; zmarł w Samborze w r.
1944.

Żongolłowicz Bronisław (*1870) — ks., prof. prawa
kanon. na Uniw. Wileńskim, b. podsekretarz stanu w Minist.
WR i OP; zmarł w Wilnie 31. X. 1944.

Żorski Stanisław — prawnik, wiceprezes Sądu Apel. we
Lwowie, działacz społeczny.

Żółtowska M. — nauczycielka geografii; zmarła w obo-
zie w Oświęcimiu.

Żółtowski Tadeusz (*1893) — inż., inspektor celny,
działacz społeczny i polityczny w Gdańsku; zmarł w obozie
w Oświęcimiu w r. 1942.

Żukowski Bronisław — działacz socjalistyczny (PPS),
jeden z organizat. bojówek w r. 1904—1906; zmarł w War-
szawie 12. XI. 1945.

Żukowski Stanisław — artysta malarz, pejzażysta i ma-
larz wnętrz; zginął w czasie powstania warsz. w sierpniu
1944 r.

Żuralski Tadeusz — ginekolog, docent Uniw. Poznań-
skiego; zginął w Katyniu w r. 1941.

Zurawski Alfons — działacz na Mazurach, student Uniw.
Królewieckiego; ścięty toporem w r. 1943.

Zurawski Julian — prawnik, adwokat, dyr. Oddz. Zjedn.
Przem. Budowl. i Drogowego w Gliwicach; zmarł 31. XII.
1945.

Zurawski Stanisław — działacz warmijski; zamordowany.

Zychliński Aleksander — ks., prof. Sem. Duch. w Po-
znaniu; zmarł w grudniu 1945 r.

Zychliński Józef (*1890) — rolnik, prezes Tow. Ziems-
k. Kredyt., Zw. Cukrow. i Banku Cukrowników w Poznaniu;
zmarł w r. 1942 (1941 ?).

Życzynski Henryk (*1890) — historyk literatury; prof.
Katol. Uniw. Lubelsk.; zamordowany w Katyniu w r. 1941.

Żyłkówna Wanda — adiunkt Arch. Akt Dawnych w War-

szawie; zmarła wskutek nieszczęśliwego wypadku pod Warszawą na początku 1945 r.

Żyromski Julian (*1894) — mjr. lekarz; zginął wskutek działań wojennych w Potoku (pow. krośnieński) we wrześniu 1944 r.

Żytyński Wacław (*1887) — naczelny lekarz Ubezp. Społ. w Łucku; rozstrzelany w Równem w grudniu 1942 r.

UZUPEŁNIENIA I POPRAWKI

Aramis ob. Szaniawski Junosza Władysław.

Arnekker Edward — socjolog, ekonomista; zamordowany (?).

Bednarczyk Leopold — lekarz z Cichego, regionalista podhalański; zmarł w obozie w Oświęcimiu w r. 1942.

Begale Ludwik (*1874) — prawnik, b. adwokat i b. prezes Wojew. Sądu Administr., od r. 1926 poznański starosta krajowy, działacz społeczny; rozstrzelany w czasie powstania warsz. w pierwszych dniach sierpnia 1944 r. na Alei Szucha.

Benkel Stanisław — prawnik, adwokat, działacz polityczny, socjalistyczny (PPS), obrońca w sprawach politycznych; zmarł (?).

Bilek Mieczysław — (podany mylnie jako Bilik).

Biłowski Mieczysław (dodać:) (*1903) —; poległ od bomby 5. VIII. 1944.

Birkenmajer Józef (poprawić): zginął 26. IX. 1939.

Blumenfeld Izidor — inż., matematyk, dyr. firmy „Laokoon“ we Lwowie; zginął podczas powstania warsz. 1944 r.

Bogdanowicz Julian — (dodać): według innej informacji rozstrzelany 3. XI. 1943 w jednej z egzekucyj publicznych.

Botner Edward — prawnik, adwokat; zmarł w obozie w Oświęcimiu.

Bryła Stefan Władysław — (dodać:) według innej informacji rozstrzelany 3. XII. 1943.

Burtan Stefan (*1885) — agronom, działacz polityczny (Chrześc. Demokr.), poseł na Sejm i ławnik m. Krakowa, wydawca „Głosu Narodu“, organizator fabr. porcelany w Ćmielowie; zmarł 25. I. 1940.

Centnerszwer Mieczysław — (poprawić): zamordowany.

Chmieliński Józef — (dodać): także artysta rzeźbiarz; zmarł w Warszawie 28. IX. 1941.

Chomiczewski Stefan — prawnik, adwokat, b. dziekan Rady Adwokackiej w Warszawie; zmarł w r. 1940 (?).

Chramiec Andrzej — (dodać): (*1859) — działacz społeczny, ostatnio lekarz powiat. w Międzychodzie; zmarł 31. XII. 1939 w Katowicach.

Chudoba Stanisław — (poprawić) PAL na AL.

Czapski Andrzej — (dodać i poprawić): wiceprezes NKW; zamordowany 1. XII. 1939 w lasach łęckich w plockim.

Dąbrowski Jakub — ks., kanonik Kapituły łowickiej, proboszcz parafii św. Jakuba na Ochocie i dziekan warsz.; zmarł 10. X. 1939 od ran odniesionych podczas oblężenia Warszawy.

Dąbrowski Jan — prawnik, adwokat, dziennikarz, publicysta; zmarł (?).

Demelówna Maria — (poprawić:) zmarła 4. II. 1945 we Lwowie.

Dziewiecki Piotr — (poprawić:) zmarł 8. XII. 1943 w więzieniu w Tegel pod Berlinem.

Dunikowski Samuel — (dodać:) — (*1907), por. rez.

Dunin Rzuchowski ob. Rzuchowski Dunin Janusz.

Duracz Teodor — (dodać:) działacz konspir. w czasach okup. (pseud. „profesor“).

Durczewski Zdzisław — (poprawić) — (*1908), archeolog, asystent Państw. Muzeum Prehistorycznego w Warszawie; rozstrzelany podczas powstania warsz. w Służewie 5. VIII. 1944.

Działulewicz Stanisław — (poprawić:) zmarł w Józefowie pod Warszawą 4. II. 1943.

Dzieduszycka z Kosteckich Maria — polonistka, autorka prac z zakresu polskiej komedii XVIII i XIX w., biografka Blizińskiego; zmarła w obozie w Belsen Bergen 9. VI. 1945.

Dzieduszycki Władysław Jakub — działacz polityczny, b. poseł na Sejm galic., do parlamentu austr. i na Sejm RP, b. marszałek powiatu stanisławowskiego; zginął w kwietniu 1940 r.

Englert Adam — (skreślić notatkę, gdyż według nowszych, miarodajnych informacji na szczęście ocalał).

Fogelson Samuel — statystyk, współpracownik Gł. Urzędu Statystycznego w Warszawie; zginął.

Fryling Józef — prawnik, adwokat warszawski; zginął w Warszawie.

Garczyński Walenty — (dodać.) — (*1881).

Gardan Juliusz — (poprawić): zmarł w Aschabadzie we wrześniu 1944 r.

Gembarzewski Bronisław (dodać:) zmarł 1941.

Gerzabek Jerzy Roman — według innej informacji zginął w kampanii wrześniowej pod Kutnem 16. IX. 1939 jako oficer rez.

Geyer Robert — (dodać:) zamordowany 17. lub 18. XII. 1939.

Górski W(acław?) — księgarz poznański, współwłaściciel księgarni p. f. Tetzlaff i Górski; zmarł 4. I. 1943 w Poznaniu.

Grzegorzczuk Marian — (wydruk. mylnie Gregorczyk).

Hartmann Wiktor — historyk leśnictwa, współpracownik Instytutu Badawcz. Dyr. Lasów Państw.

Ivankowa Prażmowska Wanda — wydruk. mylnie Iwan-kowa).

Jagielko-Jaegertal Jan — (wydruk. mylnie J. Jegertal).

Janiczek Jan — urzędnik PKO, poeta, publicysta prasy podziemnej w czasie okupacji, działacz konspir.; zamordowany w obozie w Gross Rosen po powstaniu warsz. 1944 r.

Jankowski Czesław — (dodać): działacz harcerski, członek Okr. Rady Adwokackiej; rozstrzelany w r. 1940 na Palmirach pod Warszawą.

Jawor ob. Dybowski Jan.

Janiszewski Tomasz Wiktor — (dodać:) zmarł.

Jawornicki Stanisław (*1886) — filozof, esteta, filantrop; zmarł w obozie w Oświęcimiu 30. VIII. 1942.

Jeyde Juliusz — (podany mylnie jako Julian — dodać:) zmarł 7. I. 1944.

Knoll Roman — prawnik, ostatnio adwokat w Warszawie, b. poseł RP w Berlinie, b. kierownik MSZ; zginął (?).

Konarska Irena ob. Nieniewska Halina.

Konopka Kazimierz — (dodać i poprawić): prof. Sem. Duch.; zginął 26. VI. 1941.

Koppens Romuald (*1865) — ks. TJ, pedagog, polonista, prof. gimn. w Chyrowie; zmarł 14. IX. 1943 w Starejwsi.

Kornaus Jan — (dodać i poprawić:) ppłuk. dypl.; zmarł 31. VII. 1943 w Ramleh w Palestynie.

Kościński Ernest — poeta regionalny mazurski; zginął w kampanii wrześniowej 1939 r. pod Modlinem jako ppor. rez.

Krasicka Jadwiga — (dodać:) zmarła w Ravensbrück 3. XI. 1944.

Kreczmar Michał (*1881) — pedagog, historyk starożytności, dyr. gimn. w Warszawie, b. wykładowca w Uniw. Warsz. ności, dyr. gimn. w Warszawie, b. wykładowca w Uniw. Warsz.; zmarł 14. IX. 1939 w Warszawie.

Kudławiec Antoni (wydruk. mylnie Kudlawiec).

Kulwiec Kazimierz (*1871) — przyrodnik, geograf, krajoznawca, pedagog, b. dyr. gimn. polsk. w Moskwie oraz dyr. i właściciel gimn. św. Kazimierza w Warszawie, b. prezes i jeden z założycieli Pol. Tow. Krajoznawczego, b. redaktor „Przyrody“, „Ziemi“, popularyzator wiedzy, prezes Warsz. Tow. Ogrodniczego; zmarł 14. II. 1943 w ZSRR pod Archangielskiem.

Kuznowicz Mieczysław ks. (skreślić:) Stanisław, (dodać:) zmarł w Czarnym Potoku 26. III. 1945.

Kwaśniewski Stefan — historyk, asystent Uniw. Warsz.; rozstrzelany w Warszawie na Pawiaku w czerwcu 1943 r.

Leyk Bogumił (*1860) — działacz warmijski; zmarł w r. 1945.

Lichaczewski Witold (poprawić:) — (*1904) — zmarł w Kaltenkirchen 17. X. 1944.

Lipiński Stefan ob. Starzyński Mieczysław.

Łabendzińska Kazimiera ob. Zielińska-Łabendzińska Kazimiera.

Maltek Robert (*1909) — kierownik ruchu młodzieży na Mazurach; zamordowany w listopadzie 1939 r.

Marzec Jan ob. Bojarski Wacław.

Mika Emil (podany mylnie jako Ernest).

Morawski Marian — (poprawić:) zginął 9. IX. 1940 r.

Moszczeńska Wanda — (skreślić notatkę, gdyż na szczęście ocalała).

Mścisz Michał — geograf, pedagog, prof. gimn., dyr. Semin. Naucz.

Nechaj Michał (*1900) — ks. wykładowca liturgiki wsch. w Kat. Uniw. Lubelskim, prof. Sem. Duch. w Lublinie; rozstrzelany 23. XII. 1939.

Niwieński Tadeusz ob. Frenkiel Niwieński Tadeusz.

Opatrny Mieczysław Jerzy — adwokat w Lesznie, historyk prawa polskiego; rozstrzelany w Lesznie 21. X. 1939.

Orlik Stefan ob. Arnsztajnowa Hanna.

Pieńkowski Stanisław — (poprawić:) zmarł 16. IX. 1944 w Częstochowie.

Piotrowski Tadeusz — historyk, asystent Uniw. Warsz.; zginął w czasie powstania warsz. we wrześniu 1944 r.

Poniatowska Barbara (dodać:) rozstrzelana 4. VIII. 1944.

Prażmowska ob. Iwankowa Wanda (wydruk. mylnie Iwankowa).

Przyrembel Zygmunt — (dodać:) redaktor „Gazety Cukrowniczej”; zmarł 4. IX. 1943 w Warszawie.

Rudziński Mieczysław — (dodać:) działacz polityczny socjalistyczny (PPS).

Ruff Jan — prawnik, adwokat (kryminolog); zamordowany.

Rzuchowski Dunin Janusz — artysta grafik; zmarł w r. 1943 na Pawiaku w Warszawie.

Sablewicz Ludwik ob. Zand Andrzej.

Salkowski Stanisław — (dodać:) Heer (*1900) — b. sekretarz Uniw. Pozn.; zmarł 22. IX. 1942 w Krakowie.

Selayus ob. Gąsiorowski Wacław.

Skibniewski Mariusz ks. (dodać:) zamordowany 28. IX. 1939.

Strankowski Michał (*1902) — przyrodnik, parazytolog,

dyr. Gimnazjum Stowarz. Dyrektorów Szkół Średnich; zginął podczas powstania warsz. na Starym Mieście 19. VIII. 1944.

Szlenkierówna Zofia — (dodać:) zmarła 2. X. 1939 w Warszawie.

Szumański Wacław — (dodać i poprawić:) — (*1882) powieszony 13. X. 1943.

Szymański Edward — (dodać:) działacz robotniczy, specjalistyczny (PPS); zmarł 15. XII. 1944 w obozie w Oświęcimiu.

Sliwowski Józef — prawnik, adwokat (cywilista), dramaturg, miłośnik teatru; zmarł (?).

Tepa Jan ob. Arnsztajnowa Hanna.

Tyrchowski Wacław — prawnik, adwokat, członek Okr. Rady Advok. w Warszawie; zamordowany.

Wandalli Mamert (*1844) — poeta, malarz, weteran 1863 r. (jeden z ostatnich); zmarł w r. 1941 w Warszawie.

Weiner Stanisław — prawnik, prof. girn., działacz społeczny, publicysta; zamordowany w obozie w Oświęcimiu 27. V. 1942.

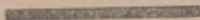
Well ob. Kiewnarska Jadwiga.

Wiśniewski Stanisław ob. Chudoba Stanisław.

Wypych Maciej ob. Arnsztajnowa Hanna.

Zielińska-Łabendzińska Kazimiera (Mira) (*1886) — artystka śpiewaczka, prof. Konserwatorium Muzyczn. w Poznaniu; zmarła 2. II. 1945 w Radomiu.

Żegota ob. Cyraski Ignacy.

10382/

7